

प्रयोग सं० ४८६३

विषय: वेद.

पृष्ठ सं०

नाम ताराडय मन्त्रा लघाम् (पञ्चविंश प्रपाठरुचवताम्)

वर्णसंख्या

पत्र सं० १-२३२, २३२-३१३, ३१४-३४३,
३४४-३४६, ३४६-३५४,

लघोड सं०

पत्र सं० (पृष्ठी) २२. पृष्ठ सं० (पृष्ठी) ६५.

आकार ५.८" x ४.८"

लिपि दे. ना.

आकार का.

सं० १६५१.

वि० विवरणम् पञ्चविंश प्रपाठरुचवताम् ।

वी० पत्र सं० मू० वी०—२४ पत्र सं० लो० सं०—१३२१—२०,०००

001421 आ. ७७८५.

म. ना.

म. अ. (ग)

३०६८

॥ ईनमोऽग्निगणेशाय ॥ ॥ ईनमः श्रीसामवेदाय ॥ ॥ ईमहन्मेवोचो
 भर्गो मेवोचो यशो मेवोचः स्तोमं मेवोचो भुक्तिं मेवोचः सर्वं मेवोचस्त
 भावतु तन्माविशतु ते न भुवि यदेवो देवमेतु सोमः सोममेतु तस्य
 पथा विहाय दैत्यं बद्धनामासि स्फुतिः सोमसराणी सोमंगमेयं
 पितरो भूः पितरो भूः पितरो भूर्नृमण ऊर्ध्वमरसंलोर्ध्वमरादशेयं भू
 दा ज्योतिरा देवानां तीर्थं वेदिरसिमा माहि ७ सीर्त्विजोः शिरोसि य

राम

शोऽयशो ज्योतिरेवोचो अर्जुनायुषेवर्चसेव ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ युन
 स्मितेष्टि वीनजिना सहयुन स्मिदाच ७ सह सूर्येतायुक्तो वा
 तोऽंतरिक्षेण ते सह युक्तास्तिस्त्रो विभृजः सूर्यस्यार्तस्मदने स
 दामृतपात्रमसिदानस्यत्योसि बाह्वस्यत्योसि प्राजापत्योसि
 प्रजापतेर्भूर्हस्यत्योसि युपात्रमसीदमहं मां प्रांचं प्रोहामितेत्तम
 ब्रह्मवर्चसाय मरुतो न पातो पां हयाः पर्वतानां कज्जभः श्ये

नाञ्जिसंयं वमुनावहतघोषेणामावाचातयधंयुक्तास्त्ववहते
 दमहमिमंयजमानं पशुपुत्रं हूमिपशुपुत्रं मां ब्रह्मवर्चसेव
 वसवस्त्वागायत्रेण छंदसा संमृजंतु रुद्रास्त्वात्रैष्ठुनेन छंदसा
 संमृजंतु दिव्यास्त्वाजागतेन छंदसा संमृजंतु पवित्रं ते विततं
 ब्रह्मणस्पते प्रमुर्गात्राणि पर्येषि विश्वतो तत्तत्तन् न नतदामो
 अश्मते श्रुता स इह हंतः संतदाशतप्रशुकैतु देवी मनीषा स्मद्

११७

२

प्रथमं तद्योनवा ज्ञायुषे मे पवस्व वर्चसे मे पवस्व विदुः पृथिव्या
 दिवो जनित्रा ह्येवंतापो धः सूर्योः सोमे हो जायममायुषे मन
 ब्रह्मवर्चसाय यजमानस्य धीं अमुष्य राज्याय ॥ ॥ २॥ ॥ वेक
 रानासासिनुष्टा देवेभ्यो नमो वाचे नमो वाचस्पतये देवि वाग्य
 ते वाचो मधुमत्तस्मिन्माधाः सरस्वत्यै स्वाहा सूर्यो मा दिव्याभ्यो
 नाष्ट्यः पातु वायुरेतरिहाभ्योऽग्निः पार्थिवान्यः स्वाहा यो

शसौम्योवक्षेद्यायूनामुदीरतेविभूजहस्यधन्वनापतान्वरुणो
 धमघोमआत्मायामेप्रजायेमेप्रशवत्तैरहंमनोवाचंप्रसी
 दाम्यमेस्तेजसैऽस्येन्द्रियेणसूर्यस्यवर्चसाबृहस्पतिस्त्राय
 नकुदेवेभ्यः प्राणायामिर्गुनकुतपसास्तौमंयजीयतेऽवे
 धात्विन्द्रइन्द्रियंतत्याः कामायजमानस्यसंतवन्तंकरिष्या
 म्यन्नंजविष्यत्यन्नंजनयिष्याम्यन्नमकरमन्नमन्नदन्न

राम
 ३

जजीजनंशेनोदिगायत्रकुंदाज्जनुत्वारमेस्वस्तिमासम्पार
 यामास्तोत्रस्यस्तोत्रंगम्यादिऽद्वत्तोवनेमहितनीप्रजापिता
 संवर्चसाप्रयसासंतपोनिरग्न्महिमनसासंजिवेत्तं
 विज्ञानेनमनसश्चसत्यैर्यथाबोहंचारुतमेवदानंद्रोवोदधे
 तयासः सूर्यश्चक्षुषेवातः प्राणयसौमोगंधायब्रह्महवा
 यनमोगंधावोयविष्णवादिनेवचोक्षअसिवचोमयिधोह

॥३॥ ॥ अथ नाम धपते स्वस्ति मेधा सिद्धे वयाने पथि नृयासं
 म्राडसि कशानुसुतो सिजन धयो न भो सि प्रतक्ता संमृष्टो सि
 ह्यसूदनो विनुरसि प्रवाहणो वक्रिरसि ह्यवाहनः श्वत्रो
 सि प्रवेता सुथो सि विश्ववेदा उशिगसि कविरसू रिरसि दै
 नारिरवस्फरसि दुवस्वां ह्यु रसि मार्जालीयस्तधमासि
 स्वर्जोतिः समुद्रो सि विश्वव्यवा अहिरसि बुभ्रोजो स्येकपा

राम
 ४

सगरा असि बुभ्रुः कव्यो सि कव्यवाहनः पातमाग्रयो रौद्रेणा
 नाकेन पिष्टतमानमो वो सुमामा हि ७ सिष्णु ॥४॥ जतस्य
 द्वारौ स्त्री मा मा संतापे नमः सखिन्यः पूर्वसंशो नमो पर
 सस्यः श्येनो नृच हा अग्ने ह्यवा चक्षुषा वपश्यामी नृविद्र
 पातस्य त इन्द्रियावतोगायत्र ह्यंदसः सर्वगणस्य सर्वगण
 उपरूत उपरूतस्य नृया मृद्ः सप्तर्षी नुपतिष्ठ स्वैरु

पीतोक्तस्यतेसप्तत्विजोभ्यश्चयस्वजुषस्वलोक्मावाडवमाः
 सोमरारंघिनोहृदिपितानोसिमगवन्मामाहिंसोःसोमर्गा
 निष्ठावयंवर्द्धयामोववोविदःसुमृडीकोनआविशाप्याय
 स्वसमेतुतेविश्रुतःसोमवृष्यंनवावाजस्यसंगथेवमैस्त
 जर्वेस्तेकायैस्तेपितृनिर्नहितस्यमधुमतोआराशंस
 स्यसर्वगणउपहृतउपहृतस्यनहयामिदीक्षायैवर्षे
 तर्वेनएस्या१

५

नतपसोरूपेणमनमोमहिम्नावाचैविश्रूयाप्रजापतित्वा
 ना२ पुनरुप्रजाभ्योपौंयवायुर्युनक्तुमनसास्तोमयज्ञायवोऽ
 वेदध्वत्विंइन्द्रियंसव्याःकामायजमानस्यसंतुवृषको
 सिन्निष्ठुंदाअनुत्वारमेस्वास्तिमासेपारयामास्तोत्रस्य
 स्तोत्रगमादिइदंतेवनेमहिनहीमहिप्रजानिषमिंदवि
 नृपीतस्यतइन्द्रियावतस्त्रिष्टुपुंसःसर्वगणस्यसर्वग

एउपकृतउपकृतस्यनहयामिसूर्यायुनकुवाचास्त्रोमंयज्ञा
 यवोऽवेदध्वनिद्रुद्रियऽसत्याः कामायजमानस्यसंतुस्व
 रोसिगयोसिजगद्धंदा अनुत्वारजेस्वस्तिमोसं पारयामास्ती
 त्रस्पृष्टंद्रियावतो जगद्धंदसः सर्वगणस्यसर्वगणउप
 कृतउपकृतस्यनहयाम्यायुर्मेप्रालो मनसिमेप्राणायु
 पन्था मृचियन्मे मनोयमंगतं यद्दामे अपरागतं राजासो

३ स्तोत्रं गंध्यादिद्वं नो वने महि प्रदी महि प्रजापि प्रदिद विंदपीतस्य ३॥

मेनतद्वयं पुनरस्या सुदधसि यन्नेयमं वैवस्वतममो जगाम
 दूरगात्तन्म आवर्त्तण पुनर्जीवात वेनमर्त्तवे शोपदिष्टतात
 येयेनास्याजिमजयदिवस्ययेनः शोपनं शक्ततं दुपतयिदा
 कुक्ष्यत्तरदितावनंतं सीमोनृवहामयितदधतु ॥५॥
 इंद्रं स होसर्जितस्य तदं द विंदपीतस्य द्रियावतो लुपुद्धंदसो
 हरिवतः सर्वगणस्यसर्वगणउपकृतउपकृतस्यनहयामो

दविंशपीतस्य तइंद्रियावतोनुष्टुप्सुंदसः सर्वगणस्य सर्वग
 णउपकृत उपकृतस्य मन्त्रयामिस्तुतमस्यूज्जस्वत्ययस्व
 दामास्तोत्रस्यस्तोत्रंगम्यादिनुवंतोवनेमहि नहीमहि प्रजा
 मिषमिष्टयनुषस्ते देवसोमस्तुतस्तोमस्यशस्तोक्तस्यति
 रोऽस्त्ययोश्चसनिगोसनिर्नहस्तस्योपकृत उपकृतस्य
 मन्त्रयाम्युतस्यत्वा देवस्तोमपदेविस्तोर्धमनिविमुवाभ्ये

सम
७

तत्त्वं देवस्तोमानवकरमग्नशीमहिवयं प्रतिष्ठां सोमेस्वनु
 नेरिसोमसहसदसइंद्रियेण सुभूरसि श्रेष्ठोरश्मिर्देवानां
 सऽसदेवानां यातुर्ययातश्चाब्रह्मजिन्वसितया माजिन्वतया
 माजनयप्रकाशं माकुर्वपां पुष्यमस्योषधीनां रसइंद्रस्य
 प्रियतमं हविः स्वाहाहारियोजनस्य ते देवसोमंष्टयनुष
 स्तुतःस्तोमस्यशस्तोक्तस्ययोश्चसनिगोसनिर्नहस्तस्योप

कृत उपकृतस्य नक्षत्राणि देवकृतस्यै न सो वयजनमसिपि
 वृकृतस्यै न सो वयजनमसि मनुष्यकृतस्यै न सो वयजनम
 स्य स्मकृतस्यै न सो वयजनमसि यद्विवाचनकं चै नश्चरुम
 तस्या वयजनमसि यत्स्वपं तश्च जाग्रतस्यै नश्चरुम तस्या व
 यजनमसि यद्विद्वां सश्चाविद्वां सश्चै नश्चरुम तस्या वय
 जनमस्यै न स ए न सो वयजनमस्य शुभौ तस्य ते देव सोम

राम

नृत्तिः सुतस्य सधुम तं जहं करोमि शमश्च उषधीन्यः कामका
 मं म आवर्तयोर्गस्तूजं मयि धेहि प्राणसोमप्राथमे जागृहि द
 धिः कः कौत्र्यकारिणं जिह्वोरश्चस्य वाजिनः सुरजिनो मुखानि
 रम्पन् आयूढं पितारिषत् ॥ ६ ॥ ॥ अश्वोस्य त्योसि मयोसि ह
 योसि वाज्यसि सन्निरस्य वीसि वृषास्यादित्यानां पत्न्यान्विहिन
 मस्ते सुमामाहिं सीर्वायोष्ठाते जसा प्रतिगृह्णामि नक्षत्राणां च

रूपेण प्रतिगृह्णामि सूर्यस्य त्वावर्द्धसा प्रतिगृह्णामि रथतरम
 सिवामदेव्यमसि बृहदस्य कान्यं कूञ्जितोरथं यो ध्यातवा
 ताप्रसन्नं निसंवरतौ दूरे हेतिरिन्दियवान्यतन्नीतेनोत्तयः
 पप्रयः पारयंतु वैश्वानरः प्रत्नथानाकमारुहदिवः ५४ मन्त्र
 भानः सुमन्मनिः स पूर्ववज्जनयं जंत वेधनं समानम
 अन्ययेति जागृविजिदैषते रथ एष वामाश्विनारथोरिष्टो

विश्वनेषजः कृशानो स व्यानाय त्वदा स नो दक्षिणानवगृ
 हाणा ॥ ७॥ देवस्य त्वासवितुः प्रसवे श्विनोर्बाहुभ्यां प्रसोह
 क्षान्भ्यां प्रतिगृह्णामि वरुणस्त्वनयतु देवि दक्षिणो वरुण
 याश्रन्ते नामृतत्वमशीयवयो दात्रे नूयान्मयो मखं प्रति
 ग्रहीत्रे वरुणस्त्वनयतु देवि दक्षिणो रुद्राय गांतया मृतत्वं
 मशीयवयो दात्रे नूयान्मयो मखं प्रतिग्रहीत्रे वरुणस्त्वा

नयतु देवि दक्षिणेऽस्येजमग्नये हिरण्यमग्नीषोमाभ्याम
 ज्ञातया मृतत्वमशीयवयोदात्रेभूयान्मयोमह्यं प्रतिग्रहीत्रे
 ऽन्नस्यान्नपतिः प्रादादनमीवस्य शुभिराणो नमो विश्वजनेभ्यः
 ह्यामायन्तुं जतिमासाहि ७ सर्वा रूपास्त्वानयतु देवि दक्षिणे
 त्वष्ट्रे विंतयामृतत्वमशीयवयोदात्रेभूयान्मयोमह्यं प्रति
 ग्रहीत्रे ग्रास्त्वा कृतं तन्नपसोतन्नतवयि श्रोवयन्त रूपास्त्वान

यतु देवि दक्षिणे बृहस्पतये वासस्तेनामृतत्वमशीयवयोदा
 त्रेभूयान्मयोमह्यं प्रतिग्रहीत्रे वरुणास्त्वानयतु देवि दक्षिणे
 उक्ता नायां गिरसाया प्राणस्तेनामृतत्वमशीयवयोदात्रेभू
 यान्मयोमह्यं प्रतिग्रहीत्रे वरुणास्त्वानयतु देवि दक्षिणे पूष
 उष्ट्रवायवे मृगं तेनामृतत्वमशीयवयोदात्रेभूयान्मयोम
 ह्यं प्रतिग्रहीत्रे वरुणास्त्वानयतु देवि दक्षिणे प्रजापतये पुरु

संप्रजापतयेदस्ति नंप्रजापतयेवगहंप्रजापतयेव्रीहियवा७
 स्तेरमृतत्वमशीयवयोदात्रेभूयान्मयोमसंप्रतिग्रहीत्रेवरु
 तास्त्वानयतुदेविदहिणोहेत्रपतयेतिनमाषा७स्तेरमृता
 त्वमशीयवयोदात्रेभूयान्मयोमसंप्रतिग्रहीत्रेवरुणास्त्वा
 नयतुदेविदहिणोसवित्रेभूतंवाश्वतरीवातयामृतत्वम
 शायवयोदात्रेभूयान्मयोमसंप्रतिग्रहीत्रेकद्रदंकस्मात्

२१

तिरसिधमरेत्वाधर्मजिन्वासवितृप्रसूताबृहस्पतयेस्तुता३

दत्तामः कामायादात्कामोदाताकामः प्रतिग्रहीताकामः स
 मुद्रमाविशत्कामेनत्वाप्रतिगृह्णामिका मैततै॥ ॥८॥ रश्मि
 रसिहयायत्वाहयंजिह्वसवितृप्रसूताबृहस्पतयेस्तुताधि
 तिरसिदिवेत्वादिवंजिह्वसविनृप्रसूताबृहस्पतयेस्तुतसधि
 रस्यंतरिहायत्वांतरिहंजिह्वसवितृप्रसूताबृहस्पतयेस्तु
 तप्रतिधिरसिपृथिव्यैत्वापृथिवींजिह्वसवितृप्रसूताबृह

स्यतयेस्तुतविष्टनोसिष्टैत्वावृष्टिंजिन्वसवित्प्रसूताबृहस्प
 तयेस्तुतप्रावोस्यज्ञेत्वाहर्जिन्वसवित्प्रसूताबृहस्पतय
 सुतान्वासिगत्रैत्यारात्रिजिन्वसवित्प्रसूताबृहस्पतये
 सुतोशिगमिबहुभ्यस्त्वावसून्जिन्वसवित्प्रसूताबृहस्प
 तयेस्तुतप्रकेतोसिरुद्रेभ्यस्त्वावसून्जिन्वसवित्प्रसूताबृह
 स्पतयेस्तुतसुदीतिरस्यादित्येभ्यस्त्वादित्याजिन्वसवित्प्र

१२

सताबृहस्पतयेस्तुतौजोसिपितृभ्यस्त्वापित्रृजिन्वसवित्प्रसू
 ताबृहस्पतयेस्तुत॥ १॥ तंतुरसिप्रजाभ्यस्त्वाप्रजाजिन्वसवि
 त्प्रसूताबृहस्पतयेस्तुतरेवदस्योषधीभ्यस्त्वोषधीर्जिन्वस
 वित्प्रसूताबृहस्पतयेस्तुतष्टतनाषाडसिपशुभ्यस्त्वापशूजि
 न्वसवित्प्रसूताबृहस्पतयेस्तुतानिजिदसियुक्तयावेन्द्रायत्वे
 ऽंजिन्वसवित्प्रसूताबृहस्पतयेस्तुताधिपतिरसिप्राजा

यत्वा प्राणं जिह्वसवितृ प्रसूता बृहस्पतये स्तुतधरुणोऽस्य पाना
यत्वा पानं जिह्वसवितृ प्रसूता बृहस्पतये स्तुतसं सप्तोऽसि व
क्षुषेत्वा वक्षुर्जिह्वसवितृ प्रसूता बृहस्पतये स्तुतवयो धम
सि श्रोताय त्वा श्रोत्रं जिह्वसवितृ प्रसूता बृहस्पतये स्तुतत्रि
दृदसि दृतेत्वा स दृदसि स दृतेत्वा प्र दृदसि प्र दृतेत्वा नु दृतेत्वा
सवितृ प्रसूता बृहस्पतये स्तुतनिरोहोऽसि निरोहाय त्वा सं रोहो

सप्त
१३

नृ बृहस्प

सि सं रोहाय त्वा प्र रोहोऽसि प्र रोहाय त्वा नु रोहोऽस्य न रोहाय त्वा स
वितृ प्रसूता बृहस्पतये स्तुतवसुकोऽसि वसुधिरमिवेष श्रीर
सि सवितृ प्रसूता बृहस्पतये स्तुता क्रमोऽस्या क्रमाय त्वा सं क्र
मोऽसि सं क्रमाय त्वा क्रमोऽस्य क्रमाय त्वा क्रोतिरस्य क्रोत्यै त्वा स
वितृ प्रसूता बृहस्पतये स्तुत॥ ११०॥ ॥ इति प्रथमः प्रपाठ
कः ॥ ॥ तिसृभ्यो हिं करोति स प्रथमया तिसृभ्यो हिं करोति स म

धमयातिस्मभ्योहिंकरोतिसउत्तमयोद्यतीत्रिचुतोविष्टुतिर्ज्येष्ठो
 ज्येष्ठिनेयस्तुवीतायादयः० रोहस्यनिकामंतीविष्टुतिरतिशो
 त्याएवाभिक्रोतेनहियशस्यज्ञेतिस्मादेतयास्तौतव्यमृध्या
 एवपापवसीयसोविष्टुतिर्विपाप्रनातर्ततेयएतयास्तुतेना
 वगतोपरुध्यतेनापरुष्टोवगच्छतिनश्रेया० संजापीयानन्या
 रोहतिनजनताजवतामभ्येतिनाभ्योन्यस्यप्रजाआदष्टेय

७५
 २४

आहोत्रंकल्पंतेवर्षुकस्तुपज्ज्मोन्नवतीनेहिलोकास्तुदस्तार्हिंका
 रेणत्रेत्येषावैप्रतिष्ठितात्रिचुतोविष्टुतिःप्रतितिष्ठतियएत
 यास्तुते॥ ॥१॥तिसृभ्योहिंकरोतिसपराचीनित्सृभ्योहिंक
 रोतिसपराचीनित्सृभ्योहिंकरोतिसपराचीनिःप्रतिवर्तिनी
 त्रिचुतोविष्टुतिःप्रपरीवर्तमाप्नोतिदएतयास्तुतेसंतताविष्टु
 तिःप्राणोपानोव्यानस्तद्वचस्तद्विहारेणसंतनोतिसर्वमायुरे

तिनपुरायुषः प्रभयतेय एतया लुतेवर्धुकः पर्जन्यो नवती मे
 हिलोका लुबस्ताहिकारेण संदध्मतिश्चस्रो वतुवाईश्वराय
 श्रुतिर्गृजः सैषावपराचोतश्रेयाज्रवत्यतया दृष्टेवताङ्गेतु
 पापीयाऽन्तानेतां नाञ्जबयउपासते तस्मान्नेप्रतिगृह्णतः प
 रावर्त्तन्त्येवं ते ॥ १॥ तिसृभ्यो हिं करोति सपराची नस्ति स
 भ्यो हिं करोति यामध्यमासा प्रथमा योत्तमा सामध्यमाया प्रथ

५
 १५

मा सोत्तमा तिसृभ्यो हिं करोति योत्तमा सा प्रथमा या प्रथमा सा
 मध्यमा या मध्यमा सोत्तमा कुलायिनी त्रिवृतो निष्ठुतिः प्रजा का
 मो वा पशु कामो वा सुवीत प्रजा वै कुलायें पशवः कुलायें कु
 लायमेव व्रवत्येतामेवावुजावराय कुर्या देतासा भेवा प्रप
 रियतीनां प्रजानां भयं पश्येतामेव बहूभ्यो यजमानेभ्यः
 कुर्यात्सर्वा अग्निं या न वेति सर्वा मध्ये सर्वा उत्तमाः सर्वा

नैवैनोसमावज्ञजः करोति नान्योन्यमपह्नते सर्वे समावदं हि
या भवंति वर्षुकः कर्ज्जन्यो भवता महिजा काश्चरस्तान्हिंकारे
एव्यतिषजति प्रापवसीय संतु न वन्य चरोत्त्र मपावगतौ र
ध्यते वगच्छत्य पशून् पापीयांछ्रेया ७ समभ्या रो हति जन ता ज
नतामन्योन्योन्यस्प प्रजा आ ददतै यद्या हे त्रंकल्य ते ॥ ३ ॥ पं न १६
चभ्योहिं करोति हति स्मृतिः स एक या स एयो के पंचभ्योहिं क

येति स एकया सति सृनिः स एकया पंचन्यो हिं करोति स एकया
स एकया सति सृनिः पंचपंचिनी पंचदशस्य विश्रुतिः पाङ्गुः पु
स्यः पाङ्गुः पाशवस्तया पुरुषं पंचपञ्चलंश्चाप्नोति वज्रो वै पं
दशो यत्पंचव्यूहति वज्रमेव तद्गृहति शात्या एषा वै प्रतिष्ठि
ता पंचदशस्य विश्रुतिः प्रतिष्ठितिय एतदा स्मृते ॥४॥ पंचन्यो
हिं करोति सति सृनिः स एकया स एकया तिसृन्यो हिं करोति

सपरावीनिः सप्तभ्योहिंकाराति स एकया सति सृजिः सति सृजिः
 स्त्रीन्स्रोमान्प्रतिविहिता ब्रह्मवर्चसकामः सुवीतपंचनिः पंच
 वदशति सृजिस्त्रिवृत ७ सप्तभिः सप्तदशवीर्यं वै स्रोमावीर्यं
 मेव तदेकधसमूहते ब्रह्मवर्चसस्यावस्येते जस्वी ब्रह्मवर्च
 स्तीनवतिय एतया सुते ॥ ५ ॥ ॥ तिसृभ्योहिं करोति सपरावीनिः
 पंचभ्योहिं करोति स एकया सति सृजिः स एकया सप्तभ्योहिं करो

तिसति सृजिः स एकया सति सृजिः सृजति पंचदशस्य विष्टुतिरे
 तया वै देवाः स्वर्गलोकमायं स्वर्गकामसुवीतस्वर्गस्थलोक
 स्य सभवे स्वर्गलोका न्न्यवते तुष्टुवानो नि कामं न विष्टुति
 रनि कां एवा निनां ते न हिय जस्य द्वांति तस्मादेतया स्रोत
 द्यमृधस एव ॥ ६ ॥ पञ्चभ्योहिं करोति सति सृजिः स एकया स
 एकया पञ्चभ्योहिं करोति स एकया सति सृजिः स एकया सप्त

७९

भवति करोति संप्रकया सति सृजतिः सति सृजतिर्दश सप्तास सप्तदश
 स्य विष्टुतिरेतया वै देवा अमुगान्त्य क्रामन्ति पाप्मानं भ्रातृ
 वं क्रामति य एतया स्तुते न क्रामन्ती विष्टुतिर न क्रामन्ती एवा
 न क्रामतेन हियत्तस्य ईति तस्मादेतया स्तोतव्यं मृध्म एव
 गर्भिणी विष्टुतिः प्रप्रजया प्रपशु चिर्जायते य एतया स्तुते वि
 दै सप्तदश स्तस्याराजागर्भो विश एव न श्रुजानं गर्भं करोति ना

राम
 १५

वगतो परुष्यते नापरुष्ये वगच्छत्यन्नेवै सप्तदशो य सप्तमधो म
 वति पंच पंचानितो न्न मेव तन्मध्यतो धीयते न शना युको य जना
 न्नो भवत्यन शना युकाः प्रजावैराजो पुरुषः सप्तयाम्याः पशवो ३ वै
 यद्दश पूर्वा भवति सप्तोत्तमा य जमान मेव तत्पशु पुप्रति
 द्यापयत्येषा वै प्रतिष्ठिता सप्तदशस्य विष्टुतिः प्रतिष्ठिति
 य एतया स्तुते ॥ १॥ एष एव गृहः सप्तैकमध्यम ब्रह्मणो वा

आयतने प्रथमाह्वस्य मध्यमाविशउत्तमायत्प्रथमोभूयि
 छात्राजयतिब्रह्मण्येवतदोजोवीर्यं दक्षतिब्रह्मण्येवतद्वि
 श्वविश्वानुगेकरोतिह्रस्वेवास्यप्रकाशोभवतियएतयास्तु
 तेतामेतां त्रिखर्वाउपासतेतस्मान्नैस्यईमानानजीयंते॥१॥ स
 भ्रमोहिं करोतिसति सृजिः सति सृजिः स एकयाति सृज्योहिं क
 रोतिसपराचीनिः सभ्रमोहिं करोतिस एकयासति सृजिः सति

१५

सृजिः सप्तास्त्रिताभ्राट्यवां सुवीतयथासप्तास्त्रितेन मत्येनम
 तीकरोत्येवं पाभानेभ्राट्यं प्ररुजत्येतामेव बहूभ्योयजमानेभ्य
 ऊर्याघ्रः प्रथमोहिंकारः सप्रथमायायत्तां सभ्रमोहिं करोति
 तेन सा सप्तनजतेय सप्तैव मध्ये संपद्यंते तेनोसा सप्तनजतेय
 त्नोहिंकारः सउत्तमायायत्तां सभ्रमोहिं करोति तेन सा सप्त
 नजते सर्वानेवैनां समावद्भजः करोति नान्योन्यमपघ्नते स

वेसमावदिंदियानवेतितामेतामानिप्रतारिणाउपासते
 तस्मात्तर्ज जिष्ठास्वानाम्॥६॥ एष एव बृहउनयः समैक
 मध्यानिर्मध्यनुजावरस्तुवीतालोकोवा एष यदनुजावरो
 यस्तत्रयमाः सप्तोत्तमास्तिस्त्रोमध्योऽप्यहः पुरुषो लोक
 मेवासौ तन्मध्यतः करोति तस्मिन्लोके प्रतितिष्ठत्येतामेव
 प्रजाकामय ऊर्यान्मध्यतोवा एष स ऋषेयः प्रजानविद

राम
 २०

तेलोकमेवासौ तन्मध्यतः करोति तन्लोकं प्रजयाच पशुतिः श्वा
 नुप्रजायत एतामेवापरुद्रराज्याय ऊर्याद्विद्वै सप्तदशस्तस्य
 राजा गर्भो विश एव तद्राजाने निहंत्य पावगतो रुध्यते वगद
 त्यरुद्र एतामेवानिचर्यमाणाय ऊर्यात्प्रजापतिर्वै सप्तदश
 प्रजापतिमेव मध्यतः प्रविशत्यसृज्यै॥१॥ पञ्चभ्यो हिं करो
 तिमति सृजिः स एकया स एकया तिमभ्यो हिं करोति स पराची

जिनेवभ्योहिकरोतिसतिसृजिः सतिसृजिः सतिसृजिः सतिसृजिः
 रः स्तोमाम्प्रतिविदिताब्रह्मवर्चसकामः सुवीतपंचनिः पंच
 दशोतिसृजिस्त्रितुतेनवनिस्त्रिणावठस्वयं सप्तदशः सं
 पन्नोवायं वै स्तोमावीर्यमेवतदेकधसमूहतेब्रह्मवर्चसस्या
 नरुध्यतेजस्वी ब्रह्मवर्चसीनवतिय एतयास्तुते ॥११॥ तिसृ
 भ्योहिकरोतिसपरावाणिः पंचभ्योहिकरोतिस एकयासति

सृजिः स एकयानवभ्योहिकरोतिसतिसृजिः सतिसृजिः सति
 सृजि रुधती सप्तदशस्य विष्टुतिरेतयादै देवाः स्वर्गलोकमा
 यं स्वर्गकामस्तुवीवस्वर्गस्यलोकस्यसमक्षेस्वर्गलोकाम्
 चावतेतुष्टुवानो निक्रामंतातिष्टुतिरतिक्रांत्याएवा निक्रां
 तेनहियज्ञस्यज्ञीतितस्मादेतयास्तोतव्यमृध्मएव ॥१२॥ स
 षभ्योहिकरोतिसतिसृजिः सतिसृजिः स एकया पंचभ्योहि

करोतिस एकया सति सृजिः स एकया पंचभ्यो हिं करोति स एकया
 स एकया सति सृजिः नखावाचीनविलायं द्विधा तस्य ऊर्या यथा
 वाचीनविलया मस्त्रया प्रधुनुया देवयजमानस्य पशवोपक्रामे
 धनोत्पपक्रामे तीविष्टुतिस्तया यजमानस्य पशवोपक्रामे
 ति पापी यान्नवतिय एतया क्लृते ॥ १३ ॥ सप्तभ्यो हिं करोति स
 तिसृजिः सति सृजिः स एकया सप्तभ्यो हिं करोति स एकया

या सति सृजिः सति सृजिः सप्तभ्यो हिं करोति सति सृजिः स एकया
 सति सृजिः सप्तभ्यो हिं करोति सति सृजिः स एकया सति सृजिः
 पशवोपक्रामे तया सृष्टोति सप्तशिरसि प्राणाः प्राणा इन्द्रि
 याणीन्द्रियाण्येवैतया नोत्येषा वेप्रतिष्ठितैकविंशस्य वि
 ष्टुतिः प्रतिष्ठितिय एतया क्लृते ॥ १४ ॥ पंचभ्यो हिं करोति
 सति सृजिः स एकया सप्तभ्यो हिं करोति स एकया स

क

तिसृजिः सतिसृजिर्नवभ्यो हिं करोति सतिसृजिः सतिसृजिः
 सतिसृजिरुद्यत्येकविंशस्य विष्टुतिरेतया वै देवाः स्वर्गं ह्ये-
 कमायं सर्गकामः स्तुवा तस्वर्गस्य लोकस्य समष्टौ स्वर्गाद्भ्यो वा-
 न्नैव ते तुष्टुवानो निजामंती विष्टुतिरनिजं क्रान्त्या एवानिजं ते
 न हियक्षस्य द्वां तितद्वं स्मादेतया स्तोतृमध्या एव सैषा निष्ट-
 त्रायणा त्रिवृदुदयनाय त्रिवृद्विष्टुवमानं नवतिनवैता

एकविंशस्योत्तमानवति प्राणा वै त्रिवृत्प्राणानेव तदु-
 यतो दध्मति तस्मादयमईनागवाङ्मूपा उत्तरेण प्राणानां
 सर्वमायुरेति न पुरायुषः प्रमीयते य एतया स्तुते तामेतां क-
 रद्विष उपासते तस्मात्ते सर्वमायुर्यंति ॥ १५ ॥ नवभ्यो हिं करोति
 सतिसृजिः सतिसृजिः सतिसृजिः पंचभ्यो हिं करोति स एक-
 या सतिसृजिः स एकया सप्तभ्यो हिं करोति सतिसृजिः

स एकया सति सृजिः प्रतिष्ठुतिर्न व निस्त्रि वृत्तं प्रतिष्ठौति प्रं व
 जिः पंचदशं स सृजिः सप्तदशं स्वयमेकविंशः संप
 न्नोय एव स्तोमायज्ञं बहंति तानुत्तमे स्तोत्रे संतर्पयति यथः
 न दुहो वाश्वाश्वाश्च तराश्चो दुषः संतर्पयेदेव मेतदुत्तमे
 स्तोत्रे स्तोमो संतर्पयति तृपति प्रजया पशुनि र्यतया सु
 त एतामेव पुरोधस कामाय ऊर्वा द्रुह्य वै त्रिदत्तमेकविं

ग.म.
२४

शोय त्रिदत्तैकविंशं प्रतिपद्यते ब्रह्मतत्त्वस्य पुरस्तात् नि
 दधति गच्छति पुरोधं न पुरोधसाश्च वते य एतया सुते
 तामेतां प्रावाहुराय उपासते तस्मात्ते पुरोधसा न च वंते ॥ १६ ॥
 न वस्यो हिं करोति सति सृजिः सति सृजिः सति सृजिस्ति सृज्यो
 हिं करोति सपराची निर्वन्यो हिं करोति सति सृजिः सति सृ
 जिः सति सृजिः ससृज्यत आदीप्ता ब्रह्मवर्चसकामः सुखी

तते जीवैत्रिवृत्त्यक्षरः पुरुषो यत्रिवृत्तावन्तितो मवतस्तिस्त्रोम
 व्येयथाहिरण्येनिष्टपेदेवमेनेत्रिवृत्तौ निष्टपतस्तेजसे ब्रह्म
 र्वसायापशव्येवतुवा ईश्वरापश्वन्निर्दहः किलासत्वात्तुन
 यमतिहिनिष्टपतएतामेवानिशस्यमानाय ऊर्याद्धमलक
 एतसृष्टितियमशीलावागृष्टितियैवैनमसावशीलवागृ
 दतिनामस्यत्रिवृत्तौ निष्टपतस्तेजस्वी नवतिय एतयस्तु

२५

ते॥ ॥१॥ ॥द्वितीयः प्रपाठकः॥ ॥नवन्यो हिं करोति सति
 सृजतिः संपंचतिः स एकया नवन्यो हिं करोति स एकया सति
 सृजतिः संपंचतिर्नवन्यो हिं करोति संपंचतिः स एकया सति
 सृजतिर्वज्रो वैत्रिणा वो वज्रमेव तच्छ्रुतिशांत्ये पंचनिर्वहिते
 कापरिवरापांक्ताः पशवो यजमानः परिवराय तं वज्रिर्वि
 दधत्येकारिवरानवतियजमानमेव तत्पशुप्रतिष्ठाप

यत्प्रेषादै प्रतिष्ठितात्रिणावस्यविष्टुतिः प्रतितिष्ठति य एत
यास्तुते ॥ सप्तन्योहिं करोति सति सृजिः सति सृजिः स एक
यानव न्योहिं करोति स एकया सति सृजिः सपंच निरेकाद
शभ्योहिं करोति सपंच निः सति सृजिः सति सृजि रघतीत्रि
णावस्य विष्टुतिरेतया वै देवाः स्वर्गलोकमायं स्वर्गं काम
स्तुवीत स्वर्गस्य लोकसमष्टौ स्वर्गाधो कान्ते व्यवतेत ॥ १ ॥

नानि क्रामेतादिबुतिरजि क्रं त्या एवाजि क्रं तेन हि च तस्य
 ज्ञेति तस्मादेतया स्रोतव्यमध्या एव ॥ ॥ २ ॥ एकादश
 ज्योतिं करोति सति सृजिः सप्तभिः स एकयेकादश ज्योतिं
 करोति स एकया सति सृजिः सप्तभिरेकादश ज्योतिं क
 रोति सप्तभिः स एकया सति सृजि रंतो वै त्रयस्त्रिंशः
 परमो वै त्रयस्त्रिंशस्तो माना ॥ सप्तजिर्विहितैकापरिव

रासप्तश्राव्याः पशवो यजमानः परिवरायत्सप्तनिर्विदध्म
 त्येकापरिवरा नवतियजमानमेव तदेततः पशुषु प्रतिष्ठा
 पयत्पेषा वै प्रतिष्ठिता त्रयस्त्रिंशस्य विष्टुतिः प्रतितिष्ठ
 तिय एतया स्मृते ॥ ३॥ एकादशभ्यो हिं करोति सति सृजिः सपंचजिः
 सति सृजिरेकादशभ्यो हिं करोति सति सृजिः सति सृजिः सति सृजिः
 सपंचजिरेकादशभ्यो हिं करोति सपंचजिः सति सृजिः सति

सृजिर्नेदीयः संक्रमांतो वै त्रयस्त्रिंशो यश्चमदावृत्तस्यायं
 हस्वानेदीयः संक्रमां संक्रामत्येवमेतन्नेदीयः संक्रमयाने
 दीयः संक्रमां संक्रामति पंचजिर्विहिता तिस्रः परिवराः पंक्ताः
 पशव एतावान् पुरुषो यदात्मा प्रजाजायाय तं पंचजिर्विदध्म
 तिति स्रः परिवरा नवतियजमानमेव तत्पशुषु प्रतिष्ठापय
 ति पशुमात्रवतिय एतया स्मृते ॥ ४॥ नवभ्यो हिं करोति स

संपंचभिः

तिसृनिः स एकयेकादशभ्यो हिं करोति स एकया स तिसृनिः
 स सप्तभिः त्रयोदशभ्यो हिं करोति स सप्तभिः स तिसृनिः स
 तिसृनिः स घता त्रयस्त्रिंशस्य विष्टुतिरेतया वेदेवाः सर्गे
 लोकमायस्वर्गकामः सुदीतसुर्गस्य लोकस्य समक्षे
 श्रीः लोकान्तचवते तुष्टुवानो ग्राह्यं रोहत्य निजामेतीवि
 दृतिर निजांत्वा एवा निजांतेन हियज्ञस्य द्वीतितस्मादतया

३०
२५

लोतव्यमृध्य एवा॥५॥ त्रयोदशभ्यो हिं करोति स तिसृनिः संपंच
 निः संपंचनिरेकादशभ्यो हिं करोति संपंचभिः स तिसृनिः स तिसृ
 निः स तिसृनिर्नवभ्यो हिं करोति स तिसृनिः स तिसृनिः स
 तिसृनिः प्रत्यवरोहिणी त्रयस्त्रिंशस्य विष्टुतिर्यथा मरु
 दृहस्यायं सुहृत्ताशाखायाः शाखा मालं न मुपावरोहे
 देवमेतये मं लोकमुपावरोहति प्रतिशयैत्रि वृतोदेति प्रा

त्रिरताप्रेति

एवेति वृत्तानेनैव वैति प्राणमभ्यदेति सर्वमायुरेति न पुराय
 षः प्रतीयते य एतयास्तुतेतामेतां करद्विषउपासते तस्मात्ते सर्वमा
 युर्ध्वंति॥ ६॥ पंचदशभ्यो हिं करोति सति सृज्निः सप्त सृज्निः स पंच
 भिरेकादशभ्यो हिं करोति स पंच सृज्निः सति सृज्निः सति सृज्निः
 सति सृज्निः सप्तभ्यो हिं करोति सति सृज्निः स एकया सति सृज्निः
 यो वैत्रयस्त्रिंशमेकविंशे प्रतिष्ठितं वेदप्रतिष्ठति प्रति

श्रावा एकविंशः स्तोमानां यदेताः सप्तत्रयस्त्रिंशस्योत्तमा
 नवन्तिसप्तविधैकविंशस्य विष्टुतिरेकविंश एव तत्रयस्त्रि
 ंशं प्रतिष्ठापयति प्रतिष्ठितिय एतयास्तुते॥ १॥ अष्टाभ्यो हिं
 करोति सति सृज्निः स चतसृज्निः स एकया अष्टाभ्यो हिं करोति स
 एकया सति सृज्निः स चतसृज्निरष्टाभ्यो हिं करोति स चतसृज्निः
 स एकया सति सृज्निः पशवो वैकुण्ठो माययद्वाभ्यो अष्टाभ्यो हिं

२२
 २००

करोत्यष्टाशफाः पशवः शप्रशस्त्यभूना प्रीतिवतंसृजि
 विहितैकापरिचराचतुष्पादाः पशवो यजमानः परिचराय
 चतसृजिर्विदधात्येकापरिचराभवतियजमानमेवतस्य
 शुषुप्रतिष्ठापयत्येकावैप्रतिष्ठिताचतुर्विंशस्यविह
 तिः प्रतितिष्ठतियएतयास्तुते॥८॥ पञ्चदशभ्योहिकरोति
 सतिसृजिः सएकादशजिः स एकयाचतुर्दशभ्योहिकमेति

३०

स एकया सतिसृजिः सदशजिः पञ्चदशभ्योहिकरोति स ए
 कादशजिः स एकया सतिसृजिर्द्विजिरोवाश्रायतनं प्रथ
 माहुत्रस्य मध्यमा विशउत्तमायतं च दशिन्योर्ध्वं नक्षत्र
 श्वतुर्दशोत्तमात्रल्लिङ्गि देवतह्वत्रे वौजो वीर्यं दध्मति ब्र
 ह्मणे देवतह्वत्राय च विशमनुगां करोति ह्वत्रस्येवास्त्रै
 कशो नवतियएतयास्तुते सोमा वारते यच्छंदोमा अयुजो

हि सोमा युग्मं तिष्ठंदा ॥ सिय देषा युजि नीचतुश्चवारि ॥ श
 स्य विष्टुतिः स्तेन सोमा एषा वै प्रतिष्ठिता वतुः श्वत्वारि ॥ श
 स्य विष्टुतिः प्रतितिष्ठति य एतया स्तुते ॥ १॥ चतुर्दश न्यो हिं क
 रोति स तिसृजिः स दशजिः स एकया पंचदश न्यो हिं करोति
 स एकया स तिसृजिः स एकादशजिः पंचदश न्यो हिं करोति
 स एकादशजिः स एकया स तिसृजिः निर्मधा स्तीव वा अयं

३१

श्री कौत्सी वा सो छिद्रमि वेदमंतरि हं य देषा निर्मध्यमवती
 शाने वलोका ननु प्रजायते प्रप्रजया प्रपञ्चमि जीयते य एत
 या स्तुते ॥ २॥ पंचदश न्यो हिं करोति तिसृजिः स एकादशजिः एत ॥ ३ सति ॥
 या पंचदश न्यो हिं करोति स एकया स तिसृजिः स एकादश
 जिश्चतुर्दश न्यो हिं करोति स दशजिः स एकया स तिसृजिः
 ज्यानां प्रथमाष्टानां द्वितीयोच्छ्रान्तिः प्रजायते ॥ ४ ॥

सेकनं तृतीयायाज्यानां सा होतुर्योऽष्टानां सामैत्राव
 रुणस्य योऽष्टानां सा ब्राह्मणा ब्रह्मसिनो ये व होतुः
 सा ब्राह्मणस्य याष्टानां सा होतुर्योऽष्टानां सामैत्राव
 रुणस्य याज्यानां सा ब्राह्मणा ब्रह्मसिनो ये व होतुः सा ब्राह्म
 णस्य योऽष्टानां सा होतुर्योऽष्टानां सामैत्रावरुणस्याया
 प्यनां सा ब्राह्मणा ब्रह्मसिनो ये व होतुः सा ब्राह्मणस्य सर्वोऽष्टा

३२

जेषु सर्वाः पृष्ठेषु सर्वा उक्तेषु पशवौ वै समाधत्ता यदेवास्त
 वीणि सवनान्यनुसंवरत्यनुसवनमेदैवं पूश्रुतिः समर्द्ध
 पतिपशुमात्रवतिय एयास्तुते ॥११॥ षोडशः षोडशः
 तिसृतिः सद्वादशतिः स एका षोडशः षोडशः तिसृतिः
 स एका सति सृतिः सद्वादशतिः षोडशः षोडशः तिसृतिः सद्वा
 दशतिः स एका सति सृतिः तिसृतिः तिसृतिः तिसृतिः तिसृतिः तिसृतिः

रूपेयदात्मा प्रजाजाया यद्दशदिर्विदम्भतितः पवित्रा भवं
 तियजमानमेव तद्विरज्य नाघे ततः प्रविष्टा पयस्य न्नायेन वति
 पयस्य सुते ॥ १३ ॥ ॥ तृतीयः प्रपाठः ॥ ॥ गवो वा एतस्मा
 त्रमासत तासां दशसुमाः सुशृंगाण्यजायतता अश्रुवन्नयस्मि
 विष्णो यशसो जनेति ता उदतिष्ठ ७ स्तासां त्वेवाक्रवन्नासा
 महा एवेनो दशौ नासौ स ७ संवसरमापयामेति तासां द

गान
 ३४

दशसुमाः सुशृंगानि प्रावर्तेतताः सर्वमन्नाघना प्रुव ७ स्ता ए
 तास्तपः सक्तन्मात्राः सर्वान् दशमासः प्रेतैः सर्व ७ हिता अ
 न्नाघमा प्रुवं सर्वमन्नाघमा प्रेतैः सर्व ७ हिता अ
 मेक आसी सो कामयत बहून्मा प्रजायेयेति सरतमतिरा
 त्रमपश्यत माहरते ना होरात्रे प्राजनयद्देवोतिरात्रो जवय
 होरात्रे एव प्राजनयं त्य होरात्रयोः प्रतिष्ठयेता वान्वाव संवस

रोयदहश्चरात्रिश्चाहोरात्र्यानेवतसेवसरमाभुवतियज्म
 तिहोमोभवतियज्ञमुखंनदभुवतियदुष्योयज्ञकतोरने
 तरणाययज्ञानिःसर्वंयद्यह्येस एतांस्तेमानपश्यत्योतिर्गो
 गयुरितीमेवैलोका एतेस्तेमात्रयमेवज्योतिरघ्नमध्यमो
 गौरमादुत्तमश्चायुर्यदेतेस्तेमानवेतिमानेवलोकाः प्रज
 नयंत्येषुलोकेषुप्रतितिष्ठंतिस एतंअहंपुनः प्रायुक्तमेव

राम

२५

उहेनषडून्प्राजनयद्यदेषषडहोभवत्पूरुनेवप्रजनयंत्य
 उषुप्रतितिष्ठंतिस एतंअहंपुनः प्रायुक्ताभ्यां द्वाभ्यां ष
 उहाम्यां द्वादशमासः प्राजनयद्यदेतौद्वौषडहोभवत्तेमा
 नेवप्रजनयंतिमासेषुप्रतितिष्ठंतिस एतौद्वौषडहोपुनः प्रायु
 क्तैश्चतुर्भिः षडहैश्चतुर्विंशतिमर्द्धमासान्प्राजनयद्यदे
 तैवत्वारः षडहानवेत्यर्द्धमासानेवप्रजनयंत्यर्द्धमासेषुप्र

तितितिसरदेभुवनं प्रजनयित्वा पृष्ठेन षडहं नवायमात्म
 न्यधत्तयदेष पृष्ठः षडहो भवति वीर्येवांततः प्रतितितिसर
 तनासा संवसरं प्राजनययदेष मासो भवति संवसरमेत
 ज्ञयंति संवसरे प्रतिप्रतितितिसरं ॥ १॥ प्रायणीयमेतदहं नव
 ति प्रायणीयेन वा अह्ना देवाः स्वर्गलोकं प्रायंन्त्यप्रायणं स्त
 प्रायणीयस्य प्रायणीयत्वं तस्मात्प्रायणीयस्याह्ना विजा

३६

भवितव्यमेतद्विस्वर्गस्य लोकस्य नेदिष्ठं य एतस्य विदुर्भवति दी
 यते स्वर्गलोकाच्चतुर्विंशं भवति चतुर्विंशत्यसरा गायत्री ते जो
 ब्रह्मवर्चसं गायत्री ते ज एव ब्रह्मवर्चसं मारभ्य प्रयंति चतुर्विंशं
 भवति चतुर्विंशो वै संवसरः साक्षादेव संवसरमारभते यावत्
 श्रुतुर्विंशस्यो ह्यस्य स्तोत्रीयास्तावत् संवसरस्य सत्रयः स्तो
 त्रीयानिरेव संवसरमाप्नुवन्ति पंचदशस्तोत्राणि नवंति प्रच

दशार्द्धमासस्य रात्रयोर्द्धमासः शएव तसं वसरमा नुवति पंच
 दशस्तोत्राणि पंचदशशस्त्राणि समासो मासः शएव तसं वसर
 रमा नुवति तदा दुरीर्मा इव वा एषा होत्राय दद्यात्वा क्वा यदु
 वा कमनुसंतिष्ठत ईश्वरेर्मानवितोरिति यद्युक्तं स्यात्त्रैक
 ऊनैवोद्दृश्यान्वोततः प्रतिष्ठाप्ये वीर्यं वा एते सामानाधिक
 र्य एवांततः प्रतिष्ठितं त्यथो खत्वा दुरग्निष्टोममेव कार्यमे

यवैयजः स्वर्ग्यो यदग्निष्टोम ऊद्बुद्धि होतारमनुसंतिष्ठते द्वाद
 शस्तोत्राणि निष्टोमो द्वादशमासाः संवसरस्तेन संवसरसं
 मितो द्वादशस्तोत्राणि द्वादशशस्त्राणि तच्च तुर्विंशतिश्चा
 तुर्विंशतिर्द्धमासाः संवसरस्तेन संवसरसंमितो थोख
 त्वा दुररुध्यमेव कार्यमक्रः समृद्धौ सर्वाणिरूपाणि क्रियन्ते
 सर्वे ह्येतेनाक्रप्यते पवंते वाजसातये सोमाः सहस्रपा

जस इति स इस्वती प्रतिपत्कार्यसंवसरस्वरूपं सर्वाने
 वै नानेतया पुनाति सर्वान्निवदत्यथोऽखत्वा दुः पवस्व
 वाचोऽग्नि य इत्येव कार्यं मुखे वा एतसंवसरसायदाचो
 यं मुखत एव तसंवसरमारमंते मिथुनमिव एवा एषा
 जाहतिः पवस्वेति पुं सोरूपं वाच इति स्त्रियाः सोमेति पु
 ७ सोरूपं विज्ञानिरिति स्त्रिया मिथुनमेवैत्यो यज्ञमुखे दध

तिप्रजननायाग्नेयुं ह्वाहियेतवेति जरा बोधीयमग्निश्चोम
 सामकार्यं युक्तेनैव संवसरेण प्रयंति चतुर्विंशत्यक्षरासु
 नवति चतुर्विंशत्यक्षरूपमथोऽखत्वा दुर्यज्ञाय ज्ञीयमेव
 कार्यं पेशा वै यज्ञाय ज्ञीयं पथ एव तन्मयंति ॥२॥ अनीव
 त्ति ब्रह्मसाम नवत्यनीव तै न वै देवाः स्वर्गलोकमभ्यव
 त्तं तयदनीव त्ति ब्रह्मसाम नवति स्वर्गस्थ लोकस्याजिह्वया

एकाक्षरसिधनोभवत्येकाक्षरावैवाग्वाचैवतदारन्यस्व
 र्गलोकंयंतिसाम्नेतोयंत्युचापुनरायंतिसामवाअसौलोक
 स्रगयंयदितःसाम्नायंतिस्वर्गलोकमारभ्ययंतियद्वापु
 नरायत्यस्मिध्नोकेप्रतितिश्रंतियसामावसृजेयुरवस्वग्यो
 ध्नोकात्यधेरन्यद्वमनुसृजेयुर्नश्येयुरस्माध्नोकासमान
 ७सामनवत्यन्योन्यःप्रगाथोन्यदन्यद्विचित्रमध्वानमवग

राम
 २५

छन्नेतिवृषावाएषरेतोक्षयद्वीवर्तःप्रगाथेपुरेतोदधदेति
 यदितःसमान७सामनवत्यन्योन्यःप्रगाथोरेतएवतद्वधति
 यत्परस्तासमानःप्रगाथोनवत्यन्यदन्यसानरेतएवतद्वित
 ध्नजनयंतिसाम्नेतःप्रगाथादुधेप्रगाथेनपरस्तासामानि
 दुग्धेसलोमत्वाययेवाअध्वनेपुनर्निर्वर्तयंतिनैनंतेगच्छति
 येपुनर्निर्वर्तयंतितेगच्छंतियज्जालुतंजवतेयथाद्वधसुप

देदेवंतयेनास्तुतं यं कामं कामयंते तमभ्यश्नवते ब्रह्मवादिनो ब
 द्धति यातयामासं वसरा ३ अयातयामा ३ इति तेनायातयामे
 तिवक्तव्यं पुनरन्यानि स्तोत्राणि निवर्तंत उद्धिमे व ब्रह्मसामैति
 ॥ ३ ॥ पंचमुमाः सुबार्हताः प्रगाथा आच्यंते ते श्राप्तेषु छंदसी सं
 युज्यैतयंति स्त उद्धिहः स्फुरेका गायत्री तास्ति स्त्री बृहत्या नवं
 तितदाहुः स षंशर इव वा एष छंदसो यद्दे छंदसी संयुजंतीति

सप्त
 ७०

चतुस्तैरेव छंदो जिते तयं पशवो वै चतुस्तैराणि छंदां सि
 पशुति रेव तस्वर्गलोकमाक्रममाण्येत्येका गायत्री मेका
 हनुपेयुरेका मुष्णिहमेका हमेका मनुष्यमेका हंवृहत्या पं
 चमासदयुः पङ्क्तिमेका हमुपेयुस्त्रिष्टुप्ता षष्ठमासमियुः
 विषुवान्वितेति जगती मुपेयुस्तदा कुरनव वृक्षानि वा एता
 नि छंदां सि मध्यदिने वृहत्या चैव त्रिष्टुप्ता चैतयमित्येते

वैष्णवसाधार्यवती एते प्रत्यहं मध्यं दिनं सूर्यरूपं राशयं तरे हनि
 बृहती कार्यं तदैरथं तरे सूर्यमायतनं यद्बृहती स्वएव तदाय
 तने रथं तरे प्रतितिष्ठति बार्हते हनि त्रिष्टुप् कार्यं तदैर्बृहते
 स्वमायतनं यत्रिष्टुप् स्वएव तदायतने बृहदथं तरे प्रतिति
 ष्ठतोयंति चतुर्विंशत्यै तथं चतुर्विंशतिरर्द्धमासाः संवत्सरः
 संवत्सर एव प्रतितिष्ठतोयंति द्वादशानिरेतथं द्वादशमा
 १॥ इतस्त्रयस्त्रिंशता प्रगाथैरेतथं त्रयस्त्रिंशदेवतास्तेव प्रतितिष्ठे १२
 देवता

राज
 ४१

साः संवत्सरः संवत्सर एव प्रतितिष्ठतोयंति षड्विंशतिरेतथं षड्विंश
 तवत्तनुष्वेव प्रतितिष्ठतोयंति चतुर्विंशत्यै चतुष्पादाः पश
 वः पशुष्वेव प्रतितिष्ठतोयंति त्रिंशतिरेतथं त्रयस्त्रिंशदेवताः पश
 वलोकेषु प्रतितिष्ठतोयंति द्वादशानिरेतथं द्वादशमा
 नस्य लोकस्याक्रान्त्या अन्येनान्येन हि पदा पुरुषः प्रतितिष्ठ
 नेति ॥ ४॥ स्वरसामान एते नवंति स्वर्नानुर्वा आसुर आदि

त्येतमसाविध्यन्तं देवाः स्वरैरसृष्टवन्त्यस्वरसामानोत्तवं
 त्यादित्यस्य सृष्ट्यै परैर्वै देवा आदित्यं स्वर्गं लोकमपार
 यन्मदपारयं स्तत्पराणां परत्वं पारयंत्येनं पराणि य
 दं देद सप्तदशान्वेति प्रजापतिर्वै सप्तदशः प्रजापति
 नेवोपयंत्यनुष्टुप् दशान्वंत्यानुष्टुपो वै प्रजापतिः साह
 देवप्रजापतिमारनेते त्रयः पुरस्तात्त्रयः परस्ताद्भवेति

सम

४२

देवावा आदित्यस्य स्वर्गं द्यौः कादवपादादविनयुस्तमेतैः स्तो
 मैः सप्तदशैरदृष्टं हन्यदेते स्तोमान्वंत्यादित्यस्य सृष्ट्यै च
 तुस्त्रिंशान्वंति वष्मवैचतुस्त्रिंशो वष्मणौ वै नष्टं संमि
 मते तस्य पराचीनातिपादादविनयुस्तं सर्वैः स्तोमैः प
 षारिष्वन्विश्वजिदनिजिह्वावीर्यवा एतौ स्तोमो वार्यणौ द
 त्वादित्यं पर्युषंति धृत्या अनवपादात्तदाहुः कर्तव्यं
 नतीपाशय १

४२

दद्ववाएषयत्रयस्त्रिंशसप्तदशमुपयंतीतिष्टष्टौतरः
 कार्यस्तस्ययसप्तदशमहस्तदुत्तमंकार्यं७सलोमत्वायतदा
 दुरुवरैवाएषस्तोमानांयसप्तदशोयसप्तदशमध्यतोनिर्हरे
 युरशनायवः प्रजाः स्फुरशनायवः सत्रिणाइतित्रयस्त्रिंश
 देवसप्तदशउपेत्योवर्षवैत्रयस्त्रिंशोवर्षसप्तदशोवर्ष
 राएवतद्वर्षानिसंक्रामैतितानादुरुत्थाः कार्या३अग्निष्टो

राम
 ४३

मा३इतियक्छ्वाः स्याः पशवोवाउक्छानिशानिः पशवः शान्ते
 नैवतद्विषुवंतमुपयंतितादुर्विवावमिवदाएतद्यदग्निष्टो
 मोविषुवानग्निष्टोमोविश्वजिदक्षित्रितातथेतउक्छाः स्या
 रित्यग्निष्टोमाएवसर्वकार्यावीर्यवाअग्निष्टोमोवीर्यएवम
 ध्यतः प्रतितिष्ठंतिनवसंस्तुतानर्दंतिनवप्राणाः प्राणेषु
 वप्रतितिष्ठंति॥५॥ विषुवानेषनवतिदेवलोकोवाएषयत्

४२

पुवा न्देवलोकमेव तदन्यारो इत्येकविंशो मध्यतएव
 तिष्ठन्ति वा योऽस्य भवत्येकविंशो वा अस्य सुवन
 स्यादित्य आदित्यलोकमेव तदन्यारो इति द्वादशमासाः पृथक्
 तैव स्वयम्भुवोका असावादित्य एकविंशो मध्यतएव
 प्रति तिष्ठन्ति वा योऽस्य भवत्येकविंशो वा अस्य सुवन
 स्यादित्य स्य रूपं वायुर्वा एतं देवतानामानशेनुष्टुं दसोय

राम

४४

इतो न्या प्रतिपन्त्या स्पृहयन्ति वा एते प्राणादित्या दुर्येगा यथाः
 प्रतिपदो यं ताति यश्च यव्या नवति तेन प्राणान्नयेति प्राणो हि
 वायुरथो शमयं त्येव न मेतया शांतिर्हि वायुराया हि सोमपीत
 इति सौमीपावमानीनियुत्वती नवति पशवो वै नियुतं शा
 तिः पशवः शांतिनैव तदादित्यमुपयंति दिवा यी हस्मामा
 वमति स्वर्गं नुवा आसुर आदित्यं तमसा विद्यते स्य देवादि

आजा ३

वाकीर्त्यैस्तमोपाघ्नन्यदिवाकीर्त्यानिजवंतितमएवास्मादपद्मं
तिरश्मयोवाएतआदित्यस्ययदिवाकीर्त्यानिरश्मिनिरेवतदा
दित्य७साहादारनंतैश्चाजेपवमानमुखेनवतोमुखतएवा
साताभ्यांतमोपद्मंतिमहादिवाकीर्त्यैर्विकर्षेचमध्यातोम
वतोमध्यातएवास्पताभ्यांतमोपद्मंतिनासमेततौनवतिप
नएवास्पतेनतमोपद्मंतिदशस्तोनेनवतिदशाहाराविरा

३५

द्विराज्येवप्रतितिष्ठंतियच्चित्तादुःखद्विरितोयासैरध्यानेयंति
वद्विः पुनरायेति कृतहिस्वर्गोत्पद्यस्वका मायसत्रमास
तदतिवृद्धानंदिवदतिस्वर्गलोकमारमंतेरतिष्ठयिष्याइत्य
मिच्छोक्तप्रनितिष्ठंतिवैश्वानरमृतआजातमग्निमिति वि
धुवतएवतद्रूपंक्रियतेकविः७संम्राजमतिश्रिंजमानाभा
मित्यन्नाद्यमेवोषयंत्यासन्नः पात्रंजनयंतदेवाइतिजायं

त एव तत्रिष्टुबूजगताषु नवतित्रैष्टुबूजागतो वा आदित्यो य
 दतो न्यासु स्यादवस्वर्गाध्नो कात्यधेरसंम्राडूतीषु नवति सान्ना
 ज्यवैस्वर्गो लोकः स्वर्गएवलोके प्रतितिष्ठति ॥ ६ ॥ आत्मा वा एष
 संवसरस्य यद्विषुवान्यहावेतावन्नितो नवतो येन वेतो नीव
 तेन येति यश्च परस्तात्प्रगाथो नवति तावुनौ विषुवति कायौ
 पहावेवत घ्नस्य आत्मन्यतिदधति स्वर्गस्य लोकस्य सनष्टा

राम

४६

इदं क्रतुं न आनरेति प्रगाथो नवति वसिष्ठो वा एते पुत्रहृता
 पश्य संप्रजापश्रुतिः प्राजायत यदेष प्रगाथो नवति प्रजा ह्यै
 जीवा ज्योतिरशा महीतिये वै स्वस्ति संवसर ७ संतरंति ते जी
 वा ज्योतिरश्रुवते मानो अस्मात्तद्वजनादुराधो माशिवारो
 वक्रमुनितिये वै स्तेनारिपदस्ते दुराध्यस्ते नेवतदति क्रामं
 जित्वयावयं प्रवतः शश्वतीरपोतिश्रूरतरा मसंति संवस

रोवै प्रवतः शश्वती रपस्तमेव तत्रं त्यथाश्वः खस्त्रामिदा
 ह्योनरो वयमेन मिदास्य इति संतनयः प्रगाथा भवंति तेषा
 मेकः कार्यः सलो मत्वा यश्च स्तनमेवानि संतन्यथो खब्ध
 कुरिं डक्रुतुन्न आनरेत्येव कार्यं समुद्यै प्रत्यवरोहिणो मा
 सा भवंति यथा वा इतो वृहत् रोहं त्येव मेनं प्रत्यवरोहिं
 स्वर्गमेव तद्धो कं रूष्मास्मिद्धो के प्रति तिष्ठति ॥ ३॥ गौश्चायु

राम
 ४९

श्वस्तो मो न वतो द्विपाश्च जमानः प्रतिष्ठित्या जनातिरिक्तौ न व
 त उनातिरिक्तौ वा अनु प्रजाः प्रजा र्यते प्रजाति वैराजो न व
 तो न विना उन्नाय एव प्रति तिष्ठति द्वादशा हस्य दशा हानि
 भवंति विराट्पाद एषा स नृपा यद्दशा हानि विराज्येव समृद्ध
 यां प्रति तिष्ठति पृष्ठानि न वंति वीर्यं वै पृष्ठानि वीर्य एव प्रति
 तिष्ठति द्वे दोमान वंति पशवो वै द्वे दोमाः पशुश्चैव प्रति ति

श्रुत्यथैतदशममहाप्रस्तोममाप्तुं दद्यात्तविनक्तिकमनि
 रक्तैत्राजापत्यं यद्या दुरतितदेवयंतितस्मान्नव्यं परो
 मनुषु नमुपति प्रजापतिर्वा अनुष्टुब्धस्य हमुपेयुः
 प्रजापतिमष्टेयुषेर्वै सत्रस्य सद्धेदसद्भवति वामदेव्ये
 साम्नां सदग्निर्देवतानां विराट्छंदसां त्रयस्त्रिंशस्तोमा
 नां तान्येव तदेकध्वसं नृत्योति श्रंतिं ब्रह्मवादिनो वदन्ति य

तः सत्रादुदस्थाता उस्थिता उदितिये रथंतरेण सुतोति श्रं
 तितेयतः उति श्रंतिता न्ब्रूयादप्रतिष्ठाना नविष्यतीति ये बृह
 ता सुतोति श्रंति तस्थिता दुति श्रंतिता न्ब्रूयात्स्थायु केषां श्री
 र्मविष्पति नवसीयां सो नविष्यतीति ये वामदेव्ये न सुतो
 ति श्रंतिं सतः सदन्ति श्रंतिं प्रसार्त्सार्त्समायतना दायतन
 मंतरिहायतना हि प्रजास्त्रयस्त्रिंशदहंरासु नवति त्रय

४८

स्त्रिंशद्देवतादेवतास्त्वैवप्रतिष्ठायोन्निष्ठंतिप्राज्ञापत्यं वै वामदेवं
 प्रजापतस्त्वैवप्रतिष्ठायोन्निष्ठंतिथशवो वै वामदेवं पशुधेव
 तिष्ठायोन्निष्ठंतिशोतिर्वैवासदेव्यं शंतावेवप्रतिष्ठायोन्निष्ठं
 ति॥२॥ पत्नीः संयाज्य प्रांच उदेत्यायं सहस्रमानव इत्यति
 छेदसाहवनीयमुपतिष्ठेत् इमे वै लोका अतिद्वंद्वेव लोके
 पुप्रतितिष्ठंति जोरिति निधनं नवति विराजो वा एतद्रूपं यज्ञो

तन
 धा

विराज्येव प्रतितिष्ठंति प्रत्येचः प्रपद्यसार्पणं श्याज्ञानिः सुवंत्य
 बुद्धः सर्प एतान्निर्मृतां त्वचमपाहतमृता मे वै तान्निस्त्वचम
 पन्नत इयं वै सार्पराश्यस्यामेव प्रतितिष्ठंति तिसृन्निः सुयंति
 त्रय इमे लोका एधेव लोकेषु प्रतितिष्ठंति मनसो पावर्तयति
 मनसा हिं करोति मनसा प्रस्तौति मनसो ज्ञायति मनसा प्रति
 हरति मनसानिधनमुपयंत्य समाप्तस्य समाप्तौ यद्देवा वा

नसमाप्नुवंतिमनसातस्मापयंतिपरिस्थितेस्तुवंतिब्रह्मणाः
 परिगृह्यत्यैब्रह्मोघंवदंतिब्रह्मवर्चसएवप्रतितिष्ठंतिव
 तुर्होतारुंहोताव्याचष्टेस्तुतमेवतदनुशांसतिनहितस्तु
 तेयदननुशास्तेप्रजापतिंपरिवदंत्यात्वेवैनंतशाचक्षतेता
 वदायामैनमितिगृहपतिरौदुंबरीधारयतिगृहपतिवीरु
 र्जायंतोर्जमेवैभ्योयकृतिवाचंयकृतिदुग्धनीववैतहि

राम
 ५०

छेदांसियातयामान्यंतगतानितान्येवतस्सेनाथाययं
 तथोश्चस्तनमेवानिसंतंभ्यात्मदक्षिणंवारतयसत्रं
 यदावैपुरुषआत्मनोवद्यतियंकामंकामयतेतमभ्यस्त
 तेक्षान्मालोमावद्यतिक्षान्मात्वचंक्षान्मांसांसंक्षान्मास्थि
 क्षान्मांमज्जानंक्षान्मांपादश्चलोहितंवशिखाअनुप्रवयं
 तेपाशानमेवतदपक्षतेलधीयांसःस्वर्गलोकांमया

नेत्यथो गवामेवानुरूपानवेति सर्वस्यान्नाद्यस्यावरुध्यौ॥
 ॥६॥ प्रजापतिः प्रजाअसृजत सोरिच्यत सोपद्यत तं देवा
 अन्निसमगच्छं तते ब्रूवन्महदस्मै ब्रतं संनरामयदिमं धि
 नवदितितस्मै य संवसरमन्नं पच्यते तसमनरं स्तद
 स्मै प्रायश्छं स्तद्व्रतयत्र देवेन मधि नो न्महन्मर्या ब्रतं
 यदि मम धिन्वीदितित न्महा ब्रतस्य महा ब्रतत्वं प्रजापति

राम
 ५१

वावमहांस्तस्यैतद्भूतमन्नमेव तदा कुर्मध्यतः संवसरस्यो
 पेत्यं मध्यतो वा अन्नं जग्धं धिनोतीति तदा कुर्यन्माच्यत उप
 यंत्यर्द्धमन्नाद्यस्याप्नुवैत्यर्द्धं ब्रूवन्महदस्मै ब्रतं संनरामयदिमं धि
 नवदितितस्मै य संवसरे वा अन्नं सर्वं पच्यते चतुर्विं
 शं नवति चतुर्विंशो वै संवसरोऽन्नं पंच विंशं यद्वा अ
 दश्चतुर्विंशं प्रायणीयं तदेतद्दुदयनीयं य संवसरम

न० संभरति सैषा पंचविंश पञ्चायते ॥ १९० ॥ चतुर्थः प्रपा
 ठकः ॥ ॥ वामदेवं महाव्रतं कार्यं त्रिवृद्धिरो नवति त्रिवृद्धे
 वशिरो लोमत्वगच्छिपां कश्चिदत्र आत्मा लोमत्वगच्छिपां समस्ति
 मज्जासकृद्धि कृते न शिरसा परा वास्तुवते तस्माच्छिरो गानि
 मेघंति नानु मेघति न कृष्णं त्यनु कृष्णति पुनरभ्यावर्तमि
 तरेणात्मनास्तुवते तस्मादितर आत्मा मेघति च कृष्यति

ग
 ५२

चाक्रेव तां पृथग्वाचीं वृद्धिरो नवत्यंशं चाप्रकीर्णं वृद्धिरो नवत्यंशं
 अत्राष्टवेदेन्यो ब्रह्मवर्चसं च मुखतो गृह्यते दधति पंच
 दशसप्तदशौ पक्षौ नवतः पक्षा न्यावैयजमानो वगो मृत्वा
 स्वर्गं लोकं मेति ता वाहुः समौ कार्यौ पंचदशौ वा सप्तदशौ
 वा सवीच्यत्वा यतश्च दुर्यसमौ नवत एकद्वयौ तर्हि नव
 तइति पंचदशसप्तदशा देव कार्यौ सावीच्यैव यः पक्षौ

कृत्वापतीयः पतति दक्षिणातो बृहत्कार्यं दक्षिणो वा अर्द्धोत्तम
 नोत्तमार्थवत्तरो यो खल्व्वाङ्गुरत एव कार्यं दक्षिणो वा अर्द्धोत्तम
 अणाच्छंतिनो द्वित्रैष्टुभं वै बृहत्रैष्टुभो ब्राह्मणाच्छंतिनो
 पुनः पञ्चदशस्तोमो दक्षिणातो रथं तरे कार्यं मैत्रावरुणास्तो
 द्विजाय त्रैवैरथं तरे गायत्रो मैत्रावरुणो गायत्रः सप्तदश
 स्तोम एकविंशं पुच्छं न वत्येकविंशो वै स्तोमानं प्रतिष्ठा

५३

यज्ञायज्ञीयं घ्नन्महाव्रतं स्य पुच्छं यो खल्व्वाङ्गुरतित्रायं वै द्विपदो
 तस्माद्वयः पुच्छेन प्रतिष्ठायो स्य तति पुच्छेन प्रतिष्ठाय निषादति
 यज्ञायज्ञीयं पुच्छं कार्यं यज्ञायज्ञीयं मद्रमेव कार्यं स नृणां
 नशावामदेवं महाव्रतं कार्यं तस्य गायत्रं शिरो बृहदथ
 तरे पक्षौ यज्ञायज्ञीयं पुच्छं यो वै महाव्रते सहस्रं प्रोतं देव
 प्रसह्यं पशूनां प्रोतितस्य प्राचीदिकूशिरस्तच्छंदो निः
 साहस्रमसा वन्यतरः पक्षः स नृजैः साहस्यो यमन्यतरः

पक्षः सर्गवधिनिश्चयनस्य तिनिश्चयसाहस्रान्तदिहमात्मा त
 द्वयोनिः साहस्रं प्रतीचीदिक्पुच्छंतदग्निनिश्चयश्मिनिश्च
 साहस्रं प्रसहस्रं पशूनामोति य एवं वेदतदाङ्कुरष्टुं वै
 वामदेव्यमनिधनं ह्यत्यनायतनं वा एतस्मात्पदनिध
 नं राजनं महाव्रतं कार्यमेतद्वै साहस्रदन्तैयद्राजनैर्ष्ववि
 धं भवति प्राक्तं ह्यनं हिंकारं व्रतितेन वामदेव्यस्य रु

राज
 ५४

पानिधनव्रतितेन पृष्ठे स्य रूपमतिकेदं सुपंचनिधनं
 वामदेव्यं ब्रह्मसामकार्यमतिवा एषान्यानि ह्यं सिसद
 तिष्ठंदा अत्येतदन्या न्यहान्य इयं नमरा व्रतं ब्रह्मसामैव
 नदन्त्यान् सन्त्यतिमेदयति पंचनिधनं भवति प्राङ्मुखा
 ज्ञात्वा इन्द्रादमग्निस्त्रिमसाजकार्यमेतद्वै साहस्रदन्तैयदि
 क्तादमिराजं वा एतदिरायामेवात्मा धेततः प्रतितिष्ठति

समुद्रोवा एतच्छंदः सलिलं लोमशां समुद्र इव खलु वै समद
 तिसलिल इव लोमशां सुकार्यं समुद्रो व्रतमिति निधनं
 नवतिमहाव्रतस्यैव तद्रूपं क्रियते खरिति नवतिस्वर्गस्य
 लोकस्य समष्टौ शङ्कन इति नवति शङ्कन इव वै यज्ञमानो
 वयो भूत्वा स्वर्गलोकमेतियज्ञाय ज्ञाय मग्निष्टोम सामका
 र्यं यद्वा अन्या वाङ्मातिवदेत दग्निष्टोम सामकार्यं न वै वाग्वा

रा.
५५

यमतिवदति वां ज्ञाय ज्ञायं वा चोक्तं ततः प्रतितिष्ठति वार
 वंतीयमग्निष्टोम सामकार्यमग्निर्वा इदं वैश्वा नरोदह
 न्नैतस्माद्देवा अबि न युस्तं वरणाशा स्वया वारयंत यदह
 रयंत तस्माद्धारवंतीयं तस्माद्धारणो निष्पद्यते न हि देवा
 आत्मानमत्रायंत तस्माद्धारणो वारणो न नपि ब्रह्मैश्वा
 नरनेच्छन् या इति पशवो वै वारवंतीयं शान्तिः पशवः

शंता देवत संवसरादुत्तिष्ठंति ॥३॥ प्राणेन पुरस्तादाहवनी
 यमुपतिष्ठते जगामेव तज्जयंत्यपानेन पश्चात्पुच्छमुपति
 ष्ठते पानमेव तज्जयंति ब्रतपसाभ्यां पशुवुपतिष्ठंते दिश
 एव तज्जयंति प्रजापतेर्हृदये नापि कश्चमुपतिष्ठते ज्यैष्ठ्ये
 व तज्जयंति वसिष्ठस्य निहवेन चात्मानमुपतिष्ठंते स्वर्गमे
 व तज्जयंति लोकमाप्नुयिष्यददंते वैश्वदेव्यान् विभवंते विश्वरू

५२

पवैपशूनां रूपं पशूनेव तज्जयंति सत्रस्य र्गिणीधमुपतिष्ठे
 त रूक्षवेव प्रतितिष्ठंति चतुरक्षरणिधनेन वति चतुष्पादाः पश
 वः पशुश्चेव प्रतितिष्ठंति त्यातमितोर्निधनमुपयंत्यायुरेव सर्वम
 भुवंति श्लोकानुश्लोकाभ्यां हविर्दाने उपतिष्ठंते कीर्त्तिमेव त
 ज्जयंति यामेन माज्जालीयमुपतिष्ठंते पितृलोकमेव तज्जयं
 त्यायुर्न वस्तो नान्यां सदुपतिष्ठंते ब्रह्मैव त ब्रूवं च जयं

दृश्यस्य साम्ना गार्हपत्यमुपतिष्ठत इन्द्रं सर्वानि भूतान्य
 स्तुवन् स्तस्य शर्प एकमैगमस्तु तमवायत्त दस्यै तेनासौ ते
 नास्य प्रियं धमो पागच्छ प्रियमेवास्यै तेन धमो पागच्छेति
 यत्परो हंति धनमुपेयुर्हीतमुखं प्रतिमुंचेरन् प्रत्यहं
 मुपयंति कीतमुखमेवापजयंति ॥ ४॥ आसं दीमारुह्यो
 ज्ञयति देव साह एव तदुपरि पृथं जयत्यौ दुंबरी नवसू

राम
 ५९

दुंबरी ऊर्जमेवावरुंधे प्रादेशमात्री नवसूत्यलो कस्या
 नुद्धानाय हं दोति रा रो हति स्वर्गमेव तद्धोकमारो हति हं
 दोति रा पावरो हत्यस्मिं ह्योके प्रतितिष्ठति सर्वेणात्मना समु
 दृत्यो ज्ञेयमे पुलोके पुलोके पुने घाहितो सानीत्ये कस्या
 स्तोत्रायाया मस्तुताया पादावुपावहरति सहनिधने न प्र
 तिष्ठा मुपयंत्ये घेव लोके पुप्रतितिष्ठति प्रेखमानस्य हो

ताशं सति महस एव तद्भूषणं कियते यदा वै प्रजाम हृत्वा वि
शतिं प्रेक्षां स्तस्यारोहंति फलकमारुह्याध्वर्युः प्रतिगृणा
ति कूर्चानि तरेध्मसत ऊर्ध्व एव तद्भूषणं मेतोयं त्यजि ग
गपमरो नवतो निदत्येनानन्यः प्राण्यः शं सति रा
नां निदति पाप्माननेषां सोपहंति यः प्रशं सति य
द्वैषां सुश्रुतं सुशस्ते तस्मिन्निगृणाति शूद्रा यौ चर्म

नीव्याय छे ते तयो रायं वर्षा मुज्जा पयाति देवाश्च वा अमु रा
 आदित्ये व्याय छंत तं देवाश्च न्यत्र य ७ स्ततो देवा अनव न्य
 रा मुरा नव त्यात्मना परास्य प्रातव्यो नव ति म् एव देव
 रायं वर्षा मुज्जा पयात्यात्मानमेव तदुज्जा पयाति परि मे
 उलं च मे भवत्यादित्यस्यैव तत्क्रियते सदा सुस्रजिष्ठ
 दुहुन यो वदति यवनस्य तिष्ठु वाक्तामेव तज्जयति न

निदुदुनिर्भवतियाष्टशिव्याः वाक्तामेवतज्जयंति सर्वावात्रो
 वदंतियैषुलोकेषुवाक्तामेवतज्जयंतिसंनद्धाः कवविनाः
 प्रियंताद्रियस्यैवतद्रूपंक्रियते शोमहाव्रतमेदमहयं
 त्ति॥५॥ सर्वमहर्त्विजोमहाव्रतेनस्तुवीरन्ध्रयुशि
 रसो ज्ञायेन्मैत्रावरुणोदक्षिणेन पक्षेण ब्राह्मणाहुः
 स्मात्ररेणयहपतिः पुच्छेनो ज्ञातात्मना तद्यद्यैवै कयुरे

रा.
 ५६

कैकयास्तोत्रीययास्तुतयो ज्ञातारमनिसमैयुस्तिष्ठन्नि
 रुज्ञातात्मन उजीयाथयाशिरसस्तोत्रीयातां दध्यमदपर
 निस्तिष्ठन्निरुजीयाथयादक्षिणस्य पक्षस्यस्तोत्रीयातां द
 ध्यमदपरानिस्तिष्ठन्निरुजीयाथयोत्तरस्य पक्षस्यस्तोत्रीया
 तां दध्यमदपरानिस्तिष्ठन्निरुजीयाथयापुरुषस्यस्तो
 त्रीयातां दध्यमदपरानिस्तिष्ठन्निरुजीयाथयापुरुषस्यस्तो

कस्यसमश्चात्रथोख्वाहुः कथमधर्युर्वहृचः सामगा
 येदित्युक्तातेवसर्वेणो ज्ञायेत्तदेवसमृद्धं समृद्धावेव
 प्रतितिष्ठतिहविर्द्विनिशिरसास्तुवा सङ्गरक्षाः प्रत्यक्ष
 युस्तेदह्निणोनधिष्णान्दरीत्यपश्चान्मैत्रावरुणास्यधि
 ह्यस्योपविश्यरथं तरेणपंचदशेनस्तुवीरंस्तउदंबः
 सऽसर्पेयुर्जघनेन होतुर्धिष्णंपश्चाद्वास्तणाद्धंसि

रामः
 २२

नोधिष्णस्योपविश्यबृहतासप्तदशेनस्तुवीरंस्तेयैनेव
 प्रसर्पेयुः स्तेनपुर्निःस्थोत्तरेणानीधंपरीत्यपश्चाद्
 इपित्यस्योपविश्यपुच्छेनैकविंशेनस्तुवीरंस्तेयैनेव
 निःसर्पेयुस्तेनपुनः प्रसृष्ययथायतनमुपविश्यासंदा
 भारुह्योक्तातात्मनो ज्ञायतितंपन्योपघ्राटेलानिरुपगा
 यंतात्विज्यमेवतत्पत्न्यः कुर्वंतिसहस्वर्गलो कमयामे

तिज्जले ज्जलेन क्रियते तद्यत्छेयुः किमिदं कुर्वता तामेयजमा
 नाऽन्नमस्यंतीति ब्रूयुर्यो वै दक्षितानां पापः कीर्तयति तत्
 यमेषां स पापमो हरत्यन्नादस्ततां यं पिपीलिकास्तती
 यं परिमाद्भिः श्रूयंति त्वक्नुवा एतल्लोमचमहाव्रतस्य यत्
 रिमादस्त्यचं चैव तल्लोमचमहाव्रतस्यास्वावरुंधते वाणो
 दितन्वस्यं तो वै वाणो तो महाव्रतमंते नैव तदंतमनिवाह

राम
 ६१

यतिशततेत्राशो न वतिशतायुर्वै पुरुषः शतवीर्यस्तनुस्त्रि
 खेत्पाणायत्वा पाणायत्वा व्यानायत्वेति प्राणापानव्यानां
 व्रतदस्तावरुंधते परिज्जिह्वो मार्जालीयं यं तीक्ष्णधिदं
 श्रितिसघोषा एव तद्वयो नृत्वा सहस्रगं लोकं यंति देव
 वे वाचं व्यनजंत तस्यायोरसौ त्यश्चि ततज्जो रवितममव
 दनुष्टु नमनु परिज्जवते वागनुष्टु ब्राह्मणो रसो गो रवितं यजे

रावितेनात्रहंस्तुवतेवाच्यवतद्वचारसंदधतिरसदद्यावा
 वदतिपएवंवेदद्वयसंनवतिस्वर्गस्पवाएतौलोकस्था
 वसानदशौप्रर्वेणैवप्रर्वमहसंस्थापयंत्यतरेणातर
 महरम्यतिवदत्येतद्वैयस्यश्चस्तनेयजौरीवितेयजौरी
 वितमनुसृजैयुरथैश्चस्तनाग्रप्रजंसःस्फःसैवाग्रन्योय
 र्जस्तिष्ठतइत्यादुर्वागेवनसंतिष्ठतइतियजौरीवितमन्व

राम

६१

नोचमेवतमुनःप्रयुजतेस्वर्लिधनमन्वहंनवति१

हंनवतिदेवहेत्रंवाएतेभ्यारोहंति येस्वर्लिधनमुपयंति सतु
 धैसत्रिणः सत्रमुपनयेदित्यादुर्येनां देवहेत्रमभ्यारोहये
 दितिनवै देवहेत्रासीन आर्त्तिमार्द्धतियस्वर्लिधनमनु
 हंनवति नैवकांचनार्त्तिमार्द्धतिच्यवंतेवाएतेस्माज्जोकादि
 त्यादुर्येस्वर्लिधनमुपयंतीति यदृचास्वरूपयंत्यमिहो
 केप्रतितिष्ठतियदेकारोंतरिहेयसाम्नामुज्जिंसर्वेषुलो

केषु प्रतिनिष्ठं तिस्र लिधिनेन तुष्टुवानाः सुज्ञानं भवति देवा
 दैस्वर्गं लोकं यतो ज्ञानादविमयुस्त एत सुज्ञानमपश्यत्
 स्तेनज्ञात्रमगच्छन् सुज्ञानमन्वहं भवति ज्ञात्रमेव गच्छति
 ॥१॥ ये वै वाचमन्तमादयंत्यन्नादा भवन्ति ये वितर्षयं
 तिरूक्षा भवन्ति गौरा वितर्ष्या वाश्वं निहव एतानि दे
 मा मानि वाचो न मे तेषां दागन्तं यदेतानि अर्चयेते वाच
 न १

मेव तन्नेदेमादयन्ति तेन सर्वेन्नादा भवन्त्यन्ति क्रोता प
 क्रोतानि भवन्त्यन्ति क्रोता पक्रोतं वै वाचो रूपं प्रवोचं
 भवति समुद्रं वा एते प्रस्नातिये संवसरमुपयन्ति यो वा
 अश्ववः समुद्रं प्रस्नातिन स तत उदेति यत्नवो न भवति
 स्वर्गस्य लोकस्य समष्ट्या अति विश्वानि दुरिता तरे मेति
 यदे वै वा दुष्टु तं दुःशस्तं तदेतेन तयं त्योको निधनं ७४

उहमुखे भवति परां वा एते परावत गच्छंति येष उहस्यांते
 गच्छंति यदोको निधनं उहमुखे भवति प्रजात्यै यदा
 वेपुरुषः स्वमोक आगच्छति सर्वं तर्हि प्रजानाति सर्वं म
 स्मै दिवान् भवति ॥ ८ ॥ एकाष्टकायां दीक्षे रन्नेषा वै संवत्सर
 स्य पत्नीयदेकाष्टकै तस्यां वा एतां रात्रिं वसति सा ह्य
 देव त संवत्सरमारभ्य दीक्षंते तस्य सानिर्यायि दपो न नि

सप्त

नंदं तु न्यवयंति विच्छिन्नं वा एते संवत्सरस्यानि दीक्षंते ये
 त एकायां दीक्षंते तनामाना वृत् न वत आर्त्तं वा एते संव
 त्सरस्यानि दीक्षंते ये तनामाना वृत् अनि दीक्षंते तस्मादे
 काष्टकायां न दीक्षं प्राणुने दीक्षे रन्मुखे वा एत संवत्सर
 स्य यस्यानुमुखे वत एव त संवत्सरमारभ्य दीक्षंते तस्य
 सानिर्यायि संमे द्वे विषुवो सं पृथक् चित्रा पूर्णमासे दीक्षे

२० अक्षरं दीपत संवसरस्य यच्चित्रा प्रत्यमासो मुखतो वै च
 न्मुखत एव तसं वसरमारभ्य दीहंते तस्य ननिर्यास्ति च
 तुरहे पुस्ततात्पौर्त्तमास्या दीहे २० तेषां मेकाष्टकायां त्रयः
 संपद्यते तेनैकाष्टकां नष्टं बहुर्वति तेषां पूर्वपक्षे सुत्या
 संपद्यते सर्वपक्षे मासाः सतिष्ठमाना यंति सर्वपक्ष उति
 ष्ठंति ता तु तिष्ठतः पशवर्धयथो नृतिष्ठंति ता कल्पार्थः

वागजिवदत्परा सुदिने सत्रिण इति ते राधुवंति ॥ ११ ॥ आवा एते संवस
 रं प्यायंति य उ स जंति यथा वै दृति राध्या त एव सं ॥ १२ ॥
 वसरो नु स षोयं नो स जेयुर मे हेन प्रमायु कास्यः प्राणे वै सं व
 सर उ दानः मासा य दु स जंति प्राण ए वो दानो दध्र तियो दाहितः प्र
 मीय ते या सं व सर स्या नु स ष्य शु क्रा तं म ष्यति त दा कुरु स ज्या ३ नो
 स ज्या ३ मिति य द्यु स जेयुरु ष्ठी न्यु स जेयुस्त दे वो स षं त द तु स
 ष मथो स ल्वा कुरु रे कत्रि वं कार्यं त दे व सा द्वा दु स ष म भ्यु त्तु

एवंतिष्ठि शोवा एतेषां संवत्सु रूपायु र्ये स्तोममुत्सृजंतीति पशु
 मालजंते स्तोममेव तदाह जंते स्तोमो रूपशुष्य उत्सृष्टा स्म इति
 वसानपाकुर्वंति प्रातः पशुमालजंते तस्य वपया प्रचरंति
 ततः सवनीये नाष्टाकपालेन ततः श्रमे येनाष्टाकपालेन ततो
 दध्नैरेण तत्तच्छ्रुणा वैश्वदेवेन तत्प्रातः सवनं संतिष्ठ
 ते ततः पशुपुरोडाशेनैकादशकपालेन ततः सवनीयेनै
 कादशकपालेन ततो मरुत्वतीयं जगजीवन

तश्चरुणा वैश्वदेवेन तत्प्रातः सवनं संतिष्ठते ततः पशु
 पुरोडाशेनैकादशकपालेन ततः सवनीयेनैकादशकपा
 लेन ततो मरुत्वतीयेनैकादशकपालेन ततश्चरुणैरेण
 तन्मात्रं दिनं संतिष्ठते पशुना प्रचरंति ततः सवनीये
 नैकादशकपालेन ततो वैश्वदेवेन द्वादशकपालेन ततश्च
 रुणा विश्वरुतेन ततः तृतीये सवनं संतिष्ठते चतुर्थीये

सवनं

न प्रवर्धयेत्पत्नीः संयोजयेति ॥ ॥१०॥ ॥ इति पंचमः प्रकाशः ॥
 प्रजापतिरकामयत्तद्वदुःस्थोऽप्रजायेयेति स एतमग्निं
 मम पश्यन्तमाहरन्तेनेमाः प्रजा असृजतैकादशेन च वै
 सतास्तोत्रेणाग्निं होमस्यासृजतैकादशेन च मासा संवत्स
 रस्यंताद्वादशेन वस्तोत्रेणाग्निं होमस्य पर्यगृह्णन्ताद्वा
 दशेन च मासा संवत्सरस्य तस्मात्प्रजादशमासो गर्भं नृत्वेका

६९

दशमनुप्रजायन्ते तस्माद्दशमासं यतिहरन्ति द्वादशेन हि परि
 गृहीतास्त एव वेदपरिजाताः प्रजा गृह्णन्ति प्राजा ताज नय
 तिता संजयिगृह्णन्ता नमश्चतयस्त्य कामतस्या अनुहाय
 जेत आदत्त तद्वड बायान्मासार्द्धस्माद्वड बाह्विरेतास्तस्माद्
 श्वतय प्रजा आ तरेता हितस्माद्दद्वितीयाति हि सायन्तमा
 रित्यतातिरिक्तस्य दक्षिणस्यां सुलोमत्वा यषोडशिनः स्तोत्रे

देवातिरिक्तो वै षोडश्यतिरिक्त एवातिरिक्तो ददाति सो कामय
 तयज्ञसृजयेति समुखत एव त्रितमसृजतं तं गायत्री छं
 दोन्वसृज्यतामि देवता ब्राह्मणो मनुष्यो वसंतं तं तु तस्मा
 त्रिस्तोमानां मुखं गायत्री छंदसां मग्निर्देवतानां ब्राह्मणो
 मनुष्याणां वसंतं तं तस्माद्ब्राह्मणो मुखे नवीर्यं करोति
 मुखतो हि सृष्टः करोति मुखेन वीर्यं य एवं वेद स उरस्त एव

६८

बाहुभ्यां पंचदशमसृजतं तं त्रिष्टुक्षंदोन्वसृज्यते तं देवता रा
 जस्यो मनुष्यो ग्रीष्मं तं तस्माद्वाजस्य पंचदशस्तोमस्त्रिष्टु
 क्षंदं देवता ग्रीष्मं तं तस्माद्वाहुभ्यां बाहुभ्यां तं
 सृष्टः करोति बाहुभ्यां वीर्यं य एवं वेद स मध्यत एव प्रज
 नना सप्तदशमसृजतं तं जगती छंदोन्वसृज्यते विश्वे देवा
 देवता वैश्वो मनुष्यो वर्षां तं तस्माद्वाहुभ्यां वैश्वो य

मानो न हीयते प्रजनना हि सृष्टस्तस्मादुबहुपशुर्वैश्वदेवो
 हि जागता वर्षास्यर्तुस्तस्माद्ब्रह्मणस्य च राजन्यस्य चाधो
 धरो हि सृष्टः स पतएव प्रतिष्ठाया एकविंशमसृजत तम
 नुष्टुं दो नू सृज्यत न काचन देवता शूद्रो मनुष्यस्तस्माद्
 इउत्तबहुपशुरयज्ञियो विदेवो हि न हितं काचन देवतः
 न सृज्यत तस्मात्पादावनेत्यन्नातिवर्द्धते पत्नो हि सृष्टस्त

त
 ६५

स्मादेकविंशस्तोमानां प्रतिष्ठा प्रतिष्ठाया हि सृष्टस्तस्मादनुष्टुमं
 कुंदां सिनानुगृह्णति प्रापवसीयसो विधृत्यै विधृतिः प्रापवसी
 यसो न इति एव वेदः ॥ १॥ यो वै स्तोमानुपदेशनवतो वेदोपदे
 शनवान्नवति प्राणो वै त्रिचूर्द्धमासोऽष्टवदशः सवदशः स
 सदशः आदित्य एकविंशश्चेतै स्तोमानुपदेशनवतो उपदेश
 नवति एव वेदमेवै लोकास्त्रिणावस्त्रिणावस्य वै

दे व २

स्वर्गो ने मे लोकास्त्रिषु न र्न वा न वं त्ये पु नो के सु प्र ति ति श्रु ति य श
वं वे द ता वा व त्र य स्त्रिं शो हो व स व ए का द श रु श द्वा द श दि
याः प्र जा प ति श्च व ष द्वा र श्च त्र य स्त्रिं शो स दे वे न य ज्ञे न य
ज ते य ए वं वे द यो वा अ धि प ति वे द अ धि प ति र्न व ति त्र य स्त्रि
ं शो वै स्तो मा ना म धि प तिः पु रु षः प शू नो त स्मा न्यं वो न्ये
प श वो दं त्य रूः पु रु षो धि प ति हिं सो धि प तिः स मा ना ना न

राम
७०

व ति य ए वं वे द ॥ १ ॥ ए ष वा व य स्तो य द मि हो म ए क सा अ न्यो य
ज्ञः का मा या क्रि य तै स र्वे न्यो मि हो नो द्वा द श स्तो त्रा ण मि हो म
द्वा द श मा साः सं व स रः सं व स रं प श वो नु प्र जा यं ते ते न प श
व्यः स मृ द्धो द्वा द श स्तो त्रा णि द्वा द श श स्त्रा णि त द्वा तु विं श ति
श्च तु विं श ति र द्वा मा साः सं व स रः सं व स रं प श वो नु प्र जा य
ते ते न प श व्यः स मृ द्धो ग्नौ स्तो त्र म न्नौ श स्त्रं प्र ति ति श्रु ति ते न

ब्रह्मवर्चस्य किं ज्योतिष्टोमस्य ज्योतिष्टोमत्वमित्याहुर्विरा
 ज उ स उ स्तुतः संपद्यते विराड्ब्रह्मं दसं ज्योतिर्ज्योतिः समान
 ना भवति य एवं वेद ज्येष्ठ यज्ञो वा एष यदग्निष्टोमः प्रजा
 पतिः प्रजा अस्त्यजत ता अस्मै श्रेष्ठाय नातिष्ठेत् स एतमग्नि
 ष्टोम पश्य त मा हर ततो स्मै प्रजाः श्रेष्ठाय यातिष्ठेत् सै समा
 नाः श्रेष्ठाय य एवं वेद यद्वित्याहुर्गायत्रं प्रातः सवनं त्रै

ब्रह्मतिर

रा.
७१

धुमं माध्यं दिनं सवनं जागते तृतीय सवनं कर्तुं तुरा
 हं देनुष्टुबिति ब्रह्मं दसं वा अन्वबलुक्षियजमानो नूवलु
 यतेष्टाहं रागायत्री हिंकारो नवमं एकादशाहं रात्रिष्टु
 दशाहं राजगती ब्रह्मेतिरेवानुष्टुममाप्नोति यजमान
 यानवलोपाययो वा अनुष्टुमं सर्वत्रापि सवनान्य
 न्वायज्ञा वेद सर्वत्रास्यापि नवतोषा वा अनुष्टु सर्वत्रापि

सदनान्यन्वायत्तातद्य एवं वेद सर्वत्रास्यापि भवति यदै राजा
 नोद्धानं भवयति ते देवानां वीर्यवत्तमास्तान्युजते त्रितयं च
 दश सप्तदश एकविंश एते वै स्तोमानां वीर्यवत्तमास्तान्
 वयुं दे स्वर्गस्य लोकस्य समष्टौ चतुष्टोमो भवति प्रतिष्ठाये
 चतुष्टोमः प्रतिष्ठित्यै ॥ ३ ॥ प्रजापतिर्देवेभ्य उज्ज्वलं जज्ञत्
 त उदुंबरः सममवत्साजाप्रत्योवा उदुंबरः प्रापत्य उज्जता
 आ

राम
 ७२

यदुज्जतौदुंबरं प्रथमेन कर्मणा चारभते स्वयैव तद्देवतया
 त्मानं मा त्विज्याय चृणोते तामुख्यतिष्ठुतान्स्वामासुत उ
 ख्यतद्विवंस्तमानां तरिहंष्टणदं हृष्टिर्वीतमन्वार
 मत आयो ह्यसदने सा दयाम्यवतः छायायां समुद्रस्य रु
 दय इति यज्ञोवा आयुस्तस्य तसदनं क्रियते यज्ञोवा अत
 त्तस्य सा छाया क्रियते मध्यतो वा आत्मानो रुदयंतस्मात्

ध्ये सदसर्क दुबरी मीयते नमः समुद्राय नमः समुद्राय च ह स इत्या
 ह वाग्वे समुद्रो नमः समुद्रस्य च ह त्ता न्यामे वत नमः स्मरते नमः
 तूनर्वाहा सीदित्याह साम वै यूनर्वा साम् एव तनमः स्मरते नमः
 ज्यं करिष्यन्मो वा एव ७ साम्ने नमः स्मृत्यं साम्ना त्विज्यं करोति नमः
 मोहाय ते नै न ७ सामाग्रह तै य एन मनुव्या हरति स आर्तिमा ह
 त्पुर्गं स्पृजो दा कर्ज्जं मे दे स्पृज्जं मे धे घनं मे दे घनं मे धे ह्रि

७३

जापतेर्वा एतदुदरं यत्स दं ऊर्गु दुबरी यै दुबरी मध्ये सद
 सो मीयते मध्यत एव तत्प्रजाप्यो नमः ऊर्ज्जं दधति तस्माद्यत्र
 जायातया माक्रियते तत्प्रजा अशना यवो भवति साम देवा
 नाम न ७ साम न्ने वत देवेभ्यो न ऊर्ज्जं दधति स एव तद्
 जिञ्छितः प्रजान्य ऊर्ज्जं विभज्युदं शासीन उजायत्युदा
 वीतदिशमूज्जाभाजयति प्रयङ्गासीनः प्रस्तोति प्रतीचीत

दिशमृज्जीवाजयतिदक्षिणासीनः प्रतिहरतिदक्षिणांतदि
 शमृज्जीवाजयतिप्राचोन्यरुत्विजआर्त्विज्यंऊर्वंतिस्मादे
 षादिशोवीर्यवत्तमेतां हिभयिष्ठाः प्राणंतिविपरिक्रम्योऽ
 ब्रह्मवादिनोवदेतिकस्मात्सत्यात्प्राचोन्यरुत्विजआर्त्विज्य
 ऊर्वंतीतिविपरिक्रम्योऽज्ञातारइतिदिशामनीष्टौदिशामनि
 प्रीत्याइतिब्रूयानस्मात्सर्वासुदिव्यंविद्यतेसर्वास्वनीषाः

२४
 ७४

प्रीताः॥४॥प्रजापतिरकामयतबहुस्योप्रजायेयेतिसोशो
 चत्तस्यशोचतआदित्योमृद्धोऽसृज्यतसोस्यमृद्धीनमुदहंस
 प्रोणकलशोभवत्तस्मिन्देवाः शुक्रमगृह्णाततावेसआयुषा
 त्रिमत्यजीवदायुषार्तिमतिजीवतियएवेदहं प्रोहंशूनस्य
 त्योसिबाहस्यत्योसिप्राजापतेमृद्धीस्यत्यायुपात्रमसीदम
 हंमोप्राचं प्रोहामितेजसेब्रह्मवर्चसायेतियध्दहवानस्य

शाजायंति
 ५

त्यदति सत्येनैवैनंतस्रोहति यदाहर्वाहस्य त्यस्तीहस्यति
 वैदेवानामुजातातमेवतधूनक्ति यदाहर्वाजापत्यदति प्र
 जापत्योष्टेष्टदेवतयायद्रोणकलशो यदाहर्वाजापतेष्टेष्ट
 ईददहंन्यतयदाहर्वायायुपात्रमित्यतिहोतदन्मानिपात्रा
 णियद्रोणकलशो देवपात्रं द्रोणकलशो देवपात्री नवति
 य एवं वेद ब्राह्मणोपात्रेन ग्रीमांसे तयं ब्राह्मणमिव म
 र्तिरिति प्रजापते ४

संज्ञ
७५

न्येतप्रदेवपात्रमात्रोति नमनुश्रयात्राद्विघते वाप्येदेवेन्यो
 पाकामसापः प्रविशतां देवाः पुनरयावच्छंसा अत्रुवन्त्यु
 नहं ध्यामकिं नस्ततः स्यादित्येका मयध्वज्य बुनं स्ता
 अत्रुवन्त्येदेवास्मासु मनुश्रयात्रा प्रतप्रवेशयां स्तेनासा
 सृष्टा अस्मा मेतति श्रद्धा अस्मा आपः प्रता नवतिय एवं वेद
 सा पुनर्तीत्य कामसावनस्यतीन् प्राविशतां देवाः पुनरया
 वच्छंस्तान पुनरददुस्तान शपेच्चैनवः किं श्रुणावजे

सादृश्यान्नितितस्मादनस्पतींस्वेनविः कणावज्जगदृश्वति
देवशक्ताहितावनस्पतयश्चतुर्हीवाचंविन्दधुर्दुन्दुतौवी
लायामहेरुणावेतस्मादेषावदिष्टेषावलुतमावाग्यावत्
स्पतीनांदेवानांल्लेखावागासीदधोधोहरोणकलशप्रो
हत्तितितस्यावाचोवरुध्याउपर्युपर्यहंपवित्रंप्रयच्छंत्स
भयतएववाचंपरिगृह्णतियस्यकामयेतासुर्यमस्य
यहंकर्यावाचंष्टेजीयेतिद्रोणकलशप्रोहत्वाकुर्याम

अविश्य कुर्वतीति प्रदोशक लशमुपसीदति तेन ज्ञाता रोबताः ॥ ४

हमुपसृशेदसुर्यमस्ययत्तंकरोतिवावेष्टंङ्गोस्यप्रियस्या
दनुपसृशनहंप्रोहेत्याणावैश्रोणकलशःप्राणानेवास्य
कल्पयतियच्चित्याहुर्वचान्यान्बलिजोवृणातेकस्मादुज्जा
तारोवृताप्राजापत्यावाउज्जातारःप्राजापत्योश्रोणकलशोऽष्टाएक
लशएवैनानात्विज्यायवृणीतेप्रांचउपसीदन्तिप्रांचोयज्ञ
स्याग्रेकरवामेत्यनन्निजितावाएषोऽज्ञातृणादिग्यत्पाची

यशोराकलशं प्राचं शोहंति दिशो निजित्यैयद्वित्यादुरंत
 राश्वः प्रासेवौ युः तैत राश्वे अनश्नोऽज्ञातृणां योग
 इति यशोराकलशमुपदसीदंति स एषो योगस्तस्मात्कृतै
 रिवोपसद्यंनस्युक्तौ बहति ॥ ५ ॥ ग्राहः स ७ साद्यशोराक
 लशमध्यहंति विद्वै ग्रावाणो न ७ सोमो राश्वं शोराकलशो
 यज्ञावसुशोराकलशमध्यहंति विश्वे वतशष्टमध्यहं

राम
७७

तियद्विष्टादिमुखाग्राहः कृत्वेदमहममुमां मुषायण
 ममुषाः पुत्रममुषाविशो मुष्मादन्नाद्यो निरुहामीति
 निरुहेदिशएवेनमन्नाद्यानिरुहति योस्पत्रियस्य
 मुसंमुखग्राहः कृत्वेदमहममुमां मुषायणममुषा
 पुत्रममुषाविशमुष्मिन्नेन्नाद्येध्यामीत्यध्याहेदि
 वेनमन्नाद्येध्याह्यथोतदुनयमनादृत्वेदमहं मांते

जसि ब्रह्मवर्चसे ध्यात्वा मीन्य ध्याहेतैजस्येव ब्रह्मवर्चस
 आत्मानमभ्यरुति यः कामयेत विशाशुष्ठहं न्यामि
 तिव्युत्सया क्लोभे शोणकलशोष्ठसादयित्वा पाठं शुभ
 वनमुपरिष्ठादग्निनिदध्यादिदमहममुया विशादा
 शशुष्ठहन्मीति विशेषतश्चाष्टुष्ठं हंतियो वै देवानि पवि
 त्राणि वेदपूतो यज्ञियो न वति छंदाः सैवे देवानि पवि

रा. न.
 ७२

त्राणि तैश्चोणकलशोपावयंति वसवस्त्वागायत्रेण छंद
 सापुनंतुरुद्रस्त्वात्रैष्टुनेन छंदसापुनंतैर्वादित्यास्त्वाजा
 गतेन छंदसापुनंतैर्वातानि वै देवानि पवित्राणि पूतो य
 ज्ञियो न वतिय एव वेदस्वर्नानुर्वी आसुर आदित्य
 तमसा विध्यतं देवान यमीनं स्तेत्रिमुपाधावठं
 सस्यात्रिर्नासेन तमोपाहन्यत्प्रथममपाहं साकृष्ट्या

विरनवद्यद्वितीयं सारजताय तृतीयं सालोहिनी
 यया वसमभ्यतरा सा शुक्ला सीतस्माच्छुक्लं पद्मि त्रं
 शुक्रः सोमः स शुक्रत्वाय ये हि ष्या तस्यैतेषां वर्णानि
 मपि पवित्रं कुर्यात्प्राप्तमनैवैनं तमसा विधत्ति ब्रह्म
 मि वहितमो यो स्पृष्टः स्यादा सक्तिं शुक्लं कुर्याज्ज्योति
 र्वैहिरण्यं ज्योतिरे वास्मिंदधत्ति तस्मादात्रेयं चंद्रो

¹⁵
 छंत्य त्रिहिहितस्य ज्योतिरभ्या तृणात्य वित्रं विगृह्णाति
 हस्तकार्यमेव तद्यज्ञस्य क्रियत एतद्वा उजा तृणां
 हस्तकार्यं यत्य वित्रस्य विग्रहं न हस्तवेष्टानिर्ज
 छति य एवं वेद योपिन विगृह्णाति प्राणा देन संत
 र्यति तं ब्रूयाद्देवमानः प्रमेष्य स इति वेपमान एव प्र
 मीयते प्रशुक्रैर्बुधदेवी मनीषाः स्मदयः सुतस्थेन

वाजीत्फुजाताध्वरामनुमंत्रयत आयुषे मे पवस्व वर्वसे
 मे पवस्व विदुः पृथिव्यादिवोजनित्राकृण्वेतापोधः हरतीः
 सोमे हो ज्ञयेत्याह मस्य ते जसे ब्रह्म वर्वसाये त्वं ष्वे सोमस्यो
 ज्ञीथो यत्पवते सोमो ज्ञीत मे वसामगायत्यद्विन्ने पावरे
 नित्यं जं चैव प्राणांश्च संतं न्वंति संतं तं पावयंति यज्ञस्य
 संतये ॥ ६ ॥ बृहस्पतिर्वेदेवानामुदगायतं ङरहां स्पृजि

राम
 ८०

घांसेत्सय एषां लोकानामधिपतयस्ताज्ञागधेयेनोपाध्व
 वसूर्योमादित्याभ्योनाष्टम्भः पातु वायुरंतरिक्षाभ्योऽग्निः
 पार्थिवान्यः स्वादेति जुहोत्येते वा एषां लोकानामधिपतय
 स्ताज्ञागधेयेनोपासरत्करोति वाचावीर्यं न स दस्युः मर्तिमा
 र्द्धतिय एव वेदे वाग्वेदे वेभ्योपाक्रामन्नो देवा अन्वमंत्रय
 तसा ब्रवीदनागास्मि नागधेयं मे स्वितिकस्ते नागधेय
 ऊर्यादित्फुजातारइत्यब्रवीदुजाता से वै वाचे नागधेय

जर्षति तस्यै जुहुयाद्दे जुगतामा सिमुष्टा देवेभ्यो नमो वा दे
 नमो वा च स्य तये देवि वाग्य ते वाचो मधुमत्तस्मिन्नाध्यासः
 रस्व तैस्वाहेति वाग्यै सरस्वतीतामेव तद्भागधेये नारम
 तेयं हि ध्यातु स्यैतामाहुतिं जुहुयात्तं मनसा ध्यायेद्वाचमे
 वास्य वृद्धे बहिष्य वमानं संप्रति स्वर्गमेव तत्सक ६९
 संप्रति मृगधर्मा वै यज्ञो यज्ञस्य शांत्या अप्रत्रासा यदा
 यदा एव संप्रति प्रतिकूलमिव हीनस्वर्गो लोकः संतुष्टमपति ६

चक्षुश्छेतियज्ञमेव तद्यच्छेतियज्ञववदेयुर्धज्ञे निर्भूयुस्तस्मा
 न्नवववधंपंचर्त्विजः स० र० द्वाः संप्रति पादो यज्ञो यावन्न
 हुस्तमेव संतं चेतियदि प्रस्तोता वच्छिद्यते यज्ञस्य शिरः छि
 द्यते ब्रह्मणो वरं दत्त्वा स एव पुनर्वर्त्तव्यः छिन्नमेव तत्प्रति
 दधति यज्ञं जाता वच्छिद्यते यज्ञेन यज्ञमानो मृध्यते दहि
 ता छिन्नमेव तत्प्रति दधति यज्ञं जाता वच्छिद्यते यज्ञेन यज्ञमानो मृध्यते दहि

तु स ऽस्त्रापोथान्य आरुत्यस्मिन्नेययावदान्पास्याश्च
 दिप्रतिहर्तव्यमिहतेपशुनिर्यजमानोवृध्यतेपशवो वै
 प्रतिहर्तासर्ववेदसंदेयं यदि सर्ववेदसन्तददाति सर्व
 आनिजीयतेध्वर्युः प्रस्तरं हरति यजमानो वै प्रस्तराय
 जमानमेव तस्वर्जलोकां हरति प्रतो वै देवेभ्यो श्वो भू
 त्वा पाक्रामतं देवाः प्रस्तरेणारमयं स्तस्मादश्वः प्रस्त

५३
 ८२

रेणसंमृज्यमानउपावरमतेयदध्वर्युः प्रस्तरं हरति यज
 स्यशांत्या अप्रत्रासाय प्रजापतिः पशून्मृजततेस्माच्छ
 षा अशनायंतो पाक्रामं स्तेभ्यः प्रस्तरमन्ने प्रायकृत्
 एनमुपावर्ततस्मादध्वर्युणा प्रस्तर ईषदिव विधूयो
 विधूतमिव हि तृणं पशव उपावर्तत उपै न पशव आवर्त
 तेय एवं वेद प्रस्तरमासन्नो जायेद्विषोक्तं दाय यजमा

ननु स्वर्गाधोकादवगृह्णात्यस्त्रीवतोपसृशतो ज्ञेयं ते ना
 स्पृहविरस्कन्ते न वतिन यजमानं स्वर्गाधोकादवगृ
 ह्णाति चात्वालमवेक्ष्य बहिष्यमानं सुवन्त्यत्र वा
 सावादित्य आसीत् देवा बहिष्यमाने न स्वर्गलोकं
 महरन्यच्चात्वालमवेक्ष्य बहिष्यमानं सुवन्ति य
 जमानमेव तस्वर्गलोकं हरति ॥ ७ ॥ स तु वै यज्ञेन य

राम
 ८३

जेतेत्याहुर्द्वयं विराजयतु मुखेदं पुरितिनवनिस्तुवं
 ति हिंकारो दशमो दशा हरा विराद्विराजमेवाप्ययत्न
 स्वदधत्ति नवनिस्तुवंति नवप्राणाः प्राणैरेवैनं सम
 दुर्यंति हिंकारो दशमस्तस्मान्प्राणिरनवत्प्राणा दशमी
 प्राणानां नवनिःस्तुवंति नवाध्वर्युः प्रातः सवने यहा
 गृह्णाति ज्ञानेव तस्यावयंति ते प्राणानुसृजंति प्र

युक्तेनैवस्तोत्रेन प्रस्तोतव्यं वैनाम्नां नैव हिंकारो योऽङ्गं तेषु प्रस्तोति ॥३॥

जा पत्तिर्वै हिंकारस्त्रियो बहिष्पवमान्यो यद्विंशत्यप्रस्तो
ति मिथुनमेवास्प यत्तु मुखे दध्मति प्रजननायेष वैस्तो
मस्प योगो यद्विंकारो यद्विंशत्यप्रस्तोति ॥ सेनैवैनाम्ना
प्रस्तोत्या रणेन्यो वा एतत्पशुन्यः सुवन्ति यच्च बहिष्पवमा
नमेकरूपानि सुवन्ति तस्मादेकरूपा आरण्याः पशवः
पराचीनि सुवन्ति तस्मात्परां वः प्रजायन्ते परां वोदिति धे

सम
८५४

ते परिश्रिते सुवन्ति तस्मादपरिग्रहात् आरण्याः पशवो ब
हिसुवन्त्यं तरनुशङ् संति तस्माद्गाममाकृतैर्नुजते ग्राम्ये
न्यो वा एतत्पशुन्यः सुवन्ति यदा ज्यैर्नाना रूपैः सुवन्ति त
स्मान्नाना रूपग्राह्याः पशवः पुनरभ्यावर्त्तं सुवन्ति
तस्मात्पेत्वयः प्रत्यपुनरायेति परिश्रिते सुवन्ति तस्मा
त्परिग्रहात् ग्राह्याः पशवो मुष्मै वा एतच्चोकाय सुवन्ति

यद्बहिष्पवमानं स बहिष्कृतानिः पराचीनि स्तुवंति सद्यः
 दीतोसौ परां लोकोस्मै वा एतद्धोकाय स्तुवंति यदाज्यैः पुनः
 रभ्यावर्तं स्तुवंति तस्मादयं लोकः पुनः पुनः प्रजायते परा
 रां वा एतेषां प्राणभवंतीत्याहुयै पराचीनि बहिष्पवमानानि
 स्तुवत इत्यावती मुत्तमां गायेत्याणानां धृत्यै च वै तं
 वा एतेस्माद्धोकादिभ्याहुयै पराचीनि बहिष्पवमानानिः

२५

स्तुवत इति दुयं तरवर्णमुत्तमां गायेदियं वै रथं तरमस्मामे
 व प्रतिष्ठति ॥८॥ उपास्मे गायतानर इति ग्रामकामाय
 प्रतिपदं ऊर्यान्नरो देवानां ग्रामो ग्राममेवास्माउपाकरु
 पवाग्रन्नमन्नमेवास्माउपाकरु पोषुः अन्नमसुरमिति प्र
 ज्ञाकायमाय प्रतिपदं ऊर्या दुपवै प्रजातां जातमित्येवाजि-
 जनसनः पवस्व शंगव इति प्रतिपदं ऊर्या घातं समानं

हादेवः पशून्हेन्यान्सनः पवस्वशं गव इति घृतिपदे-
 चतुष्पदे मे षजं करोति शं जनायेति द्विपदेशमर्वत-
 इत्येकशफाय विशिष्टेण वैतां समा मोषधयोक्ताम-
 वंति यां समां महादेवः पशून्हेति यत्तु राजन्मोष-
 धान्य इत्याहौषधीरेवासौ स्वदयत्ननयोऽसौ स्वदिताः
 पच्यंते रुष्टपच्यन्ते कष्टपच्यन्ते पवस्ववाचोऽग्नि-

राज-
 ८६

य इति प्रतिपदं कुर्याद्यं कामयेत समानानां श्रेष्ठस्या-
 दिति पवस्ववाचोऽग्निय इत्ययमेवै न परिणायति श्री-
 वैवाचो यं अग्निय मे वास्मिन्धत्त्येते असृग्निं दव इ-
 ति बहुभ्यः प्रतिपदं कुर्यादेत इति सर्वानेवै नानु-
 भूत्या अन्निवदत्येत इति वै प्रजापतिर्देवानसृजता-
 सृग्निमिति मनुष्यानि दव इति पितृः पवित्र-

मितिग्रहनाशवइतिस्तोत्रं विश्वानातिशस्त्रमनि सौम
 जेत्यन्याः प्रजा यदेतइति तस्माद्यावैतएवाग्रे देवा स्ता
 वंतइदानीं सर्वान्नुद्धिमाद्भुवं स्थिते वक्षेष्वाभ्यहति
 र्यदसृग्मिति तस्मान्मनुष्याश्चः श्वः सृज्यंते यदिदव
 इतीदवइव हि पितरो मनइवयीताः प्रजाः सृष्टान्नुद्धि
 माद्भुवं स्तामद्भुवंति येषामेवं विद्वानेतां प्रतिपदे

रा.
 ८७

करोति छंदां सिवै सोममाहुरं स्तेगं च वो विश्वावसुः
 पर्यमुष्मात्तेनापः प्राविशतं देवता अन्वै छं स्ते विष्णु
 सुपर्यपश्यसव्य कां हृदयं नृनां इति संपदा प्रा
 स्फुरत्तस्मात्पृथगिंदवो सृज्यंत स देवताभ्यो मितस्ति
 श्रुतीन्य एते असृग्मिंदव इति प्राब्रवीद्वाहिष्यवमाने
 न वै यतः सृज्यंते यदेते असृग्मिंदव इति प्रस्तौति

यज्ञमेव तस्मिन् देवताभ्यः प्राह कृद्वा एतदपशव्ययत्ना
 तः सवनमनिः ७८ हियदिऽमस्मभ्यं संयतमित्याह
 प्रातः सवनमेव तः ७९ दिऽवत्यश्चुमकरोतिदविघातता
 रुचेति ब्राताय प्रतिपदं कुर्याद्विघातपारुचेति वैगा
 त्वा रूपं परिहो भंत्येति त्रिष्टुभः कृपेत्यनुष्टुभः सोमोः
 शुक्रागवाशिर इति जगत्याः सर्वेषां वा एषां छंदसा ७

राम
 ८८

रूपं छंदा ७ सीदखलु वै ब्रातो यदेषा प्रतिपदवतिस्वेनैव
 ना ७ स्त इपेण समर्द्धयति कृद्वा एतद्विघातसम
 यति वीर्येण यद्वा तद्विघातं वीर्यं छंदा ७ सीदिये लो
 ना वीर्येण समर्द्धयति ॥ ७ ॥ अग्न आ य ७ षि प व स
 इति पदं कुर्याद्विघातं दाह्यतां प्रमीयेता प्रता इव वा
 ते ये षां दाह्यतां प्रमीयते यदेषाग्निपावमानी प्र

तिपद्भवत्यग्निरेवैनानिष्ठपतिपवमानः पुनाति यदा यत्
 षीत्याह्य एव जीवति तेषां युद्धं क्षत्या नो मित्रावरुणो नि
 ज्योगामया विने प्रति पदं कुर्यादपक्रांतौ वा एतस्य प्रा
 णापानौ यस्य ज्योगामयति प्राणपानौ मित्रावरुणो प्रा
 णापानावेवास्मिन् धत्ता प्रघ्नन् प्रवते मध्ये पसोमो अ
 राक्ता इत्यनृतमनिशस्यमानाय प्रति पदं कुर्यादरा

गम
 दण

ज्ञाणो वा एते नृतमनिशं सति तानेवास्मादपहंति गच्छ
 न्निद्रस्य निश्चुतमिति प्लुतमेवैनं यक्षियमिन्द्रस्य निश्चु
 तं गमयति वृषापवस्व धारयेति राजन्या प्रति पदं कुर्या
 द्दृषावैराजन्यो वृषाणामेवैनं करोति मरुत्वते च म
 सर इति मरुतो वै देवानां विशो विशमेवास्मा अनुनि
 युनक्त्यनपक्रा मुक्तास्मादिह वति विश्वा दधन उ

इति ऋग्वेदोक्तं त्रिंशत्तमोऽध्यायः समाप्तः

२०

न ते स्यो ज सै वा स्मै वीर्येण विशं परस्तात्परिगृह्यन्त्यनपका
 मुकास्माद्धि-रुवति पवस्ते रो वृषा सुत इति इति पदं
 जने ३ तं प्रः कामयेतं मरुध्येतेति कृचानो यशसो ज न इति ज न
 ताया मे वास्मा ज ध्यते युव छं हिस्त्रः स्वः पती इति वा भ्यो प्र
 तिपदं कुर्यात्समावज्ञा जावे वै नो य रु स्य करो तु नो य रु
 पश मे मा र्पयति प्रास्प ध्मं च हर न्नि ति वृष्टि का म य प्र

तिपदं कुर्यात्समावज्ञा जावे वै नो य रु स्य करो तु नो य रु
 ति वृष्टिः सुतस्यो ज स इत्यंतस्त्रिहा देवां अनु प्र हृषत
 इत्यस्मिं लोके प्रतिष्ठापयत्यो ज मा वा एतद्वीर्येण प्र द
 यते यदप्रतं न वति यदृष्टः सुतस्यो ज स इत्या हो ज सै
 वा स्मै वीर्येण दिवो वृष्टिं प्र यच्छति तया पवस्व धारया
 यया गा व इहा ग म ज न्या स उप नो गृह्मिति प्रतिपदं

ऊर्याघः कनये तोयमात्रन्यागावोनमेयुर्विदेतमेजन्यगा
 राष्ट्रमिति यदेषा प्रतिपद्भवत्यैनेजन्यागावोनमेति वि
 दते स्य जन्मगा राष्ट्रं ॥ १० ॥ षष्ठः प्रपाठकः ॥ समाप्तः
 इमे वै लोका गायत्रं आचूजेयं त्रयोहारी मे लोका यथा च
 ज्ञायत्येति रेवै नं लोकैः संमिमीते हिरवनर्दं हि ज्ञाय
 तृतीयं यत्रिरवनर्दं त्यति त ज्ञायत्रं रेव यति यो वै

१०
 ११

गायत्र्या प्रति कृते नो ज्ञायत्यप्रतिष्ठानो भवति हिंकारो
 वै गायत्रस्य प्रतिहारः समनसा ध्येयः प्रतिहृते न गायत्रे
 लो ज्ञायति प्रतितिष्ठति यो एवा एभ्यो लोकेभ्यो गायत्रं गा
 यति नैभ्यो लोकेभ्य आचूश्च त इम एनं लोका ऊर्जा निसं
 वसते संश्रुति वाय आददीताथ तारतरमथ तारतमेत
 दैभ्यो लोकेभ्यो गासीद निरुक्तं गेयमेतद्दे गायत्रस्य

कुरंयंनिरुक्तंयदनिरुक्तंगायति कूरमेवात्पपरिवृत्ता
 क्तिप्राणोगायत्रेन्नव्यवान्यात्प्राणस्याविद्धेद्यययदि
 व्यवानितिप्रमायुकोनवतियदिनव्यवानितिसर्वमा
 युरेति यदिव्यवान्मध्यमश्चोव्यवान्यात्प्राणोवैमा
 यत्रंप्राणस्वरः प्राणमेवतन्मध्यत आत्मदभ्यतिस
 सर्वमायुरेतीदृशेषु कामायनिधानं कुर्याच्चः स्वर्ग

पम
 ५३

कामाय यशो ब्रह्मवर्चसकामायायुरामयाविनेह
 सीत्यनिचरतएतेवैगायत्रस्य दोहाब्रह्मवर्चसायशु
 मान्नवतियएववेद॥१॥ प्रजापतिर्देवैभ्य आत्मानं
 यज्ञं कृत्वा प्रायच्छतेन्योऽन्यस्माऽअग्रायनातिष्ठत
 तानब्रवीदाजिमस्मिन्नितेतित आजिमान्यदाजि
 माय०स्तदाज्यानामाज्यत्व० स० श्रोवेदाग्नेवीडद

मयज्जो श्रुताति सो ब्रवीधतरो ना विदमय उज्जया तनो
 सहेति सो ग्नि रग्रदजय दथ मित्रावरुणा वथे शोथे वै
 का होत्रा नुज्जिता सीस इं शो ग्नि मब्रवीध सहा बोचा वही
 यं नो तदिति सैषे ग्राम्य धर्द्ध मग्ने स्तोत्र मध्यर्द्ध मिद्रस्य
 वत्वारि संति षड्वत्या नि षड्वा विहितो यज्ञो यावान्यक्त
 स्तमेवारमते सर्वाणि त्वाराणां ज्ञानितज्ञा मिना ना

देवतैः स्तुवंत्यजामितायै ग्राम्येभ्यो वा एतत्पशुभ्यः स्तुवंतिय
 द्वाज्यैः पुनरभ्यावर्तं स्तुवंतितस्मात्परोक्षः प्राज्यते प्रत्यक्षः
 प्रजायते तस्मादुपैत्य पुनरायंति ॥ २॥ एतावता वाव माध्यंदि
 नं सवनं पुपुवे त्रिजिह्वं दोषिः पंचजिह्वसामनिर्यन्माध्यं
 दिनेन पवमानेन स्तुवंति माध्यंदिनमेव तसवनं पावयं
 त्येतावंति वाव सर्वाणि सामानि यावंति माध्यंदिने पवमा

नेगायत्रं निधनवदनिधनमैडंयन्माध्यदिनेनपवमा
 नेन सुवन्ति सवैरेवत सामन्तिः सुर्वेत्पात्मावैयज्ञस्य
 पवमानो मुखं गायत्री प्राणो गायत्रं यज्ञायः प्राणायत्रे
 ता सुर्वेति मुखत एव तत्प्राणां दधति प्राणा पाना वा ए
 ता निहंदा ऽसि प्राणो गायत्री व्यानो बृहत्पान । स्विष्ट
 व्यदेतैश्चंदोभिः सुवन्ति प्राणा पानाना मविहंदा ये मे

राम
 एध

वैलोकार्ता निहंदा ऽस्य येन गायत्रायं मध्यमो बृहत्प
 सावुत्तमविष्टु व्यदेतैश्चंदोभिः सहितैः सुवन्त्येषां लोका
 नामविहंदा ययदन्यहं दोत्तरा व्यवेयादिमालोकां हि
 णिष्ठा ज्ञायत्रे ता सुत्वा निधनवता सुवन्तीयं वै गायत्र
 श्चामेव तदा यतने क्रियते यदनिधने नाग्रे सुयुरनाय
 तनो यज्ञमानस्या निधनवता सुवन्ति वीर्यं वै गायत्री

यन्निधनं दीर्ये तौ वत दीर्यं समर्द्धयंत्यैडेन वृहतीमार
 नं ते पशवो वा इण पशवो वा इण पशवो वृहती पशुष्टे
 तत्पशून् धातिवृहत्यान् यिष्ठा नि सामानि न वेति
 तत्रापि त्रिणिधनं भवति षड्वक्त्रं अयं मध्यमो लोक
 सस्यैवा तदायतनं क्रियते त्रिणिधनं भवति त्रयः
 मेनो काश्चैव लोकेषु प्रतिष्ठितं त्रिणिधनं न वत्ये
 त्रिणिधनं भवति त्रिणिधनं नानां हि द्रुमि तानि तेनापि धीयेते २

सम
 एष

तेन वै माध्यंदिनं सवनं प्रतिष्ठितं यन्निधनं यन्निधि
 धनं न स्यादप्रतिष्ठितं माध्यंदिनं सवनं स्याद्यज्ञं रा
 णि निधनानि न वेति द्विपाद्यजमानो यजमानमेव यज्ञेय
 शुभु प्रतिष्ठापयत्यनिधनं ततो भवति स्वर्गस्थ लोक
 स्यान्निपादाय यन्निधनं वस्याद्यजमानं स्वर्गो धोका
 निर्हंसा स्वारं भवति स्वरेण वै देवेभ्योऽततो न्नायं प्रदी

यत्तस्मिन्नेव तदेवेभ्योऽततो जातं प्रयच्छति गायत्रं पुर
 स्ताद्वतिस्वारमंततः प्राणो वै गायत्रं प्राणः स्वरः प्रा
 णमेव तदुभयतीदध्ना तितस्मादुभयतः प्राणः पशवो
 य जायत्रं पुरस्ताद्वतिस्वारमंततः प्राणैरेव त्रैत्यपा नेष्ट
 तितिष्ठति ॥ ३ ॥ एतद्वै यज्ञस्य स्वर्ग्यं यन्माध्यं दिनं सत
 नं माध्यं दिनस्य पवमानः पवमानस्य बृहती यद्बृहत्या

६६

स्तोत्रे दहिणा दीयंते स्वर्गस्यैव तल्लोकस्यायतने दीयं
 ते देवा वै छंदसां स्युः पुनर्वसुभ्यामिति स्वर्गलोकमयमेति
 ते गायत्री प्रायुंजत तयानव्याम्रवच्छिष्टं प्रायुंजत
 तयानव्याम्रवन्मगती प्रायुंजत तयानव्याम्रवन्मनु
 दुमं प्रायुंजत तयात्यकादिवनव्याम्रवच्छिष्टं प्रायुंजत
 प्रायुंजत तयानव्याम्रवच्छिष्टं प्रायुंजत तयानव्याम्रवच्छिष्टं

सावृत्यमवतयेमां लोका आधुवचरुहतीमर्याययेमां लोका
 आपामेति तद्वृहत्या वृहत्वं यष्ट्या अस्यां तावुपादधुः य
 शवो वै वृहती यद्वृहत्या स्तोत्रे दक्षिणा दीयते स्व एव तदा
 यतने दीयते यद्वित्याङ्गुरन्यानि छेदां सवर्षीयां सं
 कस्माद्वृहत्या च तद्वेषाहीमां लोका आ प्रोक्तान्यः छं
 दः किंच न यानि सप्तवतु रत राणि छं दः शितानि वृह

रम
 १७

तीमनि सपद्यते तस्माद्वृहत्या च ते यद्वित्याङ्गुरा यत्र प्रातः स
 वनं त्रैष्टु नै माध्यंदिनं सवनं जागते तृतीय सवनं कस्मा
 द्वृहत्या मध्यंदिने स्तुर्वीतीति बहिष्यमानेन वैदेवा आदि
 यं स्वर्गलोकमहरी सनाधियत तद्वृहत्या मध्यंदिने स्त
 न्नुवत्तस्माद्वृहत्या मध्यंदिने स्तुवत्यादित्यं छेपान
 मध्यंदिने दाक्षरये रुक्मैश्च ईदोनि मध्यंदिने स्तुर्वीतितानि

विष्णुममजिसंपद्यतेतस्मान्निष्णुमोनयंतिमाधंदिनाम
 वनात॥६॥ प्रजापतिरकामयतबहुस्यांप्रजायेयाति
 सशोचन्महीयमानोतिष्ठसएतदामहीयवमपशु
 तैनेमाःप्रजाअसृजतताःसृष्टाअमहीयतयदमही
 तयदमहीयंततस्मादामहीयवंताअस्मसृष्टाअपा
 कामंस्तृप्तासंदिविसद्भ्योददइतिप्राणानादत्तता

५८

एनेप्राणोष्ठातैषुपुनरुपावर्तंततान्यउयंशर्ममहिअ
 वइतिपुनःप्राणान्प्रायकृताअस्मादुदेवायोधंस्तृप्ता
 संस्तृप्ताइतिमन्यूनवाशृणाततोवैतस्मैताःश्रेष्ठ्यायाति
 संततिष्ठंतेस्मैसमानाःश्रेष्ठ्याययएवंवेदप्रजानोचवा
 एषासृष्टिःपापवसीयसश्चविधृतिर्यदामहीयवेवि
 धृतिःपापवसीयसोभवतियएवंवेददेवावैयशक्ता

माः सत्रमासताग्निं शो वायुर्मखस्ते ब्रुवंन् नो यशः
 छा तन्नः सहासदितिते ज्ञां मखेयश आर्द्धतदादायापा
 ज्ञा मत्रदस्य प्रासहादिसंततं पर्ययते तस्य धनुः प्रति
 ष्ठन्यातिष्ठतस्य धनुर्गार्हिरुर्द्धपतित्वा शिरोद्धिनसं
 प्रवर्णो निवद्य ज्ञो वै मखो यत्र वर्णं प्रवृजंति यज्ञस्यै
 व तद्धिरः प्रतिदधतितद्देवा यशो व्यनजंत तस्याग्नीसौ

न
 पृथ

रवं प्राबृहत तद्वै स पशुवीर्यं प्राबृहत पशवो वै शोरवै
 शुमान्नवतिय एवं वै दग्निर्वै रुक्मस्यै तशोरवमसुरा वै दे
 वा न्ययते तत एवावन्तीरु रोतिष्ठं तौ स्तोना वपशपता न्या
 मेना न्यत्यौ धत्ते प्रत्यक्षभाणा अरवंत यदरवंत तस्मादौ
 रवमथेद्रो यौ धनयं प्राबृहत तद्वै स वज्रं प्राबृहत वज्रो
 देयो धनयं वज्रं न्नातृव्याय प्रहरतिय एवं वै द्रो वेयुधा

त्रिदस्येतद्यौघाजयंयुधामयाअजैमेतितस्माद्यौघजयमय
 वायुरौशनं प्राबृहत्ततदैसप्राणवीर्यं प्राबृहत् प्राणाजा
 ओशनं सर्वमायुरेतिय एवं वेद वायुर्वाउशं स्तस्येतदौ
 शनमुपानावैकाव्योसुराणोपुरोहितआसीन्नदेवाकामं
 दुघामिरुपामंत्रयंततस्माएतान्यौशनानि प्रायच्छन्नामदु
 घावाउशनानिकामदुघाएनमुपतिष्ठंतेय एवं वेद॥५॥

तम
 १००

प्रजापतिरकजयतबहुस्योप्रजायेयेतिसतस्त्रीमनसा
 ध्यायन्नस्ययन्मनस्पासीत्तद्बृहत्समनवसआदाधीतगमं
 वैमेयमंतर्हितस्तवाचाप्रजनयाइतिसवाचं व्यसृजत्तस
 वायश्चंतरमन्त्रपद्यतरयंमर्याः होष्मातारोदितितद्रथं
 रस्यरश्चंतरत्वंततोबृहदनुप्राजायतबृहन्नार्याइदं सज्यो
 गंतरत्तदितितद्बृहत्तोबृहत्त्वैयथावैपुत्रोज्येष्ठएवंबृहत्

जापतेत्येष्ट ब्राह्मणं वा एतत्प्रज्यैश्च मानोति य एवं वेद य
 चित्यादुर्वृहत्पूर्वं प्रजापतौ समना वत्कस्मादयं तरं प्रवेगो
 गमानश इति वृहदेव पूर्वोऽसमभवदयं तरं तु पूर्वोऽस्य
 स्यत तस्मात्पूर्वं योगमानशेतयोः समाने निधनमासी
 तस्मिन्नातिष्ठेतांते प्राजिमैतां तयोर्हसिति वृहदाणामुद्भू
 यदसिति रथं तरमपानमन्ति समवेष्टत प्राणपानौ वै वृ

ज.

१०१

हृदयं तरेऽङ्गो गामया विन उ नेक्रूर्यदपक्रांतौ वा एतस्य प्रा
 णपानौ यस्य ज्यो गामयति प्राणपानावेवास्मिन्धातिय
 चित्यादुरु ने वृहदयं तरे बहिर्लिधने कस्माद्बृहद्बहिर्लिध
 नानि न जतैर्लिधना निरयं तरमिति प्राणो बृहत्तस्माद्बहि
 र्लिधनानि न जतैर्बहिर्ह प्राणो पानोरयं तरं तस्मादंतर्लि
 धनानि न जतैर्तर्ह पानो महा वृहौ वै वृहदयं तरे निधने

नसमर्प्यैषद्वैमहावृहौसमृद्धेतिबहुतत्रविमन्त्रं प्रनमन्
 शेतयेरं वैवृहद्वैड्यं शंतरं मनोवैवृहद्वैड्यं शंतरं सामद्वै
 वृहद्वैड्यं शंतरं प्राणोवैवृहद्वैड्यं शंतरं मनोवैवृहद्वैड्यं शंतरं
 हृदयं शंतरं मत्तानि मनसा वीक्ष्यो जायेत्किं साभ्यामेव
 भ्यामुजायति॥६॥ पशवो वैवृहद्वैड्यं शंतरं अष्टाहरेण प्रथ
 माया कृचः प्रस्तौत्यष्टाशफांस्तत्पशूनवरुंधेअहरेणो

राम
 १०२

तरयोर्ज्ञोर्द्विपाद्यजमानो यजमानमेव यज्ञे पशुषु प्रतिष्ठा
 पयति पंचाहरेणारथंतरस्य प्रतिहरति पाङ्गांस्तत्पशून
 वरुंधेचतुरहरेण वृहतः प्रतिहरति चतुष्पदस्तत्पशूनव
 रुंधेन वैवृहन्नरथंतरमेकं छंदो यच्छततः कज्जनावुत्त
 रे उपादद्युत्तस्माद्वृहती प्रथमा कज्जनावुत्तरे तस्माद्वृह
 द्द्वयंतरे एकं च न कर्तुं न हिते एकं छंदो यच्छततः वृहती

रोहन्त्रोहतिनवप्राणाः प्राणानेवावसंधेत्रीन्यथमाया० रोह
 तिभूतं नववृष्यता नेवावसंधेत्रीन्यथमाया० रोहत्यात्मा
 नंप्रजापश्य० स्तानेवावसंधेत्रीनुत्तमाया० रोहतित्रयइमे
 लोका एष्टेवलोकैषुप्रतितिष्ठतिसर्वाक्का मानवसंधेयएवीति
 क्षन्तुहोरोहन्त्रोहतिवज्रेणवाएतस्यस्तोतोऽज्ञातारमनिप्रव
 र्त्तयति यदयंतं प्रस्तौतिसमुद्रमीतर्द्धयोऽज्ञयेद्वा गित्यादेय

रु.

१०३

वाग्वैसमुद्रः समुद्रमेवांतर्द्धकत्यहि० सायैबलवज्रेयवज्रमे
 वप्रवृत्तं प्रत्यङ्मुक्तातिबल्ललाकुर्वतागेयमनिलोभयतेव
 वज्रमेवान्निलोभयतिहिप्रंगेय० स्वर्गस्यलोकस्यसमष्टे
 देवरथोवैरथंतरमहुरेणाहुरेणप्रतिष्ठापयतोऽपम
 रेणारेणहिरथःप्रतितिष्ठतियोवैदेवरथमनन्तालन्याति
 ष्टत्यवास्मात्पद्यतइयैवैदेवरथइममालन्योऽज्ञयेन्नात्मा

दवपद्यतईश्वरं वैरथंतरमुजालुशुक्तः प्रमथितोः प्रकृत्यमा
 नेसंमीलेखईशंप्रतिवीहेतनैनंचल्लर्जहातिप्रजननेवैर
 थंतरं यत्तुषडत्याहस्थायुको जालुवाग्नावपिप्रजनन
 ७हंत्यस्तुषडतिवक्तव्यं सुस्तुषडतिवास्थायुको जालुवाग्
 वतिनप्रजननमपिहंतिपृष्ठानिवाअसृज्यंततैर्देवाः स्वर्गं
 लोकमायं स्तेषां रथंतरं महिम्नानाशक्तोदुत्पततस्य

जम
 २०४

वसिष्ठो महिम्नो विनिधाय तेन स्तुत्वा स्वर्गलोकमैतांसं नृत्यो
 जायेषस्ते गोषु महिमायस्ते अशुरथे वा ते स्तनयितौ य उत
 यस्ते अग्नौ महिमा तेन संनवरथंतरं इविणवन्न एधि ॥
 ॥७॥ अपो वा कृत्व मार्क्षतासां वायुः पृष्ठे व्यवर्तत ततो व
 सुवानं समन्तवत्तन्मित्रावरुणोपर्यपश्यतां तावब्रूतां
 दासं मर्यादं देवेष्वाजनाति तस्माद्दामदेवं तत्परिगृह्य

ताव ब्रूतामिदमविदावेदन्तौ मान्यति कुमिति तत्प्रजाप
 तिरब्रवीन्महाएतदध्यजनिममवाएतदितितदग्निरब्र
 वीन्मावाएतदन्वजनिममवाएतदितितदिदोब्रवीच्छ्रेष्ठ
 स्त्वाएतदहंवः श्रेष्ठोस्मिममवाएतदितितद्विश्वेदेवा
 अभुवन्त्सदेवत्यं वाएतद्यदन्नोघिसमभूदस्माकं वा
 एतदितितत्प्रजापतिरब्रवीत्सर्वेष्वान् इदमस्तु सर्वं इद

राम
 १०५

मस्तु सर्वं इदमुपजीवामेति तत्पृष्ठेषु न्यदधुः सर्वदेव
 त्यं त्वेवामदेव्यं यत्कवतीषु तेन प्राजापत्यं कौहिप्रजापति
 र्धनिरुक्ता सुतेन प्राजापत्यमनिरुक्ता कौहिप्रजापतिर्यस्या
 यत्रीषु तेनायेयं गायत्र्यं ददात्यग्निर्यत्पृष्ठेषु न्यदधुस्ते
 नैद्रुसर्वाणि हि पृष्ठानीद्रुस्य निष्तेवत्यानियन्मैत्रावरु
 णो नुशंसति तेन मैत्रावरुणो यद्वदुदेवत्यमुत्तमपदे

तेन वैश्वदेवं सर्वेष्वेवरूपेषु प्रतिष्ठति प्रजापतिर्वा
 एतोगायत्रीयोनिमपश्य स आधीतास्माद्योनेः पृष्ठा
 तिष्ठता इति सरथं तस्मिन् सृजत तद्व्यस्य घोषो न्वसृज्य
 त स बृहदसृजत तस्मिन् यितो घेघो न्वसृज्य त स वैश्व
 पमसृज्य त स ईश तदा तस्य घोषो न्वसृज्य त स वैराजं
 सृजत तदग्ने घोषो न्वसृज्य त स शक्वीरसृजत तदर्यां घो

२०६

षो न्वसृज्य त स रेवतीरसृजत तज्जवां घोषो न्वसृज्य तै
 र्वा एतानि सह घोषैरसृज्य त सर्वेस्मिन् घोषाः सर्वाः पुण्या
 वाचो वदंति य एवं वेद ॥ ८ ॥ पिता वै वामदेवो पुत्राः पृष्ठा
 न्ये तस्माद्वा एतानि योनेरसृज्यं त तस्मात्पृष्ठानां स्तोत्रं
 वामदेवे नानुष्टुपैति शान्तैर्यद्विष्ये न्वसृज्यं त तस्मात्पृ
 ष्ठानां स्तोत्रं पुत्रो शान्तं चरति पिता तच्छ्रमयत्ययं वै लोको

४२

मध्यमो वामदेव्यमेतस्माद्वाऽमौ लोको विष्णुं चावसृज्ये
तां बृहन्नरथं तरैयं यथं तरेण सुवन्ति ये राथं तराः पश
वोऽतरि हंत उपश्रयंति यद्दृता सुवन्ति ये बार्हताः पश
वोऽतरि हंत उपश्रयंति ते वामदेव्यस्तोत्रेणावसृ
ज्या ध्रुव आसीनो वा देव्ये नो ज्ञायेत्पशुना मुपाहृत्या
उपैर्न पशव आवर्तते य एवं वेदं तरि हंतै वामदेव्य

२१२
१०७

मधुचूते वो जेय मधुतन्निवत्तरि हंतै पशवो वामदेव्य
महिष सते वो जेय पशुना महिषा यै कथं निवत्तमदेव्य
गेयमिन्या दुर्यथा जंती पुत्रां संदः श्पा संक्षिंदती हरति
यथा वातो फुशनैर्वाति स्वधूर्वा मदेव्यं गोयं यै ते स्वध
र्वा मदेव्यं गायति स्वधूर्नैर्वाति यत्पस्यान्यो नित्याने
न गायति न बृहतो न रथं न रस्या नुरुणो यं स्वेनैवा

नामस्य नि यानेन १

यतनेन गेयमायतनवान् वति देवा वै पशून् अमजं तते
 रुद्रमंतराय ७ लाब्धामदेव्यस्य स्तोत्र उपेहते निरुक्तं
 गेयं यन्निराहरुद्राय पशून् पिदधति रुद्रस्ता ७ समं
 पशून् धातुको न वतिरेव ताषु वामदेवेन पशुं कामः
 स्तुवीतापो वैरेवत्यः पशवो वामदेव्यमश्ना एवास्मै पशून्
 अज्जनयत्यनवर्तिः पशुतो न वति प्रजात्वस्य मालिते व

पम
 १०८

भवति कवती न्येत्येति प्रजापते ॥ ६॥ इमं वै लोको सहा
 तो वियं तावद्भूतां विवाहं विवहावहं सहनावस्त्विति तयो
 रथममुष्मैः श्यैतं प्रायच्छन् नौ धसमसावस्मै तत एनयो
 र्निधने विपर्यक्रामतां देवविवाहो वैः श्यैतनौ धसे प्रव
 साया ७ संविवाहमाप्नोति य एवं वेदे तो वा इमं लोका उ
 क्षुः कल्पमाना यंत्य मुतो वां विः कल्पमाना आयेति य

प्रथं तरेण सुवताम लोके तेन युनक्तं तरिहं वामदेव्येन
 नौधसेनासंयद्बृहता सुवंत्यमुलोके तेन युनक्तं तरिहो
 वामदेव्येन श्यैतेनेमं च्छानिमां लोकानुपास्तेय एवं
 ददृह प्रथं तरे वै श्यैत नौधसेय प्रथं तराय नौधसं प्रति प्रयुं
 जंति बृहदेवास्मै तत्प्रति प्रयुं जंति बृहद्येतत्पारोहं य नौध
 संयद्बृहते श्यैतं प्रति प्रयुं जंति रथं तरमेवास्मै तत्प्रति प्रयुं

२०५

जंति रथं सरः स्थितत्पारोहं य ज्योतमुज्ज्वला बृह प्रथं तराभ्या
 ७ सुतेय एवं वेद देवा वै ब्रह्मव्यम जेतता नौधाः काहीवत प्रा
 गच्छते ब्रुवन् धिर्न प्राग ७ स्तस्मै ब्रह्म ददामेति तस्मा एतस्मा
 म प्रायश्च न्य नौधसे प्रायश्च ७ स्तस्मान्नौधसं ब्रह्मै नौधसं
 ब्रह्मवर्चसमौ काम एतेन सुवीत ब्रह्मवर्चसी न वत्यथैत
 द्यौतं प्रजापतिः पशून् सृजता ते स्या सृष्टा अपाक्राम ७ स्त

नेतेन शम्भुना ह्यहरेस्मा अतिष्ठत तेशेत्या अनव न्यछे
 त्या अश्ववत् सस्मा छौतं पशवो वैः शैते पशुकाम एते नमु
 वातपशुमान्नवति प्रजापतिः प्रजा असृजत ताः सृष्टा अशो
 चं स्ताः शैतेन कुं मा इत्य मृजिघ्नत तो वै ताः समैधं त समेधं
 ते तां समां प्रजायत्रेवं विद्वां छौते नो जायत्येष वै यजमान
 स्य प्रजापतिर्यदु जाता यद्यौ तेन हि करोति प्रजापतिरेव न

राम
 ११०

त्वा प्रजा अभिजिघ्रति वसु निधनं नवति पशवो वै वसु पशु
 वेव प्रतिति अति ॥ १० ॥ ५ ॥ छौ ॥ ॥ सप्तमः ॥ ॥
 नमात्ता ॥ ॥ आक्षरणिधनं कात्वे ३ वषट्कारणिधनमभि
 वराणीयस्य ब्रह्मसाम ज्यादभिनिधनं मां ध्यं दिने पवमा
 ने देवेषु पूर्वा एषा य ध्वक्कारो नीति वा ३ श्रेष्ठाय वज्रं प्रा
 हरदनात्पे वा स्मै वज्रं पस्त्य देवेषा व षट्कारेण विध्यति त्रै

ककुर्नपशुकामायत्रुसामकुर्यात्त्वमंगप्रशंसिषड्येता
 किंशोयतीसानावृकेभ्यः प्रायस्कृतैषात्रयउदशिषांतरयो
 वाजोवृहदिरिः पशुरस्मिन्नेवुवकीनः पुत्राद्वरिष्यतात्पह
 मितोशोत्रवीहांस्रिककुबधिनिधयाचस्सएतसामा
 पश्यध्विककुबपश्यतस्मात्रैककुनंसस्मानमेवपु
 नरपाध्मवत्त्वमंगप्रशंसिषोदेवः शविष्ठमर्त्येनवदन्तो

राम
 १११

मधवन्नस्तिमर्दितंउव्वीमितेवचरितितेनचप्रगाथेनैतेन
 चसाम्नासहस्रंपशून्सृजततानेभ्यः प्रायस्कृतैप्रत्यतिष्ठन्
 पशुकामः स्पायः प्रतिष्ठाकामएतस्मिन्प्रगाथएतेनसाम्नास्तु
 वातप्रसहस्रंपशूनाप्नोतिप्रतितिष्ठतित्रिवार्येवाएतसानत्री
 द्वियमैप्ररुचएंइंसामैरेतिनिधनमिद्वियएववीर्येप्रति
 तिष्ठतित्रैशोर्कस्योगामयाविनेब्रह्मसामकुर्यादिमेवैतो

११२

काः महासंस्ते शोचंस्तेषामिन्द्र एतेन साम्नाश्च भपाह्न्य
 त्रयाणां शोचतामपाहं तस्मात्रैशोकं यामस्मादपाहंसा
 दुःश्रुती प्राविश घामंतरिहासा जीवयाम मुष्मा सैनस्तिन
 तस्मात्तेषां नाशैतव्याय एषामाशमेतितस्या एव शुचोप
 नजते शुचावा एषविशेयस्य ज्योमासयति यत्रैशोकं ब्रह्म
 मामनवतिश्च भवेवास्मादपहंतिदिवेति निधनमुपयंति

राम
 ११२

युष्टिर्वैदिवायेवास्मैवासयति ॥ शास्त्राधारसिधनं काव
 प्रतिष्ठाकामाय ब्रह्म साम ऊर्यात्कण्वोवा एतस्मात्तैनिधन
 मपश्यसन प्रत्यतिष्ठ स दृष्टं शस्याषिति ह्यवतउ
 पाशृणोसत देवनिधनमपश्यततो वै सप्रत्यतिष्ठ ददेत
 सामनवतिप्रतिष्ठितैवसिष्ठस्यजनिद्रं प्रजाकामायत्र
 हसाम ऊर्यादसिष्ठोवा एतत्पुत्रहतः सामापश्यमप्रजया

पशुनिः प्राजायत यदेतस्मान्नवति प्रजात्याः आयर्वर्णलो
 ककामाय ब्रह्मसाम ऊर्या दशर्वाणो वा एतल्लोककामाः
 सामापश्यंस्तेनामर्त्यलोकमपश्यन् यदेतस्मान्नवति
 स्वर्गस्य लोकस्य प्रजात्याः अनीवर्तेन्नातव्यवते ब्रह्मसा
 म ऊर्या दमीवर्तेन वै देवा असुरानभ्यवर्तेत यदमीवर्ते
 ब्रह्मसाम नवति न्नातव्यस्यानिवृत्तैश्चायं तोयं य इवि

॥३॥
 ॥३॥

म्रष्टाय ब्रह्मसाम ऊर्या त्रजापतिरुषसमधौ स्वां दुहितरं
 तस्य रेतः परापतत्तदस्यान्यपि च्यततदश्रीणादिदं मे मा
 दुषदिति तस्मदकरोत्यश्वने वयच्छूपं तीयं ब्रह्मसाम
 नवति श्रीणाति चैवैनं स ब्रह्मकरोति ॥२॥ देवाश्च वा अ
 सुराश्चैषु लोकेषु स्युर्धतते देवाः प्रजापतिमुपाधत्तं
 अ एतस्मान् प्रायच्छदेते नैना न्कालयिष्यध इति ते नैना

नेत्यो लोकेभ्यो कालयंत यदकालयंत तस्मात्काले यमेभ्यो
 लोकेभ्यो ज्ञातव्यं कालयते य एवं वेद स्तोमो वै देवेषु त
 रो नामासीद्यतो सुरेषु विदद सुस्ते देवास्तरो निर्वो विद
 द सुमिति स्तोमेन यज्ञमसुराणामवृजत स्तोमेन यज्ञं
 ज्ञातव्यस्य वृद्धे य एवं वेद साध्या वै नाम देवा आस
 स्ते वद्धि यत्तृतीयसवनं माध्यंदिनेन सवनेन सहस्र

राम
 ११४

र्गं लोकमाय ७ स्त देवाः काले येन समतन्वं न्यत्काले यं
 नवति तृतीयसवनस्य संतत्यै विदद सुवै तृतीयसव
 नं यत्रो निर्वो विदद सुमिति प्रस्तौति तृतीयसवन
 मेव तदन्यति वदति सर्वाणि वैरूपाणि काले यं यत्प
 दप्रस्तावंते नरा यंतरे यद्गुह्यतो रोहो हतिते नैर्बाह
 ते यस्तो नवान्यतिहारस्तेन बार्हतं यद्बद्धिंते नरा

यंतरं सर्वेष्वेव रूपेषु प्रतितिष्ठति ॥ साध्या वैनामदे
 वा आसं स्ते सर्वेण यजेन सह स्वर्गलोकमाय ७ स्ते
 देवाः छंदां स्पृशुवं सोममाहरते तितेजगती प्राहि एवे
 सात्रीण्यहराणि हित्वैकाहराभूत्वा गच्छन्निदुमं प्राहि
 एवं मैकमहरं हित्वा त्र्यहराभूत्वा गच्छन्निदुमं प्राहि
 एव ७ अतुरहराणि वैतर्हि छंदां स्या संसातानि वाहरा

सन
 १९५

गिरं त्यागच्छ दद्यात्तराभूत्वा त्रीणि च सवनानि हस्ता
 न्यादे सवने दंतैर्दंष्ट्रात् तृतीयसवने तस्मादे ७ शुभती
 सवने धीते तृतीयसवने दंतैर्हित दंष्ट्राद्यं त्यहरत्तस्य
 ये ह्यमाणा स्या ७ शवः परापत ७ स्ते पूतीका अभवन्त्या
 निपुष्पाण्य वा शीयंततान्यर्तुना नियत्याश्रोथत्ते प्र
 प्रोथा स्तस्मात्तृतीयसवन आशिरमवनयंति य

मेवतंगावः सोममदेतितस्यतं रसमवनयंति स
 सोमत्वायते त्रिष्टुब्जगत्यौ गायत्रीमब्रूतामुपजाया
 वेति सा ब्रवीत्किं मेततः स्यादिति यत्कामयत इत्यब्रू
 तां सा ब्रवीन्मम सर्वं प्रातः सवनमहमुत्तरे सवने प्र
 लयानिति तस्माज्जायत्रं प्रातः सवने गायत्र्युत्तरे स
 वने प्रणयति तां त्रिष्टुप्तिरिह रैरूपैस्ते कादशाश्च

राम
 ११६

यान्त्वा प्राजायत तां जगत्ये केनाहुरेणोपैसाद्वादशा
 हुरान्त्वा प्राजायत तस्माद्दुर्गायत्रीवाव सर्वाणि तं
 दां सि गायत्री धेतान्योषान्नुष्णं त्येदितीदं स्तुतीयसं
 नाद्भीजसमान उदक्राम तद्देवाः स्वादिष्टयेत्तत्स्वद
 यन्मदिष्टयेति मद्भुवः कुर्वन्पवस्व सोमधरयेत्तत्पा
 वयन्निद्राय पातवै सुत इति ततो वै तदिन्द्र उपावर्तत

यस्मादिष्टयामदिष्टयेति प्रसूतितृतीयसवनस्य सै
 रत्वा यस्मादिष्टा वै देवेषु पशव आसन्मदिष्टा अमु
 र्भुते देवाः स्वादिष्टयामदिष्टयेति पशून्सुराणाम
 ब्रूजत पशून्नात्वा स्य वृंङ्गे य एवं वेदता सुसं हित
 साध्या वैनाम देवा आसं स्तैव द्विष्टतृतीयसवनं
 माध्याग्निनेन सवनेन सह स्वर्गलोकमायं स्त देवाः

राम
 ११७

संहितेन समदधुर्यसमदधुस्तस्मात्संहितं का
 लेयं पुरस्ताद्भवति संहितमुपरिष्ठादेताभ्यां हि
 तृतीयसवनं संतायते सर्वाणि वैरूपाणि संहि
 तं यत्पदप्रस्तावंते नराथंतरं यद्गृह्णतो गेहान्नो ह
 तितेन बार्हतं यत्पदनिधनं तेनराथंतरं सर्वे श्रे
 वरूपेषु प्रतितिष्ठति ॥४॥ उष्णिक्कृकनायेते भवत

उल्लिख्यञ्चावाद्दोष्टत्रायवज्जं प्राहरत्तु निपरा
 क्रमतो लिख्यञ्चावाद्दोष्टत्रायवज्जं प्राहरत्तु निपरा
 आहरं पराक्रमणं हितदमिसमौ हत्तस्मादुल्लिख्य
 उत्तमे पदं नृपिष्ठात्तरं पुरोगुरुविहिवज्जोवज्जं
 तव्यायप्रहरति य एवं वेदनासिके वा एते यत्तस्य
 यदुल्लिख्यञ्चनौ तस्मात्समानं छंदः सती नाना यत्तं

राम
 ११८

बहुतलस्मात्समानाया नासिकायाः सत्याना नाप्राणा
 बुद्धरतः प्राणा वा उल्लिख्यञ्चनौ तस्मात्तान्यां नवषड्भुव
 तियद्वषड्भुवः प्राणानग्नौ प्रदध्वास्ता सुसफं विफमि
 ववैततीयं सवनं तृतीयं सवनं सफत्वा याथैतयो
 क्लमेतेन वै प्रजापतिः पुष्कलान्यश्नन् सृजत तेषु
 पमदध्वा घदेत साम नवति पशुश्चेवरूपं दध्वाति पु

रो जिती वो अंध स इति पद्या च ह्यर्था च विराजौ नवतः प
 घ्या वै देवाः स्वर्गलोकमायन् ह्यर्था यज्ञप्रयोनु प्राजा
 नत्य देते पद्या च ह्यर्था च विराजौ नवतः स्वर्गस्पलोक
 स्प प्रज्ञा तैता सुशपा वाश्च ७ शपा वाश्च मार्च नान स ७
 सत्रमासीनं धन्वो दवहं स एतसामा पश्यन्ते न वृष्टि म
 सृजत ततो वै स प्रत्यति श्रुततो गा तु म विंदत गा तु विद्म

राम
 ११८

एतसाम विंदते गा तुं प्रति तिष्ठत्येतेन तुष्टुवान इ इ स्तती
 य सवना क्षीन समान उदकाम त्ते देवाः शपा वाश्च नैरा ए
 हियेत्यन्व द्रव्यं स उपावर्तत य देत साम भवति त्तीय
 सवनस्य सै इत्वा याथैत दंधी गवमंधी गुर्वा एतस्य सु
 कामः सामा पश्यन्ते न सरस्व पशून् सृजत य देत साम
 नवति पशूनां पुष्टौ मध्ये निधनमै इ नवत्येतेन वैत

तीयसवनं प्रतिष्ठितं यन्मध्ये निधनं मैतृयस्य निध-
 नं मैतृयस्य द्वा प्रतिष्ठितं तत्तीयसवनं ७ स्याद्दशाहरे
 मध्यतो निधनमुपयंति दशाहरा विराड्द्विराज्येव प्रति-
 तिष्ठत्यग्निप्रियाणि पवत इति कावं प्राजापत्यं सामं
 प्रजावै प्रियाणि पशवः प्रियाणि प्रजायामेव पशुषु
 प्रतितिष्ठति रश्मीवा एतौ यज्ञस्य यदौशनकावे देव

राम
 १२०

दोशो वा एष यज्ञमग्निमुद्भितो यदेते अततो नव-
 तोयज्ञस्यारिष्टौ ॥ ५ ॥ देवा वै ब्रह्मवा जतं तस्मै तयो-
 र्योत्तरि च ततश्चायज्ञीयमनं ब्रह्मणो वा एष रसो
 यश्चायज्ञीयं यश्चायज्ञीयेन स्तुवंति ब्रह्मण एव र-
 से यज्ञं प्रतिष्ठापयंतियो निर्वै यज्ञायज्ञीयमेतस्माद्दे-
 योनेः प्राजापतिर्यज्ञमसृजत यश्चायज्ञमसृजत

आद्यज्ञायज्ञीयंतस्माद्व्यतेनपुरात्रालणावरिष्यव
 मानमस्तोषतयोनेर्यज्ञं प्रतनवामहा इतिय हंततः
 स्तुवंतियो नौयज्ञं प्रतिष्ठापयंत्यसुरेषुवैसर्वीयज्ञ
 आसीत्ते देवायज्ञायज्ञीयमपूष्यं स्तेषां यज्ञायज्ञा
 वो अग्रय इत्यग्नि होत्रमवृं जगिरागिराचदहस
 इति दर्शपूर्णमासौ प्रवयममृतं ज्ञातवैदसमि

राम
 १२२

तिचातुर्मास्यामिनिप्रियं मित्रं नशं सिषमिति सै
 मध्वरं यज्ञो अग्रये गिराचदहसे प्रवयममृतं
 तवैदसं प्रियं मित्रं नशं सिषमिति वैतर्हि हंदा
 सं स्ते देवा अभ्या री नमन्ति निवर्तं हं दोन्निर्यज्ञमस
 गणामवृजत हं दोन्निर्यज्ञं न्नात्वा स्पृष्टुं ज्ञेय एव
 तद्वत्सावा आह कृशां बस्वा यवो ब्रह्मालातव्यः

ॐ स्विदद्यद्विश्वमासीत्प्रथमं तदा गिरिस्थिता ये
 विश्वमासीत्प्रथमं तदा गिरिस्थिता ये
 रत्या हात्मानं तदुक्ता गिरिस्थैरं कृत्वा ज्ञेयमिरायं
 ज्ञं प्रतिष्ठापयत्यत्र मायुक्ता उक्ता भवति वैश्वानर
 एतदुक्तात्मानं प्रदध्मति यत्प्रवयमिति ह प
 वयमिति वक्तव्यं वैश्वानरमेव परिक्रामतियो वै ।

दन्वस्य यज्ञः स्ववत्यहरेणां ततः प्रतिष्ठाप्य महरेणोद
 जस्य छिद्रमपि दध्मति विराजो वा एतदुपयदहरं विश
 ज्येवांततः प्रतितिष्ठति ॥ ६ ॥ इतो वै प्रातरुद्ध निहंदा ॐ
 सियुज्यंते मुतो वां चियज्ञायज्ञायस्यस्तोत्रे युज्यंते यज्ञा
 वोऽग्नये गिरा च दहस इति द्वादशाहरं प्रवयममृ
 तं ज्ञातवेदसमित्येकादशाहरं प्रियं मित्रं नश ॐ सि

निहुवानं छंदउपैति पापीयानुस्मिताद्विदुःशैव
 कुवानं छंदोयन्शंसिषमिति तुशंसिषमिति
 कुवांसुशंसिषमिति निहुवानं छंदउपैति व
 पापीयानुस्मिताद्विदुःशैव यज्ञावागंतानवैति व
 वः छिद्रेणस्त्रवंत्येते वै यज्ञावागंताये यज्ञायज्ञीयंता
 नक्षत्रः छिद्रेण दन्तं यदग्निश्चो मया ज्यनृतमाह

मित्यष्टाहरमनुष्टुभमुत्तमासंपादयतीत्यं वाङ्म
 नुष्टुबस्यामेव प्रतितिष्ठति वाग्वा अनुष्टुब्बाद्येव प्रति
 तिष्ठति तेषां वा अनुष्टुब्बौ एव प्रतितिष्ठति कथं
 वयज्ञायज्ञीयंगे यमित्यादुर्यथानक्षत्रस्यावयम
 गदित्यमिव चेत्तमिव चैतीति वैश्चानरं वा एतदुक्तं
 नक्षत्रं दन्तेतीत्यादुर्यथैव यज्ञायज्ञीयस्य चैवं संपादय

नो जेय वैश्वा नर मेव दत्त काम ति वैश्वा
 र साय एत दधुयुः सदस्या न नि सृ जति यद्यज्ञायज्ञी
 यस्य स्तोत्रमुपावर्तयति प्रावृते नो जेय वैश्वा नरेणा
 न निहाय न ह तु वैपि तरः प्रावृते जानंति यज्ञायज्ञी
 यस्य वै स्तोत्रे पितरो यथा यथं तिज्ञा संत आकर्षायां
 प्रावृत्य तदेव प्रावृते तद प्रावृते जानंति पितरो न वैश्वा

राम
 १२६

नरो हि न स्य पः पश्चात्पत्य उपसृजंति वैश्वा नर मेव त
 छमयेत्या पोहि शांतिरथो रे त एव त सिंचं त्या पोहि रे तो द
 क्षिणा नूरू न निषिंचं ते दक्षिणा तो हि रे तः सिच्यते मह
 दिव प्रसू स्य मन एवा स्य तज्जनयं त्यजात्रा पत्नीः सं
 ख्या पयंति रे तो धेया य हिं कारं प्रति संख्या पयंति हिं
 कृताद्धि रे तो धीयत आतृतीयायाः संख्या पयंति त्रिदृ

द्विरेतः॥शादेवावाअग्निष्टोममभित्तियोक्तानिनाश
 कुर्वन्तनिजेतुं तेग्निमब्रुवन्स्त्वयामुखेनेदं जयामेति
 सोब्रवीत्किमेततः स्यादित्यत्कामयस इत्यब्रुवं सोब्रवी
 न्मदेवत्यासूक्तानि प्रणयानिति तस्मादन्तयी पूक्त
 निप्रणयंति तस्मादुगायत्रीषुगायत्रं ददात्यग्निस्तेभि
 सुर्वं कृत्वा साकमश्वेनान्यक्ता मन्यसाकमश्वेनाभ्य

राम
 १२

मंस्तस्मात्साकमश्वेतस्मात्साकमश्वेनोक्तानिप्रणयंते
 तेन हितान्यग्रेन्यजयंस इदोब्रवीत्कश्चाहं वेदमन्ववैश्या
 व इत्यहं वेति वरुणास्तं वरुणो नृतिष्ठ दिं द्र आह रत्तस्मादं
 द्रा वारुणमनुशस्यते स एवाब्रवीत्कश्चाहं वेदमन्ववैश्या
 व इत्यहं वेति बृहस्पतिस्त्वं बृहस्पतिरनृतिष्ठ दिं द्र आह
 रत्तस्मादं द्रा बार्हस्पत्यमनुशस्यते स एवाब्रवीत्कश्चाहं

वेदमन्त्रवैश्यावइत्यहं चेति विल्लासं विल्लार नृतिष्ठदि
 इआहरत्तस्मादेंद्रावैल्लवमनुशस्यते पशून्वा एभ्यस्ता
 नाहरत्यशवो वा उक्त्वा निपशु काम उक्त्वा न लुवीत पशु
 मान्नवति बृहता वा इन्द्रो वृत्राय वज्रं प्राहरत्तस्य तेजः प
 रापतत्त सौमर म न वज्रा मिवा एत घृक्षेत्रिय त इत्या
 कुर्यदर्थं तरं षष्ठं रथं तरं संधिर्नातिरा बृहतास्तु

साम

१२६

वंतातियसौमरे तास्तुर्वेति बृहतैव तदंतरास्तुर्वेति बृ
 हतो ह्येतत्तेजो य सौमरं यदि बृहत्सामातिरात्रस्यासौ
 नरमुक्त्वा नां ब्रह्म साम कार्यं बृहदेव तत्तेजसा समर्द्ध
 यतियदिरथं तर सामासौमरं कुर्यादजामिता ये देवा
 नां वै स्वर्गं लोकं यतां दिशो ह्वीयंतताः सौमरेणो इत्याद
 स्तस्मै व षष्ठस्ततो वैता अष्टं हंतततः प्रत्यति षष्ठं स्ततः स्व

प्राज्ञानंयः स्वर्गकामः स्याद्यः प्रतिष्ठाकामः सौमरेण सुवीत प्रसुर्गलोकी १

गंलोकी जानाति प्रतितिष्ठति प्रजापतिः प्रजा असृजत ताः
सृष्टा आशनाय ७ स्नायः सौमरेणोर्गित्यन्तं प्रायच्छत
तो वैताः समैधं त समैधं ते ता ७ समां प्रजायत्रैवं विद्वां
सौमरेणो जायति ता अबुवं सुभृतं नो भार्षीरिति तस्मा
सौमरं वृष्टिं वा आभ्यस्तां प्राप्रच्छदन् मे वयो वृष्टिका
मः स्याद्योन्नाद्य कामोयः स्वर्गकामः सौमरेण सुवीत

राम
१२७

हविषि वृष्टिका य निधनं ऊर्यो दूर्गित्यन्नाद्य कामा यो इ
ति स्वर्गकामा य सर्ववै कामाः सौमर ७ सर्वेष्वेव कामे
षु प्रतितिष्ठत्यथैते नार्मेधं नृमेध समां गिरस ७ सत्र
मासीन ७ श्वनिरभ्याक्षयं सोमि सुपाधवसादि नो अ
न एकये तितं वैश्वानरः पर्युदतिष्ठत तो वै सप्रत्यति
ष्ठत तो गानु म विंदत गानु विहा एतस्मा म विंदते गानु

प्रतिष्ठित्येतेन तुष्टुवानो विद्धं दस न चो न वंत्य होरात्र
 योरूपं ने वल्लेत दक्षोरूपं नरात्रे र्यदुक्ता नो ककुप्र
 शमाथोस्त्रिगथपुरउस्त्रिगनुष्टुप्तेनानुष्टुप्तेनयंत्य
 छावाक साम्नः॥८॥ हरिवर्त्मनि वत्यसुरावा एषु लो
 केष्वसंस्तं देवा हरिश्चियन्नित्यस्मात्त्रोकाया एतुं
 तविराजसीत्यंतरिहा द्विवेदिव इत्यमुष्मात्तय एवैव

राम
१२५

दैव्यो लोकेभ्यो भ्रातृव्यं प्रणुष्टे मां लोका न भ्यारो हतिह
 रि वल्लो वास्तव्यश्रु कामः सामा पश्यते न सहस्रं पश्य न
 सृजतयदेतसाम न वति पश्य नोपुष्पा अंगिरसः स्वर्गं
 लोकं यतो रक्षां स्पन्व स चंततान्येते न हरिवर्त्मो पाह
 तयदेतसाम न वति रक्षा साम पहत्यैष्टुष्ठा निवा अस
 ज्यंतते षां यत्रे जीरसो त्यरिच्यत तद्देवाः समनरं स्त

रूपमेतिदिरथंतरमादिष्टं तद्भुविबहिः दत्तप्रियो नो वै रूपस्य

दुहं शीयमनवसर्वेषां वा एतत्पृष्ठानां ते त्तो यदुहं
शीयंतस्माद्वा एतत्पृष्ठानां ते त्तो यदुहं शीयंतस्माद्वा
विधृत्या एषत्वेवष्टष्ट सुष्टु वा वनो यउ हं शीयेतस्तु
ते सर्वाणि वैरूपाणु हं शीयेति वा गायत्रिणा एतिर
शंतरस्ये परिष्टुत्तु हं हि वै रूपमनुतो दो वै राजस्यानु
तुन्नं हं हि वै राजमर्द्धं शक्राणां मतिस्वारो रे वतीना

गायं
राम
१२६

मर्द्धं ड्या वै देवा असुरानव हत्यातिस्वारेण स्वर्गलोक
मारो हं स्तद्य एवं वेदार्द्धं ड्या वै देवा असुरानव हत्याति
स्वारेण स्वर्गलोकमारो हं स्तद्य एवं वेदार्द्धं ड्या वै देवा असुरानव
स्तपयंत्यतिस्वारेणोत्तरमारनेतउपेन मुत्तरो यज्ञोन
मतिय एवं वेदपांडू वा एतस्मा मपांडू यज्ञः पांडूः प
शवो यज्ञ एव पशुषु प्रतितिष्ठत्याष्टादंष्ट्रे रुद्रिका

५३
 मायकुर्यादष्टादं श्रोवैरूपो प्रजाअजीर्यसइमां नोका
 विविद्धिदिवां अमन्यतसएतेजरसिसामनीअण्य
 तयोरप्रयोगादबिजेसोब्रवीदध्वघोमेसामन्मां
 स्रवाताइत्युषेर्वेतत्पाशोर्भूतं यदाष्टादं अमन्यत
 रुध्मएवा॥ ए॥ गायत्रीषु ब्रह्मवर्च सकामा योऽह्नि
 प्रणयेयुर्गायत्र्यां ब्रह्मसामानुष्टुभ्यश्च वाकसामसै

४४
 १३०

षागायत्रीसंपद्यते तेजो ब्रह्मवर्च संगायत्रीतेजएवब्रह्म
 वर्चसमवरं धेगायत्रीषु पशुकामा योऽह्नि प्रणयेयु
 रुह्निहिब्रह्मसामानुष्टुभ्यश्च वाकसामसै षोऽह्नि क्तं
 पद्यते पशवो वा उह्नि कश्चूने वावरं धेगायत्रीषु पुरुष
 कामा योऽह्नि प्रणयेयुः कक्तं ब्रह्मसामानुष्टुभ्यश्च
 वाकसामसै षा कक्तं संपद्यते पुरुषो वै कक्तं पुरुषानेवा

वरुंधे विराट् न्नायकामायो कानि प्रणयेयुः स्निहि
 ब्रह्मसामानुष्टुभ्यवाकसामसेषा विराट् पद्यते
 न्न विराट् न्नायकमेवावरुंधे सुरपंक्षिषु ज्यैष्ठ्यकामायो
 कानि प्रणयेयुः स्निहि ब्रह्मसामानुष्टुभ्यवाक
 सामसेषानुष्टुभ्यपद्यते ज्यैष्ठ्यं वा अनुष्टुभ्यैष्ठ्यमेवा
 वरुंधे ॥ ॥१०॥ ॥ इत्यष्टमः प्रपाठकः समाप्तः ॥

रात
 १३२

॥ ॥११॥ ॥ देवावाउक्ता न्यनिजित्य रात्रिनाशकु
 वन्त निजैतुते सुरात्रात्रितमः प्रविष्टान्तानुष्टुभ्यपश्यत्
 स एतमनुष्टुभिरसंप्रगाथमपश्यन् विराजं ज्योतिस्त
 विशजा ज्योतिषानुष्टुभ्यपश्यंतो नुष्टुभावज्रेणारात्रे निरु
 न्यदेष्टो नुष्टुभिराः प्रगाथो भवति विराजैव ज्योतिषा
 नुपश्यन् नुष्टुभावज्रेणारात्रे भ्रातृभ्यो निहंति तं समी

ते पर्यायं प्राणुदंतयत्पर्यायं प्राणुदंततत्पर्यायाणां प
 र्यायत्वं प्रथमानिपदानि पुनरादायानि न वैति प्रथमस्य
 पर्यायस्य प्रथमैर्हि पदैः पुनरादायं प्रथमरात्रात्प्रा
 णुदंतपांतमावोऽंधस इति प्रस्तौत्यहर्वैपांतमंधो
 रात्रिरनैवतशत्रिमारजंतेतामुवैतहर्वीतहव्यश्रा
 यसोऽप्योग्निरुद्वेतसामापश्यसोवागच्छत्यतिष्ठ

राम
 १३२

दशगच्छतिप्रतिष्ठत्येतेन तुष्टुवानस्तमइववाएतेप्र
 विशंतियेरात्रिमुपयंतियदोकोनिधनंरात्रेर्मुखेन
 वतिप्रज्ञात्यैयदावैपुरुषःस्वमोकआगच्छतिसर्वत
 र्हिप्रज्ञानातिसर्वमस्मेदिवानवतितेमध्यमंपर्याय
 मश्रयंततेषामौर्ध्वसजनेनवाचमवृजतवाचंभ्रात
 वस्यवृद्धेयश्चवेदत्रिणिधनंनवतियथावाअक्तो

माद्येदिनं सवनं त्रिलिधनायतनमेव मेषरात्रे म
 ध्यमः पर्यायस्त्रिलिधनायतनः सलोमत्वाय मध्य
 मानिपदानि पुनरादनि नवंति मध्यमस्य पर्यायस्य
 मध्यमैर्हिपदैः पुनरादायं मध्यमरात्रात्प्राणुदंततउ
 तमं पर्यायमश्रयंततेषां घृतश्चातुर्निधनेन पशून
 वृजत पशवो वै घृतश्चातुः पशून्नातयस्य वृद्धेय

राम
 १३२

एवं वेदोक्तमानिपदानि पुनरादनि नवंत्युक्तमस्य पर्या
 यस्योक्तमैर्हिपदैः पुनरादायमुक्तमरात्रात्प्राणुदंततोऽं
 धिनानिपलायंततानाश्विनैनासं हायमगमयन्तस
 ७ हायं भ्रातृव्यंगमयति य एवं वेदेषावाग्निष्टोमस्य
 सम्मायद्वात्रिंशदशस्तोत्राण्यग्निष्टोमोद्वाद्वास्तोत्राणि
 रात्रिरेषावा उच्यस्य सम्मायद्वात्रिंशत्पञ्चानि त्रिदेव

त्यः संधिर्यथावा अङ्गुलान्येवमेषरात्रेः संधिर्नाना
 रूपा एषङ्गुलानि नाना रूपा एते चानवतिरथं त
 रं प्रतिष्ठाकामाय संधिं कुर्यादियं वै रथं तरमस्यामे
 व प्रतितिष्ठति बृहस्वर्गकामाय संधिं कुर्यात्स्वर्गलो
 को बृहस्वर्ग एव लोके प्रतितिष्ठति वारवंतीयं वा वाम
 देव्यं वा श्रद्धं वै तेषामेकं पशुकामाय संधिं कुर्यात्

२११
 १३४

शवोवा यतानि सामानि पशुष्वेव प्रतितिष्ठत्या
 श्विनं होतानुशंसति प्रजापतिर्वा एत सहस्रमष्ट
 जतत देवेभ्यः प्रायच्छतस्मिन् समराधयं स्ते सूर्यका
 शं वृत्वा जिमधवत् स्तेषामश्विनौ प्रथमावधवतो
 तावन्ववदं सह नो ह्यतिताव ब्रूतां किं नो ततः स्यादि
 तियत्कामयेथे इत्यब्रुवत् स्ताव ब्रूता मस्मद्देवत्यमि

दमुञ्जमुच्याताइतितस्मादाश्विनमुच्यतेसर्वाः ख
 लुदेवताः शस्यंतेह्यि० शस्यमाजिमिवचेतेभवं
 त्यासूर्यस्योदेतोः श०सेसूर्य०हिकाष्टामकुर्वता॥१॥
 पांतमावोअंधसइतिवैतह्यमन्यहोत्रंवाएतेप्रयं
 तियेरात्रिमुपयंति यदोकोनिधन०रात्रेर्मुखेनवत्यो
 कसोप्रच्यावायष्ववइंद्रायमादनमितिगौशवितं ब्रह्म

राम
 १३५

यदेवाव्यकुर्वतततोयदत्यरिच्यततजौशवितमभव
 दतिरिक्तं गौशवितमतिरिक्तमेतज्ज्ञात्रं यद्रात्रिरतिरिक्तं वातिरि
 क्तं दध्मतिदयमुत्वातदिदर्शाइति काण्वमेतेन वै काण्व
 इंद्रस्य साविद्यं गच्छ इंद्रस्यैतेन भवत्ययत ईंद्रस्य
 साविद्यं गच्छ इंद्रस्यैतेन भवत्ययत ईंद्रस्य
 इने सुतमिति श्रौतकहे ह्यत्र साम ह्यत्र मेवैतेन भव

तय त इन्द्र सोम इति देवो दासमग्निशोमेन वै देवा इमं
 लोकमभ्यजयन्त रिक्षमुद्योनातिरात्रेणासुत इमं लो
 कं पुनरभ्यकासयन्त त इहेत्यस्मिं लोके प्रत्यतिष्ठन्
 देत साम न वति प्रतिष्ठित्या अ ई स म न म पि श व री
 पुत्रो हं त्यसुरा वा एषु लोकेष्वा स ऽ स्तां देवा अ ई स म न
 ने नै न्यो लोकेभ्यः प्राणुदन्त त एव वै दे न्यो लोकेभ्यो अ

राम
 १३६

त्वयं प्रणुद्यस्व आ य त ने स त्र मा स्त आ हू न इन्द्र हू
 मन्तमित्याकूपा र म कूपा रां गिरस्यासीत् स्या यथा
 गो धया ह्यगेवं त्वगासीन्नामे ते न त्रिः सामेन्द्रः प्रत्वा
 सूर्यं त्वच सम करो त्त्वा वसातर्ह्य काम यत यत्का एते मा ४
 न साम्ना सुवते स एभ्यः कामः समृध्यते नित्वा वृषभा
 सुत इत्यर्घं न ह्यत्र साम ह्यत्र मे वै ते न न वता देवसो

मा ४

सुतमेध इति गारमेलेन वै गरइंद्रमग्नीणात्प्रीत एवा
 स्येतेनेंद्रो न वतीदं ह्यत्रोजसेति माधुच्छंदसं प्रजाप
 तेर्वा एषातनूरयातयाग्नीप्रयुज्यत आत्वेतानि षोड
 तेति दैवातिथ्यं देवातिथिः सपुत्रो शनाय ऽंश्चरन्त
 रण्य उर्वारुणपविंदतान्येतेन साम्नोपासादता अस्मै
 गावः षष्ठ्यो नृत्वोदति स्रन्यदेतं साम न वति पशूनां

राम
 १३७

पुष्ट्यै योगे योगे तव स्तरमिति सौमेधं रात्रिषा मरात्रे
 रेव स नृध्या इंद्रसुतेषु सौमेधितिको संक्रसश्च लुश
 श्वे इन्द्र्य द्रयेतां स इंद्रः क्रसमुपावर्तत तं शतेन वा
 द्रीजिरांडयोरबध्नात्तं लुशो न्यवदत्यमुच्य स्वपरिक्त
 सादिसगहिकिमुक्त्वावानां उयोर्बद्ध आसाता इति ताः
 संबिद्य प्रादवत्स एतत्कुसः सामापश्यत्तेनैनमन्ववद

सउपावर्ततयदेतसामभवतिसेंद्रत्वाय ॥२॥ यदि
 सत्रायदीक्षेन्नशसाम्प्रतिष्वेसोममपनज्यविश्व
 जितातिरात्रेणयजेतंसर्ववेदसेनसर्वस्माएवदा
 हतेसर्वमाप्नोतियाइदृष्टिणाददातितानिरतिप्र
 युङ्क्तेयदिपर्यायैरस्तुतमनिष्कृतेपंचदशनिह
 त्रेस्तुयुःपंचभिःपंचतिरितरेभ्योमेविवस्वदुषस

यम
 १३८

इतिसंधिनास्तुयुःप्राणावैत्रिदसोमानांप्रतिष्ठापय
 तरुं साम्नाप्राणांश्चैवोपयंतिप्रतिष्ठां चषष्टिं च
 त्राणि चशतानिहोताशंसतितावत्यःसंवसरस्य
 रात्रयःसंवसरसंमितानिरेवतदृष्टिराश्विनमाप्ना
 तियदवाक्स्तुवंतितदस्तुतंयसंप्रतिस्तुवंतितस्तु
 तंयदतिष्टुवंतितस्तुष्टुतंयदवाक्स्तुयुयावतीनिर्न

स्तुयुस्तावतीनिर्वातिष्ठुगुर्नयोस्तानिर्वायघतिष्ठुयु
 र्यावतीनिर्वातिष्ठुयुस्तावतीनिर्वातिष्ठुयुः कनीयोस्त
 रानिर्वायघर्वास्तुयुस्त्रीऽमग्निष्टोमसामकार्यनिध
 नमेकेडायेदेताभ्यामेवतसमंक्रियतेयघतिष्ठुयुः स्वा
 रमग्निष्टोनसामकार्यमूनमिववाएतसाम्नोयस्वर
 स्तेनैवतसमंक्रियते॥३॥यदिसोमोसं सुतोऽस्यातां

राज
 १३६

वृणत्पतीप्रतिपदं कयादिंदोवैष्टपात्रातः सवनं देवैषामिदं वृंदो

महतिरात्रेः प्रातरनुवाकमुपाज्यात्पूर्वोवाचं पूर्वैः
 दा० सिपूर्वो देवतावृंदैः शोखन्नाद्ः सवनमुखे सवन
 मुखे कार्या० सवनमुखा सवनमुखा देवैषामिदं
 ते सु० मिडे होतव्यमग्निर्वै सर्वा देवताः सर्वा एव दे
 वताः पश्यन्नुहोति संवेशायोपवेशाय गायत्रौ चंदसे
 नि नूतये स्वाहा संवेशायोपवेशाय त्रिष्टुभे चंदसे

निभूतये स्वाहा संवेशोपवेशाय जगत्पेक्षुंदसे नि
 भूतये स्वाहेति तु होति तुंदां सिवाग्निभूतयस्तैरेवै
 नाननिभवत्फने बृहदथंतरे कार्ये यत्र वा इन्द्रस्य हरीत
 दि इन्द्रस्य वै हरी बृहदथंतरे यदुने बृहदथंतरे नवतः
 पूर्व एवं इन्द्रस्य हरी आरभते तौर श्ववसे कार्ये तु रश्वव
 सश्च वै पारावतानां च सोमौ सः सुतावास्तांतत एते तु

राम
 १४०

रश्ववाः सामनी अपश्यन्ता न्यामस्मा इन्द्रः शल्मलिनाय
 मुनायाह्व्यं निरावहय तौरश्ववसे भवतो हव्यमेवैषां वृ
 क्षे पूर्व निबुण्डयुर्था वै पूर्वाः प्रक्षोतिताः पूर्वास्तीर्थं जयं
 ति पूर्व एवं इन्द्रमारभते विहव्यं शस्यं जमदग्नेश्च वाक् षी
 णां च सोमौ सः सुतावास्तांतत एतज्जमदग्निर्विहव्य
 मपश्यन् मिन्द्र उपावर्तत यद्विहव्यं होता शः सतोऽ

मेवैषां वृद्धे यदा तरो ग्निष्टोमस्या दुष्टः कार्यो यद्य
 व्योतिरात्रो यो वैभूयान्युक्तः स इन्द्रस्य प्रियो भूय
 सैवैषां यज्ञक्रतुर्न इन्द्रं शोखन्वा दुर्दुष्टा पश्ववै परः
 पंथाय मेवाग्रे यज्ञक्रतुमारनेत तस्मान्नेयादितिस
 जनीयं शस्य मगस्य स्पकया शुनीयं शस्य म
 स्या अमुष्टा अघश्चान्निशुना दहोरात्राभ्यामेवैनां नि

राम
 १५९

मजतिषा यदिसोममक्रीतमपहरेधुरन्ध्रः केतव्यो
 यदि क्रीतं योन्योन्याशं स्यात्स आहूयः सोमविक्रयि
 तोतु किंचिद्द्याघदिसोमं न विंदेयुः पूतीकानिष्पुणु
 युर्वेदिन पूताकानर्जुना निगायत्री सोममहरत्तस्या
 अनुविस्तज्य सोमरहिः पर्षमस्मिन्नत्तस्य योऽंशः
 परापतस पूतीको जवत्स्मिन्नेवात्र तिष्ठति विदन्तू

तीकोवाएषयत्पूतीकाननिषुएवंत्पूतिमेवास्मै विंदं
 तिप्रतिधुक्प्रातःपूतीकाश्चशृतं व मध्यंदिनेपूतीका
 श्वदधिचापराहेत्पूतीकाश्चसोमपीथोवाएतस्मा
 दपकामतीत्यादुर्यस्यसोममपहरंतीतिसर्वेष्वधो
 श्वपशूँश्चप्रविशतितमोषधिभ्यश्चपशुभ्यश्च
 वरुधइंद्रोवृत्रमहंस्तस्ययोनस्तःसोमःसमधमव

राम
 १४२

तानिबभ्रुकूलान्यर्जुनानियोवपायाउन्विन्तायास्तानि
 लोहितकूलानियानिबभ्रुकूलान्यर्जुनानितान्यनिषु
 णुयादेतद्वैब्रह्मणोरूपं साहादेवसोममनिषुणो
 तिश्चायंतीयब्रह्मसामकार्यं सदेवैनं करोति यज्ञा
 यज्ञीयमनुष्टुभिप्रोहेद्वाचैवैनं समर्चयति वारवं
 तीयमनिष्टोमसामकार्यमिन्द्रियस्यवीर्यस्यपरिण

हात्वे पंचदक्षिणा देयाः पादो यज्ञो यावान्यज्ञस्तमेवार
 नते वन्यथा दुदेत्य पुनर्दीहेत तत्र तद् दद्यात् स्य
 त्वापायदिकलशो दीर्ये तव षड्द्वारलिधनं ब्रह्मसाम
 ऊर्यादव षड्द्वारलिधनं ब्रह्मसाम भवति च ष
 लशो दीर्यते यद् षड्द्वारलिधनं ब्रह्मसाम भवति च ष
 दूत एवा स्य सोमो भवति विधुं दद्यात् ७ समने बहूना

राम
 १४२

मित्येता सुकार्यमेष हि बहूना ७ समने बहूना मित्येता
 सुकार्यमेष हि बहूना ७ समने दीर्यते यत्कलशस्तदा
 दुर्नवा आर्त्यार्तिर नृणां वा एष आर्तिमनुवदतियः
 कलशो दीर्णो दद्यात् तावतां करोतीति आर्यं तीयमेव का
 र्यं प्रजापतिः प्रजा अस्जत स दुग्धो रिरिचानो मन्य
 त स एतच्छ्रायं तीय मपश्यते नात्मानं ७ समश्रणा

प्रजयापशुनिरिंदियेणदुग्धइववारषरिचिचानोय
 स्यकलशोदीर्यतेयन्नायंतीयंब्रह्मसामभवतिपुनरे
 वात्मानं संहंश्रीणातिप्रजयापशुनिरिंदियेणय
 दिश्रायंतीयंब्रह्मसामस्याद्वैलवीश्वनुष्टुमुवषट्का
 रणिधनं कुर्याद्यद्वैयज्ञस्यसवतिवाचं प्रति स्रवति
 वागनुष्टुभ्योविष्णुवाचैवयज्ञस्यद्विदमपिदधाति

राम
 १४५

यद्वैयज्ञस्यस्रवत्यंततः स्रवतिवारवंतीयमग्निशो
 मसामकार्यंयज्ञस्यैवद्विदंवारयते॥६॥यदिप्रातः
 सवनासोमोतिरिच्येतास्तिसोमोअयं सुतइतिमरु
 त्वतीषुगायत्रेणस्तुयुर्माध्यंदिनेवारषसवनंनिका
 भयमानोन्यतिरिच्यतेयःप्रातःसवनादतिरिच्यते
 तस्मान्मरुत्वतीषुस्तुवंतिमरुत्वद्विमाध्यंदिनं सव

नेतस्मादुगायत्रीषुगायत्रं हि प्रातः सवनं यस्मात्स्तो
 मादतिरिच्येत स एव स्तोमः कार्यः सलोमत्वायेंद्रावैश्व
 वं होता बुशंसति वीर्यं वा इन्द्रो यज्ञो विष्णुर्वीर्यं एव
 यज्ञे प्रतितिष्ठति यदि माध्यंदिना सवनादतिरिच्येत
 ब्रह्महां असि स्वर्येत्यादित्यवतीषु गौराविते नस्तु
 युस्तृतीयसवनं वा एष निकामयमानो भ्यतिरिच्य

राम
 १४५

तेयो माध्यंदिना सवनादतिरिच्यते तस्मादादित्यव
 तीषु सुवत्यादित्यं हितृतीयसवनं तस्मादुबृहती
 पुबार्हतं हि माध्यंदिनं सवनं यस्मात्स्तोमादति
 रिच्येत स एव स्तोमः कार्यः सलोमत्वायेंद्रावैश्ववं
 होता बुशंसति वीर्यं वा इन्द्रो यज्ञो विष्णुर्वीर्यं एव य
 ज्ञे प्रतितिष्ठति यदितृतीयसवनादतिरिच्येत विष्णोः

शिपि विष्टवतीषु गौरावितेन स्तुयुर्यशो वै विलः शि
 पिविष्टो यज्ञ एव विष्टौ प्रतितिष्ठत्यतिरिक्तं गौरावि
 तमतिरिक्त एवातिरिक्तं दध्मत्येतदन्यकुयुरुक्तान्य
 न्यत्प्रणयेयुरुक्तानि वा एष निका मयमानोभ्यति
 रिच्यते यो ग्निश्चोमादतिरिच्यते यश्चोभ्योतिरिच्येता
 तिरात्रः कार्यो रात्रे वा एष निका मयमानोभ्यतिरिच्य

राम
 १४६

ते य उच्येभ्योतिरिच्यते यदि रात्रेरतिरिच्यत विष्टोः शि
 पिविष्टवतीषु बृहतास्तु युरेष तु वा अतिरिच्यत इत्या
 कुयो रात्रेरतिरिच्यत इत्यमुं वा एष लोकं निका म
 यमानोभ्यतिरिच्यते यो रात्रेरतिरिच्यते बृहतास्तु वंति
 बृहदमुं लोकमाप्नुमर्हतितमेवाप्नोति ॥ १॥ यदि दहि
 तानां प्रणीयेत दध्मस्वीन्यपनस्य योने दिष्टी स्या

तंदहयित्वा सहयजेरन्नेतदन्यकुर्यरनिषुन्यान्यसो
ममगृहात्वाग्रहान्यासौदक्षिणास्त्रिस्तदास्तुयुर्मा
र्जलीयेवापिवाएतस्ययज्ञेयोदक्षितःप्रमीयतेत
मेतेननिरवदयंतेयामेनस्तुवंतिमलोकमेवैनंलौ
गमयंतितिसृनिस्तुवंतितृतीयेहिलोकेपितरःपरा
वानिस्तुवंतिपराङ्मतोसोलोकःसार्पराशरुग्नि

राम
१४७

स्तुवंत्यर्बुदःसर्पएतानिर्मृतांत्वचमपाहतमृतामे
वेतानिस्त्वचमपघ्नतेताश्चोनुत्तुवंतस्त्रिर्माज्जलीय
परियंतिसव्यानूरूनाघ्नानाःस्तुतमनुशंसंत्यमुष्मि
नेनंलोकेनिधुवंतियंतिवाएतेपथइत्याहुयेमृता
यजुर्वंतात्थैंद्रवायवाग्रान्ग्रहान्गृह्णतेपुनःपंथा
नमपियंत्यग्नआयूषंषिपवसइतिपैत्कार्यायए

वजीवंतितेश्चायुर्दधति संवसरे स्त्री निया जये युः संव
 सरो वै सर्वस्य शान्तिर्यत्पुरा ^{संवसरे} जये युर्वाचमरु श्रुतां कृ
 रामृच्छेयुरसंमितं त्र्यं स्यादसंमितो ह्यसौ लोक
 स्त्रिवृतः पवमानाः स्फः सप्तदशमितरसर्वं यत्रिवृ
 तः पवमाना भवंति प्राणा वै त्रिवृत्प्राणानेवोपयंति
 यसप्तदशमितरसर्वं प्रजापतिर्वै सप्तदशः प्रजाप

सप्त
 १४८

तिमेवोपयंति प्राणापानैर्वा एते कृच्छ्रं तस्यादुर्यं
 ताय कृर्वताति मैत्रावरुणाग्रान्द्राह्नाः कृते प्राणा
 पानौ मित्रावरुणौ प्राणापानैरेव समृध्यते ॥८॥ यस्य
 कशीलशठपदस्यतिकलशमेवास्योपदस्यंते प्राणो
 नूपदस्यति प्राणो हि सोमस्तदा दुः पयोवनयेदित्यथो
 खल्लादुरंतर्हितमिव वा एतद्व्यत्ययो हिरण्यमेवापो

प्राणो नृप ६ स्य ती ५

अथ वनये हिरण्यमभ्युन्नयेदिति प्राणावा आपो मृत
छं हिरण्यममृत एतवा स्य प्राणान्द्याहिससर्वमायु
रेतियस्य नाराशं स उपवायति नाराशं समेवा स्यो
पवायंतं प्राणो हिसो मोयमध्वर्युरंततो ग्रहं गृह्णीया
त्तस्यासु मवनये स्यायश्चित्ते वै ग्रहो गृह्यते प्रायश्चि
त्ते वास्मै प्रायश्चित्तिं करोति यद्विपीता पीतो सोमो सं

राम
१५६

गच्छेयामंतः परिध्यंगारान्निर्वर्त्य जुहुयादुतस्य चाहुत
स्य चाहुतस्य हुतस्य च पीता पीतस्य सोमस्यै प्राग्नीषि
वतं सुतं स्वाहेति सैव तस्य प्रायश्चित्तिः प्रजापतये
स्वाहेत्यन्नहणीयस्य जुहुयादुत्तरार्द्धं पूर्वार्द्धं उपर
वइंदुरिंदुमवागादित्यवष्टस्य भक्षयेत्तस्य तइंदवि
द्रपीतस्येन्द्रियावतः सर्वगणस्य सर्वगण उपरूतः उप

कृतस्य न ह्यानीति हिरण्यगर्भः समवर्त्तताग्र इत्या
 ज्येनाभ्यपाकृतस्य जुहुयादग्नीध्रं परेत्यभूतानां जा
 तः परैरेक आसी सदा धार पृथिवी घामुते मां तस्मै त
 इंदो हविषा विधेम स्वाहेति सैव तस्य प्रायश्चित्तिर्य
 दित्या वापि शीर्यते पशुनिर्यजमानो गृह्यते पश
 वो वै ग्रावाणो ह्युतानस्य मारुतस्य साम्ना सुयुर्मरु

राम
 १५०

तावै ग्रावाणः स्वेनैवैनां स्तूपेण समर्द्धयति यदि
 सोममग्निदहे जुहान धर्यु स्या शये तस्मो त्राणु जाता
 शस्त्राणि होताऽथ यथा पूर्वं यज्ञेन वरेयुः पंचदहि
 णा देयाः पादो यज्ञो यावान्यज्ञस्तमेवारभते वभृथा
 दुदेत्य पुनर्हीहेत तं दद्याद्य द्यास्यं स्यात्पुनर्द्वादश्या
 दाहेत यद्वादशी मति नयेदं तद्वायेत ॥ १ ॥ यदि म

तत्र ५

हावीरो निघेत तं निन्तमनिमृशे घकृते चिदनिश्चियः
 पुराजतु न्य आट्टदः संघतासंघिं मघवा पुरूव सुन्नि
 कृती विदुतं पुनर्माने मनिश्चा इवें इलदरणा इवव
 नानि न प्रजहितान्यद्रिबोदुरोषा सो अमन्मस्य मन्म
 हीतं दाशवो नुग्रानश्च वृत्रहं सकुसुतेम हताश्वररा
 धसा नुस्तोमं मदेमहीति महावीरं निन्तमनिमृशे

राम
 १५१

सैव तस्य प्रायश्चित्तिरसुर्यं वा एतस्माद्दुर्लभा ते जडं
 द्रियं वीर्यमन्नाद्यं प्रजाः पशवो पक्रामंति यस्य यूपो वि
 रोहति स ईश्वरापापीया ब्रूवितो स्त्वाष्टुं पशुं बडुरुपमा
 लभे तत्त्वष्टा वै पशूनां रूपानां विकर्ता तमेव तदुप
 भावति स एनं तेजसं द्रियेणा वीर्येणान्नाद्येन प्रजया
 पशुनिः पुनः समर्द्धयति सैव तस्य प्रायश्चित्तिः ॥१०॥

॥ कु ॥ कु ॥ कु ॥ ॥ इति नवमः प्रपाठकः ॥ ॥
 ॥ ॥ अग्निनो ऽथि यो षधि निस्ते नायं लोकस्त्रिवृष्टा
 युनां तं रिहेण वयो निस्ते नैष लोकस्त्रिवृष्टो यमं
 नरादित्येन दिवान ह्यत्रैस्ते नासौ लोकस्त्रिवृष्टे तदे
 व त्रिवृत्त आयतन मेषास्य बंधुतायतन वान्धुमा
 न्नवतिय एवं वेदतमु प्रतिष्ठेत्या कुस्त्रिवृष्टे वैषुलोकं

राम
१५२

पुप्रतिष्ठितो र्दमास एव पंचदशस्यायतन मेषास्य बंधु
 धुतायतन वान्धुमान्नवतिय एवं वेदतमो जोबल
 मित्या दुरर्द्धमास शोहि प्रजाः पशवर्जो बलं पुष्पंति
 संवत्सर एव सप्तदशस्यायतनं द्वादशमासाः पंच
 त्रैव एतदेव सप्तदशस्यायतन मेषास्य बंधुतायतन
 वान्धुमान्नवतिय एवं वेदतमु प्रजातिरित्या कुः सी

वस्मरं हि प्रजाः पशवो नु प्रजायंत आदित्य एवै कवि
 ऽं शस्या यतनं द्वादशमासाः पंचर्तवस्त्रय इमे लोका
 असावादित्य एकविंश एतदेवै कविं शस्या यत
 नमेषास्य बंधुतायतनवान् बंधुमान्नवतिय एवं वे
 दतमुदेतवतल्प इत्याहुः प्रदेवतल्पमाप्नोति य एवं
 वेदतत्रिदृदेवत्रिणावस्यायतनमेषास्य बंधुतायत

राम
 १५३

३ एतदेव त्रयस्त्रिंशस्यायतनमेषास्य बंधुतायतनवान् बंधुमान्नवति
 नवान् बंधुमान्नवतिय एवं वेदतमुपुष्टिरित्याहुस्त्रि
 दृष्ट्यैष पुष्टो देवता एव त्रयस्त्रिंशस्यायतनं त्रय
 स्त्रिंशदेवताः प्रजापतिश्चतुस्त्रिंश एवं वेदतमु
 नाक इत्याहुर्न हि प्रजापतिः कस्मैव नाकं द्वादशं स्पे
 वच्छं दोमानामायतनमेषास्य बंधुतायतनवान् बंधु
 मान्नवतिय एवं वेदतानुपुष्टिरित्याहुः पशवो हि

दोमाः॥१॥ प्रजापतिः प्रजां सृजत सोताम्यत्तसैवा
 ज्योतिरुदगृह्णा सो ब्रवीत्को मेयं ज्योतिरुदग्रहादि
 तिस्रैव ते वागित्य ब्रवीत्ताम ब्रवीद्विराजं त्वाच्छं दसां
 ज्योतिश्च त्वा यजांता इति तस्माद्यो विराजं स्तोमः सं
 पद्यते तं ज्योतिश्चोमोऽग्निश्चोम इत्याचक्षते विराजिच्छं
 दसां ज्योतिर्ज्योतिः समानानां भवति य एवं वेदानुष्टु

राज
 १५४

प्रवै सप्तदशश्च समभवतां सानुष्टुप्पतुरुत्तराणि छं
 दां स्पृजत षडुत्तरां स्तोमां सप्तदशस्तावेनामध्य
 तः प्राजनयतां त्रिवृच्च त्रिणावश्च राथं तरौ तावजश्चाथ
 शतं सृज्येतां तस्मात्तौ राथं तरं प्राचीनं प्रथमुतः पंच
 दशश्चैकविंशश्च बार्हतौ तौ गौश्चाविश्वावस्त
 ज्येतां तस्मात्तौ बार्हतं प्राचीनं भास्क्रुरुत एवैवै विद्वां

समादुरपि याम्याणां पशूनां वाच आजानातीति ॥२॥ प्र
जापतिरकामयत बहुभ्यां प्रजायेयेतिस आत्मनृत्यम
पश्य तत्र तत्र त्विजोऽजतयदृष्ट्या दसृजततद्विजः म
विक्कं तैरे तं द्वादशा दमुपासीदसोराध्मेत्पितानोराध्मे
दिति मासा उपासीदं स्ते दीहयेवाराध्मवन्नुपससु
त्रयोदशमदीहये सोनुव्यमभवत्तस्मादुपससुदि

॥२॥

॥२॥

दीक्षाणोनुव्यमवत्येव च हि त्रयोदशमासं च हते नैव
चैको दीहते तैको हि प्रजापतिरराध्मे द्वादश दीहोरनु
दश हि मासा अराध्मवंश्चतुर्विंशति दीहोरनु
श्चतुर्विंशति स्तुर्दमासा अराध्मवं न्यदि पंचवि
ंशो दीहते तैमे पंचमे पंचमे पंचमे चत्वारो सावेक
इति निर्दिशेयुर्यस्मा अराधिकामास्यः सप्तमे वारादि

त्रयोदश

रन्वेतिसर्वदतरेराश्रुवंतियोवैदेवानांगृहपतिवेदाश्रु
 तेगार्हपतंप्रगार्हपतमाप्नोतिसंवसरोवैदेवानांगृह
 पतिःसएवप्रजापतिस्तस्यमासाएवसहस्रिणो
 विदतेसहस्रिणोऽश्रुतेगार्हपतंप्रगार्हपतमाप्नो
 ति ~~हृत्स्वा~~ यएवैवेदयोवैकुंडसांस्वराजंवे
 दाश्रुतेस्वाराज्यंप्रस्वाराज्यमाप्नोतिबृहतीवाएव

राम
 १५६

कुंडसांस्वराज्यं प्रस्वाराज्यमाप्नोति यए
 वंवेदतोवाएतामन्त्राधीयथा वृज्यासते यदेतं द्वाद
 शाहं द्वादश द्वादशा दशोपसदो द्वादश प्रसुतः पद्भि
 ७ शदेतारात्रयो भवंति षड्भि ७ शदक्षरा बृहती जाय
 ते वाव दक्षया पुनीत उपसद्भिर्देवलोकमेव सुव्यया
 प्येत्येतावद्वाव संवसर इन्द्रियं वीर्यं यदेतारात्रयो द्वा

दशपौर्णमास्यो द्वादशैकाष्टका द्वादशमावास्याया
वदेव संवत्सर इन्द्रियवीर्यं तदेतेनास्त्रावरुंधे द्वादशा
हेनत्रिंशदहारावा एषाविराट्पुटवत्तुष्टैव वि
राजाप्रतिष्ठित्युत्तु निर्विरातिश्च त्रिंशदहारावा ए
षानुष्टुब्बागनुष्टुब्बतुष्ट्यादाः पशवो वा वापश्चन्द्राधम
रतस्माद्वाचा सिद्धावाचा हूता आयेतितस्मादुनामजा

राम
१५७

नते ॥३॥ भूतं पूर्वोतिरात्रो न विष्यदुत्तरः पृथिवी पूर्वो
तिरात्रो द्यौरुत्तरोऽग्निः पूर्वोतिरात्र आदित्य उत्तरः प्राणः
पूर्वोतिरात्र उदान उत्तश्च कृषी अतिरात्रौ कनीनि
के अग्निष्टोमौ यस्मादंतरा अग्निष्टोमावतिरात्राणां
तस्मादंतरे सत्यौ कनीनि के नुक्तः संवत्सरस्य वा ए
तौ द० द्यौयदतिरात्रौ तयोर्न स्वप्न व्य० संवत्सरस्य

द० प्रयोरात्मानं नेदपिदधनीतितदाहुःकोस्वप्नुम
 हतियद्वावप्राणोजागारतदेवजागरितमितिगाय
 जीवाएतोज्योतिष्यज्ञासासतेयदेतंद्वादशाहमद्यौ
 मध्यउच्छ्राग्निष्टोमावन्नितोभासास्वर्गलोकमे
 त्याजरसंब्रह्माद्यमन्नमत्तिदायमानस्त्रिष्टुरस्ता
 इथंतरमुपयंतिच्यावृद्धैवाक्त्तर्वामेववाचमवरु

राम
 १५८

ध्यसर्वमन्नाद्यंद्वादशाहंतव्रतेजामिवाएतद्यज्ञेक्रिय
 तइत्याहुयंत्रिष्टुरस्ताइथंतरमुपयंतीतिसोन्नरमु
 क्षानांब्रह्मसामन्नवतितेनैवतदजामिप्रत्नवत्यः
 प्रायणीयस्याहुःप्रतिपदोन्नवंतितेनोएवतदजा
 मित्रिवैवोपरिष्टाइथंतरमुपयंतिच्यावृद्धैवाक्त्त
 र्वामेववाचमवरुध्यसर्वमन्नाद्यंद्वादशाहादुतिष्ठ

राम
१५५

इतस्त्रिपदा गायत्री त्रिरात्रो मध्ये तेन द्वितीयः
 ऐस्त्वतीयं त्रिद्वै गायत्र्या स्तेजस्त्रिद्व्यायणीयमस्ते
 न प्रथमस्त्रिरात्रोऽतस्त्रिरात्रोऽतश्चतुर्विंशत्य
 हरा गायत्री चतुर्विंशं सप्तममहस्तेन तृतीयस्त्रि
 रात्रोऽतस्तेजसा वा एते प्रयंति ते त्रो मध्ये दधति ते
 जो न्यघृति ज्योतिषा वा एते प्रयंति ज्योतिर्मध्ये दधति
 ज्योतिरन्यघृति चक्षुषा वा एते प्रयंति चक्षुर्मध्ये द

धतिवक्षरन्ध्रंतिप्राणेनवाएतेप्रयंतिप्राणंमध्ये
 धतिप्राणमन्ध्रंतिप्रेगायत्र्याप्रयंतिगायत्रीमध्ये
 दधतिगायत्रीमन्ध्रंतित्रंवाएतद्वितायतेयदेषद्वा
 दशाहस्तस्यैतेमयूखाय जायत्र्यसं व्याथायगिरिहि
 दोच्चा मन्यवेतिहोवाचानिप्रताराकाहसेनिः कथं
 द्वादशाह इति यथारान्तेभिः पर्येत्येवमेनं गायत्री

राम
 १६९

पर्येत्यविस्रंसाययथाराना नौधृतोएवमस्योद्वाद
 शाहो धृतोनुष्टुभंवाएतामन्नाद्यायव्यावृज्यासते
 यदेतंद्वादशाहमष्टानिवात्रिहरैरनुष्टुप्प्रथमं
 द्वादशाहस्याहस्रच्छत्येकादशानिर्द्वितीयंद्वादश
 निस्तृतीयमक्षरं त्र्यक्षरमुच्छिष्यतेतदेवोत्तरं त्रि
 रात्रमनुविदधतिद्वंदास्येवास्यास्तृतीयं त्रि

रात्रेव हंतितां वा एतो प्रतीचीति रश्मीपरावीमास तेना
 घायतस्मात्प्रत्यं चंतिर्यं वं परां चं प्रजाः पशुमुपजीवंति
 छंदाः ॐ सिवा अन्नो न्यस्य लोकमन्यथ्या यना यत्रात्रि
 द्युमस्त्रिष्टुब्जगत्याजगतीगायत्र्यास्तानि व्योहन् यथा
 लोकं ततो वै तानि यं यं काममकामयं ततः स सन्नन्य
 कानोमृच्छं दसा द्वादशा हेन यजते सोऽसौ कामः स

राम
 १६१

मृध्यातर्तुको वै देवानां द्वादशा हो यथा वै मनुष्या इमं लोकं
 माविष्टा एवं देवता द्वादशा ह माविष्टा देवता वता ह वा ए
 तेन यजते य एवं विद्वान् द्वादशा हेन यजते गृहा वै देवानां
 द्वादशा हो ना गृहता या नय्यो वै द्वादशा ह मग्निष्टोमेन
 कल्पमानं वेद कल्पते स्मै प्रातः सवने नैव प्रथमस्त्रिरा
 त्रः कल्पते माध्यं दिनेन सवने न प्रथमस्त्रिरात्रः कल्प

तेसाध्यदिनेन सवनेन द्वितीयस्वर्गाय सवनेन तृतीयो नि
 श्चोमसाम्नैव दशममहः कल्पते कल्पते स्मैय एवं वेद ॥
 ॥५॥ एति प्रेत्याशु मक्षति महुक्न तेजस्वधनानं प्रथमस्य
 क्रोरूपं त्रिवृतः स्तोमस्य गायत्रस्य छंदसो रथं तरस्य सा
 म्नो वृषवद्वृत्र हवद्रयि मदिश्ववदुपस्थितं द्वितीयस्या क्रो
 रूपं पंचदशस्य स्तोमस्य त्रैष्टुभस्य छंदसो बृहत् साम्न

१६२

उद्वत्रिवद्विष्टव क्रोम वृषमवतृतीयस्या क्रोरूपं सप्तद
 शस्य स्तोमस्य जागतस्य छंदसो वै रूपस्य साम्नो राजन्व
 ज्जनद्वसूर्यवद्विराडनुतोदवच्चतुर्थस्या क्रोरूपमेकविं
 शस्य स्तोमस्यानुष्टुभस्य छंदसो वै राजस्य साम्नश्चित्रव
 द्भिश्च मत्पंङ्क्तिः शक्कराचूनाहरागोम वृषमवद्वप्यनि
 मत्पंचमस्या क्रोरूपं त्रिणवस्य स्तोमस्य पंङ्क्तस्य छंद

सः शङ्करीणां साम्नाः परिवस्यति वसप्रपदादिपदावि
 जाशशं सागोमदृषनवत्पश्याद्गोरूपं वयस्त्रिंश
 स्थस्तोमस्यसर्वेषां छंदसां रूपं रेवतीनां साम्नोय
 स्मादेषासमानासतीष उहविमक्तिर्नाना रूपातस्मादि
 रूपः संवसरो विरूपमेनमनु प्रजायते य एवं वेद ॥ ६ ॥
 अग्न इति प्रथमस्याद्गोरूपमग्निविमक्तेरग्निमिति

रा. न.
 १६३

द्वितीयाग्निनेति तृतीयस्याग्निरिति चतुर्थस्य देवा वैश्वि
 यमै छं स्तान् प्रथमे हन्यविंदन्नद्वितीयेन तृतीयेतां च
 तुर्थे हन्यविंदन्विंदते श्रियं य एवं वेद अनेरिति पंचमस्य ते
 नोऽग्नीः प्रत्यपोदितेत्याहुः प्रतिवायेने भ्रातृभ्यो भवति
 य एवं वेद अग्न इति षष्ठस्य येनैव रूपेण प्रयंति तदभ्यष्ट
 तियस्मादेषासमानासत्यग्निविमक्तिर्नाना रूपातस्मा

अथ त्वदित्यस्तपति॥७॥ इंद्रेति प्रथमस्याक्षोरूपमिंद्रवि
 नक्तेरिंद्रमिति द्वितीयस्येन्द्रोति तृतीयस्येन्द्र इति चतुर्थे
 स्येन्द्र इति पंचमस्येन्द्रेति षष्ठस्येनैव रूपेण प्रयंतित
 दम्भयंतियस्मादेषा समाना सती इति नक्तिर्नाना रूपात
 स्माद्यथ त्वेषधयः पचंते॥८॥ यद्वा प्रस्तौतितस्यथ
 मस्याक्षोरूपं स्वरविनक्तेर्यत्पुरस्तास्तो नंत द्वितीयस्य

राम
 १६४

दुमयतः स्तो नंत तृतीयस्य अदनु नंत चतुर्थस्य यदभ्या
 रब्धतत्पंचमस्य यदि हकारेणान्यस्ततस्य षष्ठस्याक्षोरूप
 ७ स्वरणां यस्मादेषा समाना सती स्वरविनक्तिर्नाना रू
 पातस्माद्यथर्तुवायुः पवते॥९॥ पदनिधनं प्रथम
 स्याक्षोरूपे निधनविनक्तेर्बहिर्निधनं द्वितीयस्य दिङ्
 निधनं तृतीयस्ये निधनं चतुर्थस्याथकारणिधनं पंच

मस्य यदि हकारेणाभ्यस्तंतत्पञ्चस्याङ्गोरूपं निधनानां यस्मा
 देषासमानासतीति धनविभक्तिर्ज्ञानारूपा तस्मादिमे लोकाः
 सहसंतो नानेव ॥ १० ॥ इवदिदं प्रथमस्याङ्गोरूपमिडाविम
 क्तेरुद्दिष्टं द्वितीयस्य परिष्ठुवेदं तृतीयस्येदानीरुचतुर्थ
 स्यात्तद्वेदं पंचमस्य यदि हकारेणाभ्यस्तंतत्पञ्चस्याङ्गोरू
 पमिडानां यस्मा देषासमानासतीति धनविभक्तिर्ज्ञानारूपा

राम
 १६५

तस्मात्समानाः संतः पशवो नानारूपाः ॥ ११ ॥ नारदः जायना
 वैसत्रमासतता नष्टुक्किं प्रथमेनाङ्गा ऊरुतेति प्रैवैमेति
 किं द्वितीयेनेत्यवसमेवाङ्गमर्माहति किं तृतीयेनेति पर्येवा
 प्रवामहीति किंचतुर्थेनेति सतैवसतप्यदध्मेति किंपंचमे
 नेति प्राणानेव विद्धिदंत एमेति किं षष्ठेनेतीदमेवागच्छा
 मेतियस्य प्रदेन प्रस्तौत्यथ स्वारमग्निवावतेन देया पशू

नपश्यन्त्यतुरस्तास्तोममथस्वारमुदेवतेनासृजंतयदु
नयतः स्तोममथस्वारमेन्य एवतेनलोकेभ्योदेवाः पशु
भ्योन्नाघं प्रायच्छन्त्यदनुतुन्नमथस्वारमुपैवतेनाशिरु
न्यस्यमध्येनिधनमथस्वारैर्गर्भांस्तेनादधततानिह
वतास्वारेण प्राजनयन्निमंवाव देवालोके पदनिधनेना
भ्यजयन्सुंवहिरिधिनेनांतरिहृदिद्धिधनेनामृतत्व

राम
१६६

मानिधनेनागच्छन्ब्रह्मवर्चसमथनिधनेनावासंधतास्मि
न्नेवलोकइहनिधनेन प्रत्यतिष्ठन्निमंवाव देवालोकेऽव
दिडेनान्यजयन्सुमृद्धैर्देवांतरिहृपरिष्टुबुडेन प्रति
ष्ठापितिरैडेनावासंधतप्रतिष्ठायाश्चैडेन व्यजयं
तास्मिन्नेवलोकइहेडेन प्रत्यतिष्ठन्तवाक्संवसरमति
वदतीडेवसंवसरमतिवदति गर्तेण संवसरे पर्याव

त्वप्रजायते तेनातिवदति तावा एताश्च तसः षडहं पराच्य
 इडा अतियं त्येषानुनूतैषा विष्णोः प्राप्ती चेतद्विडं सं
 वसरोऽग्निर्वीक्षं वसरो यदग्निर्विमज्जते वाचमेव तद्धि
 तजंति द्वे द्वे अहरे विमजंति द्वौ द्वौ हिमासा वृत्तुरथो मासा
 नामेव तद्रूपं क्रियते षडहानि विमजंति षडृतवत्कृतं
 धृत्या कृतानां प्रतिष्ठित्या अथोऽहनामेव तद्रूपं क्रिय

१९९

तेषां पुरुषायाजं निरनुविक्ष्यते यदि देवकुक्षमग्निर्विद्वि
 यते च दसावादि त्यः सर्वाग्निरनुविक्ष्यते यदि देवकुक्ष
 निर्विद्वि यते यदसावै इमाः प्रजाः प्रत्यङ्मुस्मादेते एव दे
 वते विभक्तिमानशातेनातो न्याकाचन ॥ १२ ॥ ॥ छू ॥
 ॥ ॥ छू ॥ ॥ छू ॥ ॥ इति दशमः प्रपाठकः ॥ ॥ समा
 प्तः ॥ ॥ छू ॥ ॥ स्तोमो युज्यते सत्रिये न्यो हन्यः प्रज्ञवत

निश्चोपवती निश्चयत्प्रवत्तपवती न्यः पूर्वो युजते ब्र
 ह्म तत्पूर्वं रुद्राद्यत्ते ब्रह्म हि पूर्वं रुद्रा न्मनस्तत्पूर्वं वा
 चो युज्यते मनो हि पूर्वं वाचो यद्धि मनसा निगच्छति तद्वा
 चावदति बृहत्तत्पूर्वं ॐ रथं तराद्यात्ते बृहद्दि पूर्वं ॐ
 रथं तरादि त्रित्यातु वै रथं तरं पूर्वं योगमानशे संभाया
 मृचानवंति यथा शिष्टान् ब्रह्मिहो संनरे देवमैतौ सं

१६८

परीतिगत्येन वनवंति न वा रुद्रस्य युक्ता रुद्रवर्चैर्बाहुर्युनक्ति
 यथा प्रार्थस्य शम्या अवदध्या देवमेवैतं न वा रुद्रस्य श
 म्या अवदधति गत्यै त्रिवृदेवस्तोमो भवति ते जसे ब्रह्म
 वर्चसा य ॥ १॥ उनाभ्यां वै रूपाभ्यां बहिष्पवमान्यो युज्य
 ते यस्मा मूर्ति आयाहि वीतय आनो मित्रावरुणा याहि
 सुषुमाहित इंडाग्नी आगतं सुतमिति राथं तरमेव त

२ सोमो भवति तद्वर्णेषु निराहो वंत्याज्यानि भवन्ति युक्त मेव ते

दूपं निघेतियति स्तोमः ॥३॥ प्रसोमा सोमविपश्चित् इति गा
 यत्री भवति त्रेत्या अग्निद्रोणानि बभ्रव इत्यग्निं क्रान्त्यै सु
 तां दृशय वायव इति स ऽं स्तुत्यै प्रसोमदेव वीतय इति
 त्रेत्यै प्रतु इवेति त्रेत्यै प्रवा एतेनाह्वयं तिगायत्रं भवति
 यदेव गायत्रस्य ब्राह्मणमाश्वं भवत्यश्वौ वै नृत्वा प्रजा
 पतिः प्रजा असृजत स प्राजायत बहुरभवत्प्रजायतेव

राम
 १६५

२५९ वं वेद सोम साम भवति

दुर्मवत्याश्चेन तुष्टुवान एकाहुरं निधनमुपयंति रथं तर
 स्या नति वा दायानति वा द्ये नं भ्रातृव्यो भवति यथा वा
 इमा अन्या उधय एव ऽं सोमं गच्छं भवद्वा ज्यमाधि
 पत्यं गच्छति यशो भवति सोमसाम्ना तुष्टुवानो यौ धजयं
 भवति यदेव यौ धजयस्य ब्राह्मणमौशनयदौशनस्य
 स्तोमः ॥३॥ अग्निश्चाश्वरनो नुम इत्यग्नीति रथं तरस्य

३ आसीस्त तपोत प्यत स एतस्योम सामा वश्य तेन राज्य माधिपत्यं ॥३॥

रूपं राथं तरं ह्येतदहः कथानश्चित्रा मुवदितिक
 वत्यस्तेमप्राजापत्याः कोहिप्रजापतिः प्रजापतेरात्मेतं
 वोदस्मृताप्रहंवसोर्मंदानमंधसोनिवसंनस्वस
 रेषुयेनवइत्यभीतिरथंतस्यरूपं राथं तरं ह्येत
 दहरिंद्रगार्निहवामदइतिहवंतएवेनंतरोन्निवो वि
 दद्वसुमितिस्तोमोवैतरोयज्ञोविदद्वसुः स्तोमेनवैथ

१३०

ज्ञोयुज्यंतेयत्तन्नोन्निवोविदद्वसुमित्याहयज्ञमेवतपन्न
 क्तिरथंतरं नवतिब्रह्मवैरथंतरं ब्रह्मप्रायणीयनह
 ब्रह्मणएवतब्रह्माक्रम्यप्रयंतीयंवैरथंतरमस्यामे
 वप्रतिष्ठापयसत्रमासतेवामदेव्यं नवतिपशवौवैवा
 मदेव्यंपशूनामवरुथौप्राजापत्यंवैवामदेव्यंप्रा
 पतावैवप्रतिष्ठापयसत्रमासतेनौधसंनवतिब्रह्मवै

नोधसंभ्रमप्रायणीयमहर्षिस्तथाएवतद्भूलाक्रमंते
 कालेयंभवतिसमानलोकेवैकालेयंवरथंतरंवेयंवे
 रथंतरंपशवः कालेयमस्यांवैवपशुषुवप्रतिष्ठाय
 सत्रमासतेइवदिउं तथास्येतस्याज्ञोरूपं७स्तोमः॥
 ॥४॥प्रसोमासोमदच्युतइतिगायत्रीभवतिमदवद्वै
 रसवचृतायसवनंमदमेवतदसंदधत्ययापव

रान
 १११

स्वदेवयुरित्येतिरथंतरस्यरूपं७राथंतरं७स्वेतदहःपव
 तेह्यंतौहुरिरितिबृहतोरूपं७बृहदेवतैदेतस्मिन्नहनियु
 नक्तिदधत्तं७श्चआरभतेप्रसुन्वानायांधसइतिप्रव
 त्योभवतिप्रणिनीषेणमिवस्वेतदहरन्निप्रियाणिप
 वतेवनोहितइत्यनातिरथंतरस्यरूपं७राथंतरं७
 स्वेतदह्यंज्ञायज्ञावोअग्नयइत्यग्निर्वैयज्ञोयज्ञएव

तद्यज्ञं प्रतिष्ठापयति गायत्रं भवति यदेव गायत्रस्य ब्रा
ह्मणं स हि तं भवति ह्यहरणि धनं प्रतिष्ठापयति प्रतिष्ठा
यैव सत्रमासते सफं भवति सफेन वै देवा इमां लोकां तमा
नुवन्य समाकृत्व सफस्य सफलमिमाने वै ते न लो
कां समाप्य यत्र मासत आहारं भवत्यष्टौ वा एताः काम
दुघा आसंस्तासामेका समशार्यतसा नृषिरभवदध्य

राज
१३२

ते स्मैक षोडश एवं वेदतासु देवासुरा अस्पृष्टं तदेवा असु
राक्वामदुष्पौ घान्य आहारेणानुदंतनुदते भ्रातृव्यं काम
दुघान्य आहारेणानुष्टुवान एन्यो वै लोके म्योरसो पाक्वाम
तं प्रजापतिराहारेण हारयद्यदाहारयतदाहारस्या
हारत्वं तस्माद्यः पुरा पुण्यो भूत्वा पश्चात्पापीयं स्यादाहा
रं ब्रह्मसाम ऊचीतात्मन्येवेंद्रियं वीर्यं रसमाहारय

तिजनुषैकवैभवतो नो धृत्यैयद्वा एतस्या नो धृतं तदेताभ्या
 दाधारगौरवितं नवतिगौरवित्वा एतच्छाक्तो ब्रंशुणोति
 रिक्तमपश्यत्त नो शवितमनवदति रिक्तं वा एतदतिरिक्ते
 नस्तुवंतिय नो शवितेनादीनां द्यूस्तनवद्भवत्यपि प्रजाया
 उपकृष्टं वृषावा एतद्वाजिसाम वृष नोरेतो धस अद्यस्तु
 वतिश्वः प्रजायते नुष्टु निष्ठं दसा क्रियते नुष्टु निष्ठं द

१५

१७३

सा योनिः स्वायामेव तद्यो नोरेतो धत्ते प्रजात्यै प्रजायते व
 दुर्नवतिय एवं वेद द्वादासं भवत्येतौ वा उदासौ स्वर्गस्य
 लोकस्यावसानदर्शो पूर्वोत्तरं पूर्वमहःसां स्थापयंत्यु
 तरेणोत्तरं महः सति वदंति तद्यथा दः पूर्वोत्तरं स्वर्ग
 दत्तोदकमन्त्रवस्यंतो यंत्येव मेवैताभ्यां स्वर्गलोक
 मन्त्रवस्यंतो यंति गौतमं नवतिसा मापेयवस्तुग

ययुष्यते स्वर्गलोकान् च वते उष्टुवानो यदुचैवानुष्टुभ
 स्यमध्ये निधनस्य ब्राह्मणं तदुचै तस्य कावे नवति लोकविं
 दुसामविंदते लोकं कावेन उष्टुवानः स्वारमुस्वरेण स्वरैण
 हि देवेभ्यो ततो न्नाद्यं प्रदीय ते स्वरैणौ वत देवेभ्यो ततो न्ना
 द्यं प्रयच्छति यज्ञाय ज्ञाय नवति वाग्यज्ञाय ज्ञाय वाचि
 यज्ञः प्रतिष्ठितो वाच्ये वत द्युसं ततः प्रतिष्ठापयंति तं

राम
 १७४

वाचो धिश्च आरभते त्रिवृदेवस्तोमो नवति तेजसे ब्रह्मव
 चंसाय ॥ ५ ॥ पवस्व वाचो अग्रिय इति द्वितीयस्याङ्गः प्रति
 पङ्कवति पवस्वेति वैरायंतरं रूपमग्रिय इति बार्हत
 मुने रूपे समारभते द्विरात्रस्याविस्त्रं साय पवस्वे दो
 वृषा सुत इत्यनुरूपो नवति वृषणवश्च इतर्दं इन्द्रैष्टुभ
 मरुयद्वितीयं तदेव तदन्निव दति पृथ्वमुचैव तद्व्यम

परेण रूपेणानुवदति यत्सर्वं रूपमपरेण रूपेण रूपेणा
 अनुवदति तदनु रूपस्यानु रूपत्वमनु रूप एनं पुनो जीय
 जायते य एवं वेद स्तोत्रायां नुरुपौ तच्चौ भवतः प्राणापाना
 र्गानामव रुधौ वृषसं तसृचा भवंतां द्वियस्य वीर्यस्याव
 रुधौ च उ त्तमो भवति येनैव प्राणेन प्रयंति तमभ्यर्घ्यंति
 पंचदश एव स्तोमो भवत्यो जस्येव तद्दीर्यं प्रतिति सत्यो ज्ञा

राम
 १७५

वीर्यं पंचदश ॥ ६ ॥ उनाभ्यां वै रूपाभ्यां बहिष्पवमानो युज्यं
 ते यस्मा स्तोमो भवति तदा ज्येषु निराहो पस्तिता न्याज्यानि न
 वीत्यग्निं दूतं वृणीमहे मित्रं वयं हवामह इन्द्र मिद्रायि नो
 बृहदिन्द्रे अग्नानमो बृहदिति बार्हतमेव तस्य निर्घोतया
 स्तोमः ॥ ७ ॥ वृषा पर्वस्वधरयेति गायत्री नवत्य कौधृत्यै
 वृषा एवत्यस्त्रिष्टुतो रूपेण त्रैष्टुभं स्वेतदहः पुनानः सो

मधुरयेति धृत्यैवृषाशोणो अन्निकनिकदज्जइति वृषण
 त्यस्त्रिषु भोरूपेण समृद्धावृषणवद्वा एतदंज्रैष्टुभमहयं हि
 तायं तदेव तदनिवदति गायत्रं नवति यदेव गायत्रस्य आ
 स्तुतां योक्तांश्च नवति युक्ताश्चोवा आंगिरसः शिश्रुजातो विप
 र्यहस्तस्मान्मैत्रोपाक्रमसतपोतप्यतस एतद्योक्ताश्चमप
 श्यन्मैत्रोपावर्तततद्वावसतर्ह्यकामयतकामसनि साम

राम
१७६

योक्ताश्च काममेवैतेनावरुध आयास्ये नवतो यास्तोना आंगि
 रस आदित्यानां दीहितानामन्तमाश्रातुं शुगार्हसतपोतथ
 तस एते आयास्ये अपश्यताभ्यां सुचमपाहताप सुचं हत
 आयास्याभ्यां तुष्टुवान एभ्यो वै लोके न्यो वृष्टिरपाकानं यास्य
 आयास्याभ्यामवयव्यावयति वृष्टिमायास्याभ्यां तुष्टु
 वानोन्नायं वावतदेभ्यो लोके न्योपाक्रमतदयास्य आया

राम

स्याभ्यामभ्यावयच्यावयत्यन्नाद्यमायास्याभ्यानुष्टुबानो
 वासिष्ठं न वतिवसिष्ठोवा एतेन वै उवस्तुत्वांजसास्वर्गलोका
 मपश्यस्वर्गस्थलोकस्यानुष्ठायैस्वर्गलोका न च्यवतेतु
 शुवानः स्तोमः॥८॥ त्वामिद्विहवामह इति वमिति बृहतो
 रूपे बार्हते ७ होतदहरनिमवः सुराधसमिति युंजते वै
 पूर्वणा नून्येतेन प्रयं तित्वामिदाह्योनर इत्यद्य चैव य

राम
 १७७

समारनते द्विरात्रस्याविस्र ७ सायबृहद्वतिवर्ष
 वैष्टुहर्षद्वितीयमहर्षर्षाएव तद्वर्षाक्रमेते श्येतेन
 वतिसाम्नोर्विवाहोयज्ञस्य संतत्यै माधुवंदसं नवतिसामा
 ययवस्वर्गाययुज्यतेस्वर्गलोका न च्यवतेतु शुवान ऊर्ध्व
 उंतथा खेतस्या न्न रूप ७ स्तोमः॥९॥ यस्ते मदो वरेण्य
 तिगायत्री नवतिमदवद्वैरसवत्तृतीयसवनं मदमेव

तदसंदधति पवस्व मधुमत्तम इति पवंत इव खेतेनाक्र
 मधुमत्तम इति पवंत इव तन्न वै मधुना घमेव तद्यजमा
 नेदधती इमं सुत इमं इतींद्रियस्य वीर्यस्या वरुणा
 अयं प्रधारयिर्न गत्यनुष्टुभः सत्यस्त्रिष्टुभोरूपेण त्रै
 ष्टुभं छेतदहर्दृषामतीनां पवते विवर्णेण इति जग
 त्यः सत्यस्त्रिष्टुभोरूपेण त्रैष्टुभं छेतदहर्गयं नव

१८

त्रियदेव गायत्रस्य ब्राह्मणं हविष्मत्तं नवति हविष्मा
 श्वैरहविष्कृद्वांगिरसावास्ताद्वितीयेरहनि हविष्मानरा
 ध्मो नवमेरहनि हविष्कृदयं हविष्मानित्येव जातमह
 र्जातं सोमं प्राह देवेभ्यः सान्नैवास्मा आशिषमाशा
 स्ते सामहि सत्याशीः शंभुन वत्य क्रोष्ट्यैयदा अष्टत
 ं शंभुना तदा क्षरत दुसीदंती यमित्या दुरेते न वै प्रजा

पतिरुद्धं मां लोकानसीदघदसीदत्तसीदंतीयस्यसीदंती
 यत्नमृद्धं मां लोकानसीदतिसीदंतीयेननुष्टुवानः सुज्ञानं
 नवनिस्वर्गद्वैरायंतरं रूपं स्वर्णिधनं बर्हिर्नस्वर्णि
 धनं नवति तथाले तस्या क्रूरं प्लवो वा एतादृपो हं ते
 स्वर्गस्थलोकस्य समष्टौ गौरावितं नवतियदेवगौरीदि
 तस्य ब्राह्मणं क्रौंचं नवति वाग्वै क्रौंचं वाग्वा दशाहो न च

तद्वा वास्तुवते यज्ञस्य प्रभृत्यै यामं नवत्यै तेन वै यमो न
 प्रजप्य मनुष्यलोकस्याधिपत्यमाश्रूतान प्रजप्य मनुष्य
 लोकस्याधिपत्यमश्रूते यामेन उष्टुवान एतेन वै यमीय
 नं स्वर्गलोकमगमय स्वर्गस्थलोकस्यानुख्यात्यै स्वर्गा
 ध्वोकान् च्यवते तुष्टुवानः स्तोमः ॥१०॥ एष्टुषु ब्रवाणि
 त इत्येहिवत्यो नवति तृतीयस्याङ्क उपहवाय संतत्याञ्ज

पक्षिदिववाएतघृणकांडं यदुक्कानियदेतिसलोमत्वा
 येवैवास्तुसिवीरयुरितिसमानंवदंत्य इदमिच्छंमस
 दितोऽंविश्वाअवीरुधनित्यवर्द्धतस्येतरियजमान
 मेवैतयावर्द्धयंतिसाकमश्चनवत्फक्कानामनिजि
 त्याअनिक्रांत्या एतेनस्यग्रउक्कान्यन्यजयन्तेतेना
 म्मक्रामन्नामहायवैजवतिरुतिश्चान्नाद्यंचसमानं

म
 १८०

वदंतीषुक्रियतइदमिच्छमसदितिहृत्रैवाएतददरनिनि
 वंदतियत्तंचदशंयज्ञात्रीषुब्रह्मसामनवतिब्रह्मचैव
 तहृत्रैवसयुजीकरोतिब्रह्मैवहृत्रस्यपुरस्तान्निदध्मा
 तिब्रह्मणोहृत्रैवविशंचानुगेकरोतिब्रह्मवैष्वर्महः
 सत्रं द्वितीयंयजायत्रीषुब्रह्मसामनवतिब्रह्मतघशसा
 र्द्धयतिब्रह्महिगायत्रीतदुसमानंवदंतीषुक्रियतेसम्

व्याख्या ॥ ८ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ इति वाङ्मयं ॥ इति वाङ्मयं ॥ इति वाङ्मयं ॥
 होवेति न्यगृह्णाद्यत्र चेसामनी वीर्यवतीर्जजएवैतास्यो
 वीर्यमवरुंघेपंचदशएवस्तोमो नवस्योजस्येवतद्वीर्यं
 प्रतिष्ठित्योजो वीर्यं पंचदश ॥ ११ ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ एकादशः
 प्रपाठकः ॥ ॥ समाप्तः ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ दविद्यतत्यारुवेति ह
 तायस्याङ्गः प्रति पञ्चवति दविद्यततावैगायत्रीपरिणो

राम
 १८१

मंता विद्युर्बावा शार्ङ्गतात्राणि रूपाणि समारभते त्रिरात्र
 स्याद्विस्त्रुं सायैते अस्मिन् दिव इत्यनुरूपो नवत्येति इति
 वैप्रजापतिर्देवानसृजतासृयमिति मनुष्यानि दव इति
 पितृंस्तदेवतं दनिवदति पूर्वमुच्चैवतद्रूपमपरेण रू
 पेणानुवदति यत्पूर्वं रूपमपरेण रूपेणानुवदति त
 दनुरूपस्यानुरूपत्वमनुरूप एनं पुत्रो जायते यएवैवेद

स्तोत्रायानुरूपौतचौभवतः प्राणापानानामवरुधैराजा
 मेधक्षिरीयतेपवमानोमनावध्यंतरिहोयातवइत्यंत
 रिहदेवत्यस्तचौभवत्यंतरिहदेवत्यमेतदह्यं चृतायं
 तदेवतदन्निवदतिपंचर्षोभवतिपंचपदापंक्षिः पांडु
 मन्मन्नायस्यावरुधैतचउत्तमोभवतियेनैवप्राणि
 नप्रयंतितमभ्यर्घ्यंतिसप्तदशएवस्तामोभवतिप्राति

राम
 १८२

श्रायै प्रजात्यै ॥१॥ अग्निनाग्निः समिध्यत इत्याग्नेयमा
 ज्यंभवतिपूर्वेएवतदहनीसमिद्धेतृतीयमहरन्तिसमिं
 धेमित्रं दुवेपूतदहमिति राथंतरं मैत्रावरुणं दुव
 इतिवैराथंतरं रूपं रथंतरमेतत्परोहंयद्वैरुपं
 राथंतरमेवतद्रूपंनिघ्नोतयतोऽणसं हिदहसइत्यै
 दुंसमिववाइमेलोकाददृशिरेंतरिहदेवत्यमेतदह्यं

तृतीयं तदेव तदन्निवदति ताडुवेययोरिदमिति राथं त
 रमैत्राग्रं ७ डुवइति वै राथं तरं ७ रूपं ७ राथं तरमेतत्प
 रोहं यद्वै रूपं ७ राथं तरमेव तद्रूपं निर्घेतयति स्तोमः ॥
 ॥२॥ उच्चाते जातमंधस इति गायत्री न वत्स दहा एतदह
 र्यं तृतीयं तदेव तदन्निवदत्यं च स्वती न वत्स हर्वा अंधो
 दूआरं नोऽनिसोमा स आयवइत्यमीति राथं तरस्य रूपं

राम
 १८३

बृहदिति बृहत्तु न योः सह रूपमुपैत्यु नौ दिवर्षा वेतद
 हस्तिस्त्रोवा च रियति प्रवहिरिति तृतीयस्या क्रूरूपं ते
 न तृतीयमहरारमं ते त्रिष्टुनः सत्यो जगत्स्यो रूपेण जा
 गतं ७ ह्येतदहर्गायत्रं न वतिय देव गायत्रस्य ब्राह्मण
 वैष्टं नं न वत्स हर्वा एतदह्नीयत तद्देवा वैष्टं नैर्यष्टं
 वं ७ स्तद्वैष्टं नस्य वैष्टं नत्वं दिश इति निधनमुपयति

दिशां च तैः पौरुषमङ्गमवत्यहर्वा एतद्वितीयमानतः
 ७ स्य स च ततस्माद्देवाः पौरुषमङ्गेन रक्षां स्य पाप्मान
 पपाप्मानं हते पौरुषमङ्गेन तुष्टुवानो देवा अमुराश्वा
 स्य ईतते देवा अमुराणां पौरुषमङ्गेन पुरो मज्जयन्त्यनु
 रो मज्जयन्त्यस्मात्पौरुषमङ्गे पाप्मानमेवैतेन भ्रातृव्य
 मज्जयति गौतमं नवति य देव गौतमस्य ब्राह्मणमु

२८४

मयतः स्तोमं तत्राख्येत स्याद्गौरूपमंतरिहं नवत्यंतरिह
 देवत्यमेतदहर्वा तृतीयमंतरिह एव तदंतरिहेण सुवते
 प्रतिष्ठाया आचारणिधनं काण्वं नवत्यसितिवैराश्रत
 रं रूपं हसिति बार्हते तृतीयमेव तद्रूपमुपयंतिसम
 ध्या अगिरसां संक्रोशो नवत्येतेन वा अगिरसः संक्रो
 शमानाः स्वर्गलोकमायं स्वर्गस्य लोकस्यानुख्यातैस्व

गीज्ञो कान्नचवते तुष्टुवानः स्तोमः ॥३॥ यद्यावदं द्रतेशत
 मिति शतवत्यो न वेति शतवद्वै प्रशृणां रूपं सहस्रव
 त्प्रशृणामेवैताभीरूपमवरुं धेवयं घत्वा सुतावंत इति स
 तो नृहत्यो वषीयः कंद आक्रमते न पञ्च ७ शायतरणिरि
 सिषासति वाजं पुरं ध्यायुजावदं पुंरुहूतं न मे गिरेत्या
 वद हुरमुद्रतमिव वै तृतीयमहर्षदेतदावद हुरं नव

राम
 १८५

त्पहरेवै तेन प्रतिष्ठापयति पंचनिधनं वै रूपं पृष्ठं नवति
 दिशांष्टत्यै पंचपदा पंडिः पाङ्गमन्नमन्नाद्यस्पावरुच्यै दि
 शो वा एतस्मा मयै रूपं दिशो स्वेवै तेना निवदत्यथयसं
 चनिधनं तेन रूना पंचकृतवक्रतुभिश्च वा इमे लोका दि
 ग्भिश्चावृतास्ते श्रेवोभयैषु यजमानं प्रतिष्ठापयति य
 जमानं वा अनुप्रति तिष्ठत सुज्ञाता प्रति तिष्ठति य एवं

चतुर्थसिद्धिपद्धतिः २

विश्वैरूपेणो जायति दिश्वरवति आरुव्यस्यपनुत्यैदि
शंविशमितिनिधनमुपयंतिदिशानिधनमुपयंतिते
नबार्हतं राथं तरोवा अये लोको बार्हतो सावुमे एव
तदृहृदयंतयोरुपेनापराध्मेत्यनद्वा होवा एतौ देवया
नौ यजमानस्य यदृहृदयंतरेतावेवतघ्ननक्ति स्वर्गस्य
लोकस्य समष्ट्या अश्ववरवति प्रजात्यै यथा मंडूक्या

राम
१८६

दूरोत्येवे निधनमुपयंत्य यातया मतायै द्वादशवैरूपा
णि भवंति द्वादशमासाः संवत्सरः संवत्सर एव प्रतितिष्ठ
ति विरूपः संवत्सरो विरूपमन्नमन्नाद्यस्या वरुधौ म
हावैष्टं नंब्रह्मसामनवत्यन्नाद्यस्या वरुधौ यदा वै पुरु
षोन्नमत्यथांतरतो विष्टुद्विदिशति निधनमुपयंति
दिशां च तैः यदा वै पुरुषोन्नमत्यथांतरतो वृहती पुरु

वंति सर्वयोरङ्कोः प्रत्यघमा यरौ रं व मछा वाक साम न व
 त्यग्निर्वैरु रोरुद्रोऽग्निरग्निर्वा एतस्ये पशून् पक्रमयति
 यस्य पशवो नैक्रामंत्यस्ये वा पशून् पशून् नैक्रामयति यस्य पशवो नैक्रामंत्यस्ये वा
 पशवः क्रामंत्य एव विद्वान्नौरवेण स्तुते परिष्टुभुजं
 तथा ह्येतस्याङ्को रूपं स्तोमः ॥४॥ तिस्रो वाच उदर

राम
 १८९

त इति तृतीयस्याङ्को रूपं तेन तृतीयमहाराजं त उदर एत
 त्रिवदहर्षं तृतीयं त देवत दनिव दत्या सौता परिषिरतेति
 परिवर्त्यो भवंत्यं तो वै तृतीयमहस्तस्येताः पर्याप्त्यै सखाय
 आनिषीदते त्फ इतमि व वै तृतीयमहर्षदाहनिषीदतेत्यह
 र्वै तेन प्रतिष्ठापयति सुता सोमधुमत्तमा इत्यनुष्टुभः स
 योजगत्यो रूपेण जागतं स्येत दहः पवित्रं ते वितते ब्रह्म

रास्यतइतिविततमिववाइदमंतरिहमंतरमेअंतरिहदे
 वत्यमेतदह्यं तृतीयं तदेवतदनिवदतिगायत्रेनवतिय
 देवगायत्रस्य ब्राह्मणपाशौहंभवतिपञ्चवाद्वाएतेनांगि
 रसश्चतुर्थस्याहोवाचंवदंतीमुपाश्रुणोसहोवागिति
 निधनमुपैतदस्यान्यदितंतदहरवसद्वाचः सामन
 वतिवाग्यैद्वादशाहोवाच्येवतद्वाचास्तवतेयरस्यप्रन

१८८

तैनिष्करीयाः सत्रमासततेतृतीयमहर्नप्राजानंस्तानेत
 सामगायमानावागुपालवततेनतृतीयमहः प्राजानंस्त
 ब्रुवन्नियंवावनस्तृतीयमहरदीदृशदितितृतीयस्यैवैषा
 होदृष्टिः शौक्तेनवतिश्रुक्तिर्वाएतेनांगिरसोजसास्वर्ग
 लोकमपश्यस्वर्गस्यलोकस्यानुरथातैस्वर्गाहोका
 च्यवतेतुष्टुवानोगौरावितंनवतिदेवगौरावितस्य ब्राह्मण

य

त्वाष्ट्रीसामनवतीं वा अह्यामयिणं भूतानिना स्वापय ७
 स्तमेतेन त्वाष्ट्रो स्वापय ७ स्तद्वावता स्तर्ह्यकामयंत काम
 यंत काम सनिसाम त्वाष्ट्रीसाम काममेवैतेनावरुंधं श्रेष्ठ
 त्राद्विन्यं प्राविशंते त्वाष्ट्रो ब्रवन्नुनयामेति तमेतैः सा
 मन्निरजनयन्नायामरा इति वै सत्रमासते जायंत एवारि
 ष्टं नवति देवाश्च वा असुराश्चास्पृष्टं तं यं देवानामघ्नन्

राम
 १२०

ससमनवद्यमसुराणां ७ स ७ सोमवत्ते देवास्तपोतप्यंत
 एतद रिष्टमपश्य ७ स्ततो यं देवानामघ्नं स ७ सोमवद्यम
 सुराणां न ससमनवदनेन नारिषामेति तद रिष्टस्या रिष्ट
 स्यां रिष्टं त्वम रिष्ट्वा एवारिष्टं मीततः क्रियते त्रीं नवति त्रि
 रात्रस्य धृत्यै इवंती मित्रा मुत्रमा मुपयंति चतुर्थस्याह्नः
 सत्यतत्यै स्तोमः ॥५॥ प्रम ७ हिंसाय गायते तिमहस एव

यथायतेति १

तत्क्रियतेतंतेमदंशृणीमसीतिमदवद्वैरसववृतीयस
 वनेमदमेवतदसंदधादुरवसद्वचःसामनचतिवाग्वैरु
 दशाहोवायेवतद्वचस्तुवतेयद्वस्थतिश्रुधीरुवतिरश्रु
 इतिश्रुत्याएवप्रमंदिष्टीयेनवतिप्रमंदिष्टीयेनवाइं
 वृत्रायवज्रं प्रावर्तयत्तमस्तृणुतन्नाट्यवान्प्रमंदिष्टी
 येनोक्तानिप्रणयेतस्तृणुतेन्नाट्यं वसीयां आत्मनान

राम
१६०

वतिहारिवर्त्मनवतींद्रश्चवैनमुचिश्चासुरःसमदध्वातान
 नौनक्तंनदिवाहनंनार्द्रणानशुष्केणोतितस्यव्यष्टायामनु
 दितआदित्येपांफेनेनशिरोद्धिनदेतद्वैननक्तंनदिवाय
 श्रुष्टायामनुदितआदित्येएतंनार्द्रनशुष्कंयदपांफेनस्त
 दनंपापीयंवाचंवददन्वर्ततवीरहन्नुहुहुइतिर्तन
 र्चानसाम्नापहंतुमशक्नोतहारिवर्त्मस्यैवनिधनेनापा

हतापशुचं हतेहारिवर्त्तस्य निधनेन श्रियं च हरश्चोपै
 ति उष्टुवानस्तैरश्वानवत्पंगिरसः स्वर्गलोके यतो रक्षा
 ऽस्य न्वसर्वतान्येते नतिरश्वान्गिरसस्तिर्यग्यै वैद्य
 त्तिर्यग्यै वै तस्मात्तैरश्वपाप्मा वा वसतानसत्तानसा
 च ततंतैरश्वेनापाप्मानापपाप्मानं हतेतैरश्वेन तुष्टु
 वानः सप्तदश एव स्तोत्रो नवति प्रतिष्ठाप्यै प्रजात्यै ॥ २६ ॥

राम
 २६

प्रत आश्विनीः पवमानधेनव इति चतुर्थे स्यात् प्रतिपद्वा
 यात्रे त्रिरात्रेण यत्रारूपेण प्रयंति प्रेतिवैगायत्रारूपे
 जगती प्रतिपद्वाति जागते मेतदह्यं तृतीये जगत्या एव
 तज्जगती मन्त्रिसंक्रामंति यदतो न्या प्रतिपस्यात्प्रतिकूलं
 वानुकूलं वा स्यात्पवमानो अजीजनदित्यनुरूपो नव
 ति जनद्वद्वादतदह्यं चतुर्थे मन्त्रायं जनयति विराजं जन

यत्ते कविऽशऽस्तोमं जनयति पूर्वमुच्चैव तव रूपमपरेण
 रूपेणानुवदति यत्पूर्वऽरूपमपरेण रूपेणानुवदति
 तदनुरूपस्यानुरूपत्वमनुरूप एनं पुत्रो जायते य एवं दे
 दस्तोत्रीयानुरूपोऽचौ न वतः प्राणापाना मवरुधौ घट्ट
 चौ न वतः स रूनां धृत्यै च व उ त्तमो भवति येनैव प्राणेन प्र
 यतितमन्मघं त्ये कविऽश एव स्तोमो भवति प्रतिष्ठायै प्र

तिसृष्टिः ॥ आजन्मस्य गोपा प्रतनिष्ठज्ञागुविस्तिता मेयमाज्यं
 भवति जनद्वय एतददर्यं चतुर्थमन्नाद्यं जनयति विराजं ज
 नयत्ये कविऽशऽस्तोमं जनयति विस्तिता मेयमाज्यं
 ति वा हंतं मे वावरुणं बृहदेतत्परोक्षं यद्वैराजं बाहंतं जेवतं
 द्रुपं निघ्नोत यतींद्रोदधीचोऽस्वमि रिति दाधी च सृजो न
 वति दध्यद्वा आंगिरसो देवानां पुरोअनीय आसीदन्ने दे

ब्रह्मणाः पुरोधनाय स्यादवस्था इयं वामस्य मन्मनस्त्ये श
 ममिंशानीरुर्वस्तुतिरन्नाहृष्टिरिवाजनीत्यानुष्टुभीदेव
 ष्टिगानुष्टुभमेतदहर्यञ्चतुर्थं समीचो विराजोदधात्य
 नाद्याय स्तोमः ॥ १॥ पवस्व दत्तसाधन इति गायत्री नव
 तिसिद्धयत्यवस्वेतित इह तोरूपं बार्हतं ७ स्येतदुस्त
 दाहं सो मरारण सख्य इदो दिवेदिवे पुरुषो बभ्रोजिव

राम
 १८३

रतिमम न परिधीरतिता ७ इहो सति स्थायं छुजना इयं प्रति
 मेत्यतिचपतसुनानो अकमीदनीतिगायत्र्यः सत्यस्त्रिष्टुभो
 रूपेणातस्मात्रिष्टुभो लोके क्रियंते गायत्रं नवतिय देवगाय
 त्रस्य ब्राह्मणं चतुर्षिधनमाधर्णं वर्णं नवतिचरूरात्रस्य
 चतुष्टेव तुष्टदानुष्टुवानुष्टुभमेतदहर्यञ्चतुर्थं नैष प्रतवा अ
 यर्वर्णानि जेष्ठमेव तत्करोति धनकामं नवत्येवं वा अन्येन

निरुक्तेन निधनेन कामं स नो त्यथैतं निधन कामं सर्वेषां
 कामानामवरुद्धा आष्टादं पुंभवतिय देवाष्टादं पुं
 ब्राह्मणमाभाशं वं नवत्य क्रोष्टृत्यैयक्ष अष्टतमभीष्टुना
 तद्धारानु उन्नं गायतितथा ह्येतस्या क्रोरूपं चतुर्षिधन
 मांगिरसं भवति वरूरात्रस्पष्टृत्यैस्वः पृष्टंतथा ह्येतस्या क्रो
 रूपं सत्रासाहीयं नवतियक्ष असुराणामसौष्ठमासी

राम
 १८४

तदेवाः सत्रासाहीयेनासहं तसत्रै नानसह्यहीतितसत्राही
 यस्य सत्रासाहीयत्वं सत्राभ्रातव्यं सहते सत्रासाहीयेन
 उष्टुवानो गायत्राष्टुस्तुवंति प्रतिष्ठायै ब्रह्मवर्चसाय येनै
 व प्राणेन प्रयंतितमभ्यर्घंति वृष एव त्यो गायत्र्यो नवंति
 तदुत्रैष्टुना दूपा न्तयंति स्तोमः ॥ १ ॥ पिबा सोममिंद्रमंदनु
 त्वायं तैष्टुषावर्यश्चादिः सोतुर्बाहुन्यां सुयतो नार्वत्य

यत्तन्निवर्तयैवतुर्थमहस्तस्यैवयत्तैविश्वः एतन्नात्रनिर्णी
 तंनरइत्यतिजगतीवर्षीयः छंदः आक्रमतेनपञ्च७शाया
 पञ्च७शइववाएषयज्ञायसञ्चंदमः कलीयञ्च७उपयं
 तिरादेषाचदुर्थेहनातिजगतीक्रियतेनपञ्च७शाययोरा
 जाचर्षणीनामितिगज्य७हेतर्हिवाचोगच्छनाज्पमेवैतं १६५
 तयायजमानंगमयंतिछंदोनिर्वेदेवात्रादित्य७स्वर्गंने

कमहंरंक्षमाधियततैराजस्यनिधनेनार७हंस्तस्मात्सं
 रंभूर्वाङ्मुदित्यस्तपतिपराङ्मुखर्वाङ्मुकारः प्रस्तावंप्रस्तुत
 विष्टेनान्विष्टभोतिमुखएवतदन्नाद्यंघतेमुख७हिसा
 म्नाः प्रस्तावोदशकलोविष्टभोतिदशहाराविराडैराज
 मन्मन्नाद्यस्यावरुधैत्रि७शतकलोविष्टभोतिनयसो
 ७न्नाद्यस्यावरुधैवैराज७सानमवातेविराड्भुवतिवैरा

जाविष्टभाः समीचीर्विराजोदधत्यन्नाद्यायानुनुनंगा यतिरे
 तोधेयायानुनुनाद्विरे तोधीयते दहिणा ऊरावुजातुरग्निर्म
 थंतिदहिणा तोहिरेतः स्त्रियत उपाकृते हिं कृते मंथंति ज्ञात
 मन्निहिं करोति तस्माज्जातं पुत्रं पशवो ज्ञिहिं कुर्वंति तस्मै जा
 तायामीमांसे त गार्हपत्ये प्रहरामा ३ आग्नीध्रा ३ आहु
 वनीया ३ इत्याहुवनीये प्रहरंत्येतदायतनो वै यजमानो

राम
 १८६

यदाहुवनीयस्तमेव तदायतनं ज्योतिष्मकरोति ज्योतिष्मा
 ब्रह्मवर्चसीनवतिय एवं वेदान्निजुहोति शांत्या आज्येना
 निजुहोति तेजोवा आस्यते ज एव तदात्मं धत्ते प्रेक्षे अग्नेदी
 दिहि पुरो न इति विराजानिजुहोत्यन्नं विराडन्नाद्यस्यावत्
 ध्यै त्रैलोक्यं ब्रह्म साम नवत्यतिजगतीषु सुवैत्यं ऊक्रांत्या
 उदायतेनाक्रांतं तिदिवेति निधनमुपयैति पाप्मनोप

हत्या अपपा प्राणं हते वै शोकेन तुष्टुवानो न रक्षजस्यष्टम्
 ह्वाक सामभवत्यन्नं वै देवाः पृश्नातिवदंत्यन्नाद्यस्यावरु
 ष्याइडानिरैडंतथाद्येतस्याङ्गेरूपं सोमः ॥१॥ एदिप्रिया
 नो४ दिवः कपिति परिवत्यो भवंत्यतो वै वतुर्थमहस्तस्यैताः पर्या
 द्यैत्वच्छंगदैव्येतित्वमिति वृहत्तो रूपं बर्हितच्छेतदहः
 सोमः पुनानजर्णिण्यं वारं विधमवत्यग्नेवाचः पवमा

नः कनिजददित्यग्रच्छेतर्हिवाचोगकुनयमेवैतयायज
 मन्मंगमयंति पुरोज्जितो वोऽग्नेयसइति विराजो वै राजच्छे
 तदहः सोमः पवने जनिता मतीनामिति प्रातः सवने षोडश
 नं पृहीतं तं तृतीयसवने प्रजनयंति त्रिष्टुनः सत्योजगत्यो
 रूपेणातस्माज्जगतीनां लोके क्रियंते गायत्रं भवतियदव
 गायत्रस्य ब्राह्मणमौर्क्षीयवं भवत्यंगिरसो वै सत्रमास

ततेषामाप्तः सृष्टः स्वर्गलोक आसीत् पंथानं तु देवयानं न प्रजानां
 न संस्तेषां कल्याणं आगिरसो ध्यायमुद्रुव्रजस ऊर्त्ता युगंध
 र्वमप्रसरसां मध्ये प्रेखयमाणमुपैस इयामितियायामन्य
 दिशसैनमकामयततमन्यवदत्कल्याणा इत्याशौ वैवः
 सृष्टः स्वर्गलोकः पंथानं तु देवयानं न प्रजानीथे दं साम
 स्वर्ग्यतेन स्तुत्वा स्वर्गलोक मेष्पथमारुवो चो ह मदर्शमि

राम
 १८८

तिसरे कल्याणः सेववीयाशौ वैवः सृष्टः स्वर्गलोकः पंथानं तु
 देवयानं न प्रजानीम इदं साम स्वर्ग्यतेन स्तुत्वा स्वर्गलोक
 मेष्पाम इति कस्ते वो च दित्यहमेवादर्शमितितेन स्तुत्वः स्वर्ग
 लोकमायन्नहायत कल्याणो नृतं हि सो वदस् एवः शि
 वः स्वर्ग्यं वा एतस्मान् स्वर्गलोकः पुण्यलोको न वत्सोर्णाय
 तेन स्तुत्वा नो बृहत्कं न वतिसामार्चयेण प्रशस्तं ब ७

त्वन्नाद्यस्यावरुध्वैदातिवाअन्नं प्रदीयतेषोऽग्निनसुवैवैतेनो
 द्युक्त्यातीषादीयंभवत्यायुर्वाआतीषादीयमायुषोवरुध्व
 आतमितोर्निधनसुपयंत्यायुरेवसर्वमाजुवंतिनानंदं
 भवतिज्यायोभ्यारंममतिहायपंचममहःषष्ठस्याद्रुआ
 रंनस्तेनषष्ठमहरारंतेसंतत्यैषोऽशाहरेणप्रस्तौति
 योऽग्निनसुवैवैतेनोद्युक्त्याधीगबंभवतिपद्यावाअन्या

राम
 १६६

विराडुत्तर्यान्मास्त्रोकात्यध्याविराजान्नाद्यमवरुध्वैमुष्मा
 दहयंयोन्योरनयोर्लोकयोरन्नाद्यमवरुध्वआधीगवे
 ननुष्टुवानोवासप्रभवत्येतस्मिन्वैवैराजं प्रतिष्ठितं प्रति
 तिष्ठतिवासप्रेणानुष्टुवानोवसप्रीर्नालेदनःश्रद्धान्नावि
 दत्तसतपोतप्यतसएतद्वासप्रमपश्यसश्रद्दामविंदतश्च
 द्वांनविदामहाइतिवैसत्रमासतेविंदतेश्रद्दामानिधने

तथास्येतस्याक्षोरूपं निधनांताः पवमानानवन्त्यक्षोऽर्थ्ये स्तो
 मः॥११॥ अन्तिवोऽर्थं तमित्यवर्द्धेतर्हियजमानमेवैत
 यावर्द्धयंति वयमुत्ताम पूर्व्येत्यपूर्वां ७ स्वेतर्हि प्रजापतेस्त
 नू मगच्छन्त पूर्वमेवैतयायजमानं गमयंती ममिन्द्रसुतं
 पिबत्येष ममर्त्यमदमिति ज्यैष्ठ्य ७ स्वेतर्हि वाचो गच्छत्यै
 ध्रुमेवैतयायजमानं गमयंति सैधुहितं भवति सिंधुहि

राम
 २००

देगजन्यर्षिर्ज्योतिषरूढश्चरं स एत सैधुहितमपश्य सोऽव
 द्धस्यत्यतिष्ठदवगच्छति प्रतितिष्ठति सैधुहितेन तुष्टुवानः
 सौभरं भवति बृहत्स्तेजः पन्नमिव वै चतुर्थं महस्तदेतेन
 बृहत्स्तेजसो ज्ञोति सौभरेण वक्षिष्यस्य प्रियं भवत्येते
 न वै वक्षिष्य इंदुस्य प्रेमाणामगच्छत्ये माणं देवतानां गच्छ
 ति वावस्मिन्नेन तुष्टुवानस्तोमः॥१२॥ इंदुश्च बृहच्च समभव

तां तमिंद्रं हृदे कया तच्चात्य रिच्यत तस्या अविभेदन यामा नि
 भविष्यतीति सो ब्रवीत्योऽशीति यं यज्ञकुरस्त्विति यषोऽश्व
 नवत्तदस्य जन्मातिश्रिया भ्रातृव्यं रिच्यते योगाय त्रीषु
 द्विपदा सुवृहता षोडशिना स्तुत उपनो हरिनिः सुतमि
 येता वै गायत्र्यो द्विपदा एता सुस्तोत यमिंद्रः प्रजापति सु
 पाध्व व हृत्रं हनानीति तस्मा एता मनुद्यु न मपहर सं

राम
 २०९

प्रायश्चित्तया नास्त्युत यदस्तुतो व्यनदत्तं नानदस्य नानद
 त्वंतं पुनरुपाध्ववत्तस्मै सप्तानां होत्राणां हरो निर्माय
 प्रायश्चित्तमस्त्युत सृष्टुते तं यं तु स्तरिषते य एवं वेद त
 स्माद्धरिवतीषु स्तुवेति हरिवतीः शं संति हरिवतीषु
 ग्रहोऽष्टते हरो ह्यस्मै निर्माय प्रायश्चित्ते कविं शाय
 तनो वा एष यत्सोऽशी सप्त हि प्रातः सवने होत्रावध

दुर्वेति सप्तमाध्यंदिने सवने सप्ततृतीयसवने गौरीविते
 नवति गौरीविति वा एतच्छाक्तो ब्रह्मणोति रिक्तमपश्यत्तञ्ज
 शवितमभवदति रिक्तं वा एतदति रिक्तेन सुवतिय गौरीवि
 तेन षोडशिन ७२ वस्तनवान्नवत्यपि प्रजाया उपकृष्टो विशा
 लं लिबुजया भूत्याभ्यधादिति होवाचोपोदिति गौपाले
 योनुष्टुप्तिनानदमकगौरीवितेन षोडशिनमस्तोष्टांज

राम
 २०२

जसाश्रियमुपागान्श्रिया अवपद्यत्येष वै विशालं लिबु
 जयाभूत्यान्निदधतियोनुष्टुप्तिनानदं कृत्वा गौरीवितेन षो
 डशिना सुते जसाश्रियमुपैति नश्रिया अवपद्यतेशकरीषु
 षोडशिना सुवीतयः कामयेत वज्रीस्यामिति वज्रो वै षोडश
 वज्रः शक्यो विज्रेणैवास्मै वज्र ७२ सृणोति वज्रीनवत्यनु
 षुष्टु षोडशिना सुवीतयः कामयेत नमावागतिवदेदिति

वज्रोवैषोडशीवागनुष्टुब्बजैरौवासैवाच० स्पृणोतिनैनवा
 गतिवदत्यसाविसोमइंद्रतइत्येतासुस्तोतव्यं विराहूनाथ
 कामः षोडशिनास्तुवीतवज्रोवैषोडशीवैराजमन्त्रेवज्रैरौ
 वात्माअन्न० स्पृणोत्यन्नादोनवतिप्रबोमहेमहेवृधेन
 रश्मिर्त्येतासुस्तोतव्यं त्रयस्त्रि० शदहारावा एताविराजो
 यदेकविंशतिः प्रतिष्ठासायद्वादशप्रजातिः साप्रति

राम
 २०३

अथप्रजायतेनोचंतस्त्रयंजीयतेयएवंवेदाथवाएता
 एकपदास्त्रहाराविसोऽष्टुंदोनुरिजः शक्यएतानिर्वा
 इंद्रोवृत्रमहृष्टिप्रवा एतानिः पाप्मान० हंतिस्त्रिप्रवसी
 यान्नवतिवतुस्त्रि० शदहाराः स० स्तुतो नवतित्रयस्त्रि
 ० शदेवताः प्रजापतिश्चतुस्त्रि० शोदेवतानां प्रजापतिर्मे
 वोपयंत्यदिद्यैदिरण्य० संप्रदाय० षोडशिनास्तुवतेजो

तिमानस्य षोडशीनवत्यश्चः कृष्णउपतिष्ठति साम्ये ह्याय
 भ्रातृव्यलोकमेव सविधमं स्तिष्ठत्येकाहुरं वै देवानाम
 वमेव दं आसीत् सप्ताहुरं परमं नवाहुरं मसुराणामव
 मं दं आसीत् च दशाहुरं परमं देवाश्च वा असुराश्च
 स्पृष्टं तान् प्रजापतिरा नुष्टुनो भूत्वांतरातिष्ठतं देवासुरा
 वाक्षयं तस्य देवानुपावर्तत ततो देवा अनवम्य रासुरा

२०५

भवत्यात्मना परास्य भ्रातृव्यो भवतिय एवं वेदते देवा असु
 राणामेकाहुरं लोवपंच दशाहुरं मं वृजत द्वाहुरं चतुर्दशा
 हुरं त्र्यहुरं च त्रयो दशाहुरं चतुरहुरं च द्वादशाहुरं पंचा
 हुरं लोका दशाहुरं षडहुरं च दशाहुरं सप्ताहुरं च
 नवाहुरं मष्टानि रेवाष्टाव वृजतैव मेव भ्रातृव्या इति वृं
 क्षेय एवं वेद परुक्ष्य इव वा एष यत् षोडशी कनीयस्ति

न इवैतर्हि देवा आसन् यस्विनो सुराः कनीयस्वीन्द्र्यस्विने
 आतृव्यं वृद्धेय एवं वेदयस्माद न्योनपरो अस्ति जातो य इ
 व न्वव नुवनानि विश्वा प्रजापतिः प्रजया संविदान स्त्रीणि
 ज्योतींषि सवते षष्ठोऽशीत्य जाता ग्रह मवेक्षते ज्योतिष्मा
 न स्पष्टोऽशीमवति य एवं वेदैकविंश एव स्तोमो न वति
 प्रतिष्ठाये प्रति तिष्ठति ॥ १३ ॥ ॥ द्वादशः प्रपाठकः ॥ समाप्तः ॥

राज
 २०५

॥ ॥ गोवित्यवस्ववसुविद्विरण्यविदिति पंचमस्याङ्कः प्रति
 पङ्कवति गोविद्वा एतद्वसुविद्विरण्यविद्युच्छ्रयः पशवः श
 क्रयः सर्वं पशुनिर्विदते त्वं सुवीरो असि सोम विश्वविदि
 त्येषवावसुवीरो यस्य पशवस्तदेव तदनिवदति तास्ते ह
 रंतुमधुमद्वृत्तं पय इति मधुमद्वृत्तं पयः पशवः हरंतितदे
 व तदनिवदति प्रवमानस्य विश्वविदित्यनुरूपो न वति

विश्वमेव तद्विज्ञानमनिवदति विश्वं हि पशुनिर्विदते प्रतेसर्ग
 अमृतं तेतिष्ठानीव ह्येतर्ह्यहानि पूर्वमुचैव तद्रूपं
 रूपत्वमनुरूप एनं पुत्रो जायते य एवं वेद सोऽत्रीयानुरूपोऽह
 नो भवतः प्राणापानानामवरुध्यै सप्तर्षी भवतः छंदसां
 द्युत्यै चतुर्षोर्दो भवति प्रतिष्ठाये च उन्नमो भवति ॥ वैष्ण
 वः श्रीः शक्यः स देव तदनिवदत्यग्नेश्चिकित्स उषसामि

राज
 २०६

येनैव शरीरेन प्राणेन प्रयंतितमभ्युद्यति त्रिणाव एव सोमो
 भवति प्रतिष्ठाये पुष्टौ त्रिवृक्षा एष पुष्टं ॥ १॥ तव श्रियो वर्य
 स्येव विष्कत इत्याग्नेयमाज्यं भवति श्रीर्वै पशवः श्रीः शक्य
 र्यस्तदेव तदनिवदत्यग्नेश्चिकित्स उषसामिवेत य इती
 तानीव ह्येतर्ह्यहानि यतते पुरुषाणां चिद्वस्य वोऽहने वा
 वरुणोति मेऽत्रावरुणं यद्वै यज्ञस्य दुरिष्टं तद्वरुणो गृह्णा
 ॥ न्याते यतं ते रक्षो यथा पृथगि न्येव ह्येतर्ह्यहानि ?

नितदेवतदवयजत्यतिष्ठनोजसासहेत्येद्रंपंचवाकृत
 वउच्छानस्वरूपमोजसासहेत्योजसैववीर्येणसहेति
 छंतीशमीयुवामिमइतिरथंतरमैद्रान्तरमै
 त्यरोहं यच्छक्येतिरथंतरमेवतद्रूपेनिर्घेतयतिस्तोमः
 ॥२॥ अर्षासोमघमत्तमइतिविष्णुमयोगायत्र्योनर्वति
 ब्रह्मवैगायत्रीयज्ञोविष्णुर्ब्रह्मण्येवतद्यज्ञं प्रतिष्ठाप

म
 २०७

यतिसोमउच्चारणः सोलुन्निरिति सिमानां रूपं स्वैवैना
 स्तद्रूपेण समईयतियसोमचित्रमुच्छमिति गायत्र्यः
 सत्यत्रिष्टुभोरूपेण तस्मात्त्रिष्टुभालोके क्रियंते गायत्रं
 नवतियदेवगायत्रस्य ब्राह्मणाय एवं नवतिस्तुष्टौ प
 शवो वैय एवं पशूनामवरुच्यै संततं गायतियज्ञस्य
 संतत्या अच्य ईडंतया ह्येतस्याद्गोरूपं शाकलं नवत्ये

तेन वैशकलः पंचमेहनिप्रत्यतिष्ठन्प्रतिष्ठतिशकलेन
 उष्टुवानोवांश्चनवति वृशो वैज्ञानः स्थरुणस्य त्रैधत्वस्यै
 ह्वाकस्यपुरोहितः आसीस ऐस्वाकोधवयन्ब्राह्मणः
 मारुथेनव्यद्धिनस्पुरोहितमब्रवीत्तवमापुरोधया
 मिदमीदृमुपागादितितमेतेन साम्नासमैरयत्तदावस
 तर्ह्यकामयतकामसनिसामवांश्चकाममेवैतेनावरुंधे

२०८

५ध्यर्द्धेऽंतथाह्येतस्याक्षोरूपं मानवं नवत्येतेन वैमनुः प्रजा
 तिनूमानमगच्छत्प्रजायते बद्धुर्नवतिमानवेन उष्टुवान
 आनूपं नवत्येतेन वैवधश्च आनूपः पशूनां नूमानमाश्र
 तपशूनां नूमानमश्रुत आनूपेन उष्टुवानोवांश्चनवति
 सामार्षयेण प्रशस्तं यं वैगायमश्वं यं पुरुषं प्रशंसति
 वामरुतितं प्रशंसंत्यहरेवैतेन प्रशंसंत्यध्यर्द्धेऽंतथा

खेतस्याक्षोरूपं त्रिणिधनमाग्नेयं भवति प्रतिष्ठाया अग्नि
 : सृष्टो नोददीप्यततं प्रजापतिरेतेन साम्नोपाधमसउदय
 प्यतदिति श्रुत्वा एतसामब्रह्मवर्चसंचदत्तिंचैवैतेन ब्रह्म
 वर्चसंचावरुंधे शैशवं भवति शिशुर्वाङ्गिरसो मंत्रक
 तां मंत्रकदासी सपिठं पुत्रका इत्यामीत्रयततं पितरो ब्रु
 वन्धर्मं करोष्योनः पितृं सतः पुत्रका इत्यामीत्रयसं

२०६

इति सोमब्रवीदहं वावपिताः स्मियो मंत्रकदस्मातिते देवेष्वष्ट
 छंतते देवा अब्रुवन्नेष वावपितायो मंत्रकदितितद्वै स
 उदजयदुज्जयति शैशवेन उष्टुवानो गायत्रीषु सुर्वति
 प्रतिष्ठाये ब्रह्मवर्चसाय येनैव प्राणेन प्रयति मन्मथ
 ति वृषणव्यो गायत्र्यो जवन्ति तदुत्रैष्टुभा इपा न्नयंति
 ति स्तोमः ॥ ३ ॥ इन्द्रः प्रजापतिमुपाधावदृत्रं रुनातीति

तस्मा एतच्छंदो न्यङ्गि यं वीर्यं निर्माय प्रायच्छंदे तेन शक्नु
 हाति तच्छक्रोणां षडशक्रो त्वं सीमानमतिन तत्सिमा
 नमस्त्रिभुवनं त्रिभुवनं मूलमकरोत्तमं मूलमहान्योष
 आसीत्तन्महानान्यो दिशः पंचपदाधरत्नं न्यद्वदा
 छंदां सिसप्तपदा पुरुषद्विपदा द्योपशाः सत्स्तुता
 भवंति तस्मा द्योपशाः पशव इडे अन्ति तोयकारं तस्मा

राम
२१०

द्वंगो तीर्त्तुं यसी स्तूपा दुपल्लुगायति तस्मा दुपल्लुगाः
 पशवो सत्स्त्रिष्टा गायति तस्मा दसत्स्त्रिष्टाः पशवो नाना
 रूपा गायति तस्मान् नाना रूपाः पशव आपो वै ह्यीरसा
 आसत्स्ते देवाः पापवसीयसा दविनयुर्यदप उपनि
 धमयस्तव ते पापवसीयसो विधृत्यै विधृतिः पापवसी
 यसो नवति य एवं वेद गायत्रमयनं नवति ब्रह्मवचं

सकामस्य स्वर्णिधनं मधुना मुष्णिं लोक उपतिष्ठते त्रैषु
 नमयनेन वत्योजस्वामस्याशकरणिधनमाज्ञेना मुष्णिं
 लोक उपतिष्ठते जागतमयनेन वति पशुकामस्येऽनि
 धनं पयसा मुष्णिं लोक उपतिष्ठतेऽज्ञस्यो माल्यः शकरी
 : प्रारौ सीदिति होवाचानं पारिजानत ७ रजनः कौशो यो
 यद्येनाः प्रतिष्ठाप ७ श ह्यतीत्येतद्वा एतासामंज एतत्प्रति

२११
 २१२

छिताय आनिः हि प्र प्रस्तुत्य हि प्र मुजायति शकरी निः सुत्वा
 पुरीषेण सुवते पशवौ वै शक्यो गोष्ठः पुरीषेण गश्मेव त
 त्यश्नुन्यः पर्यस्यंति तमेव तान् प्रवर्तयं त्य विस्त्र ७ सायेंद्रो
 मदाय वा दध इत्यवर्द्धं त्येतर्हि ता सुबा हर्जिर ७ स्वादेयं
 रिक्ता विष्टवत इति विषुवानैपे च मम हस्ता सुरायो वा जी
 यमिंद्रो यती सा ला दृके येन्यः प्रायच्छ तैषां त्रय उदशिष्यं

पृथुरश्मिर्हृदि रारा यो वा जस्ते ब्रुवन्को नश्मा सुत्रा न्नरिष्ण
 तीत्यहमितींद्रो ब्रवीत्तानधिनिधाय परिचार्य चरद्द्वयं
 स्तान् चर्दयित्वा ब्रवीत् कुमारका वरान् नृणां ध्वमिति हृत्रं मस्र
 मित्य ब्रवीत् पृथुरश्मिस्तस्मा एतेन पार्थुरश्मेन हृत्रं प्रायद
 हृत्रं काम एतेन सुवीत हृत्रं वास्य प्रकाशो भवति ब्रह्म
 वर्चसं मस्रमित्य ब्रवीत् हृदि रिरिस्तस्मा एतेन बार्हजिरेण

२१२

ब्रह्म वर्चसं प्रायद्वद्ब्रह्म वर्चसं काम एतेन सुवीत ब्रह्म वर्च
 सी भवति पशून्मस्रमित्य ब्रवीत् रायो वा जस्ते तस्मा एतेन रायो
 वाजीयेन पशून्प्रायद्वत्पशु काम एतेन सुवीत पशुमात्र
 वति पार्थुरश्मं राजन्याय ब्रह्म साम ऊर्याद्बार्हजिरे ब्राह्म
 णाय रायो वाजीयं वैश्याय स्वेनैवैनां स्तदूपेण समर्द्धय
 ति स्तोमः ॥४॥ असाव ऽशुर्मदायेति गायत्री भवति मर

वद्वैरसवचृतीयसवनं मदमेवतद्रसंदधत्यनिधम्वृह्य
 शइत्यनातिरथंतरस्यरूपंवृहदितिबृहतउभयोः सह
 रूपमुपैत्युभौहिवर्णावेतदहः प्राणाशिशुर्महीनामिति सि
 मानां रूपं मस्यो हि सिमाः स्वनैवैनास्तद्रूपेण समईय
 तिएवस्ववाजसातयइति वेक्ष्यो नुषु नो भवति यज्ञो
 वैश्वविष्णुर्यद्वचनापिक्रियते तद्विष्णुना यज्ञेनापिकरो

राम
 २१३

तीदुर्वाजीपवते गोन्योघाइतिसिमानां रूपं स्वनैवैनास्त
 द्रूपेण समईयति त्रिष्टुनः सत्योजगत्योरूपेण तस्माज्ज
 गतीनां लोके क्रियंते गायत्रं नवति यदेव गायत्रस्य ब्रा
 ह्मणां संतनि नवति पंचमस्याङ्ग संतन्यैवाद्या एषा
 प्रतताय द्वादशाहस्तस्या एष विषुवान्यत्पंचममहस्या
 मेवैतेन संतनोति यावनं नवति प्रजातिर्वैचावनं प्र

नायते बद्धुर्न वति च्यावने न तुष्टुवान एभ्यो वै लोकेभ्यो वृष्टि
 रपाक्रामतां प्रजापतिश्चावनेना च्यावयद्यद्यावयत्तद्या
 वनस्य च्यावनत्वं च्यावयति वृष्टिं च्यावने न तुष्टुवानः क्रो
 शं भवत्येतेन वा इन्द्रोऽश्विना मित्रजमदग्री इमा
 गाव इत्यक्रोशत्यश्वनामवरुध्वै क्रोशं क्रियते गौरीवितं
 भवति यदेव गौरीवितस्य ब्राह्मणमृषभः शाकरो भव

२१४
 २१४

तिपशवो वै शक्यः पशुश्चेव तन्मिथुनमप्यर्जति प्रजात्यै न ह वा
 अनृषजाः पशवः प्रजायन्ते पार्थं भवत्येतेन खेपृथी वै ना
 उभयेषां पशूनामाधिपत्यमाश्नतो भयेषां पशूनामाधि
 पत्यपश्नते पार्थं न तुष्टुवानोऽष्टेऽः पदस्तोभो भवतींष्टे
 त्रायवज्रमुदयच्छतं षोडशान्तिर्भोगैः पर्यं जुजस एतं प
 दस्तोभमपश्यते नापावेष्टयदपवेष्टयन्निवगायेत्याम्

नोपद्वैयाभावावसतमगृह्णातंपदस्तोमेनापाहतापपा
 भानं हतेपदस्तोमेन तुष्टुवानः पदोत्तममपश्यत्तपद
 स्तोमस्यपदस्तोमत्वं द्वादशनिघ्नो नवतिप्रतिष्ठाये दश
 स्तोमं नवतियावैगां प्रशंसति दशस्यत्येतितां प्रशंसं
 त्यहरेवैतेन प्रशंसति निघ्नताः पवमानानवत्यक्तो
 यस्तोमः ॥ ५ ॥ आते अग्न इधो महीत्यपच्छिदिववा एत

राम
 २२५

यज्ञकांडं यदुक्कनियदेति सलोमत्वायै वै द्राय सामगायतेति
 प्रस्थाः कञ्जस्तेनानशनायुको नवति पुरुषो वै कञ्जपुरु
 षे नवतन्मध्यतः प्राणान्यसाविसोम इंद्रत इति सिमानां ह
 पच्छेनैवैनास्त इषेण समर्द्धयति संजयं नवति देवा
 वा असुराश्च समदधतयतरेनः संजयां स्तेषां नः पशवो
 सानिति ते देवा असुरा संजपेन समजयन्त्यसमजय

तस्मात्संजयेपशूनामवरुध्यै संजयेक्रियते सौमित्रं न वति
 दीर्घजिह्वा इदं रक्षो यज्ञाय ज्ञानवलिहृत्य चरत्ता
 मिन्द्रः कया च न मायया हंतुं नाशं सताथ ह सुमित्रः कुक्षः
 कन्याणां आसतम ब्रवीदिमा मच्छा ब्रूयेति तामच्छा ब्रूतस्यै
 नम ब्रवीन्नाहै वैतं नुशुश्रूव प्रियमिव तु मे हृदयस्योति
 तामज्ञपयतां सत्कृते हतां तद्वावतौ तर्ह्य कामयेतां का

२१६

मसनि सामसौमित्रं काममेवैते नावरुध्ये सुमित्रसंभूरम क
 रित्येनं वागभ्यवदत्तं शुगार्हं सतपो तप्यत स एतसौ मि
 त्रमपश्यते न श्रुचमपाहतापश्रुचं हते सौमित्रेणा तुष्टुव
 नो महावैश्वामित्रं भवति पाप्मानं हत्वा यदमहीयंत तं
 हावैश्वामित्रस्य महावैश्वामित्रत्वं हयायि हया उर्हा उर्ह
 ति पशूने वैते न न्यौ हंत त्रीडं न वति त्रि रात्रस्य धृत्ये इवेंती

मिश्रमुत्तमोमुपयंतिषष्ठः स्याद् संतत्यै त्रिणव एवस्तोमो न
 वतिप्रतिष्ठायेपुष्टै त्रिष्टुष्ट एषपुष्टः ॥६॥ ज्योतिर्यज्ञस्य पव
 तेमधुप्रियमितिषष्ठस्याद् प्रतिपद्वतिज्योतिर्वैगायत्री
 छंदसां ज्योतीरेवतीसाम्नां ज्योतिस्त्रयस्त्रिंशस्तोमानां ज्यो
 तिष्माद्वतिमधुप्रियमितिपशवोवैरेवत्योमधुप्रियंतदे
 वतदन्निवदतिमदितमोमसरइंद्रियोरसइतींद्रियंवैवी

॥ ज्योतिरेवतत्सम्यक् संदधात्यपि ह पुत्रस्य पुत्रो ॥३॥

यं ७ रसः पशवस्तदेवतदन्निवदत्यसृहतप्रवाजिनइत्यनु
 रूपो नवतिस्त्रिणीवस्त्रितर्ह्यहानिष्टर्वमुचैवतद्रूपमरेण पर
 रूपेणानुवदतियत्पूर्व ७ रूपमपरैणानुवदतितदनु रूप यत्पूर्व
 स्थानुरूपत्वमनुरूपएनेपुत्रोजायतेयएवंवेदस्तोत्रीया
 नुरूपौतृचौमवतः प्राणापानानामवरुध्यैदशचैन्नवतो
 दशाहुराविराडैराजमन्नमन्नाद्यस्यावरुच्याउत्तरोदशचै

नवतिसोदकं इंद्रियस्य वीर्यस्य रसस्या नति हारा ययत्र वैदे
 वा इंद्रियं वीर्यं रसमपश्यत् तदनुन्यतु दंश्चतुर्लोकान्
 वति प्रतिष्ठायेच्च स्वैवै पुरुषं तीतरंत पुरुमी गभ्यां वैदद
 श्रियां सहस्राण्यदिच्छतां तावै हेतां तावै हेतां कथं नावि
 दमात्रमप्रतिगृहीतं स्यादिति तौ प्रत्येतांश्च स्वयोः पुरुषं
 योरासहस्राणि दत्तं हेतु रसमं दीकवतीति ततो वैतत

योरात्रमप्रतिगृहीतमनदरात्रमस्या प्रतिगृहीतमवति य
 एवं वेद विनाराशं सोमवत्फनयस्यान्नाद्यस्यावरुध्मैमा
 नुपस्य च दैवस्य च च उत मो नदति येनैव प्राणेन प्र
 यंतितमभ्यर्घ्यंति त्रयस्त्रिंश एव स्तोमो नदति प्रतिष्ठा
 येच्च स्वैवै पुरुषं तीतरंत पुरुमी गभ्यां वैदद श्रियां स
 हस्राण्यदिच्छतां तावै हेतां कथं नाविदमात्रमप्रतिगृही

त० स्यादिति तौ प्रत्येतां च स्वयोः पुरुषं त्योरासहस्राणि दग्धे
 तरसमं दीक्षवतीति ततो वै तत्र योरात्रमप्रतिगृहीतमनव
 दात्रमस्याप्रतिगृहीतमवतिय एवं वेदविना राश० सोमव
 त्कनयस्यान्नाद्यस्यावरुध्यै मानुषस्य च देवस्य च नृच० उत
 मो नदति येनैव प्राणेन प्रयंतितमन्मद्यंति त्रयस्त्रि० रा
 एव स्तोमो नवति प्रतिष्ठायै देवतासु वा एष प्रतिष्ठितः ॥ ३॥

इमं स्तोममर्हते जातवेदस इत्याग्नेयमाज्यं नवति सोदकं
 मिन्द्रियस्य वीर्यं स्पर्शस्य नति हाराय यत्र वैदेवा इन्द्रियं
 वीर्यं रसमपश्यंस्तदनुन्यतुदन्त्य प्रतिवा० सूर उदित इ
 तिसूरवन्मैत्रावरुणमंतो वै सूरौ त एतत्पृथग्मन्मंत एव त
 दं तेन स्तुवते प्रतिष्ठायै निधिविश्वा अप हिस्र इत्यै ३० सोद
 कं मिन्द्रियस्य वीर्यं स्पर्शस्य नति हाराय यत्र वैदेवा इन्द्रियं
 वीर्यं रसमपश्यंस्तदनुन्यतुदन्त्य ज्ञू स्य हि स्तुवते

त्विजैतौ न्नाम्न ७ सोद्वर्कमिन्द्रियस्य वीर्यस्य रसस्यानतिहा
 राययत्र वै देवा इन्द्रियं वीर्यं ७ रसमपश्य ७ स्तदनुभ्य रुदंशो
 मः ॥ ७ ॥ इन्द्रायै दोमरुत्वत इति मरुत्वतो गायत्र्यो नवं तिम
 रुत्वद्विमाध्यं दिनं ७ सवनं मृज्यमानः सुहृत्स्येति सिमाना ७
 रूपं ७ समानं वै सिमानां च रूपं ७ रेवतीनां च सिमाभ्योऽस्य
 धिरेवत्य ७ प्रजायंत एतमुत्पदशस्त्रिपदत्पादित्या आदि
 त्या वा इनाः प्रजास्तासामेव मध्यतः प्रति तिष्ठति गायत्र्यः

राम
 २२०

सत्यस्त्रिषु नोरूपेणातस्मात्त्रिषु नानोके चियं ते गायत्रं भव
 तिय देव गायत्रस्य ब्राह्मणमिषो वृधायं भवति पशवो वा
 इषो वृधायं पशूनां भव रुध्म इषे वै पंचममहर्द्धे षष्ठे न
 वर्द्धत स्येति हि यजमानमेवैतेन वर्द्धयंति कौंचेन वति कुंडे
 यमहरविंद देष्यमिव वै षष्ठमहरहरेवैतेन विंदति लो
 चं न वति वाजदावर्यो न वं त्यन्नेवै वाजो न्नाद्यस्या वरु
 ष्ये यदा हि वा अन्नमथ गौरथाश्वाश्च पुरुषो वाजी रेवत्यो

भवति प्रतिष्ठा यैषा निधनाः षड्रात्रस्य धृत्या आपो वैरेव तस्य
 स्नायत्पृष्ठं ज्युर्यपश्रुयं जमानः स्यात्पश्रुनस्य निर्देहयुयं
 वा आपो वीवर्त्तते तदोषधयो जायंतेः थयत्रावतिष्ठते नि
 मृत्तुकास्तत्र नवति तस्मात्पवमाने ऊर्वंति परावाहिपवमा
 ने नुसुवते मेथी वा इषो वृधीय ७ रज्जुः क्रौंचं वसो वा जरा
 वयोरेव तपो मातरो यदेतान्येव ७ सामानि क्रियन्त एव मे
 व प्रतादुश्च कुञ्जं ह्योरेध्वेन वत उह्योरेध्वो वा एतान्योका

२२९

योजसास्वर्गलोकमपश्यस्वर्गस्य लोकस्यानुख्यातैस्वर्गा
 लोकांश्च्यवते तुष्टुवानो वाजजिह्ववति सर्वस्यास्यै सर्वस्य
 जित्यै सर्वं वा एते वा जंजयंति येषामहरागच्छन्त्यन्तैवाजो
 न्तायस्यावरुध्वै वरुणा साम नवत्येते नवै वरुणो राज्यमात्रि
 पत्यमगच्छाज्यमाधिपत्यं गच्छति वरुणा साम्ना तुष्टुवानो
 गिरसां गोष्ठो नवति पशवो वैरेव तपो गोष्ठमेव तस्य शुभ्यः
 पर्यस्यंति तमे वै नान्प्रवर्त्तयंत्यविस्त्र ७ सायेह वक्षामहे

चंभवत्येतेन वैवामदेवोन्नस्य पुरोधामगच्छदन्नेवै ब्रह्मणा
 पुरोधन्नाद्यस्यावरुच्यै गायत्रीषु स्तुवंति प्रतिष्ठायै ब्रह्मवर्च
 साययेनैव प्राणेन प्रयंति तमभ्यर्च्यंती देवव्यो गायत्र्यो न
 वेति तद्दुत्रैष्टुभाङ्गपात्रयेति स्तोमः ॥ १॥ यातयामान्यन्या
 निष्ठं दा० स्यातयामा गायत्री तस्माद्गायत्रीषु स्तुवंति
 सुरूपकृन्मुतयइत्यभ्यारंने णषट्पदाः षष्ठस्याङ्गोरूपं
 तेन षष्ठमहरारंते संतत्याउने यदिद्रोदसी इति षट्

राम
 २२२

४

दाः षष्ठस्याङ्गोरूपं तेन षष्ठमहरारंते संतत्यैरेव तीषु वारवं
 तीयं पृष्ठं नवत्यपां वा एष रसो यदेवत्योरेव तीनां रसो य
 द्वारवं तीयं सरसा एव तदेव तीः प्रयुङ्क्ते यद्द्वारवं तीयेन पृष्ठे
 न स्तुवते रेव द्वा एतदेव त्यं यद्द्वारवं तीयमास्यरे वा नैव त्यो जा
 यते रे वा न्नवति य एव वेदकै शिने वा एतद्वाङ्माय सामा वि
 रमवत्तदेन मब्रवीदगातारो मागायंति मास्योऽसि पुरि
 तिकथं त आगाभ गव इत्यब्रवीदग्नेयमेवात्मा गायन्ति व

गायेत्यतिष्ठायैतदलंमंपारिजानर्तपश्चादहं शयानमेतामा
गां गायंतमजानात्तमब्रवीत्पुरस्त्वादभ्यसितमब्रुवन्नोन्वयं
कस्माञ्जलमित्यलंनुवैमस्यमितितदलंमस्यालेमत्वमिह
हेतिगायेत्यतिष्ठायान्नमोरेवतोभवतिपशवोवैरेवत्य
पशुष्वेवतन्मिथुनमथर्जतिप्रजात्येनहवाञ्जन्यमाः पश
वः प्रजायंतेश्येनोभवतिश्येनोहवै पूर्वप्रेतानिवयाहं स्या
न्नोतिपूर्वप्रेतानीववै पूर्वाण्यहानितेषामास्यैश्येनः क्रिय

राम

२२३

५

तेश्येनोवाएतदहः संपारयितुमर्हेतिसहिवयसामाशिष्टस्त
स्यानपहननायसंपारणायैतक्रियतंतोहिषश्चवाहः सप्तमं च
अस्वादिनो वदंतियद्दुहयतनानिष्टृष्टान्यथैतेदेगाय
त्र्योदेजगत्योक्ताहर्दिबृहत्यो नवंतीतियेदेजगत्योः पदेतेग
हत्या उपसंपद्येतेतसर्वावृहत्यो नवंन्यायतनेष्टृष्टानिया
तयत्यायतनवान्नवतिषष्ट्यसुसुवेतिषष्ट्यसुधृत्यैसा
ष्टपद्यायजतिसप्तमस्याहः सतत्यैस्तोमः ॥१०॥ परिस्था

नोतिरिष्टा इति परिवर्त्यो गायत्र्यो न वंति सर्वस्य पर्याप्तैः ससु
 न्नैः यो वस्नामिति पशवो वै वसुपशूनामवरुध्यैतवः सखा
 यो मदायेति वालखिल्या वालखिल्या वेतौ नृवौ षष्ठे बाहू नि
 सप्तमे च यदेतौ वालखिल्यौ नृवौ न वतो दूरे वयति षंगा
 याव्यवस्त्रं साय संतप्यै सोमाः पवंत इन्द्र इत्यनुष्टुभो
 निभसदो न वंति प्रतिष्ठाया अयापवापवस्त्रेनावस्नीति
 त्रिष्टुभः सत्यो जगत्यो रूपेणा तस्माज्जगती नो लोके क्रियते

राम

२२४

गायत्रं भवति यदेव गायत्रस्य ब्राह्मणं वेदं च तानि भवन्ति वि
 दन्त्या न्वैर्गार्गव इन्द्रस्य प्रत्यहं स्रुगार्ह्यं सतपो तथ तस्य
 तानि वैदन्वतान्यपश्यतैः श्रुचमपाहता पशु च हते वैदन्व
 तैस्तुष्टुवानो भरद्वाजस्य लोम न वति पशवो वै लोम प्रशूनाम
 वरुध्यैतदुदीर्घमित्यादुरायुर्वेदीर्घमायुषो वरुध्यै कार्मश्र
 वसं न वति शृण्वति तुष्टुवानं कर्मश्रवावा एतदंगिरसः
 पशुकामः सामा पश्यते न सहस्रं पशून् सृजत यदेतस्मा

मभवति पशूनां पुष्पैर्गौरीवितं भवति यदेव गौरीवितं संप्रा
 ह्मणं मधुश्च निधनं भवति परमस्यान्ता घस्यावरुधै प
 रमं वा एतदन्ता घं यन्मधु प्रजापतेर्वा एतौ स्तनौ यद्युतश्च
 निधनं च मधुश्च निधनं च यज्ञो वै प्रजापतिस्तमेताभ्यां
 दुग्धे ये कामं कामयते तं दुग्धे कौचेन वहः कुड्मेषु महरविंद
 देष्यमिव वैषष्ठमहरहरवैताभ्यां विंदति श्रोष्टं भवतिश्च
 छिर्वा एतेनांगिरसो जसा स्वर्गलोकमपश्य स्वर्गस्थलोक

राम
 २२५

स्यानु स्यात्ते स्वर्गलोका न्नच्यवते तुष्टुवानो ग्रेर्वा एतद्वै श्वान
 रस्य सामदीदिहति निधनमुपयंति दीरा ये वयं ग्निर्वै श्वान
 रो निधनांताः पवमाना न वंत्य द्धेत्यै स्तोमः ॥११॥ ब्रह्मवा
 दि नो वदंति प्रायणातो द्विपदाः कार्या उदयनता इत्यु
 दयनत एव कार्याः पुरुषो वे द्विपदाः प्रतिष्ठाप्यै वाचा वै स
 र्वं यज्ञं तन्वते तस्मात्सर्वा वाचं पुरुषो वदति सर्वा ह्यस्मिं
 स ऽंस्तुता प्रतितिष्ठति गूर्दं भवति गौ पायनानां वै सत्र

मासीनानां किरातकुल्यावसुरमाये अंतः परिध्यस्त्या किरातोते
 जेत्वं नो अंतम इत्यग्निमुपासीद ७ स्तेनासूनसृष्टाव ७ स्तहावते
 तर्ह्यकामयंत कामसनि सामगर्दः काममेवैतेनावरुधे गोत
 मस्य नदं नवत्या शिषमेवास्मा एतेना शास्ते सामहिसत्याश
 रतेन वै गोतमो जेमानं महिमानमगच्छतस्माद्येव परां चो गोत
 मायेवावंचित्त उभये गोतमन्नघयो ब्रुवत उद् ७ शपुत्रो भवति
 यद् उद् ७ शीयत दुद् ७ शपुत्रोर्द्वे नाम तिस्ररतितस्मा द्दयद् ७

राम
 २२५

श अतिसुरंती प्रायामंततः पशुं प्रतितिष्ठति वृष उपरिधा दृष्ट
 मामच विमुच्येते अन्धस्वरेण सप्तममहः स्वरति संतत्या ऊ
 शीव वा एतर्हि वाग्य दाघ उहः संतिष्ठते नव कुवदे नान्य ॥ ६ ॥
 नान्यत्सै प्रक्ष्यान्मधुवाशये घृतं वायथो कुषो वहं प्रत्यन
 क्तितातत्र यद्धि ७ श एव स्तोमो भवति प्रतिष्ठा यै देवता सु
 वा एष प्रतिष्ठितः ॥ ॥ १२ ॥ ॥ इति त्रयोदश प्रपाठकः ॥
 ॥ ७ ॥ ॥ उं आ प्यंते वा २ पैतस्तोमाः छंदा ७ मियत्स उद् ७

१७

पत आसेषडहेच्छंदा७सिस्तोमाकृत्वाप्रयंतिप्रकायमुशनेवबु
 वाणइतिगायत्रारूपेणप्रयंतीयैगायत्रस्यामेवप्रतिष्ठाप्य
 प्रयंतित्रिष्टुप्प्रतिपङ्क्त्योजोवीर्यंत्रिष्टुबोजस्येववीर्यंपराक
 म्यप्रयंतिस्तोत्रीयसृवोभवतिप्राणापानानामवरुधैहरिव
 त्योभवन्तिछंदोमानामयातयामताग्रैद्वादशर्वोभवतोद्वादश
 मासाःसंवसरःसंवसरमेवतत्पूर्वस्मैषडदायप्रत्यघच्छतिस
 वीवधतायैचतुर्विंशतिर्नवन्तिचतुर्विंशतिरर्द्धमासाःसेव

७५
 २२०

सरःसंवसरमेवतत्पूर्वस्मैषडदायप्रत्यघच्छतिसवीवधता
 येद्वतएंड्रोतइतिहोवावाजिप्रतारीकाहसेनिर्यमहावृहत्या
 ग्रं गच्छतिक्वतेततोभवन्तिप्रराजन्महिणःपतंत्यवापहाः
 प्रयंतेयैवैविद्वा७सस्तेपहिणोयेविद्वा७सस्तेपहास्त्रिरुत्यं
 चद्वावेवस्तोमौपहोक्त्वास्वर्गलोकं प्रयंतिचतुर्विंश
 एवस्तोमोभवतितेजसेब्रह्मवर्चसाय॥१॥मूर्ध्निदिवोअर
 तिष्टधियाइत्याग्नेयमाज्यंभवतिमूर्ध्निवाएषदिवोयस्तती

गच्छित्तो वैश्वा नरमु त आजातमग्निमिति वैश्वा नर इति वाच
 स्तेः प्रियं धाम प्रियेणैवैनं तद्वाम्ना परो हमुपशिहति प्रबोमि
 त्राय गायते ति धावाष्टयि वीयं मैत्रावरुणं धावाष्टयि वीवैमि
 त्रावरुणयोः प्रियं धाम प्रियेणैवैनौ तद्वाम्ना परो हमुपशिह
 तीं शया हि चित्रमान वित्यार्नवमैद्रमु न वो वा इन्द्रस्य प्रियं धा
 म प्रियेणैवैनं तद्वाम्ना परो हमुपशिहति तमीडिष्ठयोऽचि
 छेः पनिरुक्तमै श्रमे देवता नाम न निधर्षा यो तमार्द्धनिराह

देवतानामप्रणासाय-लोमः॥२॥ वृषापवस्वक्षरयेति गाय
त्रीजवत्यक्षौष्ट्यैवृषपवत्यस्त्रिष्टुभोरूपेण त्रैष्टुभं छेतदहः
बुभानः सोमक्षरयेति ष्ट्यै प्रोत्रयासीद्विदुरिंद्रस्य निष्कृत
मिति प्रवत्यो नवंति प्रणिनीषेण्मिव स्येतदहर्जगत्यः सत्यः
स्त्रिष्टुभोरूपेणातस्मात्त्रिष्टुभो लोके क्रियंते गायत्री भवति य
देवगायत्रस्य ब्राह्मणं छेत नि भवति सप्तमस्याहं सतये
यथा समानीय संयुज्या देवमेवैने एतेन साम्ना संयुनक्ति सो
यथा वै व्यो क सो विप्र इव त एवमेतत्तच्छेच्छः सप्तमं च विप्र इव ततो

पर्षभवति स्वर्गस्य लोकस्य समष्टौ यज्ञो वै देवेभ्यो पात्रा मस्य
 सुपर्षरूपं कृत्वा चरन्तं देवा एतैः सामानि रारभन्ता यज्ञ इव वा
 एष यज्ञं देवा यज्ञस्यै वैष आरंभो रोहितकूलीयं भवत्याजिनि
 त्या या एतेन वै विश्वामित्रो रोहिताभ्यां रोहितकूल आजिनि
 जयद्विश्वा मित्रो न रताना मनस्वत्या या सोदन्ति निर्नामज
 त्वांशं प्राप्स्यते मां मायूरं वस्त्रिकाजयाथे मानि मल्लयूरं
 पूरया यदीमा विदं रोहितावश्मानितं कूलमुद्दहति इति

सरते सामनी अपश्यत्ताभ्यां युक्ता प्रासेधस उदजयदा र्जिवा एष
 प्रनतो यद्वा दशाहस्तस्येते उज्जित्यैक सवरथं तं रं भवति ते जो वा
 एतद्वथं तं रं स्य यत्का एवरथं तं रं स रसमेव तद्वथं तं रं प्रयुक्ते
 यत्का एवरथं तं रं एण सप्तमे हनिस्तु वते जा मिद्वा दशाहस्या स्तीति
 इस्मा होय देवो राजनिर्बाहं तं रं सप्तमहर्बाहं तं रं सप्तमयत्का
 एवरथं तं रं भवति ते नाजामि गो गवं भवत्यग्निर कामयतात्रा
 दस्यामिति सतपो तप्यत स एतद्वै गवमपश्यते नानादो

भवदन्तर्वित्वागर्दघदंगूयत कौ गवस्य गौ गवत्वमन्नाद्य
 स्थावरुथै गौ गवक्रियते यस्मादेवताः प्रशंसति तेन यज
 मानाः सत्याशिषः सत्याशिषोऽसामेति वै सत्रमास ते सत्याशिष
 एव न वं त्यायास्यं न वति रश्च्री न निधनं प्रतिष्ठाया अयास्य
 वा आंगिरस आदित्यानां दीक्षितानामन्तमाश्लासव्य अ०
 शत एता न्यायास्यान्य पश्य तैरात्मानं समश्रीणा द्वि
 हृमिव वै सप्तम मह्यदेत साम भवत्यदरे वै ते न स०

२११
 ३०

णातिप्रवज्ञाग्विभवति प्रवता वै देवाः स्वर्गं लोके प्रायनुद्धतोदा
 यन्निधनांताः पवमाना नवत्यक्क धृत्ये स्तोमः ॥ ३॥ वयं धवा सु
 तावंत इति सतो बृहत्यो वर्षीयः छंद आक्रमते न पश्र ० शायन
 किष्टं कर्म णानशदिति बृहत्यः सत्योऽयारं मेण जगत्यो पश्र ०
 शिववा एष यज्यायसः स्तोमात्कनीया ० स ० स्तोममुपयंति
 यदेता अभ्यारं मेण जगत्यो भवत्यक्क एव प्रकृतं भाया भिनि
 धनं का एव भवत्यभिनिधनेन वा ईदो वृत्राय वज्रं प्राहरत

मच्छुतस्त्वण्तेभ्रातृव्यमन्निनिधनेनतुष्टुवानोवेखानसंभ
वतिवैखानसावाञ्जयइंद्रस्यप्रियाआस७स्तानहस्यर्देव
मलिमुञ्जनिमरणोमारयत्तदेवाअबुवन्मृतर्षयोभूवन्नि
तिताम्रैषमैद्युतान्नाविंदस्सइमांलोकानेकधरेणापुनात्ता
न्मुनिमरणोविंदत्तानेतेनसाम्नासमैरयत्तद्वावसतर्ह्यका
मयतकाममनिसामवेखानंसंकाममेवैतेनावरुधेस्ते
मः॥४॥यस्तेमदोवरेण्यइतिगायत्रीनवतिमदवद्वैरस

राम
२३१

१३

पेटु २३२

वचृतीयसवनेमदमेवतद्रसंदधात्येषस्यधारयासुतइतिकउ.
मःसत्योन्मारेनेणत्रिष्टुभोपम्र७शइववापुषयज्यायसलोमा
त्कनीया७स७स्तोममुपयंतियदेताअन्मारेनेणत्रिष्टुभोमवं
त्यङ्गएवप्रत्यन्तंभायसखायआनिषीदतेतिबालखिल्यावाल
खिल्यावेतौतृचौषशेवाहनिसप्तमेचयदेतौवालखिल्यौतृ
चौनवतोद्गरेवव्यतिषंगायाव्यवस्र७सायसंतत्येपुरोदि
तीवोअंधसइतिविराडन्तेविराडन्नाघस्यावरुधौप्रवान्यहा

दिव्यहरपङ्क्तिः सोमानां प्रभूतिरयो एतश्चेवैतर्हि छंदो यानया
 मयदहरपङ्क्तिस्तेन छंदो मा अयात यामानः कियंते अथवा
 दिनो वदेति यत्पुंड्रे सोमाः छंदो ७ स्याप्यंते किं छंदसः छंदो मा
 इत्येतच्छंदसो यदेता अहरपंडूय इति ब्रूयाधे सोमास परा
 वतीति परावतमिव वा एतर्हियसो गतस्म मेवैते नाद्विछंति
 गायत्राति प्रस्मोतीत्या ऊर्ध्वे ह्यहो हमुपयतीति यो व
 ज्रवः स मुद्रं प्रस्ताति नरा ज्ञानं विपश्चिन्मो नवति स्म

३३२

१४

सत्योजगत्पुरुषेण तस्माज्जगतीनां लोके क्रियंते गायत्रं न वति
 यदेव गायत्रस्य आहारां दक्षिणि धनं न वति प्रजापतिः प्रजा
 एततता अस्मा सृष्टा अबला इवा ह्यदय ७ त्रास्वते न साग्ना
 दक्षायेत्योजीवीर्यमद सधदेतस्मा न वत्योज एव दीर्यमा
 मीधत्ते शार्करं न वती ३ ७ वीणि मृतान्यस्तु वै स शर्कर ७ शिशु

स

भारविमुपेत्याब्रवीमुहिमेति सोपः प्रस्वेदनब्रवीदेतावतो
 हं वा ७ स्तुयामिति तस्मादपावेगमवेजयस्सीन इकाक्षन्यन
 स एतस्मात्पश्यन्नेनापो नुसमाश्कृततद्वाचसत (य) काम
 प्रलकामस निसा मशा के रं काम मे वै तेना
 वरुं धे ध्रुवो नवलि स मु डं वा एते प्रस्ना
 तीत्याहु र्ये द्वादशाहमुपयतीतियो वा
 अक्षवः समु डं प्रस्नाति न स तत उरे तिय त्स्त्रवो भवति स्वर्गा

स्थलोकस्य समश्चा एकादशाहुरणिधनो भवत्येकादशाह
 रात्रिषु बोजो वीर्यं त्रिषु बोजस्येव वीर्यं प्रतितिष्ठति गौरी वि
 तं न वतिय देव गौरी वितस्य ब्रह्मणो कार्त्तयशं न वति हेति
 निधनमुपयंति पाप्मनो प हत्या अपपा भान ७ हुते कार्त्त
 यशेन तुष्टुवानः सौ हविषं न वति सुहविर्वा एतेना गिर सोम
 सास्वर्गं लोक म पश्य स्वर्गस्थलोकस्यानुख्यात्यै स्वर्गो ह्यो
 कान् च वते तुष्टुवानो ब्रह्मवादिनो व दंतिय त्प उहे स्तोमाः

छंदाऽस्याग्रंते किं छंदसः छंदोमा इति पुरुष छंदस इति ब्रूया
 तुरुषो वै पादः पुरुषो द्विपदा छंदोमानामयातयामतायै जरा
 बोधीयं न वत्यन्ता घस्यावरुध्या अन्तं वै जरा बोधीयं मुखं गा
 यत्री मुख एव तदन्तं धत्ते न मत्पन्ना दो न वतिय एवं वेद गा
 यत्री पुस्तवंति प्रतिष्ठाये ब्रह्मवर्चसाय ये नैव प्राणेन प्रयं
 तितमभ्यर्घ्यतीं ताः पावमानानवन्ति पशवो वा इडा पशवः
 छंदोमाः पशुघ्ने दत्तपशून् दधति स्तोमः ॥ ५ ॥ आतेव सोमनो

राम
 २३३

यमदित्यपद्धिदिववा एतघृज्ञकांडं यदुह्मनि यदेतिसलोम
 त्वायेव त्वन्तं इन्द्रानरेति प्रतीः ककुनोपभ्रं ७ श इव वा एषय
 ज्यायसः स्तोमात्कनीया ७ स ७ स्तोममुपयंतियदिताः प्रतीः
 ककुनो न वेत्यनपभ्रं ७ शायपदिंद्रचित्रमइहनास्त्वित्वादात
 मद्रिवोराधस्तन्नो विददस उभयाहस्त्या नरेति राद्धिमेवैतेना
 वरुं ये वा संभवति वसश्च वै मे क्षतिथिश्च का एवावास्तोतेव
 संमे क्षतिथिराक्रोशदब्राह्मणो सि श्रुता पुत्र इति सो ब्रवीद्

तेनास्मिन्वयावयतरोनौब्रह्मीयानितिवासेनवसोच्येनैध
 तियेनमेधतिष्ठित्तस्यननोमवनौषत्तदावसतर्ह्यकामयतका
 मसनितामवासं कामंमेवैतेनावरुंधेसोश्रवसंनवत्पपयुर्वै
 सोश्रवसःऊसस्यौरवस्यपुरोहितआसीत्ऊसःपर्यशपद्य
 इंद्रयजाताइतिसइंद्रःसुश्रवसमुपेत्याब्रवीद्यजस्वमाशनाया
 मिवाइतितमयजतसइंद्रःपुरोडाशहस्तःऊसमुपेत्याब्रवीद
 यहतमाकृतेपरिशप्तमभूदितिकस्वायष्टेतिमुश्रवाइतिस

रा. १
 २३४

ऊसर्जरवउपगोःसोश्रवसस्योजायतर्जुदुंबर्याशिरोद्धि
 ससुश्रवाइंद्रमब्रवीत्तनादैमेदमीदृगुपागादितितमेत
 नसाम्नासमेरयत्तदावसतर्ह्यकामयतकामसनितामसो
 श्रवसंकाममेवैतेनावरुंधेवीकंनवतिव्यवनोवैदाधीचोश्चि
 नोःप्रियआसीसोतीर्यत्तमेतेनसाम्नाशुच्येकयतांतपुनर्यु
 वानमऊरुतांतदावतौतर्ह्यकामयेतांकामसनितामवीक
 काममेवैतेनावरुंधेचनुर्विंशएवस्तोमोनवतितेजसेब्र

स्ववसाय॥३॥ शिशुं ज्ञानं ह्येतं मृजंतीत्यष्टमस्याः प्रति
 पङ्क्तिश्चिरववापसप्तमेनाः कृजायते तमष्टमेनाः कृम
 जेति स्तोत्रीयसूचो भवति प्राणापानानामवरुध्यै हरिवत्यो
 नवतिष्ठं दोमानामयातया मतायेन वर्चो नवति नववै प्रा
 णाः पशवः छंदोमाः पशुश्चेव तस्याणां दधति पंचवर्चो नवान्त
 पंचपदापङ्क्तिः पाङ्कमन्तमन्नाद्यस्यावरुध्यै बाणवान्नवत्यं
 तो वैवाणो त एतदष्टममकामैत एव तदंतेन सुवते प्रति

राम
 २३५

१३

षायेत्रयसूचानवति प्राणापानानां संतत्यै च नुश्रुत्वारि
 श एव स्तोमो नवत्यो जस्येव तदीर्ये प्रति तिष्ठत्यो जोषीर्यं त्रिष्टु
 प॥३॥ अग्निं वो देवमग्निनिःसजोष्ठा इत्याग्नेयमाज्यं नवत्यं
 निरित्येव पर्वण्यहानि समिद्धान्यष्टममहरन्ति समिधे
 मित्रं वयं हवामहरति बार्हते मैत्रावरुणमुग्रगाधमिव वा
 एतद्यच्छंदोमास्तद्यथा दउग्रगाधे व्यतिष्ठत्यगाहंत एवमेव
 तद्वै व्यतिष्ठति छंदोमानामसव्याथायतमिंद्रं वाजयाम

सीत्यैदं मष्टमे वै वेदे वा अङ्गं मवाजयन् न वसेन पाप्मानमघ्न
 नहरवे तेन वाजयंती दे अग्नानमो बृहदिति बार्हतमैश्वरमु
 यगाधमिव वा एतद्यजुदोमास्तद्यथा दउययगाधे व्यतिष
 ज्यगाहंत एवमेवैतद्रूपे व्यतिषजति ब्रुंदोमानामसं व्याथा
 यस्तोमः ॥ ८ ॥ अध्वर्यो अद्रिनिः सुतमिति गायत्री न वत्य
 क्तेष्ट्वे गायत्र्यः सत्यस्त्रिष्टुभोरूपेण त्रैष्टुभं छेत्तदहर
 निसोमास आयव रत्यनीति रथंतरस्य रूपं बृहदिति बृह

राम
 २३५

तउभयोः सहरूपमुपैत्वनौ हिं वली वेतदहर्द्वर्ती दिवः पवते रुच्यो
 रस इत्यधृत इव वा एष त्रयो यद्वर्तति धृत्या एव जगत्स्यः सत्य
 स्त्रिष्टुभोरूपेण तस्मा त्रिष्टुभो लोके क्रियते गायत्रं भवति यदे
 व गायत्रस्य ब्राह्मणं वै रूपं भवति पशवो वै वै रूपं पशूनां भव
 रुधौ विरूपः संवसरो विरूपः मन्त्रमन्नाद्यस्यावरुणा आशुना
 र्जवं भवत्यहर्वा एतदह्नीयततद्देवा आशुनाभ्यधिन्वत्तं स्त
 दाशोराशुत्वं मागीय वं न वति देव वा एतं मृगयुरिति वदं त्ये

तेन वै स उभयेषां पशूनामाधिपत्यमाश्रुतोभयेषां पशूनामा
 धिपत्यमश्रुते मा गीयवेण तुष्टुवानः सौमित्रं भवति यदेव सौ
 मित्रस्य ब्राह्मणमैतं भवती टन्वा एतेन काव्यो जसा स्वर्गलो
 कमपश्य स्वर्गस्य लोकस्या नुख्यात्ये स्वर्गलोका न च्यवते
 तुष्टुवानः साकमश्च भवति यदेव साकमश्चस्य ब्राह्मणांतदु
 धुरां सामेन्याहुः प्राणा वै धुरः प्राणानाम वरध्वै विलंबसौ
 पर्शं भवत्यात्मा वा एष सौ पर्शानां यदष्टमेह निपहावेता

राम

२२७

वन्नितो भवतो ये सप्तमनवमयोर्वी ववा अंतरात्मा पक्षौलेव
 ते यदंतरात्मा पक्षौ विलंबते तस्माद्विलंबसौ पर्शं स्वर्गस्य लो
 कस्य समष्टौ सौ पर्शं क्रियते द्विहंकारं वामदेवं भवत्यन्नाद्य
 स्यावरुध्वै द्वितीयं स्वेतद्रूपं यच्छंदोमाः पशवो वै वामदेवं प
 शवः छंदोमाः पशुश्चेव तत्पशून् धाति गायत्र पार्श्वं भवत्य
 हवी एतद्वलीयत तदेवा गायत्र पार्श्वं न समतत्त्वं सस्मा
 जायत्र पार्श्वं त्रिरात्रो यद्यशीयत तमेतैः सामन्तिरनिषज्य

नायत्रपार्श्वेनोपायं संतनिना समतन्वं संवृतिना समस्तु
 र्वन्यप्रतिष्ठितो पूर्वोचिरात्रावप्रतिष्ठित एष्यदेतान्येव ७ सा
 मानिक्रियत एतस्यैव प्रतिष्ठित्यै पौरुहन्मने नवति पुरुह
 मावा एतेन वैखानसंज्ञ सा स्वर्गलोक पश्य स्वर्गस्य लोक
 स्यानुख्यात्यै स्वर्गलोका न च्यवते तुष्टुवानो न्याघात्यं नव
 त्यभ्याघात्य सामानो हिं दुमा द्वे गते नवति द्विगद्वा एतेन
 मार्गवोद्धिः स्वर्गलोकमगच्छदागत्य पुनरगच्छद्वयोः काम

राम

२०

योरवरुधौ द्वै गतं क्रियते हारायणं नवती इस्ते जस्का मोहरस्का
 मस्तपोतप्यत स एतद्वारायाणमपश्यते न ते जोहरो वारुधते ज
 स्वीहरस्वी नवति हारायणो न तुष्टुवानो द्विदं नवति यद्वा एत
 स्याद्भ्रष्टु इमासीत् देवा अद्विदेणा प्यौह ७ स्तदद्विदं स्याद्वि
 इत्वं बाहू दुर्ध्वं नवति बृहदुद्धौ वा एतेन वाम्ने यो न स्य पुरोध
 मगच्छन्ते वै ब्रह्मणः पुरोधाम्नाय स्याव रुध्या उद्धर्गं वं
 नवति प्रवता वै देवाः स्वर्गलोकं प्रायन्तु दत्तो दाय निधनां ताः

पवमानानवेत्यद्भुतैस्तोमः॥६॥ कईवेदसुतेसचेतिस
 तोवृहत्योपभ्र७शइववाएषयसप्तमेहनिसतोवृहत्योम
 वंतिनाष्टमेतस्मादष्टमेकार्योअनपभ्र७शायतदाकुःशिथि
 लमिववाएतच्छंदोयसतोवृहत्येष्टावैप्रतिष्ठित्यैतासुनैपा
 तिथिंब्रह्मसामसामार्घ्यवस्वर्गाययुत्पतेस्वर्गोऽजोकात्रच्य
 वतेतुष्टुवानउभयो७सतत्यैतासुवैयश्चव्यश्चोवाएतेना
 गिरसोजसास्वर्गलोकमपश्यस्वर्गस्यलोकस्यानुखात्या
 तावृहतीयापुनःपरायदिइप्रागपागुरगितिदिशंवि
 मर्शःप्रतिष्ठिश्चएवज्जन्तियज्जपष्टानियानिअंतात्यनितेषामुन्येषा७ ३

राम

२३८

२१

एतत्पृष्ठानामंततःक्रियतेस्तोमः॥१०॥पवस्वदेवआयुषमिं
 द्रंगच्छतुतेमदइतिगायत्रीभवतिमदवद्वैरसववृतीयस
 वनेमदमेवतद्रसंदभत्यन्तिग्रम्वृहद्यशइत्यनीतिरथत
 रस्यरूपंवृहदितिवृहत्तुभयोःसररूपमुपैत्यनौहिवला
 वेतदहःप्राणशिशुर्महानामितिप्राणवत्योभवंतिप्राणा
 नेवतद्यजमानेदधात्यनीनोवाजसातममित्यनीतिरथ
 तरस्यरूपंरायंतर७ह्येतदहःपवस्वसोममहासमुद्र

इत्यहं पङ्क्तिस्तोमानां प्रभृतिरथो एतद्वैतर्हि छंदो यातयाम
यदहं पङ्क्तिस्तोमानां प्रभृतिरथो एतद्वैतर्हि छंदो यातयाम
दंतियत्पुंहेस्तोमाः छंदो ॐ स्थाप्यंते किं छंदसः छंदो मा इत्येतं
दसो यदेता अहं पङ्क्तिरिति ब्रूयाद्विद्वंति स्मरमुस्रय इति गा
यत्राः सत्यो जगत्पुरुषेण तस्माज्जगतीनां लोके क्रियंते गाय
त्रं न वतियदेव गायत्रस्य ब्राह्मणं स्वाशिरामको न वत्यन्त
वा अहो न्नाद्यस्यावरुध्यै प्राणा वै स्वाशिरः प्राणा नाम वरु

२४०

२२

सुखं नयति पशवो वै सुखं पशुनामवर्धये १

धैना संभवति नाति तुष्टुवानः पशुनि घनं राशं तरं राशं त
रं ॐ ह्येतदहः स्वर्नां तु वा आसुर आदित्यं तमसा विध्य संनव
शे वत तस्या विभ्रंसेन तमो पाहं सद्यो वत यद्वैतद्वा अनवत
ज्ञास्य भासत्वं तम इव वा एतान्यहानि यच्छंदो मास्तेभ्य एत
न साम्ना विवासयति काहीवर्तं न वतिकहीवाच्चा एते नौ शि
जः प्रजातिं भूमानमगच्छत्प्रजायते बहुर्न वतिकहीवते न
तुष्टुवान आसितं भवत्यसितो वा एते न देव लस्रयाणां न

कानां दृष्टि मपश्यत्र याणां कामानामवरुध्या आसितं क्रियत ए
 षिरे सवति प्रजातिर्वै षिराणि प्रजायते बद्धुर्नवत्यै षिरेण
 तुष्टुवानस्रैते सवति प्रतिष्ठायै पदनिधनं राथंतरं राथं
 तरं स्तेत दहनीथ बिंदुसाम बिंदते नाथे नाथ बिंदून् येतान्य
 हानियच्छं दोमानाथ मेवै तैर्विदते गौराविते सवति यदेव गौ
 रावितस्य ब्राह्मणं कौसं नवत्येते नवैकसौ धसो विपानम
 पश्य सहस्रमवै सुरादृतिनोपवसथं धवयत्युभयस्यानाथ

राम
 २४१

स्यावरुध्यै कौसं क्रियते शुद्धा शुद्धयं नवतींद्रो यतीं सालावृके
 येभ्यः प्रायच्छतमं शीलावागम्य वदसौ शुद्धो मन्यत स एतच्छु
 शुद्धा शुद्धयमपश्यते नाशुद्धं बुध्यति शुद्धा शुद्धीयेन तुष्टुवा
 नः कौसं नवति यदेव कौसस्य ब्राह्मणं यद्वितीये हनिरपि
 छं नवति पशवो वैरयिष्ठे पशूनामवरुध्या अदले नवत्यु
 दलो वा एते नवैश्चामित्रः प्रजातिं नृमानमगच्छ प्रजायते
 बद्धुर्नवत्यौ दलेन तुष्टुवानो धर्मं नवति धर्मस्य धृत्यै ब्रह्म

चत
 यदि नो वदति षड्देस्लोमाः छंदाः स्याद्यंते किं छंदसः छंदो माः
 तिरुष छंद इति ब्रूयात् पुरुषो वै पादः पुरुषो द्विपदं छंदो माना
 मया तया मना ये विशो विशायं भवत्यग्निर कामयत विशो वि
 शोतिथिः स्यं विशो विश आतिथ्य मश्रूवीयेति सतपो तथ्यतस
 एतद्विशो विशीय मपश्यन्नेन विशो विशोतिथिरन्नवद्विशो वि
 श आतिथ्य माश्रूत विशो विशोतिथिर्नवति विशो विश आ
 तिथ्य मश्रूते विशो विशीयेन तुष्टुवानो गायत्री पुस्तुवंति प्र

११
 २४२

२४

तिष्ठायै ब्रह्मवर्चसाय येनैव प्राणेन प्रयंतितमस्य घंती जनाः
 यवमाना भवंति पशवो वा इडा पशवः छंदो माः पशुध्वतस्यं
 द्यति स्लोमः ॥११॥ प्रेक्षं वो अतिथि मित्या तिथ्यस्यैव तद्रूपं क्रिय
 त एंड्रनो गधिप्रिये तींद्रियस्य वीर्यस्यावरुध्यै पुरोहिं दुर्गुवा
 कविरमितौ जा अजायते द्रोविश्वस्य कर्मणो धर्ता वज्री पुरुष्टु
 त इति धृत्या एवौशनं भवत्कशना वै काव्यो कामयतया वा नि
 तरेषां काव्यानां लोकस्तावेतं सृष्ट्वा मिति सतपो तप्यत

स एतदौशनमपश्यन्नेन तावन्तं लोकमसृणो घावानितरेषां का
 व्यानामासीत्तदावसतर्ह्यकामयतकामसनिसामौशनकाम
 मेवैतेनावरुंधेसावर्तैनवतिदेवानां वैयज्ञं रसां स्यजि
 धां स० स्नान्येतेनैन्द्रः संवर्तैनपावपद्यसंवर्तैनपावपत्त
 स्मासावर्तैनपावावसतानसंवर्तत० सावर्तैनपाघ्नता
 पपाप्मानं हतेसावर्तैननुष्टुवानोमारुतेभवतिमासावेर
 श्मयो मरुतो रश्मयो मरुतो वेदेवानां नृयिषा नृयिषा असा

राम
 २४२

२४

मेतिद्वैसत्रमासतेनृयिषाएवभवन्तुमेतिप्रवोण्यहान्यनृ
 तवः छंदोमायदेतस्मान्नवतितेनैतान्यहान्यनृतुमेतिनवति
 वतुश्चत्वारिंशएवस्तोमोभवत्योजस्येवंतदीर्यंप्रतितिष्ठ
 त्योजोवीर्यं त्रिष्टुप॥ १२॥ ॥ इ॥ ० ॥ इ॥ ॥ इ॥ ॥ इति चतु
 र्दशः प्रपाठकः॥ समाप्तः॥ ० ॥ इ॥ अक्रांसमुद्रः परमेवि
 धर्मनितिनवमस्याङ्कः प्रतिपद्यतेपरमेवाएतदहविध
 विधर्मवाएतदन्यैरहर्निरह्यनवमं ज्येष्ठं हि वमि

मत्सिवायुमिष्टयेराधसेनइतिवारुधण्णैकानवतियद्वैयज्ञस्य
 दुरिष्टंतदरुणोऽह्निस्तितदेवनदवयजतिस्तोत्रीयस्तुचोभव
 तिप्राणापानानामवरुधैदशर्वोभवतिदशाक्षराविराड्वैयज्ञ
 मन्त्रमन्नाद्यस्यावरुधैसप्रनृतयो नवैतौद्वियस्यवीर्यस्य
 सस्यानतिहाराययत्रवै देवाइंद्रियंवीर्यंरसमपश्यं
 स्तदनुन्यतरुदक्षश्चोभवत्यष्टाशप्राः पशवः शफ़शस्तप
 शूनाप्रोत्यष्टाक्षरागायत्रीतेजोब्रह्मवर्चसंगायात्रीतेजए

२४
 २४०४

२५

वब्रह्मवर्चसमवतंवेष्टुवानवत्युक्तानांश्रुत्यैवत्वारः षड्वा
 नवतिचतुर्विंशतिरईमासाः संवत्सरः संवत्सरएवप्रति ति
 ष्ठतिसवानुक्तमः षड्वोभवत्युक्तयस्यपरोक्षप्रत्यक्षस्यावरुधै
 त्वउत्तमोभवतियेनैवप्राणेनप्रयैतिममभ्युद्यंत्यष्टावत्वा
 रिंशएवस्तोमोभवतिप्रतिष्ठायेप्रजात्यै॥१॥ अगन्मम
 नमसायविष्टमित्याग्नेयमाज्यंभवतिगच्छंतीववाएतयेन
 वममहर्गच्छंतियोदीदायसमिद्वस्वेदुरोणइतिदीदायेव

शेषयो नव निरहर्नि सुष्ठु मानः स्वाहुतमिति स्वाहुतो शेषयो
 नव निरहर्नि राहुतो विश्वतः प्रत्यं चमिति विश्वतो शेषप्रत्यं
 द्वंवरुणा उत मित्रो अम इति वारुण्येका नवतिय द्वैयजस्य
 दुरिष्टं तद्वरुणो गृह्णाति तदेव तदवयजति मित्रं ७ कुवेप्र
 तदहमिति राथेतरं मैत्रावरुणमुयगाधमिव वा एतद्य
 छंदो माना मसं व्याथाय महं दं द्रोय उजसे तैर्दमष्टमेन वै
 देवा अहं दमवा जयन्त मे न पाप्मानमघ्नन्त हरे वै ते न
 स्वष्ट्या दउग्राघे अतिषज्जगहं त एवमेवैतदूषे व्यतिष
 नति छंदो मा = २७४

२७५

मह्यंति ताहुवेययो रिदमिति राथेतरं मैत्रावरुणमुयगाधमिवो
 वा एतद्य छंदो मास्तद्यथा दउग्राघे व्यतिषज्जगहं त एवमेवै
 तदूषे व्यतिषजति छंदो माना मसं व्याथाय स्तोमः ॥ २८ ॥ पवमा
 नस्य जिघ्रतो हरे श्वं द्रा अमृहते ति ह रि व त्यो गायत्र्यो न वंति
 छंदो माना मया तया मतायै पवमानस्य जिघ्रत इति वै वृहतो
 रूपं छंदः श्वं द्रा अमृहते ति जगत्या उ न योः सह रूपमु
 पैति साम्ना श्वं दसश्च परीतोषि च ता सुतमिति परिवस्यो न

वयं तो वै न वममहस्तस्यैताः पर्याया असाविसोमो अरुषो वृषा
 हरितिजगत्यः सत्यस्त्रिष्टुभोरूपेणातस्मात्त्रिष्टुभान् लोके क्रियंते
 गायत्रं नवतियदेव गायत्रस्य ब्राह्मणं नरद्वाजस्यादारस्य
 वतिदिबोदासं वै नरद्वाजपुरोहितं नानाजनाः पर्ययंतं तस्य
 पासीददृषे गात्रं मे विंदेति तस्मा एतेन साम्ना गातुमविंदन्तु
 विद्वा एतस्मान्ने नदारे नासृन्नेति तददारसृतो दारसृत्वं विंद
 ते गातुं नदारे भवत्यदारसृता तुष्टुवानः सुरूपं नवतियदेव

राम
 २४६

स्वरूपस्य ब्राह्मणां हरिश्चानिधने नवतिपशवो वै हरिश्चियः प
 शूनामवरुच्ये श्रियं वरुच्योपैति तुष्टुवानः संचुहितं नवतिय
 देव संचुहितस्य ब्राह्मणं गतनिधने वा भ्रवं नवतिगतौ वभ्रुव
 एतेन कौन्यो जसा स्वर्गलो कमपश्य स्वर्गस्थ लोकस्यानुग्राह्ये
 स्वर्गाच्चोक्तान् न्यवते तुष्टुवान इदानीं संहारो नवतिपशवो
 वा इदं पशवः छंदो माः पशुष्वेव तत्पशुन्धातृषमः पावमाना
 नवतिपशवो वै छंदो माः पशुष्वेव तन्निष्ठुनमप्यर्जति प्रजातौ

नहवाअनृषनाः पशवः प्रजायंतेष्टुंभवतिष्टुंवाएतदन्ना
यन्नवमंष्टुंएवतत्तुष्टुंनसुवतेप्रतिष्ठायेकौल्ललबर्हिषंन
वतिकुल्ललबर्हिर्वीएतेनप्रजातिंनुमानमगच्छत्यजायते
बहुर्भवतिकौल्ललबर्हिषेणतुष्टुवानोऽर्कपुष्पंभवत्यन्नेव
देवाअर्कइतिवदंतिरसमस्यपुष्पमितिसरसमेवान्नाद्य
मवरुंधेऽर्कपुष्पेणतुष्टुवानोदैर्घश्रवसेनवतिर्दैर्घश्रवा
वैराजन्यरुचिर्जोगपरुद्धोशनायुःश्रवस एतदैर्घश्रव

रा.
२४९

भवति

समपश्यतेनसर्वाभ्योदिय्योऽन्नाद्यमवारुंधसर्वाभ्योदिय्योऽन्ना
द्यमवरुंधेदैर्घश्रवसेनतुष्टुवानोवैयश्रवजवतियदेववैयश्र
स्यब्राह्मणामाभीशवंपदानीशवस्यदेवस्त्वनंभवतिप्रतिष्ठा
येसंस्कृतिसंस्कृत्याअहर्वाएतदब्रूयततद्देवादेवस्त्वभेतिष्ठ
तःसंस्कृतिनासमस्कुर्वंतस्तसंस्कृतेःसंस्कृतित्वंदेवस्त्वनेनवै
देवाःस्वर्गलोकेप्रत्यतिष्ठंस्वर्गलोकेप्रतितिष्ठामेत्येतद्वरु
णायदेवताराज्यायनातिष्ठतस एतद्देवस्त्वानमपश्यत

तो वैतास्तस्मै राज्यायातिष्ठं ततिष्ठं ते स्मै समानाः श्रेष्ठाय तत्र स्येवा
 स्य प्रकाशो नवति प्रति तिष्ठति य एवं वेद भर्ग एव भर्गेण तुष्टुवा
 नो नवति य शो य शसा वा सिष्ठ नवति य देव वा सिष्ठ स्य ब्राह्मण
 दीर्घतम सोर्को भवत्यन्ने वा अर्को नाघस्यावरुध्ये सामराजं न
 वतिसाम्राज्यमाधिपत्यं गच्छतिसामराजा तुष्टुवानस्तदुसंवदि
 त्यादुः संवता वै देवाः स्वर्गं लोकं प्रायन्तु दतोदायन्निधनांताः प
 वमाना नवंत्यङ्गो घृत्यै स्नोमः ॥३॥ आर्यं तद्वसूर्यमिति सूर्येव

२४८

२६

त्यो नवंत्यादित्यदेवस्य ऽस्युत दहरं तो वै सूर्योत एतन्नवममङ्गा
 मंत एव तदंते नस्तुवते प्रतिष्ठाये यत इन्द्रमया महेततो नो अनये
 दधि मधवं दधितवतन्न ऊतये विद्धिषो विमृद्योज इति द्विषश्च
 वमृद्यश्च नवमेनाङ्गा विहत्य दशमेनाङ्गो तिष्ठंति आर्यं तायेत
 वति श्रीर्वै आर्यं तीयं ऽश्रीर्नवममहः प्रियमेव तद्विद्यां प्रतिष्ठा
 पर्याति समंतं भवति समं तेन पशुकामः सुवीत पुरोध्याकामः स
 मंतेन सुवीताग्नेयी पृथिव्याग्नेयो ब्राह्मण ऐं दी धौ रें द्रो राजन्यो

तस्मिन्नेषां वा प्रश्नो विषयः समंते अंतर्हितो वै न ७ समंते करोति विदते
 पञ्चम्यपुरोधमाप्नोति य एवे विदं समंते नस्तु ते स्तोमः ॥ ४ ॥ त्व ७
 सोमासिधाययुरिति गायत्री नवत्य द्रोष्टु यै त्वमिति बृहत्तो रूपं वा
 हंत ७ हंत दहृस्व ७ ह्य गदैवेति त्वमिति बृहत्तो रूपं वा हंत ७ ह्येत दह
 हः पवस्व देववीतय इति बृहत्तो रूपं वा हंत ७ ह्येत दहः परित्य ७
 दूर्यतर्हि मिति पारिवयो न वं त्य तो वै न व म म हस्तस्यैताः पर्या
 यै पवस्व सोम महे दद्यायेत्यहर पारुः सोमानां प्रभूतिरथो

राम
 २४६

३०

एतदेवैतर्हि चंदो यातया मय दक्षर पंडु स्तेन चंदो मा अयातया
 मानः क्रियंते ब्रह्मवादिनो वदेति यत्पंडहे स्तोमाः चंदो ७ सायंते
 किं चंदसः चंदो मा इत्येत चंदसो यदेता अक्षर पंडु य इति अगा ७
 पोषुजात मधुरमिति गायत्र्यः सत्यो जगत्यो रूपेणातस्माज्जग
 ती न भो के क्रियंते गायत्रं न वति यदेव गायत्रस्य ब्राह्मणमा
 नस्तु तं भवत्यग्निवै प्रर्वर हर्निगनु होत्यथैतदादित्यदेवत्य
 महः शुक्र आकृत इत्यसौ वा आदित्यः शुक्रस्तमेवैते ना कु सो

तिशांमदंनवतिशंमद्वा एतेनांगिरसो जसास्वर्गलोकमपश्य
 स्वर्गस्यलोकस्यानुग्यात्यैस्वर्गोच्चो कान्तच्यवतेतुष्टुवानो दाव
 मुनिधनंभवत्याशिषमेवास्मा एतेनाशास्तेसामहिसत्याशी
 दावसुर्वी एतदांगिरसः पशुकामः सा मापश्यत्तेनसहस्रं प्र
 शूनसृजतयदेतसामन्नवतिपशूनां पुष्ट्यै प्रतीचीने उंकाशी
 तेनवतिपराचीनिर्वाअन्यानिरिडा नीरेतोदधदेत्यथेतत्प्र
 तीचीने उंकाशीतं प्रजात्यै तस्मात्परां चोगर्गोः संनवंति प्रत्य

२४
 २५

२१

च प्रजायते तस्मादुतेवाचीनबिलेभ्यो नावपद्यंत एतेन ह्येव ते घृता
 दाविष्टते भवति प्रतिष्ठाये कृतानुवादेव ससौ परं नवति यदे
 वसौ परं स्य ब्राह्मणं वैश्वमनसं भवति विश्वमनसं वा रुषिम
 ध्याय मुद्रजितं रसो गृह्णीत मिंद्रो वायुं दृषिं वैरहो य इति
 तमन्यवददृष्टे कस्त्वेष इति स्थाण हरिति ब्रह्मतिर हो ब्रवी स भ्रातृ
 रिष्य ब्रवी तस्मै वा एतेन प्रहरेत्यस्मादृषीकां वज्रं प्रयच्छन्त ब्रवी
 तेनास्य सीमानमग्निन सैषेन्द्रणतेषीका पाप्मा वा वसतम गृ

ह्मन्तैश्च मनसेनापाहतापपाप्मानं हते वैश्च मनसेन तुष्टु
 वानो गौरावितंभवति यदेव गौरावितस्य ब्राह्मणं निहवोभव
 त्यन्नाद्यस्यावरुध्यैतीति वा अन्नं प्रदीयत इत्यग्निरन्नमशुष
 योवा इन्द्रं प्रत्यह्नापश्यंस्वसिष्ठो कामयत कथमिन्द्रं प्रत्यहं
 पश्येयमिति स एतं निहवमपश्यत्ततो वै स इन्द्रं प्रत्यहमपश्य
 सरनमब्रवीद्ब्राह्मणं तेव ह्यामियथा त्वत्पुरोहिता भरताः प्र
 जनिष्यंतेऽथ मान्ये न्यरुषिभ्यो मा प्रवोच इति तस्मा एतां स्तो

राम
 २५१

२२

मभागानब्रवीत्ततो वैवसिष्ठपुरोहिता भरताः प्राजायंत सैन्द्रवा
 रतस्मामयदेतस्मानभवति सैन्द्रवाय यद्वा हि ष्ठीयं भवति ब्रह्म
 यशसं वा एतानि सामानृवाश्रीत्रीयाणि ब्रह्म यशसी भवति
 यद्वा हि ष्ठीयेन तुष्टुवान आसितं भवति यदेवा सितस्य ब्राह्मण
 ७ साधुं भवति सिद्धा आकूपारं भवत्यकूपारो वा एतेन कश्यपो
 नेमानं महिमानं गच्छेमानं महिमानं गच्छत्याकूपारेण तु
 पुदानो विधर्मं भवति धर्मस्य विधृत्यै ब्रह्मवादिनो वदंति य

त्वदहेस्तोमाः छंदोऽस्याप्यंते किं छंदसः छंदोमा इति पुरुष छंद
 स इति ब्रूयात् पुरुषो वै पाङ्कः पुरुषो द्विपदा छंदोमानामयातया
 मतायै अर्धं नवति पशवो वै अर्धं पशूनामवरुथ्यै प्रजाप
 तिः पशून् सृजत ते स्मा सृष्टा अपा कामं स्नाने ते न सा स्ना अर्ध
 या रहिये त्वत्कृत एनमुपावर्तत यदेतस्मा नवति पशू
 नामुपावृत्त्या उपेने पशव आवर्तते य एवं वेद गायत्री सुस्तु
 ति प्रतिष्ठायै ब्रह्मवर्चसाय येनैव प्राणान् प्रयतितमन्मद्यती

राम
 २५२

३३

दांताः पवमाना नवति पशवो वा इडा पशवः छंदोमाः पशुष्वे
 वत पशून् धत्ति स्तोमः ॥५॥ आग्नेयीषु पूर्वेषामङ्गमुक्ता नि
 प्रणयं त्यथैतस्याङ्ग आग्नेयैः डां प्रणयं त्यनयो रे वरुणयः
 प्रति तिष्ठत्यैधवा ह न वत्याग्नेयैः डां पुस्तुवंति ब्रह्मवेवत ह
 त्रवसयुजी करोति ब्रह्मैव ह त्रस्य पुरस्तान्ति दधति ब्रह्मणा
 ह त्रं च विश्वानुगे करोति त्रैकजने नवत्यो नस्येवत द्वीयं
 प्रति तिष्ठत्यो जोवीर्यं त्रैकजनमुद्धंशीयं नवति यदेवोद्ध

ॐ शीयस्य ब्राह्मणमष्टाचत्वारिंश एव स्तोमो जवति प्रतिष्ठा
 यै प्रजापतये ॥ ६ ॥ गायत्रं वै सप्तममहस्रैष्टु नमश्चमं जागतं नव
 ममथैतदानुष्टु नमस्य दशमंतदाकुर्येदनुष्टु नम ॐ स्तोम्या
 प्रत्यहमुपेयुः परोपरावत यजमानो गच्छेन्न प्रति तिष्ठेदि
 तिया वै चतुर्विंशतिर्गायत्र्यस्ता अष्टादशानुष्टु नोनुष्टु
 तमेव तस्तोम्या परोहमुपयंति प्रतिष्ठाये प्रति तिष्ठति प्र
 जापति वा एतेनाहोपरिविविषति तन्न व्यववययद्वैश्वेधे

राम
 २५३

३४

परिविद्यमाणे वदत्यन्नाद्यस्य सोवयहस्तस्मान्न व्यववयमन्ना
 द्यस्मान्न वग्राहाय तदुच्यववययथाश्रेष्ठाय बलि ॐ ह्यमाणां
 पेशानं पर्यवनुदति गत्येतथा तद्यावत्पनुष्टु सावती वीच ॐ संपा
 यवित्रयुस्तद्धनतिरिक्त्वा स्वस्यो चैव यज्ञस्यारिष्टा अभिवा
 एते देवानां रोहंतीत्याकुर्येदशान्निरहर्निःस्तुवत इति पंचाना
 मक्रमनुरूपैः प्रत्यवयंति यथान्यासस्य प्रत्यवरोहे तथात
 न्नवचो निवतिया एवाम्ः प्रयं हंम्या अवदधाति ता एताड

दस्यतिवारुण्येकानवतियद्वैयजस्यदुष्टं तद्वरुणोऽगृह्णाति
 देवतद्वयजत्यादित्यैकानवतीयं वा अदिति रस्यामेव प्रतिनि
 श्रितिवनुर्विंशएवस्तोमो नवतितेजसे ब्रह्मवर्चसा य॥३॥ सु
 षमिद्धेन आवहेत्याप्रियआज्यानि नवंति प्रजापतिः प्रजाअ
 सृजतसदुग्धेरि रिवानो मन्यत स एतान्याप्रियआज्यान्यप्र
 श्यतैरात्मानमाप्रीणा दुग्धइव वा एष रिवानो यो दशनिरह
 र्निस्तुष्टुवानो यदेतान्याप्रियआज्यानि नवैत्यात्मानमेवैतैरा

राम
 २५६

३५

प्रीणातियदद्यस्वरुदितरितिस्वरवन्मैत्रावरुणमंतो वैसृजेत
 एतद्विशमममममंत एवतदेतेन स्त्ववते प्रतिष्ठाया उत्वामंदउ
 सोमा इत्यद्वैदमुक्त्वा न स्वरूपमिंद्राग्नी आगतं सुतमिति
 येनैवरूपेणाप्रयंतितदम्यंति स्तोमाः॥४॥ उच्चाते जातमीध
 स इत्यद्वैत्योगायत्र्यो न वत्सुक्त्वा न स्वरूपे पुनानः सोमवार
 येति पंथानमेव तत्पर्यवयत्याजायुर्विप्रभृतं मतीनामि
 तियदाज्ञे प्रवतीः कुर्युरतिपद्येरन्यदावत्यो नवैत्यनतिपाया

राम
२५५

तेन परोक्षमनुष्ठुममुपयंति गौरावितेन वत्येतद्वैयज्ञस्य श्वस्तने
 यज्ञौ रावितमेतदायतनो यजमानो यन्मध्यं दिनो यज्ञौ राविते म
 ध्यं दिनेन वति श्वस्तनमेव तद्यजमान आत्मघत्ते स्तोमः ॥६॥ क
 यानश्चित्रज्ञानुवदितिकवत्यस्तनप्राजापत्याः कोहि प्रतापतिः प्र
 जापते रात्रौ माचिदन्यद्विशं सतेत्युक्तानमेतदाशिषो ह्येतर्था
 दुस्ये मधुमत्तमा इत्युदयनीये हन्येतदाशिषो ह्येवैतर्हि
 तरो निर्वो विदद्वसुमिति स्तोमो वै तरो यज्ञो विदद्वसुस्तोमेन वै

गम
 २५६

यज्ञो युज्यते यज्ञो निर्वो विदद्वसुमित्याह यज्ञमेव तद्वनक्ति वा
 नदेवस्य चरुं यंत्रं तं पृष्ठं न वति गायत्री वैरं यंत्रं तस्य योनिस्त
 यामेव तद्योनौ रथं तं प्रतिष्ठापयति ते जो वै गायत्री छंदसां त
 जो रथं तं साम्नां ते जश्चतुर्विंशस्तोमानां ते ज एव न संम्यक्
 दधत्यपि ह पुत्रस्य पुत्रस्ते जस्वी न वत्यष्टाक्षरेण प्रथमाया
 ज च प्रस्तौत्यष्टाशफां स्तत्यश्वनवरुंध्रे घृक्षरेणोत्तरया
 र्थं यो प्रस्तौति द्विपाद्यजमानो यजमानमेव यज्ञे पशुषु प्रति

धापयति गायत्रं वैरथं तरंगायत्रं छंदो मङ्गायत्री पुरथं तरंगवति
 तेन स्वायोजनताया मृद्भोती मेवै लोका गायत्री यद्गायत्री पुर
 थं तरंगवती माने वत ध्वोका समाप्योतिष्ठंति मे भूति यं नवत्ये
 तेन वै मे धातिथिः काण्डो विनिन्दु का मृद्भोती गौडसृजत पशू
 नाम वरुधौ मे भूति यं क्रियते नीवर्तौ ब्रह्मसामं त्येका ह्यरणि भव
 धनः प्रतिष्ठाया एका ह्यरा वैवाग्वा चो व प्रतिष्ठाया तिष्ठंति का २५९
 लेय मङ्गाक साम नवति समान लोके वै कालेयं वरथं तरंगवत्ये

वैरथं तरंगपशवः कालेय मस्यां वै वपशुषुच प्रतिष्ठाया तिष्ठंति स्तो
 मः ॥१०॥ स्वादिष्टयामदिष्टयेति गायत्री नवति मदवद्वैरसवत्र
 ता य सवने मदमेव तद्दसं दधति गायत्रं नवति मदवद्वैरसव
 तृतीयं सवने मदमेव यदेव गायत्रस्य ब्राह्मणं संहितं न
 वति ह्यत्तरणि धनं प्रतिष्ठाये प्रतिष्ठाये वो तिष्ठंति सफे नवति
 सफे नवै देवा इमा लोका समाप्नुवन्त्यसामाप्नुवन् ससफस्य
 सफलमिमाने वै तेन लोको समाप्योतिष्ठंति रोहितकलीयं न

वतिवदेवरोहितकूलीयस्यब्राह्मणां श्यावाश्चाधीगवेनवतः
 समीचौविराजौदधन्यन्नाद्यायपिपीलिकमध्यासुसुवंती
 श्रेष्ठत्रं हत्वानासृषीतिमन्यमानः परंपरावतमगच्छस्य
 तामनुष्टुभं चोदतां मध्येववासर्पदिंद्रगृहोवाएषोनयेयज
 तेनयउत्तिष्ठतियएवविद्वानेतासुसुतेयज्ञायज्ञीयनिधनं
 सौहविषं नवतियज्ञायज्ञीयादेवतत्रतीयसवनेनयंतिवाज
 जिह्ववतिसर्वस्याप्त्यैसर्वस्यजित्यैसर्वंवाएतेवाजंजयेतियेद

४३३

२५८

शममहरागच्छंत्यन्तं वैवाजोन्नाद्यस्यावरुध्योदशाक्षरं निधनमु
 पयतिदशरात्रस्य च त्वैदशाक्षराविराजैराजमन्तमन्नाद्यस्या
 वरुध्यैसूर्यवतीपुसुवंत्यंतो वैसूरोत एतद्दशममन्तमन्त एव
 तदंतेनसुवतेप्रतिष्ठायाउपवत्योनर्वतिप्रतिष्ठायापरिवत्सा
 नर्वतिसर्वस्यपर्याप्त्यैचतुर्विंशएवस्तोमोनवतितेजसेत्र
 सवर्चसाया॥१॥विराड्भुवामदेव्यमग्निष्टोमसामनवतिशा
 त्वैरुत्तैसद्देवामदेव्यंस्तान्नां सद्दिराहुं दसां सत्रयस्त्रि

सो न विष्णोर्तीत्येनाम्बुयात्स्वणी देवपुण्यं न न्युदस्त्वामेतिबु
 धुरे ते वैष्णवी त्वाणी म न्युति ह्येति यवा मदेव्येन स्तुत्वाति
 ७ शस्तोमाना ७ सतामंतां संधायोतिष्ठत्यपि ह पुत्रस्य पुत्रः सत्वमा
 म्नाते ब्रह्मवादिनो वदंतियतः सत्रादुदस्त्वाता ३ स्तिता ७ इदितिय
 यत इति ब्रह्मयुरप्रतिष्ठाना अप्रज सोमविष्णोर्तीत्येनाम्बुयाद्यस्ति
 तादिति ब्रह्मयुः स्त्रायुकेषां ७ श्रीर्न विष्णतिनवसीया ७ शस्त्रयस्त्रि
 ७ शदहरा सुसमृद्धावेव प्रतितिष्ठति सर्वेषां वा एताः छंदसा ७
 रूपं यत्रिपदास्तेन गायत्र्यो यदेकादशाक्षराणि पदानि तेन
 त्रिष्टुभो यद्वादशाक्षरं पदं तेन जगत्पो यत्र यस्त्रि ७ शदहरा
 ७ त्वं तरि ह्येवा मदेव्यं मे तरि ह्ये ७ २७ सर्वेषां मे षवे
 सन् ७ स्तोत्रो यत्र यस्त्रि ७

२४२
 २५५

४०

स्तेन विराजस्तेनो अनुष्टुभो नखे कस्मादक्षराद्विराधयंति त्रय
 स्त्रि ७ श एव स्तोमो न वति प्रतिष्ठायै देवता सुवा एष प्रतिष्ठि
 तः ॥ १२॥ ॥ ७ ॥ ॥ श्री ॥ ॥ इति पंचदशः प्रपाठकः ॥ ॥
 समाप्तः ॥ ॥ ७ ॥ ॥ प्रजापतिर्वा इदमेक आसीन्ना हरा
 दीन्ना त्रिरासी सोमि न धेत ममि प्रासर्प्य स एह स एत मस्य
 पश्यत ततो वै तस्मै ब्यो ह्यष्टिर्वा एष आद्रियते यद्देत ज्योति
 रन व त्रज्ज्योतिषो ज्योतिष्टुमेष वा व प्रथमो यजानो य एतेना

निष्ठाशान्येन यज्ञते कर्तव्यमेव तज्जीयते वा प्रवामीयते यथा
 चाइदमग्नेर्जीता दग्ने यो विहयंत एवमेतस्मादध्याग्नो यज्ञा विह
 यंत यो हि त्रिवृदग्न्यं यज्ञं क्रतुमापद्यते स तं दीपयति यः पंचद
 शः स तयः सप्तदशः स तं य एकविंशः स तमेतत्तद्यदादुरेका
 यज्ञ इत्येतद्वि स सर्वे ज्योतिषो मानवंत्यसू रिर्वा एष स ततो यज्ञो
 द्वौ द्वौ हि सौमौ सवनं वहतस्त्रिवृत्यं च दशौ प्रातः सवनं पंचद
 शसप्तदशौ माध्यंदिनं सवनं सप्तदशौ कविंशौ तृतीय

४१

सवनं यामितदह्नि लोवस्यादेष एव कार्य इयं वै ज्योतिरियम
 नितस्य यंत्रिकैषा वा एतं यंतुमर्हति तस्य नवति शतं स्तोत्रा
 यः स्तासां या अशीति शतं ताः षड्विंशिन्यो विराजः षडृतव
 क्रतुश्चैव विराजा प्रतितिष्ठत्यथ या दशौषा वा आत्मन्या विर
 ङेत स्यां वा इदं पुरुषः प्रतिष्ठितो गौश्चाश्वश्चाश्वतरश्च गर्धन
 ष्चाजाश्चावयश्च ब्रीहयश्च यवाश्च तिलाश्च माषाश्चैतस्यामे
 व विराजि प्रतितिष्ठति तस्य द्वादशं शतं दहिणा वीरहा वा

एष देवानां यः सोममभिषुणोति याः शतं वै रंत देवानवदयते
 या दश दश प्राणाः ॥ १ ॥ अथैवा एत घृतस्य यद्दहिणा नवा अश्वे
 १ प्राणा ७ स्तानि स्मृणोति ये का दश्यात्मानं तया या दश सैव
 १ दहिणा १ ॥ अथैवा एत घृतस्य यद्दहिणा नवा अश्वे
 ते तैतमन्यश्नत एव मे तेन दहिणा वतायं कामं कामयते तम
 न्यश्नते शुनो वा एता यस्तस्य यद्दहिणा यद्दहिणा वतायज
 ते शुनमेवास्मिन् धमति ॥ १ ॥ अथैवा गौर्गवा वै देवा अशुरा

नेत्यो लोकेभ्यो नुदं तेभ्यो लोकेभ्यो भ्रातृव्यं नुदते य एवं वेद यद्द
 त देवा अशुरानेभ्यो लोकेभ्यो गोवयं ७ स्तर्जं गीत्वि गोवयति पा
 भ्रानं भ्रातृव्यं य एवं वेद तस्य पंच दशं बहिष्पवमानं वज्रो वै पंच
 दशो वज्रमेव तत्पुरस्तानि दधमति तेन विजयते पशुः स्तोमो वा
 एष एव भिवै पशुः समाहितः शिरस्त्रयी योणीयस्यो ग्रीवाः पा
 श्वभ्यां वरीयांसि भ्यां वरिष्ठो यत्पंच दशं बहिष्पवमानं न
 वति त्रिष्टं त्याज्यानि सप्त दशं माध्यं दिनं ७ सवनं कैमेकविंशं

रतीयसवनं रूपेणैव न तस्मिन् यत्पेकासं सुतानां विराज
 मतिरिच्यते तस्मात्पशोः पश्चादतिरिक्तौ ॥ २० ॥ अथैष आयुरायु
 प्रवेदेवा असुरानायुवतायुते भ्रातृभ्यं य एवं वेद स्वर्गकामो य
 जेतो ह्यः स्तोमायं त्यनपभ्रं शयैते नैवामया विनेया जयेद
 तिरात्रः कार्यः सगायत्री ॥ संपद्यते प्राणो गायत्रायुरेष अ
 युश्चैवास्मिन् प्राणं वो ने समीचीदक्षति स्वर्ग्यावा एते स्तोमाय
 ज्योतिर्भवति ज्योतिरेवास्मै स पुरस्ताद्वरत्यथैष गौरेकया वि

राम

२६२

४३

राजमतिरिक्तं आरंभणमेव तदथैष आयुरेकस्या विराज
 न आसाद एव सोऽथोऽनातिरिक्तौ स्तोमो मिथुनौ प्रजात्या ए
 ते वै त्रिकडुका स्तोमा एते ह्यिन्द्रः सर्वा रश्मि मृष्य ऋषिप्र
 जया पशुनिर्य एवं वेद ॥ २१ ॥ प्रजापतिः प्रजा असृजत ता अ
 स्मै श्रेष्ठाय नातिष्ठंत स आसां दिशो प्रजानां चर संप्रवृत्स स
 जं कृत्वा प्रत्यमुचत ततो स्मै प्रजा श्रेष्ठाय नातिष्ठंत तिष्ठंत स्मै
 समानाः श्रेष्ठाय य एवं वेद सोऽकामय तं द्रोमे प्रजाया ॥ २२ ॥

षष्ठादिति तामसौ स्वर्जं प्रत्य सुवर्ततो वा इन्द्राय प्रजाः श्रेष्ठाय
 तिष्ठंतत हिल्यं पश्यंत्यो यत्पितर्यं पश्यंतस्तस्माद्यः पुत्राणां दायं
 धनतममिवोपैतितं मन्यंते यमेवेदं न विष्यतीति ततो वा इदमि
 द्रो विश्वमजयद्बुद्धिश्चमजयत्तस्माद्विश्वजिज्ञो मा कामयतय
 ग्मेन निजितं तदनिजयेयमिति स एतमनिजितमपश्यते नान
 निजितमन्यजयद्यदनिजिह्ववत्यननिजितस्यानिजित्यैतौ वा
 एताविंशस्तोमौ वीर्यवैतौ शिल्पवा एतौ नामस्तोमा वास्तं पश्य

राम

२६३

ते शृणु शिल्पं य एवं वेद न वै यमौ नामस्तोमौ स्तो यो यमाभ्यां यजे
 तेताभ्यां यजेत समर्थो पुनरभ्यावर्तं छंस्लोमानवंति पुनरभ्या
 वर्तं छंस्तेताभ्यामिंद्रो जितमजयत्री छंस्त्रिदशनिजितः प्रणयति
 त्रीन्यं च दशस्त्री सप्तदशः स्त्रीनेकविंशस्ते द्वादश संपद्यंते द्वाद
 शमासाः संवसरः संवसरः प्रजापतिः प्रजापतिमेवाप्नोति च
 तुरस्त्रिदशश्च जितः प्रणयति चतुरः पंचदशश्च तुरः सप्तदश
 स्ते द्वादश संपद्यंते द्वादशमासाः संवसरः संवसरः प्रजापतिः

प्रजापतिमेवाप्नोति॥३॥उपत्वा जामयोगिरश्म्यपवती प्रति
 पङ्कवतिलोमस्य रूपं प्राणैर्वा एष व्युत्थत इत्या दुर्यः सर्वं ददा
 तिसर्वांस्त्रोमां सर्वाणि पृश्नान्फपैतीति यद्वा यव्या नवति प्राणा
 स॥ ना० मृद्यै सरस्वतश्च सरस्वत्या श्रोत्रे नवतो मिथुनैवा एत
 य सरस्वा० च सरस्वती च मिथुनमेवा स्य यज्ञमुखे दध्मति
 प्रजननाय सा वित्री च तुथी नवति दुःश्चरं वा एष करोति यः
 सर्वं ददाति यः सा वित्री नवति सवितृ प्रसूतं मे कर्मासिदिति

यम
 २५४

सवितृ प्रसूतमेवा स्य कर्म नवति ब्राह्मणा स्यत्यापंचमी नव
 ति ब्रह्मवै ब्रह्मणा स्यति ब्रह्मैवा स्य यज्ञमुखे दधात्याग्निपावमा
 नीषसी नवत्यग्निरेवैनं निष्ठपति पवमानः पुनाति प्रूतमेवै
 नं यज्ञियं पृश्नान्फपनयति यंति वा एते पथ इत्या दुर्यं संभायाः
 ऊर्ध्वत इति पावमान उत मसृचो नवति तेन पथो नयंति स तु
 वैष्टधेः सुवीतेत्या दुर्य एना निवदिष्यवमाने युंत्पादित्यपव
 ती प्रति पङ्कवत्यपवैरथंतरं रथंतरमेवास्मै तया युनक्ति

रस्वतो द्वितीया भवति स्वर्गो लोकः सरस्वा न्स्वर्गो लोको बृहद्बृहदे
 वास्मै तया युनक्ति सरस्वत्या स्त्रुतीया भवति वाग्वै सरस्वती वाग्दे
 रूपं वै रूपमेवास्मै तया युनक्ति सा वित्री चतुर्थी भवति प्रजाप
 तिवै सविता प्रजापतिवै राजं वै राजमेवास्मै तया युनक्ति ब्रा
 ह्मणस्य न्यापं च मी नवति ब्रह्म वै ब्रह्मणस्य ति ब्रह्म शक्यः
 शक्नोतीरे वास्मै तया युनक्ताग्निपावमानी षष्ठी भवति गाय
 त्री वै रेवती गायत्रं ददा अग्नी रेवती रे वास्मै तया युनक्ति नव

४६

त्वारिषद्भ्यो विनवन्ति यदनि रुक्ता नितेन विनवन्ति सद्वा णि स्वा
 राणां ज्ञानित ज्ञा मिना ना देव त्वै लुवंत्य जामिता ये सुष मिद्धेन
 आवहेत्या प्रिय आ ज्ञा निनवन्ति प्रजापतिः प्रजा असृजत स दु
 ग्धेरि रिचानो मन्यत स एतान् प्राप्रिय आ ज्ञा न्यपश्यतैरात्मानं
 माप्रीणा दुग्ध इव वा एष रिचानो यः सर्वं ददाति यदा प्रिय
 आ ज्ञा निनवन्त्यात्मानमेव तैराप्रीणा त्येतर्हि तु वैष्टधानिय
 शायतनं कल्पन्त इत्याहुय इयं तरं प्रथमं बृहदुत्तमं मध्यस्तं

राणीति जामिवा एतद्यज्ञे क्रियत इत्यादुर्यसर्वाणि निधनवन्ति स
 ह क्रियन्त इति यदन्तरा सो मायं त्यन्तरोक्ता निशस्यन्ते तरावषड्
 वर्तितेना जामिच्यत्पासमिडाश्च निधनानि वा दुस्तेना जामि
 च्यवन्ते वा एतदेव त्पः स्वादाय तनादित्पादुर्यत्रयस्त्रिंशां सो
 माघंतीति यज्ञाय त्र्योम वर्तितेना यतनान्न च वर्तयेय हि का च
 गायत्री सारेवती ॥ पापशुचिर्वा एष व्युच्यत इत्यादुर्यः स
 र्वददातीति छवी परिधत्ते पशु निरेव समुध्यते रोहिणी छवी

राम
 ५६६

४७

नवत्येते द्वैपश्रुनां नृयिष्ठं रूपं यद्रोहितं साक्षादेवै नानवरु
 धेरण्येति स्त्रोवसत्यारण्यतातिरन्नाघमवरुंध उदुंबरे वसत्य
 गुदुंबर उर्ज्जमे वावरुंधे खनित्रेण जीवत्यवृत्तिमपजयत्यम
 यतः क्षादमिर्नवत्यमयत एवास्मा अन्नाघं रदत्यस्मा
 ब्रूलोकादमुष्माञ्च निषादेषु तिस्त्रोवसत्यस्यां वा एते परीता
 यदेवास्यामन्नाघं तदवरुंधे जने तिस्त्रोवसतिजन्यं तानि
 रन्नाघमवरुंधे समानजने तिस्त्रः समानजन्यं तानि दीद

शैतारात्रयो भवन्ति द्वादशमासाः संवसरः संवसरमन्वेन्ताद्यं प्र
 जायते तद्देवास्वावरी धे संवसरं नया चेदमाद्यमिव वा एतद्यः
 सद्योदत्तं प्रत्यत्ति सद्यो वै देवानां संवसरो नो दीयमानं प्रति
 नुदेदन्ताद्यस्याप्रतिनोदायोष्णीषं विनर्त्ति शिल्पत्वाय नमृन्म
 येनपि वेदाहुतिर्वा एषायद्वा क्षणास्यमुखेन वै मृन्मयमाहु
 तिमानशेथयदमृन्मयपो भवति स्वएव मुख आहुतिं नु
 होति ॥६॥ पंचविंशोऽग्निष्टोमः सर्वजिता वै देवाः सर्वमज

२६९

यंसर्वस्याद्यै सर्वस्य जित्यै सर्वमेवैते नान्नोति सर्वं जयते त
 स्य सहाव्रतं षष्ठमर्कं शस्यते चतुर्विंशतिः संवसरस्या
 द्विमासाः संवसरः पंचविंशोऽन्वेत्ततः संवसरादेते नान्ना
 धमवसंधेन्ता दो भवति य एवं वेदैते न वै गौरांगिरसः सर्व
 पाभानमतरसर्वं भानंतरत्येते नस्तोमेन तुष्टुवानः ॥१॥
 अथैष ज्योतिः पराङ्मुखा त्रिरात्रोर्वा उऽग्निष्टोमो यस्त्रिरात्रे
 विन्रं शतेन तस्मिन्पुनरुपययोऽग्निष्टोमे प्रायश्चित्तिम

मत्तदपि ह्येतेनैकविंशतिदहिणेन पुनर्यजेत यस्मिन्नेव
 यज्ञक्रतौ विभ्रंशते सैव तस्य प्रायश्चित्तिरुपसदिसहस्रं
 प्रातरनुवाकमन्त्राहतदसौ लोकः सहस्रं दहिणास्तदंतरिक्षं
 सहस्रमेतान्यक्षराणि तदयं लोक एषु प्रतिष्ठितिय एवं लोकेश्वर
 वेदकक्षावा अन्यसहस्रमित्यादुरक्षरे स्था अन्यदितियत्रि
 रात्रे दीयते तदृक्छा अथ यदग्निष्टोमे तदक्षरे स्थाय सह
 स्त्राक्षरास्तु ब्रह्मसाम भवति सहस्रस्यैव सा प्रतिष्ठितिय वि

राम
 २६८

द्वे सहस्रंगावउत्तराधरा इत्यादुस्तावदस्माद्द्वौ कास्वर्गौ लोक इ
 तितस्मादादुः सहस्रयाजीवा इमां लोकांश्चाप्नोतीति पशुनिर्वा
 एष्वृध्यत इत्यादुर्यः सद्यः सहस्रं ददातीति पक्षिषु ब्रह्मसाम
 भवति पाद्वो यज्ञः पाद्वो यज्ञ एव पशुषु प्रतिष्ठितिय
 त्रिवृतं स्तोमं संपद्यते विराजं छंदः प्राणो वै तदृदन्नं विरा
 एन वै प्राणशतेन तात्पारयति नान्मृते प्राणो ह्यप्राणेषु चैवा
 धेयं प्रतिष्ठितिय ॥ ८ ॥ अथैष सर्वज्ञोतिः सर्वे स्यासिः सर्वस्य

जितिः सर्वमेवैतेना न्नोति सर्वं जयति परमो वा एष यज्ञः परमं स
 हस्त्रं परमता गच्छति य एवं वेद तस्य द्विशताः स्तोत्रीया अतो वै वा
 वो द्विशतमेतः सहस्रमत एव तदंतं प्रतिष्ठापयति कृतस्तोमो वा
 एष सर्वमेवैतेना न्नोति सर्वं जयति सर्वं हि कृतेन जयति वि
 राजं सं पद्यते न्नं विराजन्नाद्यमेवावरं धाक विंशो ग्निष्ठा मा
 भवति प्रतिष्ठा वा एक विंशो तत एव यज्ञस्य प्रति तिष्ठति।
 ॥६॥ अथैष विश्वज्योतिरुक्त्वा पशवो वा उक्त्वा नि पशवो विश्व

राम
 २६६

ज्योतिर्विश्व एव ज्योतौ पशुषु प्रतितिष्ठत्यदन्निर्द्धं विराजन्नामांघ्रो
 कानां न्नोति सवनैरेष उत्तरमुत्तरं विराजन्नामांघ्रो य उत्तरमु
 त्तरमेतस्य सवनं वषीयस्तेन विराजन्नामांघ्रो तु उत्तर एषानो
 कानां ज्ञायां स्तेने मांघ्रो कानां न्नोत्यस्त्विर्द्वा एष संततो यज्ञो
 द्वौ हि स्तोमौ सवनं वहतस्त्रि वृत्पंचदशौ प्रातः सवनं सप्तद
 शपंच विंशो माध्यंदिनं सवनं चतुर्विंशो शैक विंशो त
 तीक्ष्ण सवनं यद्वै युक्ते संतत आधीयते वहति तद्यथा युक्ते

संतत आदध्यादेवमेव तस्मिन्सहस्रमाधीयत उभे बृहदयं तरे भवत
 इयं वैरयं तरं द्यौर्बृहदेवास्माच्चोका जायते वासुष्मादुभयोरनयो ह्यो
 कयोः प्रतितिष्ठत्यनुशुभ्याथर्द्धं नवति मे षजं वै देवानामथ
 र्द्वाणो मे षजायैवारिष्ट्या उद्धृषीय मुच्छानां ततो भवति सर्व
 षां वा एतत्पृष्ठानां रूपं सर्वेष्वेव रूपेषु प्रतितिष्ठत्युच्छो न
 वति पशवो वा उच्छानि पशवः सहस्रं पशुष्वेव तत्पशून्ध्या
 ति ॥१०॥ यो वा अग्निष्टोमे त्रिरात्रं प्रोतं विद्या सोऽग्निष्टोमे स

राज
 २३०

हसं दद्यान्निरात्रायत न हिसहस्रमुपास्मै गायतानस उपोषु जा
 तमभ्युरं पवस्व वावो अग्निय इति प्रति पदो न वं त्येत द्वे त्रिरात्रम
 कः पवमाने रयं तरं करोति पवमानस्यात्यं वा मदेयं बृहत्पृष्ठमियं
 वैरयं तरं तं रिहं वा मदेयं द्यौर्बृहदि मे लोकास्त्रिरात्रो यदेता
 नि सामानि सध्वि रयं च करोती माने वत चोका सं दध्याति ते नृत्रि
 रात्रमानोति ककुतं प्राचीमुद्धृति पुरो ह्येतया सत्या पशुर्द्वीयं
 करोति तस्या मिडानां संहारः पुरुषो वै ककुप्पशव इडाना

ॐ संसार आत्मन्येव तत्पश्यन् प्रतिष्ठापयति प्रज्ञं पीयूषं सर्वं य
 दुष्कृमि मिति सतो बृहत्सो नवंति स्रवास्तो बृहत्सो वै देवा इमां लो
 कां व्याप्नुवन्निमाने वै तानि लोकां व्याप्नोति तावा एता गायत्री
 यत्रिपदास्तेन गायत्री स्तावा एता जगत्यो यद्वादशाक्षराणि प
 दानि तेन जगत्यस्तावा एता बृहत्सो यत्पद्यु ॐ शदक्षरास्तेन
 बृहत्सुः सर्वेषां वा एता श्वदसा ॐ रूप ॐ सत्ताणि रूपाणि पश्य
 नाम वरुंध एतद्वै प्रत्यहं महाव्रतं तस्य गायत्र ॐ शिरो बृहद्

राम
 २३१

शंतरेपहौ वामदेव्यमात्मा यत्ताय जीयं पुष्टं दहिणा एवाकर्षमे
 षवावप्रत्यहं महाव्रतेन कृते य एतेन यजते तस्य बृहत्सुं प
 द्भिर्ब्रह्मसामेति तदा दुष्टं दोषाधीयते यद्बृहत्सुं घनवति प
 द्भिर्ब्रह्मसामेति श्रायती यमो वकार्यं नष्टं दोषाधीयत एषो
 सहस्रस्य प्रतिश्रुतिः सहस्रमन्यमनिति घटी त्पादुः सहस्रम
 न्योन्वाति घटीति कज्जने प्राची सुहृदस्तथ्ययदेष्टा द्विपदा क
 ज्जने लोके क्रियते सहस्रस्यैव मोन्वास्त्रायो नुष्टु न ॐ संपद्यते

वागनुष्टुप्वात्रिरात्रस्तेनत्रिरात्रमाप्नोति॥११॥ आदित्याश्चोगि
 रसश्चादीहंततेस्वर्गलोके स्यर्द्धततंगिरस आदित्ये न्यः श्वः
 सुत्यां प्राबुव ७ स्त आदित्याष्टतमपश्य ७ स्त ७ सद्यः परित्रीया
 यास्यमुजातारं वृत्वातेनस्तत्वासर्गलोकमायन्नहीयतांगिर
 सोभ्रातृव्यवान्यजेत न वत्यात्मना परास्पभ्रातृव्यो भवति य
 एवं वेद तस्मा अमुमादित्यमश्न ७ श्वेतैर्किंवा दक्षिणामानय
 ७ स्तैत्रतिष्ठत्यव्यन्न ७ शतस एतान्यायास्यां न्यश्यतैरात्मा

राम

२७२

न ७ समश्रीणाद्यदायास्यानि भवंति नेषजायैवशांत्यैस्वर्गकामो
 यजेत बृहती ७ संपद्यते बृहत्या वै देवाः स्वर्गलोकमायन् स्वर्गमे
 वै तेन लोकामाप्नोति पशुकामो यजेत पशवो वै बृहती पशुधेव
 प्रति तिष्ठति॥१२॥ एतस्यैवैकविंशमजिह्वो मसाम ब्रुत्वा
 नया विनं याजयेत्प्राणो वै त्वष्ट्राणा आदित्यः प्राणैरेष बृ
 व्यतेय आमया बी प्राणैरेवैन ७ समर्द्धयति विराज ७ सं
 यते पवा एतस्मादन्ताद्यं कामतिय आमया व्यन्ने विराजन्

यमेवास्मि नृधात्येकविंशोऽग्निश्चोमोभवत्यप्रतिष्ठितोवाप्य
 यआमयावीप्रतिष्ठेकविंशः प्रत्येवतिष्ठत्येतेनैवान्नायकामोवाप्रतिष्ठा
 कामो वायजेतान्नेविराद्युतिष्ठेकविंशोत्यन्नेप्रतिष्ठत्यर्द्धरावेदि
 नृवत्येतद्वाअस्यावीर्यवत्नमंवीर्येणैवयज्ञं समर्द्धयतिख
 लउत्तरवेदिरत्रहिसरसः समवेतिसरसमेवयज्ञं करोतिख
 लेवालीयपोनवत्येतयाहितंरसमुत्तुपंतित्रिवसः सां ३ः
 सोमकयाणः संद्रत्वायसर्वादिशोश्चरथाः सोमप्रवाकाविध्य

यत्न

२७३

वंतिसर्वान्यएवास्मैदिश्योन्नायमवरुंधेयोजनेचतुर्वाहिणाप्रा
 चादिशिप्राहैवमिववाअध्वनोविमितायैवाध्वनोमात्रातोध
 वयंतित्रैपदेप्रष्टिवाहिनोदीचागव्यतौद्योगेनप्रतीचाको
 शस्दूरेणादहिरौतद्वैदिशांरूपंयदेवदिशांरूपंतेनयज्ञ
 संमर्द्धयंतिसह्यैरदृतयोरथानवंतिततोयंनवनीतमुदि
 यात्तदाज्येपिकार्यं सघस्त्वाय॥१३॥ अथेषोऽंगिरसामनुकी
 रेतनवाअंगिरसआदित्यानामवन्योहीनआबुजावरद्व

स्वास एतेन यजेता प्रोति इदं प्रोहमा भवन्त्येतेनो गिर स आदि
 त्या ७ स्तस्य वतुर्वि ७ शोपवमानौ चतुर्वि ७ शत्य हारा गायत्री ग
 य आ वै देवा इमा ह्योका च्या भवन्निमाने वै तेन लोक च्या भो
 तिते जो ब्रह्मवर्चसं गायत्री तेज एव ब्रह्मवर्चसमवर्धये प्राणो
 गायत्री प्रजननं प्राणा देव गायत्र्याः प्रजायत उ न ये स्तोमा
 युग्मतश्चायुजश्च तन्मिथुने तस्मान्मिथुनात्प्रजायते विराज
 ७ संपद्यते च विराजन्नाद्यमेवावर्धय एकवि ७ शो निश्चो मोन

वति प्रतिष्ठावा एकवि ७ शो तत एव यज्ञस्य प्रतितिष्ठति ॥ १५ ॥ अ
 थैष विश्वजिह्विल्यः शिल्पवा एष स्तोमानो पश्यते गृहे शिल्पय
 एवं वेद तस्याष्टादशौपवमानौ च क्रीवान्वा एष यज्ञः कामाय
 य कामं कामयते तमेतेना न्यश्नते यत्र हि च क्रीवता कामयते त
 दभ्यक्त ते स्वर्ग कामो यजेत स्वर्गो लोकः पृष्ठानि स्वर्गमेवै तेन
 लोकमाप्नोति ते जो ब्रह्मवर्चसं पृष्ठानि यदेकं पृष्ठानि मे
 वं त्येकं चैवास्मि ७ स्ते जो ब्रह्मवर्चसं दधत्यन्नं पशवः पृष्ठानि

यदेकधृष्टानिभवत्येकधैवास्मिन्ननाद्यं पशून्धृतित
 दादुर्नानालोकानि पृष्ठानियदेकस्मिन् यज्ञकृतौ समवरु
 ध्यंत ईश्वराय जमानो प्रतिष्ठातोरित्येकविंशं होतुः
 पृष्ठमवतिप्रतिष्ठावा एकविंशो मध्यत एव यज्ञस्य प्र
 तितिष्ठत्येकविंशो म्निष्ठो मोमवतिप्रतिष्ठावा एकविं
 शो तत एव यज्ञस्य प्रतितिष्ठति द्वावेतावेकविंशो नव
 तो द्विपाद्यमानो यजमानमेव यज्ञे पशुषु प्रतिष्ठापय

१७
 २७५

ति॥१५॥ अथैष एकत्रिकः प्रजापतेरुद्भिदेतेन वै प्रजापतिरेषां
 लोकानामुदन्तिनकृतस्तोमोवा एष उद्भिन्नं ह्येव कृतस्य
 येदकयात्कवन्त्येको वै प्रजापतिः प्रजापतिमेवाप्नोत्यथ य
 तिसृन्तिस्त्रय इमे लोका एषे वै प्रतितिष्ठति गायत्रीं संप
 ष्यते ते जो ब्रह्मवर्चसं गायत्री तेज एव ब्रह्मवर्चसमवरुं च प्रा
 णो गायत्री प्रजनने प्राणा देव गायत्र्याः प्रजायतेऽयार
 चारु रिष्णा पुनान इत्यार्तवः पवमानः सर्वेषां वा एषा ह्यं द
 ता उच्चतस्त्रः संपद्यते चतुष्पादाः पशुष्वेव प्रतितिष्ठति ॥१५॥

लोके ५

सांरूपं सर्वेष्वेव छंदः स्वार्नवंपवमानं प्रतिष्ठापयति तस्यो
 गायत्रपाश्चनगायत्रादेति न साम्नो न निधनं नात ॥ ॥ छं ॥
 ॥ इति षोडशमः प्रपाठकः ॥ ॥ समाप्तः ॥ ॥ छं ॥ ॥ श्री ॥
 देवा वै स्वर्गलोकमायं स्तेषां देवा अहीयंत वा त्यां प्रवसं
 तस्त आगच्छन्त्यतो देवाः स्वर्गलोकमायं स्तेन तं स्तोमं
 न छंदो विंदान्येन तानास्यं स्ते देवा मरुतो ब्रुवन्ते ते न्यस्त
 ॥ स्तोमो तं छंदः प्रयच्छत ये नस्तन्नास्यं स्ते देवा मरुतो ब्रुवन्

स्तेभ्यस्तं स्तोमं स्माना प्रवानिति तेभ्य एतं षोडशं स्तोमं
 प्रायच्छन्परोक्षमनुष्टुभं ततो वै ते तानास्यन्हीना वा एते ह्यं
 ते ये वा त्यां प्रवसंति न हि ब्रुवन् चर्यं चरंति न कृषिं न वणिज्या
 षोडशो वा एतं स्तोमः समाप्तुमर्हति मरुस्तोमो वा एष या नि
 क्षत्राणि छंदांसि तानि मरुतां कर्तुं प्राचीमुद्ग्रह्यथ यदे
 पाद्विपदा कर्तुं नो लोके क्रियते रूपेणैव नां स्तस्मै इयत्य
 धादीं इति विषमं छंदो विषमं इव वै ब्रातः सवी नैव

नां समाकरोतितामुद्योतानं धृतानो मारुतस्तेषां गृहपतिरासी
 त एतेन स्तोमेनायजंत ते सर्वे आर्ध्वं न्यदेत साम न वत्सुध्या
 एव यन्निरुक्तं निधनमुपेयुर्गृहपतिरेव धर्मादपेतरान्भीता
 थयदनिरक्तमुपयंति सर्वानेवैनामृद्वै नृतौ प्रतिष्ठापयति
 गरगिरोवा एते ये ब्रह्माद्यं जन्यमन्नमदंत्यदुरुक्तवाक्पुरुषैः क
 मा दुरदं द्युदं देन द्युतश्चरंत्यदीक्षिता दीक्षितवाचं वदंति षोड
 शोवा एते प्रा ७ स्तोमं पाप्मानं निर्दंतुमर्हति यदेते चत्वारः प्रा

राम
 २७७

उशानवतितेन पाप्मनोधिनिर्मुच्यंते देवो वोऽविष्णो दाइत्यग्नि
 शोमसामकार्यं देवतास्त्वैवान् प्रतिष्ठापयत्यथो भवत्वा दुरद
 शिगातुचित्तमइत्येव सतो बृहतीषु कार्यं विप्रमइव वै ब्रातः
 सर्वानेवैनां सतो बृहतः करोति तदा दुःशिथिलमिव वा एत
 द्ब्रह्मदः श्वराचरं य सतो बृहती देवो वोऽविष्णो दाइत्येव कार्यं
 मेघावै प्रतिष्ठिता बृहती या पुनः पदातघृतपदं पुनरारभते
 तस्मात्पुनो मातर मध्येत्पक्षीषव प्रतो दश्च ज्यो द्वा इश्च विप

यश्च फलकास्तीर्णः कलशं वासः कलबलहे अजिने रजतो नि
 वस्तु इह पतेर्बलकांता निदाम तूष्णीं तरेषां देह दामनी देहे उ
 पान हो द्विष ७ हितान्यजिना न्येत द्वैत्रात्पधनं यस्मा एतद्दति
 तस्मिन्नेव मृजानायंति त्रयस्त्रिंशता त्रयस्त्रिंशता गृहपति
 मजिसमायंति त्रयस्त्रिंशद्दिदैवा आर्ध्वं नृध्या एवा ॥ १॥ अ
 थैष षष्ठोऽशीये नृश ७ सानिदिताः संतो ब्राह्म्यां प्रवसेयुस्त
 एतेन यजेरन्मजि पूर्वैरावा एते पाप्मना गृहीता ये नृश ७

तान
 २९८

सानिदिताः संतो ब्राह्म्यां प्रवसेयुस्त एतेन यजेरन्मजि पूर्वैरावा एते पाप्मना गृहीता ये नृश ७
 तितेन पाप्मनोधिनिर्मुच्यंते यदेकविंशो ग्निष्टो मो नवति प्र
 तिष्ठावा एकविंशो मध्यत एव यज्ञस्य प्रतितिष्ठत्यष्टो नव
 ति पशवो वा उक्ता नि पशवो नृश ७ समग्रं परिणयंति पशुनि
 रवै नानग्रं परिणयति ॥ २॥ अथैष षष्ठोऽशीये क निष्ठाः
 संतो ब्राह्म्यां प्रवसेयुस्त एतेन यजेरन्मजि पूर्वैरावा एते पाप्मना गृहीता ये नृश ७
 निष्ठाः संतो ब्राह्म्यां प्रवसेयुस्त एतेन यजेरन्मजि पूर्वैरावा एते पाप्मना गृहीता ये नृश ७

त्रिवृत्सोमानां मुखत एवैनान्यत्स्यपरिपायतियद्वेषोऽशेस्तो
 नेभवत्सोमपापमनोधिनिर्मुच्यत एकाविंशोऽग्निष्टोमो नवति
 प्रतिष्ठावा एकविंशो तत एव यत्स्य प्रतितिष्ठति ॥ ३॥ अ
 थ षशमनीचामेदुणां स्तोमो येत्येष्टाः संतो द्वाव्यां प्रवसेयु
 स एतेन यजेरन्त्यादयः ७ श्रेहं तूर्ध्वं स्तोमा येत्यनघं ७ शा
 येतेन वै शमनीचामेदु अयजेत षैते प्राञ्जलीतकः सामश्च
 वसो गृहपतिरासीतां लुशाकपिः स्वार्गान् निरनुव्याहरदवाकी

राम
 २७६

र्षतकनीयाः ७ सौ स्तोमा वुपागुरितितस्मात्कौष्ठीतकीनां न कश्च
 नातीव जिहीते यज्ञवकीर्त्ता हि ॥ ४॥ इन्द्रो वै त्रिः शिरसं स्वाष्टम
 हं स्तमश्चोलावागन्यवदसोऽग्निमुपाध्वस एतदग्निस्त
 त्रमयश्च तदात्मन्यधिविधाय तेनेन मया जयते नास्याश्चोला
 वाचमपाहन्त पाश्चोलावाचं हते य एवं वेद यो पूत इव स्या
 दग्निश्चुताय जेतान्ति नैवा स्य पाप्मानं प्रहस्य त्रिवृता ते ज्ञो
 ब्रह्मवर्चसं दधति तदा दुर्यत्रिवृद्भवत्येकस्मा देवांगत्या

ला

भानमपहंतिमुखादेवेतित्योतिष्ठोमएवकार्योयत्रिवृद्धवति
 यदेवास्यमुखतोपपतन्नेनापहंतियत्पंचदशोयदेवास्योर
 स्तोवाक्षोरपुततन्नेनापहंतियत्सप्तदशोयदेवास्यमध्यतोप
 तंतन्नेनापहंतियदेकविंशोयदेवास्यपदोरष्टीवतोरपुत
 तन्नेनापहंतिवैश्वानरंवाएषप्रविशतीत्याहुर्योग्निष्टुताय
 नतइतिवारवंतीयमग्निष्टोमसामकार्यतस्ययदपुततदग्निः
 हापयत्यथेतरःश्रुतिःपुतउदेति॥५॥ त्रिवृदग्निष्टुदग्निष्टो

राम
 २८०

तस्यैवायव्यास्वग्निष्टोमसामब्रह्मवर्चसकामोयजेततेजो
 वेदिवृद्धमवर्चसंयद्वयव्यास्वग्निष्टोमसामभवत्पैवैनत
 इमतिथथाहिरण्यनिष्टपोदेवमेनमग्निष्टुनिष्ठपति॥६॥ ए
 तस्यैवरेवतीषुवारवंतीयमग्निष्टोमसामसामवृत्वापशुका
 मोयजेतजरत्कक्षोवाएषयोपश्रुर्यथावैनरत्कक्षेपशवोन
 रमेतएवमेतस्मिन्पशवोनरमंतेयोपश्रुर्यदावैनरत्कक्ष
 मग्निर्देहत्यथैनमन्निवर्षत्यथास्मिन्नोषधयोजायंतेथ

वैतस्मिन्यशवोरमंतेरमंतेस्मिन्यशवोयएवंवेदयदेवास्या
 पशव्यंतदग्निष्टुंनिर्द्दृति यदग्निष्टुंनिर्द्दृतितदङ्गरेवती
 निःशमयति॥७॥ऽप्योतिष्ठोमेनाग्निष्टुतायऽरुविभ्रष्टोयजे
 तयस्मिन्वायऽरुक्रतौविभ्र०शेताग्निष्टुएतस्यहव्यमन्तिथो
 यजेविभ्र०शतेनदेवताहव्यंगमयत्यग्निमेवैकघर्हति
 यद्वैस०शीर्यतेथान्यनिष्कृर्ध्वंतिनतेनतघातियदावावतं
 निष्कृर्ध्वंत्यथतघातियेष्वेवस्तोमेषुविभ्र०शेतयस्मिन्यऽरु
 क्रतौतैरेवयजेतयेष्वेस्तामेषुविभ्र०शेतयस्मीन्यन

यम
 २८९

क्रतौतेष्वेवप्रतितिष्ठति॥८॥सप्तदशेनाग्निष्टुतान्नाघकोमोय
 जेतान्वैसप्तदशोमिरन्नाघस्यप्रदाताग्निरेवास्माअन्नाघं
 प्रयच्छत्यन्नादोनवतियएवंवेदसर्ध्वःसप्तदशोनवतिप्रजा
 पतिर्वैसप्तदशःप्रजापतिमेवाप्नोति॥९॥त्रिवृदग्निष्टोमस्त
 स्यानिरुक्तं प्रातःसवनं प्रजापतिः प्रजाअसृजततामसा
 मृष्टाअपाक्रामंस्तएतदनिरुक्तं प्रातःसवनमपश्यत्तेना
 सामंघ्यं व्यवैताएनमुपावर्तंतपर्येनमविशन्नामदासोय

स्मा ५

जेतयदेतदनिरुक्तं प्रातः सवने नवति मध्यमे वा सांध्यवै त्पपै
 नमावर्तते पर्येनं विशंति स एष प्रजापतेरष्टर्षोनास्मात्पूर्वो
 नवति य एवं वेद ॥१०॥ त्रिवृदग्निष्टोमस्तस्य प्रातः सवने स
 ममे सन्नेषु नाराशं सेष्वेकादश दक्षिणा व्यादिशत्यश्वदा
 दशा दमध्यं दिने ताउ नयीरपा करोत्येकादश दक्षिणा व्या
 द्धिषु तृतीयसवने तावशायामपा करोति त्रयस्त्रिंशदे
 ता दक्षिणा नवंति त्रयस्त्रिंशदेवता देवता एवाप्नोत्यश्व

राम
 २८२

श्वतुस्त्रिंशो दक्षिणानां प्रजापतिश्चतुस्त्रिंशो देवतानां प्र
 जापतिमेवाप्नोति स एष बृहस्पति स वो बृहस्पतिर कामय
 त देवानां पुरोधां गच्छेयमिति स एतेनायजत स देवानां पु
 रोधमयजत देवानां पुरोधां गच्छेयमिति स एतेनायजत स
 गच्छति पुरोधां य एवं वेद स एष स्वपति स वो यच्छा
 पत्यायानिषिचेर स एतेन यजेत गच्छति स्वापत्यं य एवं
 वेद दक्षिणा जिनै ध्या निषिच्य त एतद्वै प्रत्यहं ब्रह्म वर्चसे

अस्मद्वर्चस एवाध्यानिषिच्यत आग्नेना निषिच्यते तेज आग्ने
 तेज आत्मधत्ते ॥११॥ त्रिवृदग्निष्टोमः ससर्वस्वारोयः काम
 येतानामयता मुलोकमिया मिति स एते नयजेत प्राणो वै
 त्रिवृत्प्राणस्वरः प्राणानेवास्पबहिर्हिरादध्मातिताजक्र
 मीयते त्रिवृद्वैस्तोमानां हे पिष्टो यत्रिवृद्भवत्याशीयः स
 गच्छता इत्यनेनो वै स्वरोर्न तोसौ लोको नंतमेवैनं स्व
 र्गं लोकं गमयंत्यन्निवत्यः प्रवत्यो न वंत्यस्मादेवैनं लोका

२२३

स्वर्गं लोकं गमयंत्या नैवेपवमाने स्तूयमानोर्दुंबया
 दहिणा प्रावृत्तो निपद्यते तदेव संगच्छते स एष शुनस्क
 र्गस्तोम एतेन वै शुनस्क र्गो बाष्किरो यजत तस्माच्छुनस्क
 र्गस्तोम इत्याख्यायते ॥१२॥ त्रिवृदग्निष्टोमो वै श्वदेवस्य
 लोक आग्नेयी प्रतिपद्वै श्वदेवः पशुर्बाहस्पत्या नूवंध्या
 नयूपमिन्वति नोत्तरवेदिं निवपंति परिधौ पशुं नियुंजं
 ति प्रचाशदहिणा अहते वसानो व नृथा दुदैति चतुरा

३२ मासोनसा ७ समश्नातिनस्त्रियमुपैतिततश्चतुर्षुमासेषुवर
 णप्रघासानोलोकेद्विर्तिवोवारुणीप्रतिपन्मासतः पशुः क
 वतीप्रतिपद्धारुणः पशुमैत्रावरुणपनूबेध्यामिन्वैतियूपं न्य
 त्तरावदिवपति यूपे पशुनियुजंति शतं दक्षिणा अहृतं व
 सानो व नृथा दुदैति चतुरो मासोनमा ७ समश्नातिनस्त्रि
 यमुपैतिततश्चतुर्षुमासेषु साकमेधनालोके विरात्रो
 नीकवतीप्रतिपदानेयः पशुर्मासतीप्रतिपदैद्राग्नः पशु

राम
 ३२४

ब्रैश्चकर्मणीप्रतिपदेकादशिनीपशवः सौर्यान्बेध्यामि
 न्वैतियूपं न्यत्तरवेदिवपति यूपे पशुनियुजंति पंचाशच्चत
 दक्षिणा अहृतं वसानो व नृथा दुदैति चतुरो मासोनमा ७ स
 मश्नातिनस्त्रियमुपैतिततश्चतुर्षुमासेषु शुनासीर्यस्य लो
 केत्योतिष्ठोमो ग्निष्ठोमउपवतीप्रतिपदा यवः पशुराश्वि
 न्यनूबेध्यामिन्वैतियूपं न्यत्तरवेदिवपति यूपे पशुनियुजं
 ति द्वादश ७ शतं दक्षिणा अग्निः संवत्सरः सूर्यः परिवत्सर

श्वेदमादवावसरोवायुरनुवसरोग्निः संवसरवैश्वदेवेना
 प्रोतिसूर्यपरिवसरवरुणप्रघासेश्वेदमसमिदावसर
 ७ माकमेधैर्वायुमनुवसर ७ शुनासीर्येणहविर्यज्ञैर्व
 देवाऽमंलोकमभ्यजयन्तेतरिहंपशुमद्भिः सोमेरमुमि
 मानेवलोकानाप्रोत्येषुलोकेषुप्रतितिष्ठतियत्पूर्ववदश्च
 यदाग्निहोत्रं जुहोत्यथदशगृहमेधिनः प्राप्नोत्येकयाश
 आयाददशसंवसरानग्निहोत्रं जुहोत्यथदर्शपूर्णमास

राम
 २८५

१ संवसरोऽर्धपूर्णमासाभ्यां यजते पाप्मोऽष्टमयाजिनमाप्नोतीत्य
 ददश
 याजिनमाप्नोतियदादर्शान्तिरग्निहोत्रैर्यजतेऽथसहस्रयाजि
 नमाप्नोतियदादशान्तिः सहस्रैर्यजतेऽथायुतयाजिनमाप्नोति
 यदादशानिर्युतैर्यजतेऽथप्रयुतयाजिनमाप्नोतियदाद
 शान्तिः प्रयुतैर्यजतेऽथनियुतयाजिनमाप्नोतियदादश
 निर्नियुतैर्यजतेऽथाबुद्धयाजिनमाप्नोतियदादशान्ति
 र्बुद्धैर्यजतेऽथन्यर्बुद्धयाजिमाप्नोतियदादशान्तिर्न्यर्बु
 दैर्यजतेऽथनिश्चर्बुद्धयाजिनमाप्नोतियदादशान्तिर्निश्च

र्वैकैर्यजतेऽथ बद्धयाजिनमाप्नोति यदा दशतिर्बह्वैर्यज
 तेषां हितयाजिनमाप्नोति यदा दशतिरक्षितैर्यजतेऽथ
 गौर्नवतियदा गौर्नवत्यथाग्निर्नवतियदाग्निर्नवत्य
 थसंवत्सरस्य गृहपतिमाप्नोति यदा संवत्सरस्य गृहपति
 र्नवत्यथ वैश्वदेवस्य मात्रा माप्नोत्यतो वा इतरे परस्तरा
 परस्तरा मेव सर्व एतानेव लोकानाप्नोत्येते लोकान् जयति
 य एवं वेद ॥ ३५ ॥ ॥ ३६ ॥ ॥ इति सप्तदशः प्रपाठकः ॥

३५६

॥ ॥ सप्तदशोऽग्निष्टोमो देवाश्च वाऽप्रसुराश्च प्रजापतेर्दद्याः पुत्रा
 आसं स्ते सुराभ्यां सोमजीयां स आसन्ननीयां सोदे
 वाः स्ते देवाः प्रजापतिमुपाधावं स एतमुपह्वयमप्रश्य स एह त
 यन्निरुक्तमाह रिष्टाम्यसुरा मे यज्ञं हनिष्यंतीति सो निरुक्त
 माह रस उत मे स्तोत्रे देवोऽविणोदा इति देवाननि पर्यावर्त्त
 ततो देवाऽनवन्परा नवत्यात्मना परास्य भ्रातृव्यो नवतिय
 एवं वेद शोखत्वा दुर्यज्ञाय ज्ञावो अग्नय इत्येव कार्यमग्नि

इवता एना स्थानं भाइयती तस्य पूतस्य स्वही तस्य प्रजु उपनम इती ५

वैसर्वादेवताः स्तेननदेवता नो कौचनोतरेती दोयती माला वृके
येभ्यः प्रायच्छत्तमश्रीलावागभ्यवदसप्रजापतिमुपाध्ववत्त
स्मा एतमुपह्वं प्रायच्छत्तैविश्वदेवा उपाह्वयंत यदुपाह्वयंत
तस्मादुपह्वोत्तिशस्यमानं याजयेद्देवतावा एतं परिचृजंति
यमनृतमन्ति शंसंति ग्रामकामो यजेत मारुती नवति मरुतो
वैदेवा तं स्थनां विशो विशमेवास्मा अनुनियुनक्त नपक्रामुका
स्माद्विद्भवति पशुकामो यजेत पौषी नवति पशवो वै प्रषाण

राम
२८७

श्रजेवावरं घेवैश्वदेवी नवति विश्वे स्वेनै देवा उपाह्वयंत वृ
हसामानवति प्रजापतिर्त्यनमिंद्राय प्रायच्छदश्वः श्यावो द
क्षिणासत्यनिरुक्तः स उक्तो देयो ब्रह्मावा न त्विजामनिरु
क्तः स्वेनैवैनं तद्रूपेण समर्द्धयति या बद्धवै ऊमारे सद्योजा
त एनो नास्ति ऽं स्ताव च्चनैनो नवति य एवै वेद ॥ १ ॥ स प्रदशो
मिष्टो मस्तस्य द्वादश दीप्तो पसदः स्वर्गकामो यजेत द्वाद
शमासाः संवत्सरः संवत्सरः स्वर्गलोकः स्वर्गमेवै तेन लोकमा

भोतिष्ठतत्रतोभवतिदेवव्रतंवैष्टुतदेवव्रतेनैवदेवताअप्येत्य
 तरेणोत्तरेणकांडेनोपैत्युत्तरउत्तरएषांलोकानांज्यायांस्वर्गस्य
 लोकस्यसमष्टौबृहन्नामानवतिबृहतावैदेवाःस्वर्गलोक
 मायंस्वर्गमेवैतेनलोकमान्नोत्तमुक्ताप्रसर्प्यत्युतेनैवैनं
 स्वर्गलोकं गमयति सोमचमसोदहिरणादेवतयेवदेवताः
 ऐतौदुंबरोनवत्यर्गुदुंबरजर्जमेवावरंघेसगोत्रायब्रह्मणो
 देवःसौमपीष्यस्याविदोहायसर्वःसप्तदशो नवतिद्वादश

राम
 २५८

मासाःपंचर्तवःसवैसंवसरःसंवसरःस्वर्गलोकःस्वर्गमेवैते
 नलोकमानोति॥२॥सप्तदशोऽग्निष्टोमःसप्तदीहणीयायाभि
 षौद्वादशमानं०हिरण्यददातिचतुर्विंशतिमानंप्रायणीया
 यांद्देवतुर्विंशतिमानेऽतिथ्यायांचत्वारिचतुर्विंशतिमा
 नानिप्रातःप्रथमायामुपसद्यष्टौचतुर्विंशतिमानान्यपरा
 ह्नेप्रथमायामुपसदिषोडशचतुर्विंशतिमानानिप्रातर्मे
 ध्यमायामुपसदिद्वात्रिंशतंचतुर्विंशतिमानान्यपराह्ने

वष्ट ५

मध्यमागमुपसद्विचतुः षष्टिवतुर्द्विंशतिमानानि प्रातरुत्तना
 यागमुपसद्यष्टाविंशतिशतं चतुर्विंशतिमानान्यपाराक्षु
 त्रमायामुपसद्विद्वेष्टाविंशतिशतमाने अग्नीषोमीयस्य
 शोर्ध्वपायांचत्वार्यष्टाविंशतिशतमानानि प्रातः पशोर्ध्वपा
 यामष्टाविंशतिशतमानानि प्रातः सवने सन्नेषु नाराश
 षेष्टेषु षोडशाष्टाविंशतिशतमानानि माध्यंदिने सवने न
 दुष्टांवरुक्नो ह्येतुः सगु द्वाद्विंशतमष्टाविंशति

गण
२५६

शतमानानि तृतीयसवने सन्नेषु नाराश षेष्टेषु चतुः षष्टिमष्टा
 विंशतिशतमानान्यदयनीयायामिष्टावष्टाविंशतिश
 तमष्टाविंशतिशतमानानि वशायावपायामेषवा अन
 दुष्टलोकमाप्नोत्येव वै दैषवैज्योतिष्मंतं पुण्यं लोकं ज
 यतिय एवं विद्वाने तेन यजते ॥ ३॥ सप्तदशो ग्निष्टोमः सस्य
 प्रातः सवनीयां सोमान् प्रतिदुह श्रीणातिशृतेन माध्यंदिने
 दध्मत् तृतीयसवने पशुकामो यजेत यस्वर्वाणि सवनान्या

शीर्वेति न वेत्यनु सवनमेवैनं पशुतिः समर्द्धयति प्रजात्वस्य
 मीलिते वभवतिश्च क्रिये हि सवने पयसा श्रीणाति वैश्वे
 याजयेदेतद्वै वैश्यस्य समर्द्धयत्यशवः पशुनिरेवैनं सम
 र्द्धयति ~~समर्द्धयति~~ ~~समर्द्धयति~~ ~~समर्द्धयति~~
~~समर्द्धयति~~ ~~समर्द्धयति~~ ~~समर्द्धयति~~ ~~समर्द्धयति~~ ~~समर्द्धयति~~
 तस्य कण्वरथं तरं पृष्ठं स दो विशाय
 ब्रह्मसाम पशवो वै कण्वरथं तरं पशवः स दो विशाय
 मनि प्रवृत्तिने वास्मिन् पशुन्ध्याति सर्वः सप्तदशो भवति

गम
 २६०

द्वादशमासाः पंचर्तवः सवै संवत्सरः संवत्सरं पशवो नु प्रजा
 यन्ते तानेवात्वा वरुंधे ॥४॥ सप्तदश उच्छ्रं प्रोवृत्रमहं सवि
 घ्नं दीर्यं गव्यार्धं तस्मै देवाः प्रायश्चित्तिमै बुभुक्षन्त किं वनाधि
 नातं तीव्रसोम एवाधि नो सोमाति पवितं याजयेद्धि इव वा
 एष यं सोमोति पवते यतीव्रसोमेन यजते पिहित्वा एवा
 छिद्रता यैराजानं परुध्य याजयेद्धि एतमति पवते यो
 राजा परुध्यते यतीव्रसोमेन यजते पिहित्वा एवा छिद्रता

३६

३६ ॥ १०१ ॥ ३६
 ३६ ॥ १०१ ॥ ३६

यैशामकामोयजेतयामोवाएतमतिपवतेयोलंशामायस
 न्यामनविंदतेयतीव्रसोमेनयजतेपिहित्याएवाच्छितायै
 प्रजाकामोयजेतप्रजावाएतमतिपवतेयोलंप्रजायाःसन्प्र
 ज्ञानविंदतेयतीव्रसोमेनयजतेपिहित्याएवाच्छितायै
 पशुकामोयजेतपशवोवाएतमतिपवतेयोलंपशुन्यः
 सन्प्रशून्विंदतेयतीव्रसोमेनयजतेपिहित्याएवाच्छि
 तायाःआमयाविनंयाजयेत्प्राणावाएतमतिपवतेय

राम
 २६५

आमयावीयतीव्रसोमेनयजतेपिहित्याएवाच्छितायैश
 तमाशिरंहृतितीव्रयंत्येवैनंतताउएवदक्षिणाअस्यमि
 सोमालुनयतितीव्रएनंधिनवदित्यानावध्वर्यूसर्व्वेवमसा
 ध्वर्यवोच्छावाकायप्रतिगृणोतितीव्रयंत्येवैनंतदनहय
 तरुत्विजश्चमसानवजिघ्रंतितीव्रयंत्येवैनंततानच्छाका
 कस्यस्तोत्रेनहयतितीव्रयंत्येवैनंतघसवनानिव्यवन
 हयेयुरयक्रामुकायजमानाद्धीस्यासकृसकृसवन

नामंततो न ह्यंतिसवनाना मसं मेदायरथंतरं सामभव
 तीयं वेरथंतरमस्यां वा एषन प्रति तिष्ठतियोन प्रति तिष्ठत्य
 स्यामेवैनं प्रतिष्ठापयति श्रायं तीयं ब्रह्म सामभवत्येतदेवा
 स्मिन् ब्रह्मा तियज्ञाय ज्ञीयमनुष्ठुति भवति वागनुष्ठु
 चोरसो यज्ञाय ज्ञीयं वाच्ये वास्यरसं दध्मति विशो विशीय
 मग्निष्टोम सामभवत्येतदेवास्मिन् सर्वं प्रतिष्ठापयत्यु
 द्धं शीयमुद्धाना मंततो नवति सर्वेषां वा एतत्पृष्ठाना

राम
 २५२

ॐ रूपं सर्वेष्वेवरूपेषु प्रतितिष्ठत्युद्धानवति पशवो वा उक्ता
 निपशुष्वेव प्रतितिष्ठति ॥ पा॥ सप्तदश उक्ताः षोडशिनां स
 दश शीयावान् चै प्रजापतिरुर्ध्वं स्थावा ॐ स्तिर्यग्वावेतदमे
 लोका उर्ध्वः स्थावं तस्तिर्यग्वावा जघे यया जीवाव प्रजापति
 माप्नोति यमसप्तदश स्तोत्राणि तेनोर्ध्वमाप्नोति यमसर्वः सप्त
 दश स्तेनतिर्यग्वा तस्य नाना वीर्याणि सवनान्यनिरुक्तं प्रा
 तः सवनं वाजवन्माध्यं दिनं सवनं चित्रवह्नीय सवनं
 परं निरुक्तं ज्ञानः सवनं भवसं निरुक्तं वैत्रजापतिः प्रजापतिर्मेवाप्नोति
 पञ्चाजवन्माध्यं दिनं सवनं मन्त्रवैवाजोन्माध्यं स्वावसुष्ये यच्चित्रवह्नी

यस्य

ॐ स्वर्गस्य लोकस्य समष्टौ वियोनिर्वा जपे य इत्याहुः प्राजापत्यः
 संनिरुक्तसामेति यदनिरुक्तं प्रातः सवनं तेन स योनीरथंतरं
 सामभवत्याशीय उज्जित्या इवैरथंतरमस्यामेवाध्यनिषिच्य
 तेतस्माद्वाजपेययाज्यप्रत्यवरोक्षस्यां हि सोऽध्यनिषिच्यते भी
 वर्तो ब्रह्मसामभवति ब्रह्मणो वा एष ऋषभ ऋषभतामेवैनं
 गमयति यज्ञायज्ञीयमनुष्टुभिर्नवत्तिवागनुष्टुच्चाचोरसोय
 यायज्ञीयं वाचोवास्परसंदधमतिवारवैती यमग्निशेमसा

राम
 २५३

मभवंती द्वियस्य दीर्यस्य परिगृहीत्या उद्धृष्टाशीयमुज्जानामंत
 तो भवति सर्वेषां वा एतत्पृष्ठानां रूपं सर्वेष्वेव रूपेषु प्रति
 तिष्ठति गौरीवितं षोडशिसामभवत्यतिरिक्तं गौरीवितमति
 रिक्तं षोडशतिरिक्त एवातिरिक्तं दधति तदा हुर्जा मिवा एत
 यज्ञे क्रियते यदुद्धृष्टाशीया द्वौरीवितेन स्तवते स्वारा स्वारेणो
 तिनजाम्यस्ति सवनं संतिष्ठत उच्छृष्टं शस्यते वषट्कारोत
 रातेनाजाम्यपद्धिदिववा एतद्यज्ञकां उयस्योऽशीतेनाजा

नियन्त्रारण्यसंतिष्ठतइत्यादुरत्यक्तान्येत्यतिघोडशिनंनरात्रिं
 प्राप्नोतीतिविष्णोःशिपिविघ्नवर्तधुबृहदुत्तमंभवत्येषावेप्र
 जापतेःपशुघातनूर्यस्त्रिपिविघ्नःप्राणोबृहत्प्राणएवपशुघुप्रति
 तिष्ठतिबृहताःसूवंतिबृहदमुंलोकमाप्नुमर्हतिमेवाप्नोति
 ॥६॥प्रजापतिरकामयतवाजमाप्नुयात्स्वर्गलोकमितिस्मर
 तंवाजापेयमपश्यद्वाजापेयोवाएषवाजमेवैतेनस्वर्गलोक
 माप्नोतिशुक्रवत्योत्पोतिष्ठात्यःजातःसवनेनवतितेजोब्रह्म

राम
 २५४

सर्वसंताप्तिर्यरुंधेवाजवत्स्योमध्यंदिनेभवन्तिस्वर्गस्सलो
 कस्ससमष्ट्याअन्तवत्सोगएवसःपशुमयस्त्रितीयसवने
 नयेतिभूमानेताप्तिर्यरुंधेसर्वःसप्तदशोभवतिप्रजा
 पतिर्वैसप्तदशःप्रजापतिमेवाप्नोतिहिरण्यस्रजश्चत्य
 जोभवन्तिमहसएवतद्रूपंक्रियतएषमेमुष्मिंलोकप्रकाशे
 सदितिज्योतिर्वैहिरण्यंज्योतिरेवस्मिंदधातियाजिंधावं
 नियजमानमुजापयतिस्वर्गमेवेनेतज्जोमुजापयति

नाक० रोहति स्वर्ग मेव त० त्रौक० रोहति सरज सेरोह
 हति मनुष्य लोका देवेन मत ईधृति वाजिन० सामब्रह्मर
 थ च त्रेभिर्गायति वाजो वै स्वर्ग लोकाः स्वर्ग मेव तै त० त्रौ
 कमुष्णापयति विलो शिपिविष्वति पुद्गुदुत्तमेन वतिस्य
 र्गमेव त० त्रौक० रूद्रा ब्रह्मस्पविष्पमन्यति आनति ॥ ३॥
 अग्निशो मे प्रथमसाहरतियत्त मुखवा मन्त्रिणो यत्त मुखमेव
 स्वमात्रमते यै को त्रिष्वनीयस्तस्य ह त्रि० शाः पवमाना ह त्रि० शरशानुपु बागनु
 गनुपु व्यावती योक्तमेवस्ते पतिनं दक्ष

इ सां शर इव वा एष छंदसां यद्विषमास्तो मा अयथा पूर्वमिति
 यत्तनाः पवमानास्तेनासां शरस्तेन यथा पूर्वमात्मना वा अग्नि
 होमैर्न देव्यात्मना पुण्यो भवत्यथ यदुक्कानि पशवो वा उक्क
 निविदुक्कानि यदुक्कानि नवंत्यनुसंतत्या एव वा गोशुक्रो अ
 यामित इति वायच्या प्रतिपद्गति वाग्नेवायुर्ध्रुवो वा स्या
 यद्गुरुवेयुन क्तितया निषिच्यते सर्वस्या एव वा वः स्यते
 सर्व्वानं वाचोराजेति वदेति संनार्यानि वैति पृष्ठानो वता

निर्युनक्ति यन्नानादेवत्या स्तेनयुनक्ति वीर्यं वैष्ट्रानि वीर्यं एवा
 ध्याति पिब्यते यंति वा एते यज्ञमुखादित्या दुर्यसे नार्याः कुर्वन्त
 इति यत्पवस्व वाचो अग्रिय इति तेन यज्ञमुखान् यंति दविष्मन्
 त्पारुचेति कुंदासां रूपं कुंदास्ये वास्य यज्ञमुखे युनक्ति ते रक्षि
 पिब्यत एतमुत्पदशस्त्रिप इत्यादित्या आदित्या वा इमाः प्रजाता
 सामेव मध्यतः स्यते पवस्वे दो वृषा सुत इति वृष एव त्यो भवं
 ति त्रिष्टुभोरूपं वीर्यं वै त्रिष्टुब्धीर्य एवाध्य भि पिब्य त उ ते स्रष्टा

२११
 २६६

१०

स ईश्वर इत्यद्वैत्यो भवंत्युद्वा अनुष्टुभोरूपमानुष्टुभोरान्यस्त
 स्मादुद्वा भवति पवमानस्य ते कव इति प्राणानां कस्या अध
 रुपापरिष्कृत इत्यनुष्टुभप्रथमानुष्टुबुत्तमावाग्या अनुष्टुब्बा चै
 व प्रयंति वाचमभ्युद्यंति बिम्बमिव वा एतद्यदेकवर्षीयदेताय
 वानुष्टुभो वृत्तावनि तो भवतो बहवः पुर एता रो भवन्ति बहवः
 पश्चापिनः सौर्यानुष्टुबुत्तमा भवति स्वर्गस्य लोकस्य समं
 ॥८॥ वरुणास्य वै सुष्ठु वाणास्य नर्गोपाक्राम सत्रे धा पत ऊरु

स्तृतीयमभवत्प्रायतीयं तृतीयमपस्तृतीयं प्राविशद्यज्ञार्गवो
 होताभवतितेनैवतदिन्द्रियवीर्यमास्त्वावरुंधेयद्वायतीयं
 ह्यसामभवतितेनैवतदिन्द्रियवीर्यमास्त्वावरुंधेयत्युष्करस्व
 जं प्रतिमुंचते तेनैवतदिन्द्रियवीर्यमास्त्वावरुंधेदशमीभव
 त्तिदशचमसादशचमसाध्वर्यवोदशदशचमसमन्तियं
 त्यादशमात्पुरुषादन्वाख्यायप्रसर्प्यतिदशसमृद्धो ह्येव
 यज्ञएनेवावतेतद्यज्ञमन्त्रैश्चन्यएतेनयजतएतदेवैन्द्रि

राम
 २६७

यवीर्यमास्त्वास्मिंदध्मतिसर्गः सप्तदशोभवतिद्वादशमासाः पं
 चर्त्तवः सवैसंवसरः संवसरादेवैन्द्रियवीर्यमास्त्वावरुंधेयं
 वृत्रमहं स्तस्येयं चित्राण्यपैरूपाण्यसोनहृत्राणामवका
 शेनपुंडरीकं जायतेयत्युष्करस्वजं प्रतिमुंचते वृत्रस्यैवतइ
 पंचत्रं प्रतिमुंचतेद्वादशपुष्कराभवतिद्वादशमासाः संवस
 रः संवसरं तर्हतेचनव्यंचमृतेनचैवैनं नव्येनचसमर्द्ध
 यतिस्वगुजातुः सौर्यउजातानवैतस्मैवौबुदयोव्येवास्मैवा

सयतिरुक्नो होतुराग्नेयो होताथो अमुमेवास्मा आदित्य मुक्न
यति प्राकाशावध्वर्यो र्यमाविवह्वध्वर्यवै अथोचक्षुषी एव
स्मिंदध्मत्यश्वः प्रस्रोतुः प्राजापत्योश्चः प्राजापत्यः प्रस्रोताथो
प्रेवहःश्चः प्रोथति प्रेवप्रस्रोता सौतिधेनुः प्रतिहर्तुः पयः
वास्मिंदध्मतिवशामेत्रावरुणस्यवशं मानयादितृषभो
ब्राह्मणाब्धुसिनोवीर्यवान् प्रभोवीर्यमेवास्मिन्नुधातिव
सः पौतुः पवित्रत्वाय बरासीनेष्टुरनुलंबेवस्त्रेष्वाहोत्राब्धु

200

92

रियवाचितमच्छावाकस्यस्वरिखेष्टाहोत्राथोनिर्वृतात्वा
येवयवानवैतर्हिसदस्यांदक्षिणाअन्यनवनथोअस्यतएव
तेनामीष्टाःप्रीतामवन्त्यनक्षानग्नीधोयुक्ताअजःसुब्रह्मणा
येवसतयुन्नेतुःसांउःस्त्रिवसोग्रावःस्तुतोमिथुनत्वायद्वाद
शपथोद्योगर्निणोब्रह्मणोद्वादशमासाःसंवत्सरःसंवत्स
रएवप्रतिघ्नत्यथयदुर्निणोवाग्वैधेनुर्मत्रोगर्तोवाय
वास्यमंत्रेदधत्वा मंत्रणीयोनवत्यथयदनुनव्याद्वादश

श

पया ॐ सिता न्येवास्मिन् दध्मति तस्मादाहुः पयस्वी राजा पुष्प
 ति ॥ ६ ॥ यो वै स वादेति नैनं ॐ सवउपनमत्यथयः सामम्य
 एति पापीयां सुषुबाणो न वति संभार्या न वंति षष्ठान्येव
 तानि युनक्ते तानि वाव सामानियत् षष्ठानिय संभार्या न वं
 तित देव सामम्यो नैति यानि देवराज्ञा ॐ सामानितैरमुष्मि
 ध्वो कत्त भ्रोतियानि मनुष्यराज्ञा तैरस्मिन्नु मयोरनयोर्वा
 कयोर्ज्ञोति देवलोके च मनुष्यलोके च सामत्रिष्टुभ्यश्च

राम
 २६६

१३

निषिच्यते वीर्यं वै सामत्रिष्टुब्धीर्य एवाध्य निषिच्यत एकाद
 शराज सामानि न वंते कादशा हरा विष्टुबो जो वीर्यं त्रिष्टुबो
 न स्येव वीर्यं ध्या निषिच्यते यत्रिवृतमन्निषेचनीये ऊरु
 ब्रह्म हत्तायापि दध्युर्यत्रिवृतमुद्धरंति ब्रह्मत हत्ता दुद्धरं
 तितस्माद्भरतां प्रति देवा ब्राह्मणानहिते त्रिवृतमन्निषेचनी
 ये ऊर्ध्वं त्येकविंशो निषेचनीयस्योत्तमः सप्तदशो दशपे
 य एकविंशः केशवपनीयस्य प्रथमः हत्तवा एकविंशो

विक्रमदशः हत्रेणैवास्मैविशमुनयतः परितृक्तात्यनपक्ता
 मुक्तास्माद्विद्रुवतियदैराजसूयेनानिषिच्यतेतस्वर्गलोक
 मारोह तिसयद्विमलोकनोपावरोहेदतिजनवागच्छेदुद्धा
 माघेघदेष्टोर्वाचीनस्तोमःकेशवपनीयोभवत्पस्पलोकस्पा
 नुद्धानाययथाशाखायाः शाखामालेनमुपावरोहेदव
 मेतेनेमंलोकमुपावरोहतिप्रतिष्ठाप्यै॥१०॥इंद्रोवृत्रमहं
 सविध्वद्दीर्घेणव्यभ्रंशतसएतच्छ्रायंतीयमपश्यते

राम
 ३००

नात्मानं समश्रीणादिद्रियेणवाएषवीर्येणवृध्यतेयो
 राजसूयेनानिषिच्यतेवृत्रं हि हंतियच्छ्रायंतीयं ब्रह्मसा
 मभवतिपुनरेवात्मानं सञ्जिह्वीणातियज्ञायज्ञीयमनुष्टु
 निभवतिवाचावाएषवृध्यतेयोरजसूयेनानिषिच्यते
 वृत्रं हि हंतिवागनुष्टुब्बाचोरसोयज्ञायज्ञीयं वाचोवास्प
 रसंदधेतिवारवंतीयमग्निष्टोममसामवतीद्रियेणवा
 एषवीर्येणवृध्यतेयोरजसूयेनानिषिच्यतेवृत्रं हि

हेति यद्धारवंतीयमग्निष्टोमसामभवत्तद्विद्यस्यवीर्यस्यपरि
 गृहीत्याश्रयन्नावश्रायंतीयेनावारयंतवारवतीयेनेद्वि
 यस्यवाएषावीर्यस्यपरिगृहीतिरप्रतिष्ठितोवाएषयोराज
 सयेनानिषिच्यतेयदावाएतेनद्विरात्रेणयजतेथैवप्रतिष्ठा
 यावेतिसंवसरस्याहोरात्राणितावत्पुनस्तास्त्रायाःसंव
 सरःपुनप्रतिष्ठित्यग्निष्टोमःपूर्वमहरतिरात्रउत्तरंनान
 वाहोरात्रयोःप्रतिष्ठित्यमावास्यायांपूर्वमहरदिष्टउ

राम
३०१

१५

कोत्तमास्यापूर्वमहर्षिष्टायास्तुत्तरंनानैवमासोःप्रतिष्ठित्यति१२
 योः उत्तरंनानैवार्द्धमासोःप्रतिष्ठित्यतिनशकुर्येएवसमानपक्षेपुण्या
 हनीस्यातांतयोरेवकार्यं७समृद्ध्याअपशव्योद्विरात्रइत्या
 ऊर्द्धस्येतेछंदसीगायत्रंचत्रैष्टुभं वजगतीमंतयंतीतिनते
 नजगतीकृतायत्रितीयसवनेक्रियतेयदावाएषाहीनस्या
 हर्मजतेसाक्षस्यवासवनमथैवजगतीकृतात्रैशोकमु
 त्ररक्षाक्षोद्धसामभवतिवैखानसमच्छावाकसामयदु
 क्रियेनवनेक्रियेतेतेनैवजगतीकृतातेनपशव्योव्यष्टिर्वा

एषादरात्रोव्येवास्मैवासयति॥११॥ ॥बु॥ ॥इत्यष्टादश
 मः प्रपाठकः॥ ॥बु॥ ॥अथैषरात्रोराज्यआशांस
 मानोराज्यनप्राप्त्यास एतेनयजेतराजैवैनंराजानंक
 रोतितनुवैराजैतिवदेयुर्यंराजानंऊर्याद्राजैवैनंरा
 जानंकरोतिह्येन्येयज्ञाःसंपद्यंतेस्तोममेषवीर्यंवेस्तोमोवी
 र्यंएवाच्यतिषिच्यतेष्टावेकविंशःसंस्तुतो नवत्यष्टौवेवीरा
 राष्टुंसमुद्यच्छितिराजभ्राताचराजपुत्रश्चपुरोहितश्चमहि

राम
 ३०२

श्रीवसुतश्चग्रामणीश्चसुताचसंप्रदीताचेतेवेवीराराष्टुंसमु
 द्यच्छंतेतेष्टेवाच्यनिषिच्यतेष्टावेकसुत्रंवाएकविंशःप्रति
 ष्ठासुत्रस्येवास्यप्रकाशमवतिप्रतितिष्ठतियएवंवेदा॥१॥अ
 थैषविराडन्नाद्यकामोयजेतपरोहमन्येयज्ञाविराजंसंप
 द्यंतेप्रत्यहमेष्टविराजंसंपन्नःप्रत्यहमेतेनान्नाद्यमव
 रुधेन्नादोनवतियएवंवेदसर्वोदशदशीनवतिदशारु
 राविराष्टैराजमन्नमन्नाद्यस्यावरुच्येताउपचनर्वेतिपाशू

सा० स्तोत्रः प्रजावत्प्रोथ जेत गंधर्वशिरः ३

यत्तः पाशुः पशवो यज्ञ एव पशुषु प्रतितिष्ठत्येतेनैव प्रतिष्ठाका
मोय जेत दशनिर्वाइदं पुरुषः प्रतितिष्ठतो स्यामेव प्रतितिष्ठ
ति॥३॥ अथैष कृष्ण पशवी दोगंधर्वाश्चरं सो वै मनुष्यस्य प्र
जाया वा प्रजस्ताया वेशते तेषामत्र सोम पीयत्वांश्चेन ना
गधेयेन प्रीणाति ते स्मेतसाः प्रीताः प्रजा प्रयच्छत्येकैका स्तो
त्री यो प्रजायते प्रजामेवास्मा उपजनयति कर्तुं प्राचीमुद्
हति पुरुषो वै कर्तुं न एव समध्यतो धीयते यदेषा हि

राम

३३३

पदा कर्तुं लोके क्रियते गर्भमेव तद्धितं प्रजनयति व्यावने
नवति प्रजातिर्द्विव्यावने प्रजायते बहुर्नवति य एवं वेद व
सिष्ठस्य जनित्रे नवतो वसिष्ठो वा एते पुत्र हतः सामनी अ
पश्य स प्रजया पश्यति प्राजायत यदेते सामनी नवतः प्र
जात्ये द्वे स० स्तुतानां विराज मतिरिच्ये ते द्वे स्त्रिया कृते प्रज
ननाय प्रजननमेव तत्क्रियते प्रजात्ये॥३॥ अथैष पुनस्ता
मो यो बहु प्रतिगृह्य गरगीरिव मन्येत स एतेन यजेत ये

कादशीयदेवपुर्व्ववयसेवकुप्रतिगृह्णाति य ऊरुगिरति
 यदनन्नमन्नि प्रातः सवनायतनिहरत्यथयाद्वादशीय
 देवोत्तरवयसेवकुप्रतिगृह्णाति य ऊरुगिरतियदनन्नम
 त्ति तृतीयसवनायतनिहरति वैराजो वै पुरुषः समध्यतो
 शुद्धो मध्यत एवैनं पाप्मनो मुचति शुद्धा शुद्धीये भवत
 रं द्रोयती सा लाघवे येभ्यः प्रायश्चित्तमश्नीलावागम्य
 वदसौ शुद्धो मन्यत स एते शुद्धा शुद्धीये अपश्यताभ्या

राम
 ३०४

मशुद्धयदेवबहुप्रतिगृह्णाति यदनन्नमन्नि यदशुद्धो मन्य
 ते तदेताभ्यां शुद्धतिगोष्ठं चाश्वसूक्तं च भवतो गोष्ठं
 आश्वसूक्तिश्च बहुप्रतिगृह्णाति यदशुद्धो मन्यते तां तावेते साम
 नी अपश्यतां ताभ्यां गरं निरघ्नातां यदेवबहुप्रतिगृह्णाति
 य ऊरुगिरतियदनन्नमन्नि तदेताभ्यां निर्हते पंचदशस्ते
 ब्राह्मणवन्त्यो ज्ञो वीर्यं पंचदशः पाप्मन एवैनं मुक्ती ज सावी
 र्यं एतमईयति ॥४॥ अथेष चतुष्टयमः पशुकामो यजेत

यच्चतसृजिर्वहिष्णवमानंनवतिचतुष्पादाः पशवः पशून्नेवा
 वरुंधेयदष्टान्तिरात्यान्यष्टाशफाः पशवः शफशस्तत्पशूना
 न्नोति यद्वादशो माघं दिनः पवमानोद्वादशमासाः संवसरः
 संवसरं पशवो नुप्रजायंते तानेवावरुंधेयस्त्रयोदशानिष्टष्टा
 निषोडशकलाः पशवः कलाशस्तत्पशूना न्नोति यद्विंशति
 न्नवः पादुत्वमेघांतदा न्नोति यच्चतुर्विंशतिग्नियोमः श्वतु
 र्विंशत्यहरा गायत्रीतेजो ब्रह्मवर्चसं गायत्रीतेज एव ब्र

राम
 ३०५

ब्रह्मवर्चसमवरुंधेयः प्राणो गायत्री प्रजनने प्राणा देव गायत्र्या
 प्रजायत एकं साम बहूनि छंदांसि तस्मादेको बहून्योषा
 न्युष्यत्यात्मा वा अग्निष्टोमः पशवश्चुदां स्यात्मन्येव तत्प
 शून्प्रतिष्ठापयति नो ह्यो नाग्निष्टोमो न हि ग्राम्याः पशवो
 नारण्याः ॥ ५ ॥ अथ यस्य चत्वारिंशोत्राणि चतसृनिश्चत्वारिं
 र्यष्टान्तिश्चत्वारिंशदशान्तिश्चत्वारिंशोडशान्तिः स गान्नातिव
 तिषोडशकलाः पशवः कलाशस्तत्पशूना न्नोत्पक्ष्यः षोड

शिमा नूवति पशवो वा उच्छानिवज्रः षोडशीव ज्ञेयौ वास्मै
 पशून्यरिगृह्णात्यनपक्रामुका अस्मात्पशवो नवति नो
 ल्योनातिरात्रो न हिराम्याः पशवो नारणाः ॥६॥ असुरा
 णां वै बलस्तमसा प्रावृतोऽस्मापि धन आसीत्स्मिन्नायं
 वस्वन्तरासीत्तदेवानाशकुवन्नेतुंते बृहस्पतिमब्रुवन्नि
 मान् उस्मृजेतिस उद्भिदैव बलव्यव्यावयद्वनमिद्वान्ति न
 तानुसेधेनैवोदस्मृजेनिषेधेन पर्यगृह्णात्यश्वकामो य

राम

३०६

जेत यदुद्भिदाय जते बलमेवास्मै विद्यावयति यद्वननिदा
 बलमेवास्मै न्निरक्षसेधनिषेधेन ब्रह्मसामनी नवत उस्मै
 धेनैवास्मै पशूनुसिध्यनिषेधेन परिगृह्णाति यत्तदं उस्मै
 वर्द्धयदिति ब्रह्मणा आज्यं रूपेण समृद्धं सप्तिसप्तदशौ
 नवतो यसप्तान्तिस्तुवतिसप्तग्राम्याः पशवः पशूनेवाव
 रूधे सप्तपदाशक्वरी पशवः शक्वरी पशूनेवाव रूधे शय
 सप्तदशान्तिः प्रजापतिर्वै सप्तदशः प्रजापतिमेवाप्नोति

गायत्री० संपद्ये तते जो ब्रह्मवर्चसं गायत्री तेज एव ब्रह्मवर्च
 समवरुंधे प्राणो गायत्री प्रजनने प्राणा देव गायत्र्याः प्र
 जायते ॥७॥ अथैषो पचितिरपचितिकामो यजेता पचित्ये
 वास्मा अपचितिविंदति तस्य चतुर्विंशोपवमानो चतु
 र्विंशत्यहं गायत्री ते जो ब्रह्मवर्चसं गायत्री तेजसैवा
 स्मे ब्रह्मवर्चसेना पचितिविंदत्यनेवृहद्भ्यं तरेन वत उ
 नान्यामेवास्मै वृहं भूति यशसा यश उ नये स्तोमायुग्मे

राम

३०९

॥ इदं तस्मात्पचितिविंदति नर्मयशसीनपतो नर्मोति जस्मै नर्मोति ॥

नश्चायुजश्च नयैरेवास्मै स्तोमैरपचितिविंदति तदाहुर्विलो
 मानस्तोमा ईश्वराय जमाने विहोतो र्यस्यति यंतीत्येकविंश
 शोमिष्टो मोनवति प्रतिष्ठावा एकविंशो तत एव यज्ञस्य
 प्रतितिष्ठति ॥८॥ अथैष सवर्चस्तोमो पचितिरपचिति
 यनेत सवरेवास्मै स्तोमैरपचितिविंदति विराजो स प
 दत एष वा अपचितो यो न्नादो न्नादो विराजन्नाद्यमेवास्मिन्
 भूत्यनेवृहद्भ्यं तरेन वतो नर्मयशसीनवत उ नये स्तो

माश्वदोमाश्वष्टाश्वोमयैरेवासैस्तोमैरपचितिविंदति
 तस्यचंदोमाःष्टानिपशवोवैचंदोमाअनेष्टान्यनिष्ट
 र्वमेवास्मिन्ननाद्यं पशून्धत्तियच्छंदोमवांस्तेनद्वादश
 हयाजिनमाप्नोतितदा दुर्नानालोकास्तोमाश्वदोमाश्वष्ट
 ष्ठाश्वयदेकस्मिन्यज्ञक्रतौसमवसंध्यं तईश्वरायजमा
 नोप्रतिष्ठातोरित्येकविंशोऽग्निहोमोभवतिप्रतिष्ठावा
 एकविंशःप्रतिष्ठामेवतदन्यायंति॥ए॥पहीवाएष

रा.
 ३०८

होमःपक्षेयनिधीयतेनवाअपहःपहिणमाप्नोत्यथयदेष
 पहीपहिणिनिधीयतेतस्मात्पहिणःपहैःपतंतिपहीन्यो
 तिष्मानुणोद्योकांत्संचरतियएवंवेदत्रिवृतावन्तितोम
 वतस्तेजोब्रह्मवर्चसंविद्वैजएवब्रह्मवर्चसमवसंधेऽश्व
 पंचदशोवीर्यं वैपंचदशोवीर्यमेवावसंधेऽथसप्तदशो
 पशवोवैसप्तदशःपशूनेवावसंधेथेकविंशोप्रतिष्ठा
 वाएकविंशोमध्यतएवयज्ञस्यप्रतितिष्ठत्यथत्रिण

वाविमेवैलोकास्त्रिणवर्षेवल्लोकेषुप्रतितिष्ठत्यथत्रयस्त्रिं
 शोवर्षवैत्रयस्त्रिंशोवर्षस्वानांनवतियएवंवेदेषवाव
 ब्रह्मस्यस्पविष्टपोयदेतौत्रयस्त्रिंशौमध्यतःसंधीयेतेते
 नब्रह्मस्यविष्टपमारोहतिमध्यतोवाअग्निर्ध्वरिष्ठस्तस्मा
 देतेस्तोमामध्यतोवरिष्ठाताःक्रियंतेत्रिवृताप्रैतित्रिवृतोदे
 तिप्राणोवैत्रिवृत्प्राणो नैवप्रैतिप्राणमभ्यदेति॥१७॥अथ
 षड्ज्योतिस्तस्यत्रिवृद्ब्रह्मविष्वक्मानं पंचदशान्याज्यानिचतुर्वि

गम
 ३५६

षोमादिनःपंचमानःसप्तदशानिपृष्टानिप्राणोवैत्रिवृत्प्रा
 णोवदशोमुखंगायत्र्यन्तं सप्तदशोमुखएवतदन्तर्धत्ते
 नमत्यंनानो नवतियएवंवेदमाध्यंदिनेनवैपमानेनय
 वाःस्वर्गलोकमायंन्यदेषचतुर्विंशोमाध्यंदिनपंचमानो
 नो नवतिस्वर्गस्यलोकस्याक्रांत्येचतुर्विंशोमाध्यंदिनः
 पंचमानो नवत्यंनानो नवतियएवंवेदमाध्यंदिनेनवैपमानेनय
 वाःस्वर्गलोकमायंन्यदेषचतुर्विंशोमाध्यंदिनपंचमानो

देवगायत्र्याः प्रजायत उ नये स्तोमायुः मेतश्चायुजश्च तन्मि
 धुनेतस्मान्मिथुनात्प्रजायते पृथिवी एतच्छ्रुतः पृथ्वी ज्योति
 र्मानुषाणां चोका संवरतिय एवं वेद मध्यतो वा अग्निर्वीरिष्ठ
 स्तस्मादेते स्तोमामध्यतो वरिष्ठाः क्रियन्ते एका स० स्वतानां वि
 राजमतिरिच्छत एका किन मेवैनमन्नाद्यस्याध्यह्नं करोति
 ज्योतिर्वीरिष्ठो मृष्टो मृष्टो ज्योतिर्भूतं पुण्यं लोके यजतिय एवं
 विद्वानेते न यजते ॥११॥ अथैष ऋषे न ऋषे नो वा एष स्तोमा

३१०

रतिसमेतं नवतिसंज्ञा मेवास्मिन्दिशं करोत्यनपक्रामुवास्मिन् ॥ ३४ ॥

नामृषे न तो गच्छतिय एवं वेद राजन्यया जयेदृषभो वै पशूनाम
 धिपती राजन्यो मनुष्याणां चोया अस्ति सोधिपतिरधिपतिः
 समानानां नवतिय एवं वेद तस्य सदेवि शीयं माध्यं दिने प
 वमाने नवतिविशमे वास्मै सवनाभ्यां परिगृह्णात्यनपक्रा
 मुकास्माद्धिद्वयं ते बृहद्वयं तरे नवत इयं वै रथं तरे धौर्ब
 हदे वास्माध्वोका ज्ञायत्येवा मुष्मादु न योरन यो लोकयोः
 प्रति तिष्ठत्यनुष्टुप्ति बृहद्वयं तो वा मुष्मादु न यो अमु

छुं दसामंतो बृहस्पतिमंतो राजन्यो मनुष्याणां मंत एव
 तदंतं प्रतिष्ठापयति तस्माद्यो राजन्यानां ह्ययतेन सपुन
 रयं पर्येति ॥१२॥ यो वै वाजपेयः स राजसूयो यो राजसूयः
 स वरुणसो यैष गोसवः स्वाराज्यो यज्ञः स्वाराज्यं गच्छति
 य एवं वेद प्रजापतिर्हि स्वाराज्यं परमेष्ठीराज्यं परमेष्ठितां
 गच्छति य एवं वेदो नेवृहदयंतरे न वतस्तद्विस्वाराज्यं स्वा
 राज्यं गच्छति य एवं वेद त्रिजापतिपुतं दक्षिणास्तद्विस्वाराज्यं

राम

३११

७ स्वाराज्यं गच्छति य एवं वेद प्रतिदुहानिषिच्यते तद्विस्वारा
 ज्यं स्वाराज्यं गच्छति य एवं वेद बृहत्स्तोत्रं प्रत्यनिषिच्यते
 तद्विस्वाराज्यं स्वाराज्यं गच्छति य एवं वेद अनुदत्ते दक्षिणातश्चा
 हवनीयस्यानिषिच्यते स्यामेवानंतर्हिते ध्यनिषिच्यते रात्रः
 षड्विंशत्तेन गोसवः ॥१३॥ अथैष मरुस्तोम एतेन वै मरु
 तोपदिमितां पुष्टिमपुष्पन्तपरिमितां पुष्टिं पुष्पति य एवं वेद
 य ऊपाशस्तोमास्तेन मरुस्तोमो गणशाहि मरुत एतेन वै वत्री

न्याजयेद्यत्रीणि त्रिचुंति स्तात्रीणि नवेति नाना ब्रह्म वरुंसे प्रति
 तिष्ठति यत्रीणि पंचदशानि नाना वीर्ये यत्रीणि सप्तदशानि
 नाना पशुषु यत्रीणे कविंशानि नाना प्रतितिष्ठति प्रतिति
 धृति य एव वेदा ॥ १४ ॥ अथैष इन्द्राग्नोऽजलायः प्रजाकामो वा
 पशुकामो वा यजेत प्रजावैजलायं पशवः ऊलाय गृहा ऊ
 लायं ऊलाय मेव नवत्येते नैव दो याजयेद्यत्पट्टिचुंति स्तात्री
 णि नवेति नाना ब्रह्म वरुंसे प्रतितिष्ठति यद्यप्येव दशानां

३१२

वीर्ये यद्दे सप्तदशानां पशुषु यद्दे एकविंशानां प्रतिति
 धृतः प्रतितिष्ठति य एव वेदा ॥ १५ ॥ अथैष पंचदश इन्द्राग्नो
 उच्छ्रायते नवा इन्द्राग्न्या देवता अभवदग्न्याः प्रजाभवति
 य एव वेदा राजन्यं याजयेत्सर्वः पंचदशो भवत्यो जो वीर्यं पंच
 दशार्जुनसे वै न वीर्येण समर्ह्यत्यै दीष्टु भवतींद्रियेणैव न
 वीर्येण समर्ह्यत्युच्छ्रायते पशो वा उच्छ्रायति विदुश्चाग्नि
 विशमेवास्मै पशून्नुनियुनत एव एका मुकास्मादिह वति

पंचदशस्तोत्राणि पंचदशानि भवन्त्यो जो वीर्यं पंचदशो नि
 र्भवास्मिन्नो जो वीर्यं दधति ॥ १६ ॥ अथैष इन्द्राग्नौ स्तोम
 तेन वा इन्द्राग्नी अत्यन्या देवता अनवता मत्यन्याः प्रजाभव
 न्निय एवं वेद विवृत्य च दशो नवति ब्रह्म वै विवृत्तं पंचदशो
 ब्रह्मण इव चास्पृष्टं स एव च प्रकाशो नवति य एवं वेद राजा
 न पुरोहितश्च यजेयातां गायत्री च जगती च संपद्यते ते जो ब्रह्म
 त्वं संतपयथा ब्राह्मणो वरुं धेवि शं राजा जगत्या प्रविशति

ग
 ३१३

पुरोधसकामो यजेत बृहस्पतिरकामयत देवानां पुरोधसं गच्छे
 यमिति स एतेनायजत स देवानां पुरोधसं गच्छेद्ब्रह्मति पुरो
 धस्य एवं वेद ॥ १७ ॥ अथैष विघ्न इन्द्रो कामयत पाप्मानं भ्रातृ
 चं विहन्यामिति स एतं विघ्नं मपश्यन्नेन पाप्मानं भ्रातृव्यं ब्र
 ह्म विपाप्मानं भ्रातृव्यं हते य एवं वेद यत्रिष्टुप् नवति प्राणां
 लेना वक्तुं ये यद्वा दशः संवत्सरं तेन यत्पंचदशो वीर्यं तेन य
 सप्तदशो न्नाद्यतेन यदेकविंशः प्रतिष्ठान्तेन यन्नवदशः

ननतेनयच्चतुर्विंशो ब्रह्मवच्चसंतेनयत्रिणावोवजः -
 तव्यायप्रहरतिपशुकामोयजेतबृहतींसेपद्यतेपशुवावे
 बृहतीपशुनेवावसेषडेताबृहत्योनवंतिषडृतवःसंवसरःसं
 वसरपशवोनुप्रजायंतेतानेतावाह्यावरीं॥१॥इंद्रमदे
 व्योमायाअसवंतसप्रजापतिमुपाध्वत्तस्माएतविघनेऽय
 हतेनसर्वाभ्योव्यहत्तयद्यहत्तद्विघनस्पविघनत्वञ्जस्वीम
 धोविहतेयएवविद्वान्विघनेनयजतेयमेवंविद्वान्विघनेनयाज
 यतिपशुकामोयजेतपशवावबृहतीपशुघेवप्रतिदत्तति॥१॥

॥ इति एकोनविंशः प्रपाठकः ॥ ॥
 ॥ ॥ त्रिवृद्धिष्वमानपंचदशान्याज्यानिपंचदशोभाभ्य
 दिनः पवमानः सप्तदशानि पृष्ठानि सप्तदशानि व एकवि
 ंशोऽग्निष्टोमः सोक्तः पंचदशीरात्रिस्त्रिवृत्संविद्योतिष्टो
 मेनातिरात्रे सार्धिकामोयजेतानि क्रमोवाएषस्तोमानाम
 निक्रांत्याअनिक्रांतेन हियज्ञस्य भोजिषोऽग्निष्टोमएष
 उच्यते एषोतिरात्रोऽग्निष्टोमेन वै देवा इमं लोकमन्यजयन्त
 तैरतरिहं स आमुलोकमजयन्त होरात्रान्यामन्यवन्त

तपराचोवाअन्याव्यच्छंतिप्रतीचोन्याएषावावप्रतीची
 व्युच्छतियाध्विनेनव्यच्छंतिप्रतीचीरेवास्माउषसोविवास
 यतिद्वेस० सुतानां विराजमतिरिच्येते एषा वैस्तनवती
 विराज्ज्कामं कामयते तमेतां दुग्धे विवृता प्रैति विवृतो दे
 ति प्राणो वै विवृत्प्राणेनेव प्रैति प्राणमभ्युदेति ॥१॥ त्रि
 वृद्धिर्हृष्यवमानं पंचदशान्याज्यानि सप्तदशो माध्यंदिनः
 पवमान एकविंशानि पृष्ठानि त्रिणवः आर्नवः स्वय

गम

३१५

त्रिंशो ग्निष्टोमः प्रत्यक्षो हीणफला नि त्रिणवः प्रथमं दे
 एकविंशो षष्ठोऽशिके पंचदशी रात्रिस्त्रिंशं घृतिः सवर्धः
 स्तोमेनातिरात्रेण बुभूषं न्यजेत सवर्धं स्यात्ये सवर्धस्य जित्ये
 सवर्धमेवैतेनाप्नोति सवर्धं जयति यत्रिंशं हृष्यवमानं न
 च तित त्रिंशं स्तोममाप्नोति गायत्रीं हृदयेत्यं च दशा
 न्याज्यानि तत्पंचदशं स्तोममाप्नोति त्रिंशं हृदयेत्यं
 सप्तदशो माध्यंदिनः पवमानस्तसप्तदशं स्तोममा

नोतिजगतीं छंदो यदेकविंशानि पृथगनितदेकविंश
 ७ स्तोममात्रोत्यनुष्टुभे छंदो यत्रिणव आर्जवस्त्रिणव
 ७ स्तोममात्रोतिपंडुं छंदो यत्रयस्त्रिंशो ग्निष्टोमस्त्र
 यस्त्रिंश ७ स्तोममात्रोतिविराजं छंदो यदुस्त्रिंशु नौ
 क्रियेते तदुस्त्रिंशु नावात्रोतियदृहतीषु संधिनास्त्रवं
 तितदृहतीमात्रोतियदाश्विन ७ शस्यते तसर्वमेवेतेना
 न्नोति सर्वं जयति प्रांचवेत्रयस्त्रिंशो यज्ञं प्रमुजति

ग. १
 ३१७

तमध्वर्युरेकादशिन्यापुरस्तात्पृथक्छन्द्येकादशरशनाए
 कादशपशवएकादशसूपा नवेतितत्रयस्त्रिंशोत्रयस्त्रि
 ७ शं प्रतिष्ठापयतितया समुद्यतयारा आयं यं कामं कामयते
 तंतमध्वर्युश्नते यं यं कामं कामयते तंतमभ्यश्नते यएवै
 द॥३॥ त्रिदृहिष्यवमानपंचदशान्याज्यानि सप्तदशो मा
 व्यदिनः पवमान एकविंश ७ होतुः पृथक्छंदो मा इतराणि
 त्रिणव आर्जवस्त्रयस्त्रिंशो ग्निष्टोमः प्रत्यवाराही एफळ

निविणवेप्रथममथैकविंशमथसप्तदशमेकविंशः प्रो
 ऽशीपंचदशीरात्रिस्त्रिदसंधिः स्त्रिदसप्रथममतिरिक्तस्तो
 त्रमथपंचदशमथसप्तदशमथैकविंशं प्रजापतिः पशु
 नसृजततेस्माच्छृणुअपाकामंस्तानग्निष्टोमेननामो
 तानुच्छैर्नामोतान्योऽशिनानामोतान्नात्रानामोतांसीध
 नानामोतानाश्विनेननामोतानग्निमब्रवीदिमान्मईमे
 तितानग्निस्त्रिदतास्तोमेनजराबोधीयेनसाम्नानामोता

गम
 ३१८

निंदमब्रवीदिमान्मईमेतितानिंदः पंचदशेनस्तोमेनसत्रा
 सादीयेनसाम्नानामोतान्विश्वादेवानब्रवीदिमान्मईमेते
 तितान्विश्वेदेवाः सप्तदशेनस्तोमेनमाग्रयवेणसाम्नाना
 मवंस्तान्विष्णुमब्रवीदिमान्मईमेतितान्विष्णुरेकविं
 शेनस्तोमेनामोक्षारवंतीयेनावारयतेदंविष्णुर्विचक्रमइ
 तिव्यक्रमतयस्मात्प्रेवपशवोभ्रंशोरंसयतेनयजेतैत
 नवेदेवाजैत्वानिजित्वायंयंकामसकामयंततंतमाप्रवन्त्य

कामं कामयते ते तेनाज्ञोतितदस्योर्यामोऽस्योर्यामत्वं ॥३॥ त्रि
 वृद्धिष्वमानं पंचदशं होतुराज्यं नवसप्तदशानि स्रोत्रा
 ण्येकविंशानि श्रोत्रेणः सौख्यं पंचदशी रात्रिश्चिरं संधि
 र्नवसप्तदशेनातिरात्रेण प्रजा कामो यजेत नववै प्राणाः
 प्रजापतिः सप्तदशः प्राणो न्य एव दत्तदधि प्रजापतेः प्रजा
 यते कऊनं प्राची मुदूहति पुरुषो वै कऊबाहो वा ए
 व मध्यतो धीयते तस्यां सा कमश्च प्रजापतिः प्रजा अस्तु

395

जतताननं वा एतस्मात्प्रजायते बहुर्नवतिय एवं वेद द्विप
 दं कऊः प्राजायंत स एतस्मात्पशुपत्ता अश्वो नृत्वा न्यजि
 घ्नताः प्राजायंत प्रजनः नो लोके करोति गर्भमेव तद्धितं म
 ध्यतः प्रजनयत्यतिरात्रो नवत्यहो रात्रे वा अनुप्रजाः प्रजा
 यंते होरात्रे एवानुप्रजया पशुनिः प्रजायते ॥४॥ त्रिवृद्धि
 ष्वमानं पंचदशान्याज्यानि पंचदशो माध्यंदिनः पवमा
 नः सप्तदशानि षष्ठानि सप्तदश आर्नव एकविंशानि

शोमः सप्तदशान्यक्तानि पंचदशीरात्रिस्त्रिंशद्विंशतिषु
 वतातिरात्रेण ज्येष्ठं ज्येष्ठिने यं याजयेद्विषुवान्वा एष सो
 मानां विषुवानेव जवतियदेक एकविंशो भवत्येक
 विंशो वा इतो सावादित्यो द्वादशमासाः पंचर्त्तवस्त्रय
 इमे लोका असावादित्य एकविंश आदित्यस्यैवैनं मा
 त्रोगमयत्येष वा उदेति न वा एतमन्यज्योतिषां ज्योति
 प्रत्युदेति नैनमन्यस्वेषु प्रत्युदेति य एवं वेद ॥५॥ पंच

शम
 ३३७

दशं बहिष्यवमानं त्रिंशत्यान्यानि सप्तदशमाध्यं दिनं स
 वनमेकविंशं तृतीयसवनं सोच्छं पंचदशीरात्रिस्त्रिं
 द्दसंधिर्गोष्ठो मेनातिरात्रेण भ्रातृव्यवान्यजेत गवा वै दे
 वा अंसुरानेभ्यो लोकेभ्यो नृदं तराचानपजय्यमजय
 न्नेभ्यो लोकेभ्यो भ्रातृव्यं प्रणघराचानपजय्यजयति
 ॥६॥ त्रिंशद्बहिष्यवमानं पंचदशान्यान्यानि सप्तदश
 माध्यं दिनं सवनमेकविंशं तृतीयसवनं सोच्छं प

चदशीरात्रिस्त्रिवृसंधिरायुष्टोमेनातिरात्रेण स्वर्गकामोय
जेतोद्गीः स्तोमायत्यनयभ्र० शाययदतिरात्रोनवत्यहोरा
त्राभ्यामेव स्वर्गलोकमेति॥७॥ त्रिवृद्धिष्यवमानं पंचद
श० होतुराज्य० सप्तदशं मैत्रावरुणास्प पंचदशं ब्राह्मणा
द्व० सिनः सप्तदशमद्यावाककस्यैकवि० शोभाध्यादिनः
प्रवमानः सप्तदश० होतुः पृष्ठमेकवि० शं मैत्रावरुणास्प
त्रिणवंब्राह्मणाद्व० सिन एकवि० शमद्यावाकस्य त्रिण

२२१

वश्मर्भवस्त्रयस्त्रिवृशोमिष्टोमः प्रत्यवरोही एष ह्यनित्रि
णवंप्रथमं द्वे एकवि० शेषोऽशिके पंचदशीरात्रिस्त्रिवृ
संधिरनिजितातिरात्रेण भ्रातृव्यवान्यजेतातिजितावैदे
वाप्रसुरानिमांस्तोकानम्यजयत्राच्यानपजय्यमजय
न्ननिजितैव भ्रातृव्यमिमांस्तोकाननिजित्यराच्यानपजय
जयति॥८॥ त्रिवृद्धिष्यवमानं पंचदश० होतुराज्य० स
प्तदशं मैत्रावरुणास्पैकवि० शं ब्राह्मणाद्व० सिनः पंचदश

३२२

प्रजायंतेरूपाणि विकरोति यद्वाष्पिकपमृतुषु प्रतितिष्ठति य
देवयामरुत॥१॥ त्रिवृतातिरात्रेण ब्रह्मवर्चसकामो यजेत
तजो वै त्रिवृद्ब्रह्मवर्चसं तेज एव ब्रह्मवर्चसमवरुंधे तेजसि
ब्रह्मवर्चसे प्रतितिष्ठति पंचदशेनातिरात्रेण वीर्यकामो य
जेतौ वीर्यं पंचदशर्जं तेज एव वीर्यमवरुंधर्जं जसि वीर्यं प्रति
तिष्ठति सप्तदशेनातिरात्रेण न्नाद्यकामो यजेतान्नं वै सप्त
दशेनान्नाद्यमेवावरुंध एकविंशेनातिरात्रेण प्रतिष्ठाका

मोयजेतप्रतिष्ठावाएकविंशोयदतिरात्रोनवत्यहोरात्रये
 रेवप्रतितिष्ठति॥१०॥ ज्योतिष्टोमोऽग्निष्टोमः पूर्वमहः सर्वस्तो
 मोतिरात्रउत्तरंतस्यचतुर्विंशं बह्विष्यवमानं पंचदशान्
 ज्यानिसप्तदशोमाध्यंदिनः पवमानं विंशानिष्टानि त्रि
 ताव आर्तवस्त्रयस्त्रिंशोऽग्निष्टोमः प्रत्यवरोही एप्रच्छानि
 त्रिरावंप्रथममथैकविंशमथसप्तदशमेकविंशः
 षोडशी पंचदशी रात्रिस्त्रिविंशधिरंगिरसः स्वर्गलोकमा

४५५

राम
३२३

यं क्षेपं हविषां श्रुविष्णुश्चो गिरसावहीये तांतावा
 गच्छतां यतो गिरसः स्वर्गलोकमायं स्तावतष्टेतांतावेते
 सामनी अपश्यतांताभ्यादिरात्रमतन्वातांतेन स्वर्गलोका
 मैतां यः पौण्डोहीन इव स्यास एतेन यजेता प्रोति पूर्वेषां प्र
 तामाकृतां हितावंगिरसः प्रजाकामो यजेत द्वितीयं धे
 तघत्प्रजाः स्वर्गकामो यजेत द्वितीयादिलोकात्परोलोकं नि
 प्रक्रम्यो हूराधोदिरात्र इत्याहुयं दग्निष्टोमः पूर्वमहनेव

तत्त्वमंतर्धेतियद्योऽग्निष्टोमेयज्योतिरुक्तः पूर्वमहर्न
 वतिनाग्निष्टोममंतर्धेतिनोऽह्नि तदादुरेषावाव यत्
 स्यात्मात्रापदग्निष्टोमोयदग्निष्टोमः पूर्वमहर्नवतियत्तस्य
 मात्रानातिक्रामत्यथोत्तरस्याद्भुजोधिवात्रिमुपयं
 तितेनोऽह्निन्यनंतरितानिचतुर्विंशं बहिष्यवमानेनव
 त्तरस्याद्भुजतुर्विंशत्यह्निरागायत्रीप्रजननेगायत्री
 प्रजाप्याउजयेस्तोमायुगंतश्चायुजश्चतस्मिंशुनंतरमाग्नि

२२४

युनात्प्रजायते सर्वस्तोमातिरात्रोभवतिसर्वस्याहोसर्वस्य
 जित्यैराहमेवैतेनाग्निोतिसर्वजयति॥१॥ अथयस्यज्योति
 रुक्तः पूर्वमहर्नवत्यायुरतिरात्रउत्तरंतिष्ठः पूर्वस्याहोवि
 राजमतिरिच्यतेद्वान्प्रासुत्तरमहर्द्विराजऊनमूनतिरि
 क्तेवाअनुप्रजाः प्रजायतेप्रप्रजयाप्रपशुभिर्नायतेयए
 ववेदैकासं सुतानां विराजमतिरिच्यतएकाकिनमेव
 जमन्ताद्यस्याध्यह्निकरोत्येतेनवेचित्ररथंकापेयाअया

जंय ॐ लमेकाकिनभन्नाद्यथाध्यक्ष मज्जव ॐ सस्माद्वैत्ररथी
 नामेकः सत्रपतिर्जायते बुलेव इव द्वितीयः ॥१२॥ अथ यस्य
 त्रिवृत्यं च दशोऽग्निः सोमः पूर्वमहर्नवत्यायुरतिरात्र उत्तरमि
 थुनाभ्या ॐ सोमाभ्यामुत्तरमहः प्रजनयति तत्प्रजात ॐ
 ऋतं ते च केवा एते साकं तृतीय त्रिवृत्यं च दशोऽग्निः सोमो यं
 कामं कामयते तमेते नान्यश्नते यत्र यत्र हि वक्रावताका
 मयते तत्र दभ्यश्नते यत्र यदायुरतिरात्रो भवति प्रतिष्ठित्या

एतेन वै कपिवनो नौवायन इष्टु रूहताम गच्छद रूहो भवति
 य एवं विज्ञाने तेन यजते ॥१३॥ त्रिवृत्यातः सवनं पंचदशमा
 ध्यं दिन ॐ सवन ॐ सप्तदश तृतीय सवनं पंचदश प्रातः सव
 न ॐ सप्तदश माध्यं दिन ॐ सवनमेकविंशत तृतीय सवन ॐ सो
 ममेकविंशं प्रातः सवन त्रिणावं माध्यं दिन ॐ सवनं त्रय
 स्त्रिंशं आर्नवश्चतुस्त्रिंशोऽग्निः सोम एकविंशान्फल्गुनि
 सप्तोऽशिका निषोऽशं प्रथमं रात्रिषामपंचदशी रात्रिस्त्रि

हंसं धिः प्रजापतिर्वा इदमेकं आसीत् तस्य वागे वस्मासीद्वाष्टि
 तीयास एहते मामेव वाचं विसृज्या इयं वा इदं सर्वं विभवं
 न्येष्यतीति स वाचं व्यसृजत सेदं सर्वं विभवं त्यो सोर्धो दा
 तजो धथा पोधरा संततैवं तस्या एति तृतीयमस्मिन् तदपि
 ववा इदमिति तद्भूमेर्भूमित्वैकेति तृतीयमस्मिन् तदंतरि
 सुभभवदंतरं ववा इदमिति तदंतरि च स्यात् तदंतरि च त्वं नो इति
 तृतीयमूर्ध्वमुदास्य तद्यौरभवदकृतदिववा अदरति तदि

म
२२५

वादि वस्त्रमेवावप्रत्यक्षं नाग्यज्जिह्वायेतौ तद्वाचो वदति य
 दति मध्येनैतद्वाचो वदति यत्केति सर्वयेतद्वाचो रसो धूर्ध्व
 ददति यद्वा इति यदेतानि रूपाण्यन्वहं न्यजते मुखत एव त
 द्वाचं विसृजते मुखतो यज्ञियं कर्म प्रजापतिर्वा इदमेका ह
 रा वाचं सती त्रेधा व्यकरोत् तदमेलाका अभवत् तद्वा अनुप
 जीवना स एह त कथमिमेलाका लोक गल्लीयुः कथमुप
 जीवनीया स्युरिति स एतं त्रिरात्रमपश्यत् तमाहूतं नेमा लो

कानवातनोत्ततोवाग्नेलोका नोमायुः ७ स्ततउपजीवनीयात्रमव ७
 खिरात्रस्यवाइदपुष्टिरात्रस्योदरायदिदमेष्टुलोकेष्टघिगहति
 पशूनाभूमानद्विपदाचतुष्पदायएववेदप्रजापतिर्यद्वाचंयसृज
 तसाहुरदेवेतिप्रथमंहेतिद्वितीयंरेतितृतीयंयेनयेनवैरूपे
 राप्रजापतिर्वाचंयसृजततेनतेनरूपेणाज्यानिवारन्यतेहानिवा
 ष्यंतेतदाहुर्वस्नवादिनोहुरेस्त्वावैत्रिरात्रइत्येकाहुरावेवावृषह
 रमहुरेच्यहुरः पुरुषः सवाएनवेदेत्याहुर्नपुरुषसमिते

रा.म.

३२२

वेदेति॥१७॥ एतेनवेदेवाष्टुलोकेष्टाहुर्वस्नेतेनस्वर्गलोकमायुः ७
 ज्वेत्रिरात्रोवाचोरूपेणाज्यानिवाहानिचविभज्यंतेएकाहुरावेवा
 वृषहुरमहुरमहुरस्यरूपेणाविभज्यंतेत्रयोर्गंधर्वास्तेषामेषा
 नक्तिरयेऽष्टिविवायोरेतरिहमसावादित्यस्यश्रीस्रयोर्मा
 यउषसं सचतेग्निरुषसं सचतेवायुरुषसं सचतेसावा
 दित्यउषसं सचतेत्रीणिमिथुनाभितान्येषमिथुनेहसंभव
 तामिथुनाद्यत्प्रजायतेतत्तृतीयमिश्रेष्ट्रायवज्रमुदयह्रस्वा

वीन्नामेप्रहृषीरक्तिवाइदंमयिवीर्यंतनेप्रदास्यानीतितदस्मैप्रा
 यच्छतद्विष्णुः प्रत्यगृह्णीसद्वितीय७सद्वितीयमुदयच्छसएवाञ्च
 वीन्नामेवंप्रहृषीरक्तिवाइदंमयिवीर्यंतनेप्रदास्यानीतितदस्मै
 प्रायच्छतद्विष्णुः प्रत्यगृह्णीदेतद्वावतदम्यनूच्यतउनाजिग्यथ
 न्नापराजयेथेनपराजिगेकतरश्चनैनोरिंद्रश्चविष्णोयदप
 स्पृधेयात्रेधसहस्रवितदैरयेथामित्येतद्वाआभ्यातसहस्र
 प्रायच्छतस्येष्टान्क्तिर्यआर्षयोद्विद्वा७स्तस्मैप्रथमेहनिदेययथा
 वाइयमेव७सप्रतिष्ठितेयंप्रतिष्ठितः

राम
 ३२५

तयोर्नार्षयोविद्वा७स्तस्मैद्वितीयहनिदेययथावाअंतरिहमेव७मौ
 तपरस्मैमित्यंतरिहविदुर्वेदतस्यविदुर्यआर्षयोविद्वा७स्तस्मैद्विती
 यहनिदेययथावेष्टौरेव७सद्यौरितिद्विदुर्वेदुतस्यविदुःशता
 न्यचहंदीयतएषावावयज्ञस्यमात्रायच्छत७सेवसाविद्धिन्नादीय
 तेदशतोन्वहंदीयंतेदशाहुराविराडैराजोयज्ञःसेवसाविद्धिन्नादी
 यतेत्रयस्त्रि७शत्रुत्रिणिचशतानिप्रथमेहनिदेयान्तथाद्वितीये
 तथातृतीयेथेष्टाद्विदेवत्यात्रिःकृपाअनुणोद्वेदतीयेतृतीयमनी

धः काम्यासिप्रियासिहव्यासीडेरंतेसरस्वतिरिविश्रतताएनितेध्मेना
 मानिदेवेषुनः सुकृतोक्तात् ॥१५॥ इदं वावप्रथमेनाज्ञाव्यकरोद्यदिद
 मस्यमध्यायत्रमूलमिदं द्वितीयेनयदिदंप्राणादेजत्यदस्ततीयेनय
 द्वितीयन्तस्तत्राणियदमुंलोकंनेजेत दाकुर्ब्रह्मवादिनोमहाव्रतं
 वाएतघदेषत्रिरात्रइतितस्येतदेवमुखंयदितेषामज्ञाबहिष्यवमानं
 येअन्नितोहनीतौपक्षौयन्मध्यममहःसआत्माग्निष्टोमसामानिपुत्रं
 यदेवासावुदेतितमुखंयेअन्नितोहनीतौपक्षौयन्मध्यममहःसआ

गम
 ३२६

त्मानि पुण्यदयानावदेतितम्

खंये अन्नितोहनीतौपक्षौयन्मध्यममहःसआत्मायदस्तमेतितसुष्ठमे
 तावावाचित्रात्रोगायत्रः प्राणत्रैष्टुभंचक्षत्रागतं० श्रोत्रं० सध्वं
 मायुरेतियएवंवेदतदाकुर्ब्रह्मवादिनः किया० छिरात्रइतीयाति
 तिक्रूयादियध्येतदमथोदयानितिब्रूयादियध्येवैतदग्निपरा
 इक्षी० इति० पुनः परादितिब्रूयात्परा० ह्रिवदतिपरा० अथपति
 परा० ध्याणित्येका० अथा० अत्रया० अत्रया० कुरेकइतिब्रूयात्समानोष
 षयत्प्राणोपानोव्यानः सप्तधावाअ० दोमणोसूत्रमातमेवमे

वमेषु लोकेषु विराजतः शोभते स्य मुखं य एवं वेद यद्वै विराजस्य
 ह लोभनदस्य विलोमयदस्य विलोमतदस्य ससोमतद्यदेतत्पर
 ७ सदहरवरं क्रियते यजमानायैव तत्पशून्परिगृह्णाति प्रजन
 नाय नस्य मुष्मिलोके पशवः प्रजायंत एते वावचं दसो वीर्यवत्तमे
 य जायत्री च विष्टुष्टयदेते अस्तितो नवतो मध्ये जगती यदेतीत्या
 मेवतुं दोन्यापशून्परिगृह्णाति प्रजननाय नस्य मुष्मिलोके
 पशवः प्रजायंत सौवावचि रात्रो यथा दत्तेव प्रथममर्ह्यथा

२३०

मध्यदिन एव द्वितीयं यथास्तमेत्येवं तृतीयं गच्छत्यमुष्पसायुज्यं गच्छ
 तिसावेश्य य एवेवेद ॥ १९६ ॥ छु ॥ ॥ इति विंशः प्रपाठकः ॥ ॥ ॥
 इन्द्रो मरुतः सहस्रमजिनास्वा विशो सोमाय राज्ञे प्रोच्यत स्याद्राज
 त्रोच्य विशं जिने तितो यमो शृणो न्मरुतो ह सहस्रमन्यासिष्टमिति
 स आ गच्छ सो ब्रवी दुपमास्मि सहस्रे कृयेथामिति तमुपाक्षयेता
 स यमो पश्य देका गा सहस्रेपि सहस्रस्य पयो बिभ्रती सो ब्र
 वीदिय मेवममास्त सहस्रे युवां विकन्य येथामिति तावब्रतां यथा

वावत्वमेतां पश्यस्येव मावमेतां पश्चादिति तया वा इदं सहस्रं वि
 कल्पया महा इत्यब्रुव ७ स्ता मुदके प्रावेशय ७ स्तेब्रुवन् ७ शना
 हरा महे यस्मिन् इयं प्रशमायो देष्यताति ७ शना हरेतसो मस्य
 प्रशमयेदर्थे इत्याद्ययमस्यते ब्रुवन्तो मायरा इति देहि तृतीयेन चा
 त्मनः स्तृतीयेन च सहस्रस्य पयस इति सा बभ्रुः पिंगात्पेकवधो दे
 हृतीयेन चात्मनः स्तृतीयेन च सहस्रस्य पयसः साया सोमक्रयणी मे
 व तावता येन चाभ्यतस्या आत्मनः स्तृतीयेन च तृतीयेन च सहस्रस्य पय

गम
 २३१
 ३२१

सः सोमः क्रीतो भवति य एव विद्मः सोमं क्रीणाति यस्मा एव विदुषे
 सोमं क्रीणाति ते ब्रुवन्निद्रायो दि हि तृतीयेन चात्मनः स्तृतीयेन च स
 हस्रस्य पयस इति सा शबली पथौ सुदै तृतीयेन चात्मनः स्तृतीये
 न च स्वस्य पयसः सा येन्द्रियैः सा तृतीयेन चाभ्यतस्या
 आत्मनः स्तृतीयेन च सहस्रस्य पयस इन्द्रियैः दत्ता भवति य ए
 व विद्वानिन्द्रियैः ददाति यस्मा एव विदुष इन्द्रियैः ददति ते ब्रु
 वन् यन्मा भो देहि तृतीयेन चात्मनः स्तृतीयेन च सहस्रस्य पयस

राह

इति साजरतीकृष्णशृङ्गदेहूमावादित्यौहीर्मतोऽसीयसीरतीये
नवात्मनस्तृतीयेन च सहस्रस्य पयसः सायानुस्तरणीसेव सा
तृतीयेन वास्यतस्या आत्मनस्तृतीयेन च सहस्रस्य पयसो नुस्तर
रणीकृतानवतियएव विद्वाननुस्तरणीकरोति यस्मा एवं विदु
षे नुस्तरणीकृर्ध्वंतिनाचासवान्मन्यते तदा दुर्ब्रह्मवादिनो न वा
अधुषिं लोके सहस्रयाडलोकोसीति तद्यावदिनः सहस्रस्य शौ
र्गविप्रतिष्ठिता तावदस्माध्वोकादसौ लोकाः सहस्रयाजीवा इमां लोका

१३३

व्याप्नोत्यथोयावत्सहस्रं योजनान्यथोयावत्सहस्रमाश्वीनान्यथो
यावत्सहस्रमक्षानितं ऊवांश्च शीतिसमाक्रमणाय वा एतादीयं गवां
तं सहस्रयदसृज्यत तस्य तार्थ्यो निशसीद्यन्तार्थं प्रत्यस्यनयति
स यो नित्वाय ॥१॥ प्रजापतिः प्रजा असृजत ता अस्मा सृष्टाः परा
च आयन्नस्पतिन इति विभ्यत्यः सो ब्रवीदुपमावर्तं धृतथा वै
वोस्मानियथा घमानाभूयस्यः प्रजनिष्यध्व इति तान्यो वै नरुतं
ब्रूहीत्यब्रुवत्स्तान्यस्ततनिधनेन तमब्रवीदनिधनेनावय

त्रिणिधनेन प्राजनयदेतैर्हवा इदं सामनिर्मितः प्रताञ्जति च
 प्रवजनयत्यग्रमानमस्य नूयो न वृत्तिर्य एवं वेद ज्यैष्ठ्य सामानि
 वा एतानि श्रेष्ठ सामानि प्रजापति सामानि गच्छति ज्यैष्ठ्यं ७ अ
 ष्च य एवं वेद तैर्वि सामनिः प्रजापतिरिमां लोकां सर्वां काना
 न दुग्धयदा च्या दुग्धतदा च्या दोहना मा च्या दोहत्व ७ सु
 निमां लोकां कामा दुग्धे य एवं विद्वानेतैः साम निः स्तुत
 इ मे वै लोका एतानि सामान्यय मे वर्तन्निधन मी तरि च

332

मीनिधनघौ त्रिणिधनं यथा हे वज्रः हे त्राण्यनुसंस्वरत्येवमिमां लो
 काननुसंस्वरतिय एवं वेद अने च्छ एतानि वैश्वा नरस्य सामानि
 यत्र वा एते रशांतैः स्तुवंति तस्य जादे वो घारुको न वन्यग्निमुप
 निधाय स्तुवते स्वाया एव तद्देवतायाः साम्ये ह्ययनमस्तस्य
 जयति शीतैस्त्ववंति ॥ २ ॥ वाय्वै शबली तस्यास्त्रिराजो व स हि
 राजो वा एतां प्रदापयति तद्य एवं वेद स्मा एषा प्रता दुग्धे यो न
 प्रजाया यमन्नथान्नना घाद्वरासी परिभयत स पिबता द्वाद

शरात्रीरधः शयीत या द्वादशी स्यात्तस्याठपय्यघं शबली हो मं
 हुत्वा पुरावाग्भ्यः संप्रवदितो र्यत्र ग्राम्यस्पपशोर्नाश्रुणायात्तद
 रणपं परेत्यदर्नस्तंबमालम्यशबलिशबलीति त्रिराक्ये घदम्य
 मुनश्चगईनाञ्च प्रतिवाश्यते सा समुद्राय दिन प्रतिवाश्येत संवत्स
 रे पुनराक्ये छबलिसमुद्रोसिविश्वव्यचाब्रह्मदेवानां प्रथमजा
 ततस्यान्तमसिश्चक्रमसिते जोस्यमृतमसितांत्वाविन्नशबलिदीक्षा
 नातस्यास्ते पृथिवीपादौ तरे ह्यपादौ द्यौः पादः समुद्रः पाद एषासि शबलितां

३३४

त्वाविन्नसानः पमूर्जं धुत्वा वसोर्द्धरां शबलिप्रजानां शच्छिषा
 व्रतमनुगे षं स्वाहा॥३॥ चतुष्टोमो ग्निष्टोम एकविंशतुष्टोमः स
 र्वं लोमोतिरात्रः प्रजापतेर्घ्नो अश्वश्च यत्र त्परापततदश्वो नवत
 दश्वस्याश्वत्वं तदेवा अश्वमेधेन प्रत्यदधुरेषवाव प्रजापतिं स
 र्वं करोया अश्वमेधेन यजत एषवाव स शरीरः संनवत्यमुष्मलो
 काय यो अश्वमेधा सरघावा अश्वस्य सव्या बृहत्तदेवाश्चतुष्टोमे
 न प्रत्यदधुर्यच्चतुष्टोमो नवत्यश्वस्य सव्वेत्वाय यत्ति सौनुष्टु नश्च

ती ५

तस्योगायत्रीः करोति तस्या त्रिंशत्स्तिष्ठन् प्रतिष्ठति सर्वान्यल्य
 मानः प्रतिदधत्यतो वा अश्वः पशूनामंतो नुष्टुं दसामंतो विश्वं
 वतानामंतश्चतुष्टोमस्तोमानामंतश्चिरात्रो यज्ञानां यद्वै स यो नुष्टु
 मः प्रतिपद्येन वंति चतुष्टोमस्तोमश्चिरात्रो यज्ञांत एव तदंतं प्रति
 ष्ठापयत्येकविंशमहर्नवतियस्मिन् अलभ्यत एकविंश
 वा इतो सा वा दित्यो द्वादशमासाः पंचर्तवस्त्रयश्च मे लोका असा वा
 दित्य एकविंश आदित्यस्यैवेन मात्रागमयति तस्य महाना म्यः

रा.
 ३

षष्ठं नवंत्यन्यदन्यदा एताः छंदोन्येन्य एते पशव आलभ्यंत एताता
 एतच्छं समाप्नोति यन्महाना म्यः षष्ठं नवंत्यश्च स्पसर्त्तुवाय पाथुर
 श्मं ब्रह्मसाम नवतीश्चरा वा एषो यतो द्युतः परोपरावतमेतोर
 नावा अश्वो द्युतो यत्पाथुरश्मं ब्रह्मसाम नवत्यश्च सौ वयत्ये सव
 स्तोमोतिरात्रो नवतिसर्त्तुवाय सव्यजित्यै सव्यमेव तेना न्नोति स
 र्वं जयत्येक यूपो वै कादशिनी वान्येषां यज्ञानां नवर्तुमैत्येक वि
 षं शिन्त्यश्च मेधस्य ग्वादिरो वा वेज्यो वा पाक्षो वान्येषां यज्ञानां न

श

वतिनैवुदार एकविंशत्यरत्निरश्वमेधस्यनोनैषांपशूनांतेदन्त्याः
 वधंत्यवधंत्यश्वमेधस्यदक्षिणातो नोषांपशूनामवधंत्युत्तरतोऽश्वमे
 धस्यसहस्रशखास्वनोषांपशूनामवधंत्यिवेतसशाखास्वश्वमेध
 स्ययूपेयाम्यापशून्निपुंजंत्यारोकेध्वारंण्यारयंत्याग्राम्यान्पशून्
 नैतेप्रारण्योऽजंति॥४॥ त्रयस्त्रिंशतोत्तरात्राः सवैषोऽशिमंतो
 योराज्यं प्राप्नोति स एतेन यजेत राजा वा एष स्तोमानां राज्यमे
 वास्मिन्दध्नीति यदाहाराणि प्रथममहर्तजंत एकाहसवेवाग्रावो

राम

३३६

नतिवासायाथ यश्च हाराणि धनमाज्यदोहं न वत्कतरयोरक्षरानि
 संतत्याऽथ हमाज्यदोहानि न वंत्यन्वहमेवैनंपशुनिः समर्द्धयं
 तिसवैषोऽशिमंतो सवैतींद्रियवीर्यं षोडशींद्रियेणैवेनाच्ची
 र्येणासमर्द्धयति॥५॥ चतुर्विंशताः पवमानास्त्रिंशत्याऽप्यानिपं
 चदशानि पृष्ठानि सप्तदशानि शोमश्चतुश्चत्वारिंशताः पवमानाः
 पंचदशान्याऽप्यानि सप्तदशानि पृष्ठान्येकविंशानि शोमः सोऽष्टौ
 चाचत्वारिंशताः पवमाना एकविंशान्याऽप्यानि त्रिणवातिपृ

शनित्रयस्त्रिंशोऽष्टमि एकविंशान्युक्तानि सप्तोऽशिकानि
 पंचदशीयस्त्रिंशोऽष्टमि एकविंशान्युक्तानि सप्तोऽशिकानि
 बोवैद्धोमायस्त्रिंशोऽष्टमि एकविंशान्युक्तानि सप्तोऽशिकानि
 स्तोमायुग्मेतस्यायुजश्चतुर्भिः शतं तस्मान्निधुना त्रयज्ञायते ॥ ५ ॥
 त्रिवृत्प्रातः सवनं पंचदशमाध्यदिनं सवनं सप्तदशतृतीय
 सवनं चतुर्विंशंप्रातः सवनं चतुर्विंशत्वारिंशमाध्यदिनं सवनं
 नमः शान्ता ॥ शततृतीयसवनं सोऽहमेकविंशंप्रातः सवनं

शम

३३३

त्रिणावमाध्यदिनं सवनं त्रयस्त्रिंशतृतीयसवनं सोऽहमेक
 विंशः षोडशी पंचदशी रात्रिस्त्रिंशोऽष्टमि एकविंशान्युक्तानि सप्तोऽशिकानि
 त्रींस्तीववा अयलोकोऽस्तीवासौ छिद्रमिवांतरिहमस्तीव त्रिरात्र
 त्यप्रथममहरस्तीवोत्तमं छिद्रमिव मध्यतः पशवो वै त्वं दोमाय
 द्वे दोमा मध्यतो मवंत्यपि हित्या एवाद्धिद्रताये ॥ १ ॥ त्रिवृत्प्रातः सवनं
 पंचदशमाध्यदिनं सवनं सप्तदशतृतीयसवनमेकविंशं
 प्रातः सवनं त्रिणावमाध्यदिनं सवनं त्रयस्त्रिंशतृतीयसवनं

ॐ सोऽक्षचतुर्विंशं प्रातः सवनं चतुश्चत्वारिंशं माध्यदिनं ६ सव
 नमष्टाचत्वारिंशं तृतीय सवनं ॐ सोऽक्षमेकविंशः षोडशी पंच
 दशी रात्रिस्त्रिंशः पराकः पराकेण वै देवाः स्वर्गलोकमायं श्व
 कामो यजेत पराङ् वै तेन स्वर्गलोकमाक्रमते यद्वा एतस्माकं तदस्य
 परात्पराकस्य पराकत्वं न वै तत्र जग्मुषे किं वना कं नास्मा अकं न व
 तिय एवं वेद प्रजायास्त्वह्नतः पराङ् स वै तेन स्वर्गलोकमाक्रम
 तेतद्यदेकविंशः षोडशी नवति पंचदशी सत्रिंशः त्रिंशः

राम

३२५

विस्तेनामिलोके प्रतिष्ठिताः चतुर्विंशः पवमानाः स्त्रिवृत्त्या
 निपंचदशानिष्टानि सप्तदशानिष्टानिष्टोमः श्रुतुर्विंशः पवमानाः
 पंचदशान्यान्पानि सप्तदशानिष्टानिष्टान्येकविंशानिष्टोमः सोऽक्ष ३५
 श्रुतुर्विंशः पवमानाः सप्तदशान्यान्पान्येकविंशानिष्टानि
 त्रिणवोमिष्टोमः सोऽक्षश्रुतुर्विंशः पवमाना एकविंशान्या
 न्यानि त्रिणवानिष्टानि त्रयस्त्रिंशानिष्टोम एकविंशान्या
 न्यानि सप्तोडकानि पंचदशी रात्रिस्त्रिंशः त्रिंशः त्रिंशः त्रिंशः

तच्चत्वारोमेवीरा-आजायेरन्नितिसप्तमपस्पत्तस्य चत्वारोवीरा-आजा
 यतास्पचत्वारोवीराजायंतेयएवंवेदैकंस्तोममुस्त्रयेकमभ्यारभते
 वीरजननेवैस्तोमोवीरमेवासैतत्प्रजनयतिचतुर्विंशः पवमाना
 जर्वतिचतुर्विंशत्यहारागायत्रीप्रजननेगायत्रीप्रजात्याउभे
 येस्तोमायुग्मेतश्चायुजश्चतन्मिथुनंतस्मान्मिथुनात्प्रजायतेन्नि
 दामः प्रथमहरुच्छोद्वितीयं षोडशीतृतीयमतिरात्रश्चतुर्थनाना
 वीर्यतायेनानावीर्याण्यहनि करोतिगायत्रेवैप्रथमम् ॥३॥

राम
 ३३६

हस्त्रेष्टुर्माद्वितीयजागतेतृतीयमानुष्टुर्माचतुर्थतदादुर्यचतुर्थेहनि
 षोडशिनंष्टुर्माद्वितीयेनाद्गानुष्टुर्माद्वितीयुरब्धेदश्चतुर्थमहः
 स्यादानुष्टुर्मावैषोडशीतिचतुर्थेहनिषोडशीग्रहीतव्यः स्वप्नायत
 नेषोडशीत्येतेछंदोन्निरहानिनानावीर्याणिकरोतिनौधसं
 प्रथमस्याद्गोक्तसामश्चैतद्वितीयस्यश्रायंतीयं वृत्तीयं तृतीय
 स्यत्रैशोकेचतुर्थस्यतदादुरपञ्चशडक्वाएषयज्यायसः
 दसोधिकनीयस्त्र्युपैतीतितद्युदेषानचतुर्थेहनातिजगतीकि

यतेन पञ्चशायकालेयं प्रथमस्याङ्गोद्वाकसानसाधुच्छंदसं
 द्वितीयस्योरवंतृतीयस्यसमेतं चतुर्थस्यनानावीर्यतायेनानावी
 र्यपहानिकरोत्यनिवावृषनामुतइति तृतीयस्याङ्गोरथं तं क
 स्तमिदं वावसविति वामदेवं यज्जुयथा अथर्वेति चतुर्थस्या
 ऋग्वेदेदुमधोर्मदितरमिति वामदेवं छंदसां नानावीर्यताये
 नानावीर्यपहानिकरोति ॥ १ ॥ त्रिवृत्यं च दशो ग्निष्टोमः प्रथम
 महरयोत्तरस्याङ्गश्चतुर्विंशं बहिष्यवमानं पंचदशानि त्रीणा

रास
 ३५०

निसप्तदशमछावाकस्यैकविंशो माध्यंदिनः पवमानः सप्तदश
 द्वेष्ट एकविंशे द्वेष्ट एकविंशे तृतीयसवनं सोच्छं तृतीयस्या
 ऋग्वेद एकविंशं बहिष्यवमानं त्रीणि चाज्यानि पंचदशमछावाकस्य
 चतुर्विंशो माध्यंदिनः पवमान एकविंशानि पृश्नानि त्रिणा
 वं तृतीयसवनं द्वेष्टो द्वेष्ट एकविंशमछावाकस्य चतुर्थस्याङ्ग
 श्चतुर्विंशः पवमानाः पंचदश होतुराज्यं शान्पुष्कानि स
 षोडशिकानि पंचदशीरात्रिस्त्रिवृत्संधिः जर्मदग्निः पुष्टिकम

सप्तदशानि त्रीणा एकविंशानि पृश्नानि त्रयस्त्रिंशो ग्निष्टोम एकविंश

८

एतमाहरसमाभ्योषानपुष्पघृदिमाङ्गर्नवाङ्गीर्बोपलितौसं
जानातेइतिसञ्चनेवैतेनपोषान्पुष्पतिजगतीकुंदोन्निसेपद्य
तेजगतीवैच्छंदसांपरमपोषंपुष्पापरममेवैतेनपोषंपुष्पतिपु
रोडाणिन्यउपसदो नवंतिपशवोवैपुरोडाशाः पशुष्वेवप्रति
द्यन्यमेवैहोत्रंवेध्वरमापितरंवैश्वानरमवसेकरिंश्रयदेवे
भ्योजुहुताहविः स्वाहादेवावश्विनोमधुकशयाद्येमेयज्ञंयज
मानायमिमिहृतमिंद्रायदेवेभ्योजुहुताहविः स्वाहादेवविष्ण

राम
३५१

उर्वेद्यास्मिन्यज्ञेयजमानायाधिविक्रमस्वैश्रयदेवेभ्योजुहुताहविः
स्वाहादेवसोमरेतोऽथ अद्यास्मिन्यज्ञेयजमानायेधोद्रायदेवे
भ्योजुहुताहविः स्वाहादेवसवितः सुसावित्रमद्यास्मिन्यज्ञे
यजमानायासुवस्वैश्रयदेवेभ्योजुहुताहविः स्वाहादेवधतः
सुधमताद्यास्मिन्यज्ञेयजमानायेधोद्रायदेवेभ्योजुहुताहवि
स्वाहादेवाग्रावाणोमधुमतीमद्यास्मिन्यज्ञेयजमानायवावं
वदतेश्रयदेवेभ्योजुहुताहविः स्वाहादेव्यनुमतेचद्येमेयज्ञं

यजमानाय मन्यस्वेन्द्राय देवेभ्यो जुहुता हविः स्वाहा देव्यदिते स्वा
 दित्य मघास्मिन्यज्ञे यजमानाय सुवस्वेन्द्राय देवेभ्यो जुहुता
 हविः स्वाहा देव्य आपो नन्नं मध्वमघास्मिन्यज्ञे यजमानाय
 द्राय देवेभ्यो जुहुता हविः स्वाहा सदः प्रजावानृचुर्जुषाणां
 द्राय देवेभ्यो जुहुता हविः स्वाहा देवत्वष्टः सुरतो धम अघास्मि
 न्यज्ञे यजमानाय धीन्द्राय देवेभ्यो जुहुता हविः स्वाहा नेयए
 ककपाल आश्विनो द्विकपालो वैश्वस्त्रिकपालः सौम्यश्चतुःक

स ३२

राम

३४२

पालः सावित्रः पंचकपालोऽक्षत्रः षड्कपालो मारुतः सप्तकपालो बार्ह
 स्पत्यो द्वाकपालो मेभत्रो नवकपालो वासुणो दशकपालो ऐन्द्रोऽत्रा
 दशकपालो वैश्वदेवो द्वादशकपालः ॥१०॥ त्रिवृत्प्रातः सवनं पंच
 दशमाध्यदिनं सवनं सप्तदशं तृतीयं सवनं पंचदशं प्रातः
 सवनं सप्तदशं माध्यदिनं सवनं मेकविंशं तृतीयं सवनं
 सोल्लं सप्तदशं प्रातः सवनं मेकविंशं माध्यदिनं सवनं त्रिणव
 तृतीयं सवनं सोल्लं मेकविंशं प्रातः सवनं त्रिणव माध्यदिनं सवनं त्रय

द्वि० शत तीय सवने प्रत्यवरोही एफ्फा नित्रितावे प्रथमं द्वे एक
 वि० शो सषो उशिके ~~पंचदशी~~ पंचदशी रात्रि विरु संधिर्वसि
 श्रः पुत्रहतो हीनश्चामन्यत स एतमपश्य सो ग्रयं घोषन इवम
 न्यत स एते ~~पुत्रहतो~~ नयजेत यस्तो मास्तो मम नि संक्राम
 त्पया देवाय ० रोहति वसिष्ठ स्पृज नित्रे नवतः प्रजात्यै प्रत्यव
 रोही एफ्फा तमस्या द्वा उक्ता निनवंति प्रा० धितिष्ठित्यै ॥११॥ त्रिदश
 शोमः पंचदश उक्ता सप्तदश उक्ता एक वि० शो तिरात्रो विश्वा

म
 ३४३

मित्रस्य संजयो जङ्गुवृची दंतो राष्ट्र आहि ० संत स विश्वा मित्रो ज्ञा
 नोरा जेतम पश्य स राष्ट्रमभवदराष्ट्रमिति रे आतुय वा न्यजेत म
 व त्यात्मना परास्पन्ना तव्यो नवतिय एवं वेद ज्योतिर्वा एष वि
 दि० तो न्योतिष्पज्ञानो नवतिय एवं वेद वतु श्रोमो वा एष च तु
 प्या हाः पशवः पशुधेव प्रति तिष्ठत्येक वि० श ० स्तोमानाति यं
 ति प्रतिष्ठावा एक वि० शो तत एव यज्ञस्य प्रति तिष्ठति ॥१२॥ द्वे
 त्रिदशी सवने पंचदशमे कं द्वे पंचदशे सवने सप्तदशमे कं

द्वाभ्यश्चोमिवने एकविंशमेकं द्वेपञ्चदशमेकं एकविंश
 सवनेत्रिणवने कंदेत्रिणवेसवनेत्रयस्त्रिंशमेकं प्रत्यवरो
 हीण्छानिनित्रिणवेप्रथमेद्वे एकविंशसप्तोऽशिकपंचद
 शीरात्रिःस्त्रिंशसंधिर्देवाश्च वा असुराश्चास्पृष्टततेन व्यजय
 ततेब्रुवन्वाचोमिथुनेन विजयामहेयतरेनोवाचोमिथुनेन प्रतिविंश
 ७ स्तेपरा नयानितितेदेवा एक इत्यब्रुवन्नेकेत्यसुरावाचोमिथुनेप्र
 त्यविंदन्वाचितिदेवा अभुवन्ने इत्यसुरावाचोमिथुनेप्रत्यविंद ७ सूय
 इतिदेवा अभुवन्तिस्त्रिंशसुरावाचोमिथुनेप्रत्यविंद ७ श्रुत्वा राशति

३४४

देवा अभुवन् ७ श्रुत्वा राशति १

असुरावाचोमिथुनेप्रत्यविंदन्यंचेतिदेवा अभुवन्नासुरा अभिं
 ७ सूतोदेवा अभवन्परासुरानवत्यात्मनापरास्पृष्टातयो
 जवतिय एव वेद संवसरं वा एषांत क्षीर्यमन्नाद्यमवृंजत
 संवसरं वीर्यमन्नाद्यं भ्रातृभ्यस्पृष्टैः पृथुपृथुपृथुपृथुपृथु
 वा एषांतः पुरुषः पांडुः पशवस्तेन पुरुषं च पशुं ७ श्रु
 त्वा स्त्रिंश एष संततो यस्ते द्वौ द्वौ हिस्तेमावहर्वह तोयं
 कामं कामयतेतमेतेनाभ्यञ्जतेयत्र यत्र ह्यस्त्रिंश कात

यतेतत्तद्व्यश्रुतेभ्यासंभ्यः पंचाहोभवतिसंतनौ प्रत्यवरोहीण
 तमस्याङ्गुलानिभवंतिप्रतिष्ठिते॥१३॥ त्रिष्टुदग्निष्टोमः पं
 चदशङ्गुलः सप्तदशङ्गुलः पंचदशङ्गुलः सप्तदशोतिरात्रः
 पंचदशारदीयो मरुतां स्तोमोयः कामयेतबहुः स्यामिति
 सृष्टेनयजेतमरुतोवै देवानां भूयिष्ठा बहूरेवभवतिसप्त
 दशं स्तोमानाति यंति प्रजापतिर्द्वै सप्तदशः प्रजापतिमे
 वाभ्योयुगस्योवै मरुत्तं हस्तः प्रोक्षता निशया बध्नातेव

राम
 ३४५

जमादाया न्यपतंसप्तत्कया शुभीय नपश्यते नाशमयधत्त
 या शुभीमः शम्भते शांत्या एव सप्तदशष्टश्रीवृत्तः पंचव
 र्णदष्टदशष्टश्रीस्त्रिवक्त्रा अप्रवीतास्तान्यर्यं निरुतान्योहि
 तानेतत्तलमंते प्रेतरां नृजंति ततः संवसरेन वनीतष्टश्रीरु
 ण आनयंति तां श्वैवो हस्तान्यर्यं निरुतान्योहितानेतत्
 तलमंते प्रेतरां नृजंति ततः संवसरे राजीवा आनयंति तां श्वै
 वो हस्तान्यर्यं निरुतान्योहितानेतत्तलमंते प्रेतरां नृजंति

ततः संवसरेऽपि शंभीरा नयंति तांश्चैवोक्तं स्तान्पर्यग्निक
 तांश्चोक्तितानेतरा लभंते प्रेतरांश्च जंतिततः संवसरे सारं
 गीरा नयंति तांश्चैवोक्तं स्तान्पर्यग्निकतांश्चोक्तितानेतरा
 लभंते प्रेतरांश्च जंतिततः संवसरे सोमा भवति त्रींस्त्री ननु
 हमा लभंते पंचोक्तमेहन्यजो ग्रीष्मो माय एंशमा रुता उहाणो
 मारुत्या वसत र्यो यदि रुद्रो न्निमन्येता नये रुद्रवते पुरोडाशम
 शकपाले निरुप्याथान्यमालनेत यदि सः शर्येत्तमो ममेक कपाले निरु
 प्याथान्यमालनेत यद्य

राम

३४६

वसी देवैर्जतं चरुं निरुप्याथान्यमालनेत यद्यमुत्रियेतापो
 न प्रीयं चरुं निरुप्याथान्यमालनेत यद्यधः स्या सौर्यं चरुं नि
 रुप्याथान्यमालानेत यदि श्ववणो वा कूरो वा स्या द्वाहं स्यत्यं
 चरुं निरुप्याथान्यमालनेत यदि पलायेत वा यद्यं चरुं निरु
 प्याथान्यमालनेत यदि प्रासरुजयेयुरिंद्राय प्रसक्त ए
 कादश कपाले निरुप्याथान्यमालनेत यद्यन्ये न मृत्फलां
 क्रियेत्तत्राजापत्यं द्वादश कपालं निरुप्याथान्यमालनेतैते

नदएकयावागांदमोवेतस्वतीह्वासर्वाशुदिमाईसर्वाशु
द्विष्टुत्तेतियएवंवेदा॥१४॥ ज्योतिष्टोमोनिष्टोमोगोसुष्टो
महाव्रतंगौरुष्टो आयुरतिरात्रः संवत्सरो वैव्रतंतस्यवसं
त ऊर्ध्वं स्वर्ग्यीषांश्च वर्षांश्च पृथो शरन्मध्य७ हेमंतः पुच्छं
तस्मा ऊरुदमोषधयोनि संपद्यंते शरद्विमध्य७ संवत्सर
स्याव्रतं वा एते ऊर्ध्वं तियेपुरा संवत्सरा इतमुपयंत्येत द्वैत्र
तस्मा संयत्यं वरात्रे पंचस्यतव आत्रे न व्रते नरुते सर्वमायु

[illegible]

तिनयजेतयत्रहःपुस्तकवतित्रयःप्राणापानव्यानास्तएव
 तसंधीयतेथयत्योतिगौरायुरतिरात्रोभवतिप्रतिष्ठित्यै॥२॥अ
 भ्यासंग्यःपंचाहोविजिदतिरात्रोन्मैवैकामायसत्रमन्यस्येयज्ञो
 नतसत्रेणाप्रोतियस्मैकंयज्ञो नतघज्ञेनाप्रोतियस्मैकं०सत्र
 ७सुत्रमिदवाएतद्यदनुलोकं०पृष्ठानियदेकधसृष्टानिभवन्त्ये
 वापैवास्मि०रुदोजोवीर्यदक्षत्यन्तपृष्ठान्यन्ताघमेवास्मिं
 दधानिपञ्चपृष्ठानिपञ्चयेवप्रतिष्ठत्यभ्यासंग्यःपंचाहोभवति

राम
 ३४८

संतत्यैविश्वजिदतिरात्रोभवतिविश्वस्यान्तिजित्यै॥३॥पृष्ठाः
 षडहोमहाव्रतमतिरात्रःसप्तक्षययतेनार्धव०स्तेनद्विंश
 स्मादेतेतयजंतसध्याएवसप्तशिरसिप्राणाःप्राणाइंद्रिया
 णींद्रियाएपेचैतेनाप्रोतिसप्तग्राम्याःपशवस्मानेतेनाप्राति
 व्रत०सप्तमस्याहःपृष्ठंभवतितध्यनाप्तमनंवेव्रतमन
 यज्ञेवैतेनाप्रोतिपृष्ठाःषडहोभवतिप्रत्यहमृद्यैप्रत्यह०
 स्तेनसप्तक्षयआर्ध्विन्ध्याएव॥४॥पृष्ठःषडहःसप्त

दशमसुव्रतमतिरात्रस्तस्त्रिद्विद्विः पंचदशौपहोसप्तदश
 आत्मैकविंशपुच्छमेतेन वै प्रजापतिः प्रजासृजत प्र प्र
 जया प्रपशु निर्जायते एव वेदसप्तदशौ वै प्रजापतिर्यस्य
 सप्तदशं व्रतेन वति प्रजापतिमेवाप्नोति यत्रिद्विद्विरो भवति न
 व ज्ञाणाः प्राणे शुभ प्रतिष्ठितियस्य च दशौ पहो सवीवध
 त्वाय सप्तदश आत्मा भवति प्रजापतिर्वै सप्तदशः प्रजापति
 मेवाप्नोत्येकविंशपुच्छं न वैति प्रतिष्ठित्यै ॥५॥ पृथुः षड

२०६

हृच्छं होम एवमानं महाव्रतमतिरात्रः पशुजा मोयजेत पशवो
 वेच्छं होमायच्छं होमाः एवमाना महाव्रतस्य न वंति पशूने वा
 वरुण उ नये होमायुग्मेतश्चायुजश्चतस्त्रिभुनंतस्मान्निभुना
 प्रजायते ॥ ६ ॥ अभ्यासं ग्यः पंचाहो यत्र यस्त्रिंशं महाव्रतस्य
 चतुस्त्रिंशो निशोमः सप्तदश महाव्रतमतिरात्रस्तस्य चतु
 र्विंशं बह्विष्य एवमानं त्रिद्विद्विः पंचदशौ पहो सप्तदश आ
 त्मैकविंशपुच्छमेतेन वै जमदग्निः सर्वान्योषानपुष्य सर्व

५६
 ६

नवैतै न पाषाण्युषति यदभ्यासंग्यः प्रचारः पुरस्ताद्भवति संतत्या
एवाथैतत्र यस्त्रिंशमरस्त्रयस्त्रिंशदेवता एवाप्नोति तस्य व
तुस्त्रिंशो ग्निष्टोमः प्रजापतिश्चतुस्त्रिंशो देवतानां प्रजापति
मेवाप्नोति चतुर्विंशं बह्विष्यमानं नवतिमरात्रतस्य चतुर्वि
ंशत्पक्षरा गायत्री प्रजननं गायत्री प्रजात्या उन्नयेत्सोमायु
ग्मंतश्चायुजश्चतन्मिथुनंतस्मान्मिथुना प्रजायते यत्रिरुद्धिरो
भवति नव प्राणाः प्राणैस्त्रेव प्रति तिष्ठति यत्पंचदशौ पक्षौ स

देवती २

771
34

वावधत्वाय सप्तदश आत्मा भवति प्रजापतिर्वै सप्तदश प्रजा
 पतिमेवा नोत्येकविंशं पुच्छं भवति प्रतितिष्ठितौ ॥ ७ ॥ ज्योति
 शो मो निष्ठो मो गौरुच्छ आयुरुच्छो निजिदग्निष्टो मो दिश्वजि
 दग्निष्टो मः सर्वजिदग्निष्टो मः सर्वक्षो मोति रात्र एतेन वा ३६
 श्रेयन्या देवता प्रभवदत्यन्याः प्रजा भवति य एवं वेद यज्यं
 तिर्गौरायुश्च पुरक्षा इवति प्रजा तां क्षोमानुपैती मानेव
 लोका नेष्टेव लोकेषु प्रतितिष्ठत्यथानिजिदनिजिता वै देवा इ

महोक्तान्मज्जयन्ति सृजिता विश्वमज्जयन् सर्वजिता सर्वमज्जयन्
 सर्वस्वो मोतिरात्रो भवति मर्त्यस्यास्त्ये सर्वस्य जित्ये सर्वमेवैते
 जाप्नोति सर्वं जयति ॥ ८ ॥ चत्वारि त्रिंशत्सहस्रानि शोमसुखा
 नि विश्वजित्पुत्रो जित्यो मोतिरात्र एतेन वै प्रजापतिः पु
 रुषमसृजत सर्वस्यान्नाद्यस्याधिपत्यमगच्छ सर्वस्यान्ना
 द्यस्याधिपत्यमगच्छति य एवं वेद शिरो वा अग्रे संनवतः संनव
 ति चतुर्धा विहितं विशिरः प्राणः श्वस्त्रः श्रोत्रं वागामा वै पृष्ठा

सम
 ३५१

नियत्पृष्ठान्मपैति शिर एवात्मानमनु संदधत्येतद्वै पुरुषमकस्त
 स्मा अन्नमेव त्रतमपि दधत्यथ यज्योति शो मोतिरात्रो भवत्य
 सत्यस्य हृत्स्यै ॥ ९ ॥ पृष्ठः स्तोमः षडहो विश्वजित्पुत्रो जित्यो मोतिरात्रो न्यस्मै वै
 कामाय सत्रमन्यस्मै यज्ञो न तसत्रेणाप्नोति यस्मै कं यज्ञो न तद्य
 ज्ञेनाप्नोति यस्मै कं सत्रं सत्रमिव वा एतद्वदनुलोमं पृष्ठानि
 यदेकधा पृष्ठानि न वत्येकधै वास्मिंस्तदो जो वीर्यं दधत्यन्तं
 पृष्ठान्यन्ताग्रमेवास्मिन्धाति पशवः पृष्ठानि पशुघेव प्रतिति

धृतिर्यद्वैमनुष्याणां प्रत्यहंत देवानां परो ह मथ यन्मनुष्याणां
 परो हंत देवानां प्रत्यहमेतद्वै यरो हंत त्रतं यद्विश्वजित्प्रत्यहमेवै
 तेनान्नाद्यमवसंधे ॥१०॥ पृच्छः षडहो महाव्रतं ज्योतिष्टोमोतिरात्र
 एतेन वै देवा देवात्वमगच्छेद्वत्वं गच्छति य एवं वेदै तद्व्रतमासेय
 दृष्टरात्रोऽग्निष्टोहो हिव्रतं संपद्यते य यज्योतिष्टोमोतिरात्रो नव
 त्यक्तं स्पृष्टव्याश्चष्टरात्रेण वै देवाः सर्वमाश्नवत सर्वमश्नते य ए
 व वेद ॥११॥ पृच्छः षडहो ज्योतिर्गौरायुरतिरात्रो देवा वै मृत्यो र

राम
 ३५२

विभयुस्ते प्रजापतिमुपाश्रयं स्तेन्य एतेन न स वरात्रेणा मृतत्वां
 प्रायश्चदेत क्षवमनुष्यस्या मृतत्वं प्रसर्जमायुरेति वसीया न्नव
 तिसर्जमायुरेति वसीया न्नवति य एवं वेद न द्वरात्रो वा एष नव
 प्राणाः प्राणश्चेव प्रतितिष्ठति पृच्छः षडहो नवति प्रत्यहमध्या
 अथ यज्योतिर्गौरायुरतिरात्रो नवति प्रतिष्ठित्यै ॥१२॥ ज्योति
 ष्टोमोऽग्निष्टोमो गौरुक्च आयुरुक्चो न्यासं ग्यः पंचासेविश्च
 जिदति रात्रः पशुकामो यजेत यज्योतिर्गौरायुस्त्रहः पुरस्ताद्

वनिप्रज्ञानान्तो मा मुपैती मानवलोका ने धेवलोके सुप्रतितिष्ठ
 त्यथ यदभ्यासं गपः पंचाहो मध्यतो न वति पाङ्गः पुरुषः पाङ्गः प
 रव स्तेन पुरुषं च पशूँश्च जीति विश्वतिदति रात्रो भवति वि
 श्वस्मान्निजित्ये ॥१३॥ त्रिवृदग्निष्टोमः पंचदश उक्त्वा स्त्रिवृद
 ग्निष्टोमः सप्तदशो ग्निष्टोम एकविंश उक्त्वाः सप्तदशो ग्निष्टोमः
 त्रिष्टोमः स्त्रिणवो ग्निष्टोमः स्वयस्त्रिंश उक्त्वा स्त्रिणवो ग्निष्टो
 मो विश्वजिदति रात्रं द्रो सु रा नृत्वा कार्यं च कृवाँ अमन्य

३४
 ३५४

ततं देवा एते नस्तो मे नायतं जयं स पाभनो नैर्दशमगच्छत्स्मा
 दिषु हतो वा दंडो हतो वा दशमी नैर्दशं गच्छति दशादक्षिणी वा ए
 षा विराट् न विराजैः उन्नाथ मे वास्मिन् धमत्यग्निष्टोमे न वै देवा
 असुरान्निगृह्य मध्यत उक्त्वाः प्रजया पशुनिः प्राजायं ता
 ग्निष्टोमे नैव आत्तव्यं निगृह्य मध्यत उक्त्वाः प्रजया पशुनिः प्र
 जायते त्रिकुञ्ज एष यज्ञः स्त्रिकुञ्जसमाना नां च प्रजो नां च
 भवति एव वेद ॥१४॥ त्रयस्त्रिवृतो ग्निष्टोमाः स्वयः पंचदश

स्तपः सप्तदशा १/ १

उक्त्यैकविंशतिरात्रः कुसुखं विददशरात्रोयः कामयेत न
 दुःस्वप्नमिति स एतेन यजेत यद्ग्राशस्तोमा बद्धरेव नवतिसह
 त्रितः सहस्रं दशः सहस्रं दशः एकविंशतिरात्रो नवतिप्र
 तिष्ठितैष्योतिर्द्यौ एष विस्तो ज्योतिष्प्रज्ञानो नवति य एवं वेद
 चतुष्टोमो वा एष चतुष्पादाः पशवः पशुष्टेव प्रतिष्ठितैष्येकवी
 षंशं स्तोमानाति यंति प्रतिष्ठावा एकविंशः प्रत्येवतिष्ठत्ये ३५५
 नवे तैकुसुखं विददं हलदिदिष्टा नूमानमाश्रत नूमानमश्रते य एवं वेद ॥ १५ ॥

अध्यासंघः पंचाहः श्रवणं श्रुदोमा विश्वजिदतिरात्रः पशुका
 मोयजेत यदध्यासंघः पंचाहः पुरस्ताद्भवति पाङ्कः पुरुषः पा
 ङ्कः पशवस्तेन पुरुषं च पशुं श्रुदोमा श्रुदोमाध्यतो भवं
 ति पशवो वैश्रुदोमाः पशुनाम वसथ्यै विश्वजिदतिरात्रो नवति
 वीश्वस्यातिजित्ये ॥ १५ ॥ त्रिष्टोमो ग्निष्टोमो ज्योति उक्त्यै
 जो ग्निष्टोमो गौरुष्टोमो जिदग्निष्टोमो गौरुष्टोमो विश्वजिदग्नि
 ष्टोमो गौरुष्टोमो आयुरुष्टोमो विश्वजिदग्निष्टोमः सर्वस्तोमो

तिरात्रे देवावा असुरैर्दैन्यमानास्ते प्रजापतिमुपाधवन्ति न्यएता
 देवपुरं प्रायच्छन्ती प्राविशन्ति निर्वयं माणं याजयेदेतामेव देव
 पुरं प्रविशत्यस्त्रित्ये ॥११॥ अभ्यासंग्यः षडहः स्वयः छंदो भाः शु
 द्धो मोक्षि मोक्षो विभृजिदतिरात्रः स्वराज्ञो वा एष यः स्वराज्यं
 प्राप्नुयति एवं वै ॥ १२ ॥ प्रजापतिर्हि स्वराज्यं परमेष्ठी स्वराज्यं
 परमेष्ठितां गच्छति य एवं वेदो ने बृहद्रथ तरे नवतस्तद्विस्वा ३५६
 गच्छेत्तुष्टोमस्तोमः स ह्यंतो तं ॥ श्रिया गच्छति य एवं वेद तेन
 मयुतं ३ क्षी एतस्ती स्वराज्यं ७ ५ डी ७ शः स्तोत्रे मयुतं सती स्वा
 राज्या १

वैद्ये मयुता पौंडरीकश्च सुयाम्नी रत्न तरे सती मृद्धिमाह्व
 सती मृद्धि मृद्धेति य एवं वेदा ॥१३॥ कृ॥ ॥ कृ॥ ॥ इति द्वाविं
 शः प्रपाठकः ॥ ॥ कृ॥ श्री ॥ अतिरात्रः षष्टः षडहः सर्वस्तोमो
 तिरात्रश्च त्वारश्च योमा अतिरात्र एष वा आतो द्वादशाहो यत्र
 यो दशरात्रयः समानो ह्येष यत्रायणीयश्चोदयनीयश्चाति
 रात्रौ यं कामं कामयंते तमेतानि रभ्यस्तु वते शूरपते सुवायु
 पदसु कामवतितदन्मध्यो सर्वस्तोमोतिरात्रो नवतितेन गृह

पर्वोर्गनुप सारुकाभवलेतावा अर्थल गुरुतय आरुणिहोतारु
 सुअगास्तपयंतितेसवोभुद्धिमाधुवंसर्द्धासुद्धिसुधुवंतियए
 ताउपयंति॥२॥ अतिरात्रोद्वादाहस्पदशाहनिमहाव्रतंचा
 तिरात्रश्रुवायाएषात्रतायतेयदेष्टादशाहस्ताविद्धिधर्म
 न्नध्येतिरात्रंअर्थुर्गुरुपरिणतमुपयंतितनवावंविद्धिदंशा
 ऋवंतित्रयोदशमासमेतावैप्रतिष्ठितास्त्रयोदशरात्रमः ३५६
 प्रतिष्ठितियएताउपयंति॥२॥ अतिरात्रःष्टष्टःषडहःष्टष्टः

षडहस्त्रयस्त्रिंशारेमणोतिरात्रःकामसनयोवाएतारात्रयो
 विरादिदशात्मैकादशीप्रजादादशापशवस्त्रयोदशीकामाय
 चतुर्दशीसर्द्धावेतानिःकामानवरुंधतएतावानब्रह्मस्पदिष्ट
 पोयदेतोत्रयस्त्रिंशौमध्यतःसंधीयेतेतेनब्रह्मस्पदिष्टपुं
 रोहेतिदिःष्टष्टान्नपयंत्यनिष्टष्टमेवैतानिरन्नाद्येदधतेपक्षि
 ण्योवाएतारात्रयोसकमेकामयतेतमेतानिरभ्यश्नवतेयत्रय
 ऋषिपहीकानयतेतत्तदभ्यश्नतेविद्वताप्रयंतित्रितोष्टेतिशानावेविद्वस्तोमानो

१
 शरीरेव प्रयंति प्रायोऽनुप्रति तिष्ठंति ॥३॥ अतिरात्रोऽप्यतिरात्रो
 ययुष्महः षष्ठः षडह आयुर्गोऽप्यतिरात्रो या ७ सत्येवोद
 केवा विवाहेवानीमा ७ सेर ७ स्तएता उपेयुर्यज्योतिर्गौरायुष्म
 हः प्रज्ञानां स्तोमानुप्रयंतीमानेव जोकानेष्टवलोकेषु प्रति
 तिष्ठंत्यथयत् षष्ठः षडहो मध्यतो भवत्येष वावदेव तत्पोदे
 वतत्पमेव तद्गोहेतितत्प्राप्तवैतित्रवसीय सस्तत्प्राप्तवै
 त्यथयदायुर्गोऽप्यतिरात्रो येनेतोयंति तेन पुनरायंति

गन
 ३५९

॥४॥ अतिरात्रो गौश्चायुश्च दे अहनी द्वादशाह स्पदशान्प्रति
 रात्रो यज्योश्चायुश्च दे अहनी भवतो मिथुनौ स्तोमानुप्रयंति प्र
 ज्ञान्प्रययानि द्वादशाह स्पदशाहानि वाचमव्विबिन्नामु
 प्रयंति प्रजननायैतावै प्रतिष्ठिताश्चतुर्दशरात्रयः प्रति तिष्ठं
 ति यएता उपयंति ॥५॥ अतिरात्रः षष्ठः षडहो महाव्रतं षष्ठः
 षडहस्त्रयस्त्रिंशत् नष्टोतिरात्र एतानि वै देवा देवत्वम
 गच्छन्ते वत्सं गच्छंति यएता उपयंतीत द्वे देवानां स व्रतद

द्याः विदेवाः सत्रमासते पौर्णमास्यतिरात्रो यया निषडहानि सष्ट
 शः षडह एकाष्टकामसु त्रतमथयानि षडहानि सष्टशः षडहो
 मासा स्यातिरात्रस्तस्मात्तर्हि मनुष्याणां न सुतो देवानां ॐ हितं हि
 सुतः प्रत्यहमेवेतानि देवता अन्वयो हंति प्रतिनो हनु नयमित
 रमनुष होदी ह्येन प्रतिनो दाय ॥ ६ ॥ अतिरात्रश्चिद्वदन्निष्टुद
 मिष्टो मो ज्योतिर्गौरायुस्मरः षष्टः षडह आयुर्गौत्येतिरतिरा
 त्रः सत्रवा एतादात्र यो निनिर्वदन्निब्रह्मवर्चसकामा उपेयुर्न वि

राम
 ३५

वृदन्निष्टुदन्निष्टो मो नवतिब्रह्मतृयाश साईयतिब्रह्मवैत्रि
 वृष्टज्योतिर्गौरायुस्मरः प्रज्ञातो स्तोमानुपयंती माने वलोकाने
 धेवलोकेषु प्रतिष्ठित्ययत्तृष्टः षडहो मध्यतो नवत्यन्नेवै
 पृष्टान्यन्नमेव तन्मध्यतो धीयते तस्मान्मध्ये सदन्नेधि नो य
 प्ययरा युर्गौत्येतिरतिरात्रो येनेतो यंति ते न पुनरायंति ॥ ७ ॥
 विष्टुदन्निष्टुदन्निष्टो मो ज्योतिर्गौरायुस्मरः हो दृशा ह स्प दशा
 हा स्यतिरात्रो न्यस्मै वै कामाय सत्रमन्यस्मै यज्ञो नैत सत्रेण

ज्ञोति यस्मै कं यज्ञो न तद्यज्ञेना ज्ञोति यस्मै कं सत्रं यदन्यतो ति
 रात्रास्तेन यज्ञो ययानि द्वादशाहस्पदशाहानितेन सत्रमुभा
 वेवैतानिः कामाववसंधते ॥८॥ अतिरात्रो ज्योतिर्गौरायुष्य
 होद्वादशाहस्पदशाहान्यतिरात्रः प्रजाकामा उपेयुरेतानिर्वै
 प्रजापतिः प्रजा असृजत प्रप्रजया प्रपशु निर्ज्जायंते य एता
 उपयंति य ज्योतिर्गौरायुष्यहः प्रज्ञातां सोमानुपयंतीमा ॥

राम
 ३५६

नेव लोका नेष्टे व लोकेषु प्रतितिष्ठं त्यथयानि द्वादशाहस्पदशाह
 निवाचम विच्छिन्ना सुपयंति प्रजनना येता वै प्रतितिष्ठिताः पंचद
 शरात्रयः प्रतितिष्ठंति य एता उपयंति ॥९॥ एता एव समरात्र
 ता एतानिर्द्वाद्दशः परमां विजिति व्यजयत परमा मेवैतानिर्द्वाद्दश
 तिः विजयंते पंचदशो वै वज्रो नवा अगृहीतेन वज्रेण वीर्यं क
 रोति या षोडशारं भणामेव तद्गृहीतेन वज्रेण वीर्यं करोति ॥
 १०॥ अतिरात्रो ज्योतिर्गौरायुर्गौरायुः पंचाहोद्वादशाहस्पद

शाहान्यतिरात्र एतास्तिर्द्धे प्रजापतिरनेतांश्चि यमजयदनेता
 वा एतायत्यंवाहविधायत्यंवाहीनेता देवप्रजायंतेथयानि
 द्वादशाहस्पदशाहानिवाचमविद्धिन्नामुपयंतिप्रजनना
 येतावेप्रतिष्ठिताः सप्तदशरात्रयः प्रतितिष्ठंतिय एताउप
 यंति॥११॥ अतिरात्रोत्तिष्ठवः षडहोद्वादशाहस्पदशाहान्य
 तिरात्रोदेवावैमस्योरबिभयुस्तेप्रजापतिमुपाक्षवन्तेत्य
 एतेनाष्टादशरात्रेणामृतत्वं प्रायच्छदेतद्वावमनुष्यस्य॥१२॥

तत्त्वयसर्वमायुरेतिवसीयान्नवतिसर्वमायुर्यंतिवसीयाः
 सोऽनवंतिय एताउपयंतिद्विर्द्वा एतानवनवप्राणा अग्निप्र
 व्वमेवैतानिरायुर्द्धते॥१२॥ एता एवसमरात्रता एतानिर्द्धेवा
 युरारण्यानां पशूनामाधिपत्यमाश्रुतो नयेषां पशूनामाधि
 पत्यंगच्छंतिय एताउपयंतिमृगसत्रंवा एतदेतानिर्द्धे आरण्याः
 पशवोनाहताः प्रजायंतेनाहृतमेषां प्रजायतेय एताउपयंति
 ॥१३॥ अतिरात्रोत्तिष्ठवः षडहोत्तिजिह्वविश्वजिह्वदे अहनी

द्वादशाहस्य दशाहस्य न्यतिरात्रः पुरुषकामा उपेयुरेतानि त्रैवि
 जापतिः पुरुषमसृजत स सर्वं स्यान्नाद्यस्याधिपत्यमगच्छसव
 स्यान्नाद्यस्याधिपत्यमगच्छेति य एता उपयंति पुरुषसंवा एत
 द्विंशो वै पुरुषो दशहिहस्या अंगुलयो दशापाद्याय देता वि
 शतीरात्रयो नवंत्येधे वै तानि लोकेषु पुरुषं प्रतिष्ठापयंत्येता वै प्र
 तिष्ठिता विंशतीरात्रयः प्रतितिष्ठंति य एता उपयंति ॥१४॥ अ
 तिरात्रो निज्रवः षडहोतिरात्रो निज्रवः षडहो निज्रवः षडहो

तम
 ३६२

तिरात्रः पशुकामा उपेयुरेतानि त्रैवि आदित्याः सप्तयान्या न्यश्रुनु
 दसृजंत पशूने वै तानि रुसृजंते त्रिर्वै सप्तसप्तदित्याः पशव आ
 दित्या आदित्या आसिंजो कशशा आदित्या अमुष्मिन् पशवोऽस्मि
 न्नत बोऽमुष्मिन् नयोरनयो लोकी योर्ज्ञं भुवंति देवलोको वम
 नुष्मलोके च य एता उपयंति ॥१५॥ अतिरात्रः एष्टः षडहः स्वय
 स्वरसामानो दिवा कीर्त्य महस्वयः स्वरसामानः एष्टः षडहस्वय
 स्विंशारं नणोतिरात्रो ब्रह्मवर्चसकामा उपेयुः स्वर्गानुर्वाचा

सुरः सूर्यतमसा विध्यन्नसौ देवाः प्रायश्चित्तिनेदं ७ स्मृता अवि
 द् ७ स्नानिरस्मात्तमो पाप्मन्पतमो घ्नते य एता उपयंति सो माणे
 षे पशुमुपालम्पमाननेरसोमो वै ब्रह्मणाः पशवः पूषा स्वामेव
 तद्धेवता पशुनिर्बुद्धयं तेवचमेवाकृतमनोर्द्धवः सामिधेन्यो न
 वंति मनुर्बुध्यन्ति वावदत्तं ऋषजं नेष्यता येनैदावीय उपेयुस्त
 द्येष प्रति ते जिघ्रंत पतिकिना सत्वा तु नयमतिद्येन्यो परंत्येता
 वा उग्रदेवो राजनिरुपैसकिना सो न वदकिना सो न वति य ए

३६२

दं विद्वानेता उपैति ॥ १६ ॥ अतिरात्रो ज्योतिर्गौरायुष्यहो निप्लवः
 षडहो द्वादशाहस्य दशाहस्य निमरात्रतं वातिरात्रस्य न्नाद्यकामा
 उपेयुः पंचवर्तवो द्वादशमासाः स्वयम्भूलोका असावादित्य ए
 कविंशो नक्षत्रा विंशमेभ्यो लोकेभ्यः संवसरादमुष्माद
 दित्यादन्ताद्यमवरं धत्ते य एता उपयंति ॥ १७ ॥ अतिरात्रो ज्यो
 तिर्गौरायुर्गौरायुः पंचाहो निप्लवः षडहो द्वादशाहस्य दशाह
 न्यतिरात्रं प्रतिष्ठाकामा उपेयुः रतात्तिर्ब्रह्मापतिरेषु लो

२६१

केषु प्रत्यतिष्ठ घृतास्त्रयो विंशती रात्रयो नवंति त्रयस्त्रिंशत् लोक
 एष्वेता निष्क्रान्तेषु प्रतितिष्ठन्त्येता वै प्रतितिष्ठितास्त्रयो विंश
 ती रात्रयः प्रतितिष्ठन्ति य एता उपयन्ति तत्रैव भ्रमन्ति य
 ते न्ति मध्यतः ॥ १८ ॥ अतिरात्रः पृथः स्तोमः षडहस्य
 स्त्रिंशमहरनिष्ठुपहस्यस्य तत्रैव कृतं तस्य कण्वरथं तं मध्यं दि
 ने यत्र यस्त्रिंशं निरुक्तं त्रिणवेदे एकविंशे त्रिणवे त्रयस्त्रिंश
 महरनिरुक्तं त्रयस्त्रिंशमहरनिरुक्तं पृथः स्तोमः षडहः प्रत्य
 द्विदहरनिरुक्तं ज्योतिषो मो मिष्टो मो तिरात्र एतानि

रक्त ५

३३

तिशत्र एता निवृद्धि वाः स्वर्गलोकसमसीदस्वर्गलोके सीय
 मेतोता एता वावत्र भ्रमन्ति य एता विष्टपो य देते त्रयस्त्रिंशमध्यतः स
 धीयन्ते तेन त्रयस्त्रिंशमध्यतः पृथगुपयन्त्यन्त
 वै पृथगन्यन्तमेव तन्मध्यतो धीयन्ते तस्मान्मध्यो सदन्तो धि
 नोति सप्ताहावा एते तो वै प्रजाः प्रजायन्ते प्रप्रजया प्रएकुनि
 र्जायन्ते य एता उपयन्त्यंशयं वा एतस्य त्रयदहं दोमं य स
 तस्तेन हं यो मवत्यस्तेन पशव्यास्तु यस्त्रिंशस्य स्त्रि

त्रिवृत्त्रिवृत्तमया दयः रोहति यत्र यस्त्रिः शस्त्रयस्त्रिः शनवेति१

७शमवेति प्राणास्त्रा रोषु प्रतितिष्ठति यत्रिवृत्त्रिवृत्तं विनोमा
नोवा एता रात्रयो यज्योतिरसिष्टोम उच्छानीयमहनीवत्य
क्षस्यक्षस्यै॥२९॥ अतिरात्रोद्गन्निजवौषडहोद्वादशाठ
स्पदशाहान्यतिरात्रः प्रजाकामावापशुकामावोपेयुः क्षुद्र
द्वयोनेः प्रजाः पशवः प्रजायंते यक्षसौषडहवुपयंति क्षुद्रा
देवयोनेः प्रजयापशुनिः प्रजायंते थयानि द्वादशाहस्पद
शाहानिवाचमविद्धिन्नामुपयंति प्रजनतायेतावैप्रतिष्ठि

गम
३२४

ताश्चतुर्विंशतीरात्रयः प्रतितिष्ठति यत्ता उपयंति॥२०॥ एता
एव समहोत्रता एतानिर्वै प्रजापतिः सर्वमन्नाद्यमवारुं च चतु
र्विंशतिः संवत्सरस्यार्द्धमासाः संवत्सरः पंचविंशोन्नं ब्रतं
संवत्सरादेतानि रन्नाद्यमवारुं चते यत्ता उपयंति॥२१॥ अति
रात्रो गौश्चायुश्च द्वे अहनी द्वावनिजवौषडहोद्वादशाहस्पद
हान्यतिरात्रज्ञतवोनप्रत्यतिष्ठं स्तरतानिः प्रत्यतिष्ठन्ति
शकामा उपेयुः प्रत्येवतिष्ठति षड्ज्ञतवक्तुश्चैतानिः प्र

तितिश्रितिय जो आयुश्चक्षे अहनी नवतो मिथुनो सोमा बुध यंति
 प्रजा तौ यजु सो षडस बुध यंति जू स्या एवाथ या निश दशा हस्य
 दशा हानि वा दम विद्धि नमुपयंति प्रजनना येता वै प्रतिष्ठि
 ताः षड्विंशती रात्रयः प्रतितिश्रितिय एता उपयंति ॥ २१ ॥ अतिरा
 त्रोज्योतिर्गौरायुस्त्रहो द्वाव निजवौ षडहो द्वा दशा हस्य दशा हान्य
 तिरात्र रुद्रिकामा उपेयुरेता निर्वैन हत्राणि सर्वा मृद्धिमा भूर्ध्वस
 र्वा मृद्धि मृर्ध्वंति य एता उपयंति य देताः सप्त विंशती रात्रयो भवति सप्त वि

षशतिर्न हत्राणि न हत्र सस्मिता वा एता रात्रयो न हत्राणा मे
 वर्द्धि मृर्ध्वंति ॥ २३ ॥ एता एव सप्त रात्रताः पशुका गा उपेयुर्य
 देता अष्टा विंशती रात्रयो भवंत्यष्टा शफाः पशवः शफा शर
 वैतानिः पशून् वरुं धते ॥ २४ ॥ अतिरात्रो ज्योतिर्गौरायुर्गौरायुः
 पंचा हो द्वाव निजवौ षडहो द्वा दशा हस्य दशा हान्य तिरात्र
 तानिर्वै प्रजा पतिरनंता ऽश्रिय मजय दनंता वा एता एका
 यानि षंशन्नेति वैवाचो नंतं य देता एक यान त्रिंशत्रयो

सवन्त्यजन्तामेवैतानिः श्रियंजयेत् ॥२५॥ अतिरात्रस्त्रयोनिः
 षड्द्व्यदशाहस्यदशाहान्यतिरात्रोन्नायकामाउपेयुः पशो
 मन्यानि सत्राणि विराजं संपद्यंते प्रत्यहमेता विराजं संपन्नाः
 प्रहमेतानिरन्नायवशं धतेय एता उपयंति ॥२६॥ एता एव स
 म्प्रता एता निर्वै प्रजापतिरन्नि प्रहमन्नायमवशं धन्ति
 राउन्नेव तमन्नि प्रहमेवैतानिरन्नायमवशं धते ॥२७॥ अतिरा
 त्रोगोश्चायुश्च द्वे आहनीत्रयोनिजवाः षड्द्व्यदशाहस्यदशा

सान्यतिरात्रः पशुकामाउपेयुरनुष्टुप्त्रा एता रात्रयो द्वात्रिंशद्
 हरानुष्टुप्त्रा गनुष्टुप्त्रा तु स्यादाः पशवो वाचा पशुं दाधारेतामी
 रात्री लिखन्ती तैरात्रा सिद्धा वाचा हूता आयेति ॥२८॥ ॥२९॥
 ॥ इति त्रयोविंशती प्रपाठकः ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ अतिरा
 त्रस्त्रयः पंचाहा विश्व जिदतिरात्र एकः पंचाहो द्वादशाहस्यद
 शाहान्यतिरात्रः प्रजापतिः प्रजा अस्मजततान प्रत्यतिष्ठं स्ता
 एतानिः प्रत्यतिष्ठन्निमेलो कान प्रत्यतिष्ठं कृतानिः प्रत्य

तिष्ठन्प्रतिष्ठाकामाउपेयुः प्रयेवतिष्ठत्यरूपेणवाएताः सरूपाः
 रूपेणप्रजाः सरूपाः अरूपेणोमेनोकाः सरूपाः यदुत्तरस्यलो
 केकुरुदापयतेकृतोरथतरमरूपेणैवैभ्यः सासरूपं प्रजनयं
 तितुष्यतेचापुतत्यष्टमहर्षत्यंचाहानुपयंतिनर्तवः कल्पंते
 यन्मृष्यप्रउस्तिनषष्टमहर्षजनप्यतेतेनर्तवः कल्पंतेथपाति
 द्वाष्टशरसौदंशाहानितेनपंचाहेभ्योनयेत्पूधर्वाअंतरिक्षं
 स्तनावजितोनेनवाएषदेतेभ्योदुग्धेभुनाप्रजान्यइदंवाअंतरि

३६९

हंविद्यदिमौस्तनावनितस्तदन्यनूक्तात्रिंशतित्रयं परोर्येदे
 वाबर्हिषसतब्धनहृदितातनेत्पूधर्वाभ्यमोतिरात्रः स्तनावजि
 तोयदेधोनतिरात्रस्यादूधः प्रतिहरेत्तस्मादतिरात्रः कार्यऊध
 सोप्रतिराशयत्रयस्त्रिंशदेवताएतानि राध्वं वं स्तेनर्दिना
 स्मादेतानिर्यजंतस्तस्याएव नानाब्रह्मसामान्ययंत्यद्रांन
 नावीर्यतायै नानेववीर्याण्यवरुंधते ॥१॥ अतिरात्रोतिप्रवः
 षडहोतिरात्रोतिप्रवः षडहोतिरात्रोतिप्रवः षडहोतिरात्रोतिप्रवः

न गी र सो स्मी नो गी र सो मु षी ३

स्पदशास्त्रनिमहात्रतं चातिरात्रश्चादित्याश्चांगिरसश्चैतसत्र
७ समदधतादित्यानामेकविंशतिरांगिरसां द्वादशाह आदि
त्या अत्मे लोके ऋद्धा आदित्या अमुष्मिन् इयं सत्रयावद्वयेन
सत्रेण धूर्त्तवतिता वत्येतासामृद्धिः ॥२॥ अतिरात्रः स्वयः पंचा
हविश्च जित्तिरात्रस्वयः पंचाह अतिरात्रोऽपशव्यवाए
तसत्रं यदहं दोमयद्विश्च जित्तिरुदोमानुपयं तितेन हं दो
भवत्सस्तेन पशव्याः पक्षिणो वा एता रात्रयो यं कामं कामं

येतेतमेतानिरभ्यश्नवतेयत्रयत्रहिपत्नीकानयतेतत्तदभ्यश्न
ते निवृता प्रयंति विवृतो ह्यति प्राणा वै विवृतस्तेमानां प्राणो रे व प्र
यंति प्राणेषु प्रति तिष्ठंति ॥३॥ अतिरात्रो ज्योतिर्गोशयुस्मरः स
ये निजवाः षड्दशदशाह स्पदशास्त्रनिमहात्रतं चातिरात्रश्च
द्विकामा उपेयुरेता निर्वै प्रजापतिः सर्वा मृद्धिमा ध्नां सर्वा मृद्धि
मृध्नां तिय एता उपयंति यदेताश्चतुस्त्रिंशदरात्रयो न वैति
त्रयस्त्रिंशदेवताः प्रजापतिश्चतुस्त्रिंशदेवतानां प्रजाप

तेवर्द्धिमन्त्रवेति॥४॥ अतिरात्रोऽपातिगौरायुगौरायुः पंचारुसू
 योत्तिप्रवाः षडहाद्वादशाहस्य दशाहान्यतिरात्रः पशुकामाउपे
 युर्यदेताः पंचविंशद्वात्रयोभंतिपाज्ञाः पशवः पशूनेवेतानि
 ग्रवंधते॥५॥ अतिरात्रश्चत्वारोत्तिप्रवाः षडहाद्वादशाहस्य दशा
 हान्यतिरात्रः पशुकामाउपेयुरेतानिर्वैदेवाऽदित्यमस्तुवना
 दित्यलोकांजयंतियएताउपयंतिबृहतीवाएतारात्रयः स्वाराज्यं
 इदंसां बृहतीयोवैपशूनां नूमानं गच्छतिसवाराज्यं गच्छतिप्रसाराज्यं

माप्लवंतियएताउपयंति॥६॥ एताएवसमहात्रताएतानिर्ध्वं
 प्रजापतिरुनौकामाववारुं दानं व्रतं पशवो बृहत्फनावे वै
 तानिः कामाववरुंधते॥७॥ अतिरात्रो गौरायुश्चैत्रहनीच
 त्वारोत्तिप्रवाः षडहाद्वादशाहस्य दशाहान्यतिरात्रः पशुका
 माउपेयुर्यदेता अष्टाविंशद्वात्रयोभवंत्यष्टाशपाः पश
 वः शप्श एवेतानिः पशून्वरुंधते॥८॥ अतिरात्रोऽपोतिगौ
 रायुश्चैत्रहः चत्वारोत्तिप्रवाः षडहाद्वादशाहस्य दशाहान्यति

रात्रएतानिर्बैप्रजापतिरनेताअथराजयदनेतावाएतायाए
 कयानवत्वारि७शनेतिवैवाचोनेतंयदेताएकयानचत्वारि
 ७शयतयोनवत्यनेतामेवैतानिःअियंजयेतिः॥पीएताए
 वसमहाव्रताःसद्यवाएताविराजोदशिनीप्रथमावि७शि
 नीद्वितीयावि७शिनीतृतीयैषावैपरमाविराज्यत्वारि७श
 रात्रयःपाङ्क्तिर्वैपरमाविराद्वारमायानेचविरात्रिप्रतितिष्ठेति
 ॥११॥अतिरात्रस्त्रीणित्रिद्व्यस्यस्यस्यनिहोममुखान्यति

३७०

रात्रोदशागंचदशाउच्छ्राःषोडशिमहशममहरतिरात्रोद्दश
 सप्तदशाउच्छ्राःअतिरात्रः८पृष्ठःषडहोतिरात्रोद्दशैकवि
 ७शाउच्छ्राःअतिरात्रःप्रजापतिःप्रजाअसृजततोअविध्यता
 असृजानानाअन्योन्यामाद७स्तेनप्रजापतिशशाचसएता
 अपश्यन्ततोवाइदव्यावर्ततगावो गावो नवनश्वा अश्वाः
 पुरुषाः पुरुषामृगा मृगा विमानानावर्ततेयएताउपयंति
 यतिरात्रा अंतराविध्यतेतस्मादोतरइतरस्मिन्नेतोदका

तित्यत्तुष्टाः स्तोमाः स० स० शास्त्रादुवायः पशूना० सहचरं
 तितस्मादुगर्दोवड नाया० रेतो दधत्यपशव्यवाएतसत्रय
 स्कंदोमयसंधिषामसुद्धंदा० स्फुपयंतितेनद्धं दोमवयः
 स्तेनपशव्यागायत्रीषुनराबोधीयमुल्लिक्तप्रधमनुष्टुभु
 नानदंबृहतीषुरयंतरं पङ्क्तिषुरागोवाजीयं त्रिष्टुष्वौशनं जगती
 षुकावमृद्धीनिद्धंदा० स्फुपयंत्यनपन्न० शायप्राणो वैस्वरो
 यस्वरावेततो नवतः स्तस्माद्वावंततः प्राणो ॥११॥ अतिरात्रोद्

२९१

वनिष्प्रवौषडहौगोश्चायुश्चातिरात्रोद्वावन्तिप्रवौषडहवन्तिजि
 त्रविश्चजिज्वातिरात्रावेकोनिष्प्रवः षडहः सर्वलोमश्चनवस
 प्रदशश्चातिरात्रोद्वादशाहस्यदशाहानिमहाव्रतंचातिरात्र
 श्चादित्यानां यमातिरात्रायमेवैषा० श्रीर्नवतियएताउप
 यंत्येतानिर्वा आदित्यादंदमार्धवन्नित्रश्चवरुणश्चधातावा
 र्यमाचा० शश्चनगश्चइश्चविवस्वा० श्वेतासामेवदेवता
 नामृद्धिमुपुवंतियएताउपयंतितदम्फनृक्ताष्टौपुत्रासो

अदिते र्येजातास्तन्वपरिदेवाऽउपप्रेसप्तभिः परामार्तुमा
 स्यदित्यादित्या अस्मिन्लोकं रुद्रा आदित्या अमुष्मिन्नुमयोर
 नयोर्ध्वो कयो र्ज्ञेध्वंति देवलोके च मनुष्यलोके च य एता
 उपयंति ॥ २॥ अतिरात्रश्चत्वारो न्निभवाः षडहाः सर्वे सौम्योती
 रात्रौ द्वावै निभवौ षडहो द्वादशाहस्य दशाहान्यतिरात्रः
 प्रज्ञापतिः प्रजा अमृतं जत सरुहो नव तं रुहं नाजानन्स आ
 वाङ्मनि वाङ्मय आत्मानं नेव जानी रं स्त एता उपेयुर्यदा ३१२

चांजते निचांजते शुभमेवात्म दधते ज्ञाने त्पेना नौ लुलवेन प्रा
 तः सवने सौगंधिकेन माध्यंदिने सवने पैरुदारवेणा तृतीयसव
 ने अर्घ्यं देवाऽहोत्रमुपैश्वर्यं रीरमधूनुत तस्य यन्माऽसमा
 सीत दुःखं नवघस्ना वत सुगंधिते जने यदस्ति तत्पीतुदा
 वेतानि वै देवसुरभीणि देवसुरभि निरेवत दम्पजते ॥ २॥ अ
 ति रात्रश्चतुर्विंशं प्रायणीयं महस्त्रयो निभवाः षडहा अ
 भिजि त्रयः स्वर सामानो दिवा कीर्त्यं महस्त्रयः स्वर सामानो

ना २

अदिते र्यजातास्तन्वपरि देवाः उपप्रे सप्तभिः परामार्ताः उमा
 स्यदित्यादित्या अस्मिं लोक रुद्रा आदित्या अमुष्मिन्नुमयोर
 नयोर्लोकयो र्ज्ञावन्ति देवलोके च मनुष्यलोके च य एता
 उपयन्ति ॥ २॥ अतिरात्रश्चत्वारो न्निभवाः षडहाः स र्वे स्तोत्रोती
 रात्रौ द्वाव निभवौ षडहौ द्वादशाहस्य दशाहान्यतिरात्रः
 प्रज्ञापतिः प्रजा अस्तजत सरुहो नवत ७ रुहं नाजान स आ
 वाङ्मनिचाङ्कय आत्मानं नेवजानी र ७ स्त एता उपेयुर्यदा ३१२

ना ३

चा जतो निचा जते शुभमेवात्म दधते जनेत्येना नौ लुलवेन प्रा
 तः सवने सौ गंधिकेन माध्यं दिने सवने पैरुदारवेणा तृतीयसव
 ने निर्वै देवाः ७ होत्रमुपै थं छरीर मधुतु त तस्य यन्मा ७ समा
 सीत ७ लुल्व नवघ स्ना वत सुगंधिते जने यद स्थित त्पीतु दा
 तानि वै देव सुर नीणि देव सुर नि निरे वत दभ्यं जते ॥ ३ ॥ अ
 तिरात्रश्चतुर्विंशं प्रायणीय महस्त्रयो न्निभवाः षडहा अ
 नित्रित्रयः स्वर सामानो दिता कीर्त्य महस्त्रयः स्वर सामानो

विश्व जिदे को निजवः षडर आयुश्च गोश्वदेः सह नीहादशाहस्य
दशाहानि मरावृते चातिरात्रश्च संवसर संमितायावत्संव
सर स्पष्टिः स्तावत्येतासामृद्धिदादुर्यञ्चतुर्विंशमहः प्राय
णीयञ्चर्युः संवसरमारभ्य न समापयेयुरिति त्रिभुदेव कार्य
प्राणावैत्रिष्ट्याणानेवोपयंत्यथोस्वत्वाद्गुश्चतुर्विंशानेव
कार्यं ७ समृद्ध्या अथैते स्वरसामानः शिरो वै दिवा कीर्त्यं प्राणाः ३१३
स्वरसामानो यद्दिवा कीर्त्यं मज्जितः स्वरसामानो न वंति

शिरस्येव तत्प्राणाधीयंते तथा वत्यौ प्राणौ तौ विश्वजिद निजिता
वयेते गो आयुषी मिथुनौ स्तोमावुपयंति प्रजात्या अथेतानि
वा दशाहस्य दशाहानि वा च मविद्धिन्नामुपयंति प्रजननाया
येतद्भूतमन्त्रैवैव्रतेन वा अन्यत्रमुखादन्नेधि नोति यदुप
रिष्टाद्भूतमुपयंति मुखतएव दन्नाद्यं धीयते तस्मान्मुखे स
दन्नेधि नोत्यथैतौ प्रायणीयो दयनीयावतिरात्रौ येनैव प्रा
णैर्न प्रयंति तमन्मयंति ॥१४॥ अतिरात्रौ नवत्रिंशत्पहण्य

निष्टोममुखः षडहोथयानित्रीणहान्यनिष्टोमाभवन्नितउच्छ
 मध्यतो नवपंचदशान्यहान्यनिष्टोममुखः षडहोऽथयानि
 त्रीणहान्यनिष्टोमावन्नितउच्छमध्यतो नवसप्तदशान्य
 हान्यनिष्टोममुखः षडहोथयानित्रीणहान्यनिष्टोमाव
 न्नितउच्छमध्यतो नवैकविंशान्यहान्यनिष्टोममुखः ष
 डहोथयानित्रीणहान्यनिष्टोमावन्नितउच्छमध्यतोद्वाद
 शाहस्यदशाहानि महाव्रतं वा तिरात्रश्चैतानिर्वैसविताम

राम
 ३९३
 ३९४

र्वस्यप्रसवमगच्छसर्वस्यप्रसवं गच्छेत्तिय एता उपयंतिय
 ऊणशः स्तोमावह्वएव न वंति सहस्रिष्टतः सहस्रचदशाः
 सहस्रपदशाः सहैकविंशः सवितुर्वा एताः कऊनः कऊमः
 ना४५ मां न च प्रजानां च न वंति य एता उपयंति ॥१५॥ अतिरात्र
 म४५ श्वत्वारो निष्रवाः षडहोत्रं द्वावनिष्रवौ षडहोद्वादशाहस्य
 दशाहान्यतिरात्ररुतवो न प्रत्य तिष्ठ७स्त एतानिः प्रत्य
 तिष्ठन् प्रतिष्ठाकामा उपेयुः प्रत्येव तिष्ठंति षड्वा रुतव रुतुश्चैव

तानिः अतितिष्ठंति यत्कृत्वा न्यः उहानुपयंति कृत्वा एवाथैतद्वत्
 मन्त्रं वैव्रतं न वा अन्यत्र मध्यादन्नेधि नोति यद्वत्तं मध्यत उप
 यंति मध्यत एव तदन्नाद्यधीयते तस्मान्मध्ये सदन्नेधि नोति
 यत्कृत्वा सौष्ठव उहानुपयंति कृत्वा एवाथैतानि द्वादशाहस्य दशा
 हानि वाचमविच्छिन्ना सुपयंति प्रजननायाथैतौ प्रायणी
 योदयनीयावतिरात्रौ येनैव प्राणेन प्रयंति तमभ्युद्यति ॥१४॥
 अतिरात्रः षडनिश्रवाः षडहा द्वादशाहस्य दशाहानि महाव्रतं च तिस्रश्चैता

निवृद्धिं द्वाग्नी अत्यन्धा देवता अमवता मत्यन्याः प्रजानवति य
 एता उपयंती द्वाग्नी वै देवानः मौजिष्ठा उजिष्ठा नवति य एता उप
 यंति यत्कृत्वा न्यः उहानुपयंति कृत्वा एवाथैतानि द्वादशाहस्य
 दशाहानि वाचमविच्छिन्ना सुपयंति प्रजननायाथैतद्वत्तम
 थैतौ प्रायणी योदयनीयावतिरात्रौ येनैव प्राणेन प्रयंति तम
 अभ्युद्यति ॥१५॥ अतिरात्रश्चतुर्विंशं प्रायणी यमहस्त्रयोनि
 श्रवाः षडहाः षष्टः षडहो निदित्रयः स्वरसामानो दिवा कीर्त्य

महस्रयः स्वरसामानोविश्वजिह्वः षडहस्रयस्त्रिंशत् न
 एएकोनिस्रवः षडहस्रयुश्च गोश्च द्वे अहनी द्वादशाहस्रय
 शास्त्रानिमहाव्रतं चातिरात्रश्च तदेतदेकषष्ठिरात्रं देवानां
 ब्राह्मणानां देवानां वै ब्राह्मणः सत्रमासतबुधेन स्रपतिनाते हवा
 अनिर्याच्य वरुणां शजा नंदे वयजने दिदीक्षन्तान् वरुणा
 राजानुव्याजहारं तरेमिवोयद्वियाद्गगधेयान् देवयानं ३१६
 पयानं प्रताम्यथेति तस्मात्तैभ्यो न हविरृक्षति न यरुमथ

हवेतर्हि नौषधीषु पयः आसीन् क्षीरे सपिर्न मांसे मेदेन च
 विलोमानि न वने स्पृतिषु पलाशानि तद्यत एतदेकषष्ठिरात्रं
 देवा ब्राह्मणा उपायं स्ततो वै तानि भूतान्येनैवीर्यैः समसृज्यं
 ते ते जस्वन्ते वासन्ययस्व तितदेष श्रोत्रोभ्यनूच्यत किमकर्तै
 तियत्पुत्रान्मुहुर्देवांश्च षष्ठतमदीबुधस्पीसीदीक्षा सही
 रे सपिं राहरन्महोदीक्षां सोमाय नो बुधो यदुदयबद्धं द
 सर्वमाप्नोमन्मांसे मेदे धा इति दरिद्रा आसन्यशवः कृशाः

सतोव्यस्रकाः सौमायनस्य दीक्षाया ७ समसृज्येत मे दसेति त
 ष्य एतदेकघष्ठिरात्रमुपेयुस्ते देवयजनमध्यवसायगार्हप
 त्य आहुतिं जुहुयुर्देववरुणा देवयजनं नो देहि स्वाहेति ते
 दत्ते देवयजने यजंते ते सर्वा मृद्धिमा र्हुवंस्सर्वा मृद्धि मृधुवंति
 य एतदुपयंति ॥१६॥ अतिरात्रोऽप्येति गोशयुस्त्रहश्चतुर्दश
 निजवाः षडहो द्वादशाहस्य हानि महाव्रतं चातिरात्रश्च देवा
 ये मृत्यो रवि न युस्ते प्रजापति मुपाध्व व ७ ॥ ७ ॥

११८
 ११९

स्तेन्य एतेन शतरात्रेण मृतत्वं प्राप्य दत्तं द्वादशमनुष्यस्य मृ
 तत्वं यस्य सर्वमायुरेति वसीया न्नवति सर्वमायुर्यंति वसीया
 ७ सो न वंति य एतदुपयंत्यग्निप्रयायमग्निपुण्वं त्यग्निं क
 त्ये समानत्राग्निपुण्वेति प्रतिष्ठित्ये ॥१७॥ अतिरात्रश्चतुर्विं
 शं प्रायणीयमहश्चत्वारो निजवाः षडहः पृथुः षडहः समा
 सः सद्वितीयः सद्वितीयः सद्वितीयः सप्तमस्त्रयो निजवाः
 षडहः पृथुः षडहो निजि त्रयः सप्तमानो दिवा कीर्त्यमह

समाप्तः स द्वितीयः स तृतीयः स चतुर्थः पंचदशत्रित्यडहः षष्ठः
षडहः पंचदशत्रित्यडहो गौश्चापुश्चदे अहनीं द्वादश
तोष्टा चत्वारिंशं प्रथममहरय चतुश्चत्वारिंशं चत्वारि
ंशं षड्विंशं द्वित्रिंशं द्विंशं देअष्टाविंशं पंचविंशं
चतुर्विंशं मरावृतं चाति रात्रश्चादि । त्यानांमध्ये षष्ठीम्
ये षष्ठीनवा आदि त्यास्वर्गं लोका मास्वर्गं तयन्मध्ये षष्ठां न्य
पयंतिस्वर्गस्य लोकस्य द्वीत्यास्वर्गे वै षष्ठां न्य त्रमे वत अन्य तो धायते त स्था
नमध्ये स

३१६

॥ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 दत्तं चित्तं नोति पशवः पशुनि पशुं प्रवेष्टुं प्रवृत्तिं चित्तं चक्रे वा एते
 सावन्वृत्तीन् विवृत्त्यं च दशैस्त्वोभौ ये कामं कामयंते तमेतन्नाभ्य
 श्रूयते यत्र यत्र हि च जीवता कामां यते तत्तदस्य श्रुते यै पत्रि
 ब्रह्मस्पतिस्तोम एते न वै बृहस्पतिर्देवानां पुरोधामगच्छ
 पुरोधाम कामा उपेयुर्गच्छति पुरोधाम् पुर एनो नृधते यै ते स्वर
 सामानः शिरो वै दिवा कीर्त्यं प्राणाः स्वर सामानो यद्विवाकीर्त्यं
 मज्जितः स्वर सामानो भवन्ति शिरस्ये वत त्राणाधीयंते यै प

पंचदशान्द्रस्तोमउक्ताएतेन वांशोत्पन्त्या देवता अत्र वदत्यन्याः
 प्रजानवन्तियएतदुपयंत्यथैतानि द्वादशाहस्पदशानि व्याज
 अभिष्टोमास्त्रिष्टोमं च तः पामनो मुखं त एष वावदेवत
 ल्यो देवतस्य मेवतदारो ह तितल्ल्या नवतिप्रवसां यस्तस्य
 मापुर्वंत्यथैता बुद्धिद्वलजिदावेताभ्यां वैवृहस्पतिर्देवेभ्यः
 पश्यतुदसृजत्यश्रुनेवैताभ्यामुसृजंतेथैतेगो आयुषीमि
 शुनोस्तोमावुपयंति प्रजात्या अथैषं द्वादशाहश्वेदसां

दोहोर्वाचिखंदां स्फपयंतितस्मादूर्वाचो नुजंत यशवउपति
 षंतेथैतद्वृत्तमन्त्रं वैवृत्तमवा अन्यत्र मुखा दत्तेधिनोति यदुप
 रिष्ठा द्वादशुपयंति मुखत एव वृदन्नायो धायते तस्मान्मुखे स
 रं नो धिनोत्यथैतौ प्रायणी यो दयनीयावतिरात्रौ येनैतप्रा
 तोन प्रयंतितमभ्रयंति ॥ १॥ अतिरात्रश्चतुर्विंशं प्रायणा
 यमहः पृष्टः षडहश्चत्वारस्त्रिष्टोनिषवाः षडहः सभा सश
 तद्वितीयः सततीयः सचतुर्थः सपंचमस्त्रयस्त्रिष्टोनिषवा

षडहः पृथः षडहस्त्रिवहस्पतिस्तोमः स्वयः स्वरसामानो दि
 वाकीर्त्यमहः स्वयः स्वरसामानः पंचदशइंद्रस्तोमउक्त्वा षडहः
 हस्त्रयः स्त्रिंशंभरण एकस्त्रिवृत्तिप्रवाः षडहोद्वादशाह
 स्पृशहानिबूजअग्निष्टोमास्त्रिवृत्तउद्भिन्नबलनिबूज
 हनीचत्वारस्त्रिवृतोनिप्रवाः षडहः पृथः षडहः समास्तोः
 सद्द्वितीयः सत्तृतीयः सचतुर्थोद्भिन्नवृत्तावनिप्रवौ षडहो
 पृथः षडहः आयुश्चगौश्चदेअहनीच्छंदोमदशाहश्चउर्विः

308
 308

शंप्रथममहर्षे अष्टाविंशोत्रिंशंशंशंशंशंशंशंशंशंशं
 त्रिंशं
 वाहिः शं
 र्जलोक्ता क्रमाक्रमतयत्पुरस्तात्पृथान्पयतिस्वर्गस्थलोकस्या
 कांत्या अन्नं वैष्टयान्यन्नमेवतन्मुखतोर्धायतेतस्मान्मुखे
 मदन्नोधि नोतिपशवः पृथानिपशुध्वेनप्रतितिष्ठेतिपद
 न्यच्चक्राभ्यांसाकंरुष्टातसमानमाहुंदोमदशाहादशौ

षष्ठं दोमदशाहस्रं दसोदशस्रं त्रिंशत्सु पयस्य न पञ्चा
 शायैष वा वदेव यानः पंथाः प्रदेव यानं पंथानमाकुरुंति य एत
 दुपयस्यैतद्भूतमथैतौ प्रायणीयोदयनीयावतिरात्रौ येन
 वप्राणेन प्रयतितमभ्युद्यतिः ॥ अतिरात्रस्त्रिचतुर्मासं पं
 चदशेन मासं सप्तदशेन मासमेकविंशेन मासं त्रिण
 वेन मासं सप्तैकविंशेन मासं महाव्रतं त्रयस्त्रिंशेन मासं
 त्रिणावेन मासमेकविंशेन मासं सप्तदशेन मासं पंच

त्रयस्त्री

दशेन मासं त्रिचतुर्मासमतिरात्रं ततः वीन प्रत्यतिष्ठं कुरु
 तन प्रत्यतिष्ठन्प्रतिष्ठाकामा उपेयुः प्रत्येव निश्चिषद्भूततव
 सुदुष्पेवैतेन प्रतितिष्ठेति यद्भूते मध्यत उपयंति मध्यत एव त
 दन्नाद्यं धीयते मन्मथ्ये स दन्ने धिनोति पक्षिवा एत स चाय ए
 यं का सं कामयंते तमेतेनाभ्यश्नावते यत्र यत्र हि पक्षी वा मय
 तेन तदभ्यश्नते त्रिचतुर्मासं त्रिचतुर्मासं त्रिचतुर्मासं त्रिचतुर्मासं
 नं प्राणैरेव प्रयंति प्राणेषु प्रतितिष्ठंत्येतद्दृष्टिवा तव तौ एव

उवउपेतोविषुवतिवातवानुत्रिष्टतिसमापयतिद्वितिसमा
 तनीया७ सोवातवताभूया७ सोदार्तेयाः॥३॥मासदीहिता
 जवतितेमासिसोमजीलातितेपादादशोपसदउपसदश्चरि
 वासोममृपनरुमासमग्निहोत्रंहुकतिमासंदर्शपूर्णमा
 सजीयं जंतेमासं वैश्वदेवेनमासंवरुणप्रघासैर्मासं७ सा
 कमेधैर्गंसं७ शुभशीर्यं तात्रिवृतामासंपंचदशनशेनमा
 स७ सप्तदशेनमासमेकविंशेनमासंविणवेनमासममष्टाद

३८३

शत्रयस्त्रिंशान्ग्रहानिद्वादशाहस्यदशाहानि महाव्रतंवाति
 एवश्चाग्निहोत्रं दशहोतादर्शपूर्णमासौचतुहोताचातुष्मास्या
 निपंचहोतासौम्याध्वरः सप्तहोतैर्तेवावतर्चणयज्ञेनयजतै
 यएतदुपयंतिसर्वेएवजवतितेसर्वेकंडपायिनोसुरुकैश्च
 मसैर्नैरुपंतियोहोतासोध्वर्युः सपोतायउजातासनेष्टासो
 क्वावाकोयोमैत्रावरुणः सत्रह्नासप्रतिहृतीयः प्रस्तोतासत्रा
 ह्णाह्ण७ सीसयावलुधः प्रतिप्रस्थातासोमनीसउन्नेताग

हपतिर्हपतिः सुब्रह्मण्यः सुब्रह्मण्यः ॥४॥ संवसरं दीहिता
 नवन्ति संवसरमुपसद्भिश्चरन्ति संवसरं प्रसुतो नवति यमं
 वसरं दीहितानवन्ति पएवते नतप्यंते यमं वसरमुपसद्भि
 श्चरन्ति पुनत एवते नयमं वसरं प्रसुतो नवति देवलो कमेव
 तेनापियत्येतेन वैतपश्चितो देवाः सर्वा मृद्धिमा भूवं सच्चो मृ
 धि मृध्वन्ति य एतदुपयंति ॥५॥ त्रयस्त्रितः संवसराः स्वयः
 पंचदशास्त्रयः सप्तदशास्त्रय एकविंशाः प्रजापते द्वादशाः

328

वसरमेतेन वै प्रजापतिः सर्वस्य प्रसवमगच्छ सर्वस्य प्रसवंग
 हन्ति य एतदुपयंति यत्रयस्त्रितः संवसरा नवन्ति ते जो ब्रह्म
 वृषं संचितृ तैज एव ब्रह्मवर्चसमवर्द्धते यत्रयः पंचदशा
 र्जजो वीर्यं पंचदशार्जज एव वीर्यमवर्द्धते यत्रयः सप्तदशा
 र्जं वै सप्तदशानाद्यमेवावर्द्धते यत्रय एकविंशाः प्रतिष्ठा
 वा एकविंशोतत एव यज्ञस्य प्रतिष्ठित्येतेन वै नेमि शीया
 सर्वा मृद्धिमा भूवं सच्चो मृद्धि मृध्वन्ति य एतदुपयंति ते दसप्त

दशे म्येवाध्यातस्तुस्तउ होनुयोनिः प्रजायामृश्यातैस एतस
 त्रं समापयादितितदेतसमीशतो ब्राह्मणाः सत्रमासते
 ॥६॥ नवत्रितृतः संवसरानवपंचदशानवसप्तदशानवैकवि
 षंशाः शाक्यानां षड्विंश संवसरमेतेन वै गौशिवितिः शा
 क्यस्तरसपुरोडाशो यव्यावत्यां सवर्षा मृदिमा धर्मैः सवर्षा मृदि
 मृर्ध्नि वंति य एतदुपयंति नृहतीवा एतसत्रायशां स्वराज्यं ३८५
 दसावृहती प्रख्याराज्यमाप्नुवति य एतदुपयंति तदेतदा

क्षानां दशवारमैषां दशवीरजायंते य एतदुपयंति ॥ ७ ॥ पंचविं
 शतिस्त्रितृतः संवसराः पंचविंशतिः पंचदशाः पंचविंशतिः
 सप्तदशाः पंचविंशतिरेकविंशाः साध्यानां शतसंवस
 रं साध्यावैनामदेवेभ्यो देवाः पूर्व आसंस्त एतसत्राय
 णामुपायं स्तेनार्ध्वं स्ते सगवः सपुरुषाः सवै एव सह
 स्वर्गलोका मायन्ते ववावते सह स्वर्गलोका यंति य एतदुप
 यंत्यामुर्वा एतसत्रायणां शतायुः पुरुषोयावदेवायुस्तद

वरुधते न ह्यत्यायुषं सत्रमस्ति तदभ्यनूक्तातानीदृशानि बहू
 लान्यामन्या प्राचीनमुदितासूर्यस्य यतः परितारइवानरं सुषा
 दध्नेन पुनर्यतीवेति ज्योतिश्चोमस्यायनेन गतिं ज्योतिरेव मे
 वं त्येकविंशं ततस्तोमानां नवति प्रतिष्ठावा एकविंशं त
 त एव यज्ञस्य प्रतितिष्ठति ॥ १॥ अतिरात्रः सहस्रमदान्यतिरा
 त्रोग्रेः सहस्रसावमेतेन वा अग्निः सर्वस्य प्रसवमगच्छस
 र्वस्य प्रसवमगच्छति य एतदुपयंत्यग्नेर्वै सर्वमायुः सव

१८६

मेजमाघं नवति य एतदुपयंत्यग्नेर्वै सर्वमायुः सव
 स्वाहारा वै परमा विराट् रमायामेव विराजि प्रतितिष्ठति ॥ १॥
 सरस्वत्या विनशने दीक्षते तेषां द्वादश दीक्षा द्वादशोपसृष्ट
 यदहरतिरात्रो नवति तदहर्ब्रह्मज्ञानपातवर्ति स स्थितेति
 शत्रे सान्नायेन यजते सांतायेनेष्टाध्वर्युः शम्पो यरास्यति
 सायत्र निपतति तद्गार्हपत्यस्ततः षड्विंशतं प्रक्रमान्त्रका
 मति तदाहवनीयश्च क्रीवसस्त्रक्रीवद्विद्वानेव क्रीवद्वी

ध्रमुल्लूषलबुधोयूपः प्ररुष्यउपोसएव नोपरवान्स्वनंतित
 तसाप्रयमाणामावास्पेनयंतितेषांपौर्णमास्यां गोष्टोम
 स्तोमो नवत्युक्तो बृहसामासं छिते गोष्टोमे पौर्णमासे नि
 र्वपंतैते तमपहीयमाणं पौर्णमासेनयंतितेषां ममावास्या
 यामायुष्टोमः स्तोमो नवत्युक्तो रथंतरसामामित्रावरुणयोरथ
 नमेतेन वे मित्रावरुणा विमोक्षो काना जयताम होरात्रौ वै मित्रावरु
 णावरुणमित्रोरात्रिर्वरुणोर्दमासौ वै मित्रावरुणौ यः

369

आप्रयते समित्रो यो प्रहीयते सवरुणः स एष मित्रोवरुणो
 रेतः सिंचति सरस्वत्या वै देवा आदित्यमस्तभूवत्सानायक
 साभ्युद्गीयत तस्मात्तां जुञ्जिमतीव तद्बृहत्यास्तभूवत्साय
 क्तस्माद्बृहती कुंदसा वीर्यवत्तमादित्यं छितयास्तभूवत्प्र
 तीपयंतिनलुब्धीपमष्टवै प्रवृत्ता प्रहसायंतितद्विप्रत्येकाथे
 तिदृषद्वत्येव दृषद्वत्या अप्यये प्रोन प्रीयं चरुं निरुपाथानि
 यंतिवतुश्चत्वारिंशदाश्चीनानि सरस्वत्या विनशनात्सुतः

प्रास्ववणस्तवदितः स्वर्गलोकः सरस्वतीसंमितेनाधुनाः स्वर्ग
 लोकं यत्तेनैव न मीसाथो वै देहो राजांजसा स्वर्गलोकमैदं न
 मागामेति तदंजस्कीयानामंजस्कीयत्वं स एतदव नृथम
 अथैवैष उतरेण स्तूलमिदं हृदस्तद्वास्प शतगावः सहस्र
 ७८ पदुशते गोशुषममशृजंतितायदा सहस्र ७ संपद्यते
 यो ह्यनयदा स र्व्व्यानि जीयंते थो ह्यनं प्रहं प्रास्ववणा ना
 गम्यान्तयेष्टिं निर्व्वपंते तस्या मश्रां च पुरुषी च धेनु के दत्त्वा
 गच्छंस्व थो ह्यनं सक्षं प्रास्ववणा ना x यशः गृहपतिर्नृयते थो ह्यनं यदा

यान
 ३५६
 ३८८

नकुल
 काजाये

कारपचवंप्रतियमुनामव नृथमभ्यवयेति ॥ १० ॥ अतिरात्रि
 वृत्त्यंच दशमिश्रग्योरयनं गोआयुषीदं ऊही अतिरात्र एते
 नदादंश्रमी अत्यन्या देवता अनवता मत्यन्याः प्रजानवति
 य एतदुपयंती प्राप्ती वै देवानामोजिष्ठा र्जु जिष्ठा नवति य एत
 दुपयंत्यथ यत्रि वृत्त्यंच दशमिश्रग्योरयनं गोआयुषीदं
 ऊही नवतो संवाथाय ॥ ११ ॥ अतिरात्रो ज्योतिर्गै सयुष्म
 हो विश्व जिहनि जिता विंश ऊही अतिरात्र एते नवा अयं मैतलो

कमजयग्रमाङ्कुर्यन्माः पंथा इत्येव वा देवयानः पंथाः प्रदेव
 यानं पंथानमाकुरुवन्ति य एतदुपयन्ति तस्मादेषो रूपात्तमश्नुदि
 बउपददृशेरूपात्तमश्नुवहि पंथा अथ यज्योतिर्गौतायुस्त्राहो वि
 श्वजिदन्ति जिताविंश्रुक्ती नवतो संव्याथाया ॥२॥ संवसरं ब्रह्म
 ॥ स्य गारुह्ये संवसरं चर्त्तने तधवे निमिं धीत संवसरे परीणा ॥ २॥
 ग्रीनादधीत सदक्षितो नतीरेण दृषद्व्या आग्नेयेनाष्टकपालेन श ॥ ३॥
 म्या परासीयादिंश्च रुशमावांशं आस्ये तोयतरो नौ श्रद्धेऽन्मिपर्यन्ति स अग्रतीति

भूमिभिः पर्येत्कुरु हे त्रं रुशमासा त्रवीदजैषं लेत्यहमेव
 त्वाप्तजेषमितीदौ त्रवीदौ देवैधृष्टैताते देवा अर्बुवन्नेताव
 तीवाव प्रजापते वैदिया वि कुरु हे त्रमिति तोनव्यत्रयेतां स
 य आग्नेयेनाष्टकपालेन दक्षितो नतीरेण दृषद्व्याः शम्भा
 परास्येति त्रिज्ज्वा प्रति य मुना मव न्यमम्य वैति तदेव म
 नुष्ये न्यस्तिरो नवति ॥ ३॥ आग्नेयोष्टकपालेन दृषद्व्याः शम्भा
 कपालो वैश्वदेवश्च रुशमावांशं आस्ये तोयतरो नौ श्रद्धेऽन्मिपर्यन्ति स अग्रतीति

दक्षितः कृष्णाजिने प्रतिमुंचते यामानुशुद्धिस्तोतेन द्रुत्यथयत्तप
 सप्पतेया देवीतांतेन यदा मेयोष्टाकपालो नवत्यन्ति मुखावेद
 वता मुखत एव तद्देवताः श्रुतोत्यथो प्रातः सवनमेव तेनाज्ञोत्य
 थयदै इ एकादशकपालो नवत्ये द्रुवमाध्यंदिनं सवनं माध्यं
 दिनमेव सवनं तेनाज्ञोत्यथयदैश्च देवश्चरुर्नवति वैश्च देवै
 तृतीय सवनं तृतीय सवनमेव तेनाज्ञोत्येतेन वैतुरो देवमुनिः
 सर्वा मृद्धिमाद्भिर्माद्भिर्मृद्धिमुद्भूति य एतदुपेति ॥१४॥ अति

एत
 ३५

रात्रावक्षितोऽग्निष्टोमामये सर्वोदश दक्षी संवसरो द्वादशो वि
 षुवाः सर्पसामानिविषुवति क्रियंते एतेन वसप्राणपुलोकेषु प्र
 त्यतिष्ठन्नेषु लोकेषु प्रतिष्ठंति य एतदुपयंति जवरो गृहप
 तिर्दुतराद्यैरावतो ब्रह्माष्टयुग्वाक्षरे श्रवस उजातास्ता
 वश्चाजगावश्च प्रस्तोत प्रतिहर्तारौ दत्तस्तोपसो होता जित
 ष्टष्टोमैश्चावराणस्तर्हको वैशा देवी आत्मणा ब्रह्म तीक्ष्णवा
 नुशिखीनेष्टा योता रावराणां योद्धा वाकस्तिमिर्द्योदो रश्मि

तोत्तालौतस्तावधूर्य अरिमेजयश्चजनमेजयश्चार्दुदेवप्रवस्तु
 दक्षिणः सुब्रह्मण्यश्चक्रपिशगावन्नेतारौ ध्वं ऊषडावन्निगरा
 परारावेतेनवैसर्पा अपमृत्युमजयन्प्रमृत्युजयंतिय एत
 दुपयंतितस्मात्तेहिनाजीकोत्त्वचमतिसंपत्पहिते मृत्युमज
 यैसर्पाया आदित्या आदित्यानामिवैषा प्रकाशोभवतिय एत
 दुपयंति ॥१५॥ गङ्गा मयनेत्रयमः सं वरुणो आदित्यानाम
 थोगिरसामेतेनवैगावः प्रजातिं भूमानमगच्छन्प्र

राम
 ३५५

जायंते बहवो अवेतिय एतदुपयंत्येतेनवा आदित्या एषु लोके
 पुप्रत्यतिष्ठन्नेषु लोकेषु प्रतितिष्ठतिय एतदुपयंत्येतेनवा
 अगिरसः स्वर्गलोकमायस्वर्गं लोकेयंतिय एतदुपयंतिय एत
 आह्वारस्त्रय दम्प्यो रूक्षो सीतहव्यः आयसः कची वानो
 शिजस्त एतत्प्रजाति का माः सत्राय एषु पायस्ते सहस्र
 सहस्रेषु त्रानपुष्यैर्ध्रुववते सहस्र सहस्रेषु त्रानपुष्यै
 तिय एतदुपयंति ॥१६॥ अतिरात्रः सहस्रं त्रिष्टुतः सैव राश

अतिरात्रः प्रजापतेः सहस्रसंवत्सरमेतेन वै प्रजापतिः सर्वस्य
 प्रशवगच्छ सर्वस्य प्रशवगच्छेति य एतदुपयं त्येत द्वे प्रजाप
 तिर्जीर्यामूरु उपैतै नजरामपाहता पञ्चराष्ट्रते य एतदुप
 चंति तदेतत्प्रजापतेः सहस्रसंवत्सरमेतेन वै प्रजापतिः
 सर्वांश्चूर्द्धमाहूर्द्धमसर्वामृद्धिमृद्भूवेति य एतदुपयंति ॥१७॥
 पंचपंचाशतस्त्रिंशतः संवत्सराः पंचपंचाशतः पंचदशाः
 पंचपंचाशतः सप्तदशाः पंचपंचाशत एकविंशति विश्वस्य

३५
 ३५

जातं सहस्रसंवत्सरमेतेन वै विश्वस्य जदं विश्वमसृजंत
 यद्विश्वमसृजंत तस्माद्विश्वसृजो विश्वमेताननु प्रजायते
 य एतदुपयंति तपो गृहपतिर्ब्रह्मन् ब्रह्मिरापत्यमृतमुद्भूता
 भुतं प्रस्तौता न विद्यत्यतिहर्तृर्नैव उपगता रक्षा र्त्तवाः सदस्याः
 सत्यं होतर्तमैत्रावरुण उजो ब्राह्मणं क्षीरं लिषिष्या प
 चित्तिश्चने शपोतारौ यशो काका कोशिरवाग्नीश्वरौ ग्रावसु
 ह्युन्नेता वाक्सु ब्रह्मण्यः प्राणो ह्यर्युरपानः प्रतिप्रस्तौता

दिष्टिर्विशास्ताबलेऽवगोपमाशाहविष्यशोरात्राविधुवा
 होम्यः शमिते ते दीक्षततदेवसोको विश्वसृजः प्रथमे सत्र
 मासतसहस्रसमं प्रसुतेनयतस्ततो हज्जैरुवनस्यगोपाहि
 रणमयः शक्रनो ब्रह्मनामेति ब्रह्मणः सलोक्तोऽसाष्टिता ७
 सायुज्यगच्छंति य एतदुपयंति तदेतद्दिश्रस्त्राजा ७ सहस्रसं
 वत्सरमेतेन वै विश्वसृजः सर्वा मृदिमा धूवसवा मृदिमृ
 धूवंति य एतदुपयंति ॥ १२७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ श्रीः

रा. न.
 ३५३

॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ इति पंचविंशः प्रपाठकः समाप्तः ॥ श्री
 ॥ स्वस्ति संवत् १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

रा. न.
 ३५३

कथा सुवने राम सुवेचर सु-जालवन
रघुनाथ राजाजी वषी (११)

